
Evangeliets
prinsipper

De skal komme til kunnskap om sin Forløser og om de grunnleggende sannheter i hans lære, så de kan vite hvordan de kan komme til ham og bli frelst. 1 Nephi 15:14

Evangeliets prinsipper

Utgitt av
Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige
Salt Lake City, Utah

Vi vil sette pris på å få kommentarer og forslag til denne boken. Vennligst send dem til Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-0024. E-post: cur-development@ldschurch.org. Vennligst oppgi navn, adresse, menighet og stav. Pass på å oppgi bokens tittel. Gi så dine kommentarer og forslag angående bokens sterke sider og om mulige forbedringer.

Innhold

<i>Innledning</i>	1
<i>Kapittel 1</i> Vår himmelske Fader	5
<i>Kapittel 2</i> Vår himmelske familie	9
<i>Kapittel 3</i> Jesus Kristus, vår valgte leder og Frelser	13
<i>Kapittel 4</i> Frihet til å velge	17
<i>Kapittel 5</i> Skapelsen	23
<i>Kapittel 6</i> Adam og Evas fall	27
<i>Kapittel 7</i> Den hellige ånd	30
<i>Kapittel 8</i> Bønn til vår himmelske Fader	33
<i>Kapittel 9</i> Guds profeter	39
<i>Kapittel 10</i> Skriftene	43
<i>Kapittel 11</i> Kristi liv	49
<i>Kapittel 12</i> Forsoningen	59
<i>Kapittel 13</i> Prestedømmet	67
<i>Kapittel 14</i> Prestedømmets organisasjon	71
<i>Kapittel 15</i> Herrens paktsfolk	81
<i>Kapittel 16</i> Jesu Kristi Kirke i tidligere tider	85
<i>Kapittel 17</i> Jesu Kristi Kirke i dag	93
<i>Kapittel 18</i> Tro på Jesus Kristus	99
<i>Kapittel 19</i> Omvendelse	105
<i>Kapittel 20</i> Dåp	113
<i>Kapittel 21</i> Den hellige ånds gave	119
<i>Kapittel 22</i> Åndens gaver	123

<i>Kapittel 23</i>	Nadverden	131
<i>Kapittel 24</i>	Sabbatsdagen	135
<i>Kapittel 25</i>	Faste	141
<i>Kapittel 26</i>	Offer	145
<i>Kapittel 27</i>	Arbeid og personlig ansvar	151
<i>Kapittel 28</i>	Tjeneste	157
<i>Kapittel 29</i>	Herrens helselov	163
<i>Kapittel 30</i>	Nestekjærlighet	169
<i>Kapittel 31</i>	Ærlighet	175
<i>Kapittel 32</i>	Tiende og offergaver	179
<i>Kapittel 33</i>	Misjonærarbeid	185
<i>Kapittel 34</i>	Vi kan utvikle våre talenter	191
<i>Kapittel 35</i>	Lydighet	195
<i>Kapittel 36</i>	Familien kan være evig	203
<i>Kapittel 37</i>	Ansvar i familien	207
<i>Kapittel 38</i>	Evig ekteskap	213
<i>Kapittel 39</i>	Kyskhetsloven	219
<i>Kapittel 40</i>	Tempelarbeid og slektshistorie	229
<i>Kapittel 41</i>	Den etterjordiske ånde verdenen	235
<i>Kapittel 42</i>	Innsamlingen av Israels hus	241
<i>Kapittel 43</i>	Tegn på Kristi annet komme	247
<i>Kapittel 44</i>	Jesu Kristi annet komme	253
<i>Kapittel 45</i>	Tusenårsriket	259
<i>Kapittel 46</i>	Den endelige dom	263
<i>Kapittel 47</i>	Opphøyelse	269
	<i>Liste over fotografier og bilder . . . . .</i>	<i>275</i>
	<i>Emneregister . . . . .</i>	<i>277</i>

Innledning

En studieveiledning og lærerhåndbok

Evangeliets prinsipper ble skrevet både som en personlig studieveiledning og som lærerhåndbok. Når du studerer den og søker Herrens ånd, kan du få større forståelse og vitnesbyrd om Gud Faderen, Jesus Kristus og hans forsoning og om evangeliets gjengivelse. Du kan finne svar på livets spørsmål, få forsikring om ditt formål og din egenverdi, og hvordan møte personlige utfordringer og utfordringer i familien med tro.

Instruksjoner for undervisning i Kirken og i hjemmet

Å være lærer er et stort ansvar som innbefatter mange anledninger til å styrke andre og se at de blir «næret ved Guds gode ord» (Moroni 6:4). Du vil være en dyktig lærer hvis du følger disse prinsippene:

- Ha kjærlighet til dem du underviser.
- Undervis ved Ånden.
- Undervis i læren.
- Oppmuntre til å søke lærdom flittig.

Ha kjærlighet til dem du underviser

Når du viser at du har kjærlighet til dem du underviser, blir de mer mottakelige for Herrens ånd. De blir mer entusiastiske når det gjelder å lære, og mer åpne overfor deg og andre. Gå inn for å bli kjent med dem du underviser, og la dem forstå at du virkelig bryr deg om dem. Vær klar over hvilke utfordringer personer med spesielle behov har. Skap en behagelig atmosfære i klassen så deltakerne føler seg fri til å stille deg eventuelle spørsmål de har om prinsipper i evangeliet og hvordan de skal anvende dem.

Herrens ånd vil være tilstede når det råder kjærlighet og enhet. Herren sa: «Et nytt bud gir jeg dere. Dere skal elske hverandre! Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre» (Johannes 13:34).

Du finner mer om dette emnet i *Undervisning, intet større kall*, side 31-39.

Undervis ved Ånden

Det viktigste du noen gang vil undervise i, er Kristi læresetninger slik de er åpenbart i Skriftene og av profeter i nyere tid og slik de bekreftes av Den hellige ånd. For å kunne gjøre dette effektivt må du ha Herrens ånd med deg. «Ånden skal bli gitt dere ved troens bønn,» sa Herren, «og hvis dere ikke mottar Ånden, skal dere ikke undervise» (L&p 42:14, se også L&p 50:13-22). Den hellige ånd er den virkelige læreren, derfor er det viktig å skape en atmosfære hvor Herrens ånd kan være tilstede.

Du finner mer om dette emnet i *Undervisning, intet større kall*, side 41-49.

Undervis i læren

Før du underviser fra et kapittel, bør du studere det grundig for å forsikre deg om at du forstår læresetningen. Studer også skriftstedene som finnes i slutten av kapitlet. Du underviser med større oppriktighet og kraft når læresetningene i kapitlet har påvirket deg personlig. Innlat deg aldri på spekulasjoner om Kirkens lære. Undervis bare i det som har støtte i Skriftene, uttalelser fra profeter og apostler i nyere tid, og Den hellige ånd (se L&p 42:12-14, 52:9).

Hvis du har blitt kalt til å bruke denne boken for å undervise et quorum eller en klasse, skal du ikke bruke materiell annetsteds fra, uansett hvor interessant det måtte være. Hold deg til Skriftene og denne boken. Når det er på sin plass, kan du bruke personlig erfaring og artikler fra Kirkens tidsskrifter for å supplere leksjonene.

Du finner mer om dette emnet i *Undervisning, intet større kall*, side 50-58.

Oppmuntre til å søke lærdom flittig

Mens du underviser, skulle du hjelpe andre å se hvordan evangeliets prinsipper angår dagliglivet. Oppmuntre til samtaler om hvordan disse prinsippene kan påvirke vår følelse for Gud, oss selv, vår familie og våre naboer. Oppmuntre deltakerne til å etterleve prinsippene.

Prøv å involvere så mange som mulig i leksjonene. Det kan gjøres ved å be dem lese høyt, svare på spørsmål eller fortelle om erfaringer, men gjør det bare når du er sikker på at det ikke vil gjøre dem forlegne. Gi gjerne spesielle oppgaver til deltakere mens du forbereder leksjonene. Vær var for andres behov og følelser. Det kan være nødvendig å snakke med enkelte på tomannshånd før en leksjon og spørre hva de føler for å delta.

Du finner mer om dette emnet i *Undervisning, intet større kall*, side 61-74.

Ytterligere hjelp for lærere

Hvert kapittel i denne boken inneholder en eller to merknader til læreren. Merknadene er forslag som kan hjelpe deg med hensyn til å elske dem du underviser, undervise ved Ånden, undervise i læren og innby til flittig læring blant dem du underviser.

Vår himmelske Fader

Kapittel 1

Det finnes en Gud

- Nevn noe som vitner for deg om at det finnes en Gud.

Alma, en profet i Mormons bok, skrev: «Alle ting bærer bud om at det finnes en Gud. Ja, til og med jorden og alle ting som er på dens overflate, ja, og dens bevegelse, ja, og også alle planetene som beveger seg i sine faste baner, vitner om at det finnes en høyeste Skaper» (Alma 30:44). Vi kan se opp mot himmelen om kvelden og få en idé om hva Alma mente. Der er millioner av stjerner og planeter, alle i perfekt orden. De havnet ikke der ved en tilfeldighet. Vi kan se Guds verk i himlene og på jorden. Alle de vakre plantene, alle dyreartene, fjellene, elvene, skyene som gir oss regn og sne – alt dette vitner for oss om at det finnes en Gud.

Profetene har lært oss at Gud er universets allmektige Hersker. Gud bor i himmelen (se L&p 20:17). Ved sin Sønn, Jesus Kristus, skapte han himlene og jorden og alt som i dem er (se 3. Nephi 9:15; Moses 2:1). Han skapte månen, stjernene og solen. Han organiserte denne verden og ga den form, bevegelse og liv. Han fylte luften og vannet med ting som lever. Han dekket høydene og slettene med allslags dyreliv. Han ga oss dag og natt, sommer og vinter, såtid og høstetid. Han skapte mennesket i sitt bilde til å råde over hans andre skapninger (se 1. Mosebok 1:26-27).

Gud Faderen er Det høyeste vesen som vi tror på og som vi tilber. Han er «universets store Fader», og han betrakter «hele den menneskelige familie med faderlig omsorg og med en fars blikk» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph Smith* [2007], 40).

For lærere: Benytt spørsmål i begynnelsen av et avsnitt for å innlede til diskusjon og lede klassemedlemmene eller familiemedlemmene til teksten for å finne mer informasjon. Benytt spørsmål i slutten av et avsnitt for å hjelpe klassemedlemmene eller familiemedlemmene å grunne på og drøfte meningen med det de har lest, og anvende det i sitt eget liv.

Guds natur

- Hva slags egenskaper har Gud?

Fordi vi er skapt i Hans bilde (se Moses 2:26; 6:9), vet vi at våre legemer er som hans legeme. Hans evige ånd bor i et følbart legeme av kjøtt og ben (se L&p 130:22). Guds legeme er imidlertid fullkomment og herliggjort, med en herlighet som overgår enhver beskrivelse.

Gud er fullkommen. Han er en rettferdighetens Gud, med egenskaper som kjærlighet, barmhjertighet, mildhet, sannhet, kraft, tro, kunnskap og dømmekraft. Han har all makt. Han vet alle ting. Han er full av godhet.

Alt godt kommer fra Gud. Alt han gjør er å hjelpe sine barn å bli ham lik. Han har sagt: «For se, dette er min gjerning og min herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv» (Moses 1:39).

- Hvorfor er det viktig at vi forstår Guds natur?

Hvordan vi kan bli kjent med Gud

- Hvordan kan vi bli kjent med Gud?

Å kjenne Gud er så viktig at Frelseren sa: «Dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus» (Johannes 17:3).

Det første og største bud lyder: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel» (Matteus 22:37).

Jo bedre vi kjenner Gud, dess mer elsker vi ham og holder hans bud (se 1. Johannes 2:3-5). Ved å holde hans bud kan vi bli ham lik.

Vi kan kjenne Gud hvis vi vil:

1. Tro at han eksisterer og at han elsker oss (se Mosiah 4:9).
2. Studere Skriftene (se 2. Timoteus 3:14-17).
3. Be til ham (se Jakobs brev 1:5).
4. Adlyde alle hans bud så godt vi kan (se Johannes 14:21-23).

Når vi gjør dette, kommer vi til å kjenne Gud og til slutt få evig liv.

- Tenk grundig over hva du kan gjøre for å komme nærmere Gud.
-

Ytterligere skriftsteder

- Apostlenes gjerninger 7:55-56 (Sønnen ved Faderens høyre hånd)
- L&p 88:41-44 (Guds egenskaper)
- Salmene 24:1 (jorden tilhører Herren)
- Moses 1:30-39 (Skapelsen)
- Alma 7:20 (Gud kan ikke gjøre noe galt)
- Joseph Smith – Historie 1:17 (Faderen og Sønnen er adskilte personer)
- Alma 5:40 (det gode kommer fra Gud)
- Johannes 14:6-9 (Sønnen og Faderen er like)
- Mormon 9:15-20 (miraklenes Gud)
- Amos 3:7 (åpenbaringens Gud)
- Johannes 3:16 (kjærlighetens Gud)

Vår himmelske familie

Kapittel 2

Vi er barn av vår himmelske Fader

- Hva lærer Skriftene og profeter i de siste dager oss om vårt forhold til Gud?

Gud er ikke bare vår hersker og Skaper, han er også vår himmelske Fader. Alle menn og kvinner er i bokstavelig forstand Guds sønner og døtre. «Mennesket, som en ånd, ble unnfanget og født av himmelske foreldre og oppdratt til modenhet i Faderens evige boliger før det kom til jorden i et verdslig [fysisk] legeme» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph F. Smith* [1999], 336).

Enhver person som noen gang har blitt født på jorden, er vår åndebror eller -søster. Fordi vi er Guds åndebarner, har vi arvet muligheten til å utvikle de samme guddommelige karakteregenskaper som ham. Gjennom Jesu Kristi forsoning kan vi bli lik vår himmelske Fader og motta en fylde av glede.

- Hvordan påvirker kunnskapen om at du er Guds barn, dine tanker, ord og gjerninger?

Vi utviklet personlighet og talenter mens vi levde i himmelen

- Tenk over hvilke talenter og gaver du har blitt velsignet med.

Skriftene forteller at profetene forberedte seg til å bli ledere på jorden mens de ennå var ånder i himmelen (se Alma 13:1-3). Før de ble født i jordiske legemer, forutordinerte (valgte) Gud dem til sine ledere på jorden. Jesus, Adam og Abraham var noen av disse. (Se Abraham 3:22-23.) Joseph Smith forkynte at «enhver som har et kall til å betjene denne verdens innbyggere, ble utpekt [forutordinert]

For lærere: Du behøver ikke å undervise i alt som står i hvert kapittel. Når du med bønn forbereder undervisningen, skulle du søke Åndens veiledning for å få vite hvilke deler av kapitlet du bør dekke og hvilke spørsmål du skulle stille.

til denne oppgave» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph Smith* [2007], 504). Men alle på jorden er fri til å akseptere eller forkaste enhver anledning til å tjene.

Vi var ikke alle like i himmelen. Vi vet for eksempel at vi var sønner og døtre av himmelske foreldre – menn og kvinner (se «Familien: En erklæring til verden», *Lys over Norge*, jan. 1996, 102). Vi hadde forskjellige talenter og evner, og vi ble kalt til forskjellige oppgaver på jorden. Vi kan lære mer om våre «evige muligheter» når vi mottar vår patriarkalske velsignelse (se Thomas S. Monson, i Conference Report, okt. 1986, 82; eller *Lys over Norge*, jan. 1987, 55).

Et slør dekker våre minner om vårt førjordiske liv, men vår Fader i himmelen vet hvem vi er og hva vi gjorde før vi kom hit. Han har valgt tid og sted for hver av oss til å bli født så vi kan lære det vi personlig trenger, og utrette mest godt med våre individuelle talenter og vår personlighet.

- Hvordan har andre menneskers talenter vært til velsignelse for deg? Hvordan kan dine talenter og gaver være en velsignelse for andre?

Vår himmelske Fader fremla en plan for hvordan vi kunne bli ham lik

- Hvordan bidrar jordelivet til å forberede oss til å bli som vår himmelske Fader?

Vår himmelske Fader visste at vi ikke kunne ha fremgang utover et visst stadium med mindre vi forlot ham for en tid. Han ønsket at vi skulle utvikle de gudlike egenskaper som han har. For å kunne gjøre det måtte vi forlate vårt førjordiske hjem for å bli prøvet og for å høste erfaring. Våre ånder måtte ikles et fysisk legeme. Vi måtte forlate vårt fysiske legeme ved døden og gjenforenes med det i oppstandelsen. Da ville vi motta et udødelig legeme slik vår himmelske Fader har. Hvis vi besto prøven, ville vi motta den fylde av glede som vår himmelske Fader har mottatt. (Se L&p 93:30-34.)

For lærere: Klassemedlemmer og familiemedlemmer vil med større sannsynlighet gi tankevekkende svar på et spørsmål hvis de får tid til å tenke igjennom det. Du kan for eksempel, etter å ha stilt et spørsmål, si: «Dere får et minutt til å tenke over hva dere vil si, og så vil jeg be om svar.» Gi dem så tid til å tenke.

Vår himmelske Fader sammenkalte et stort råd for å fremlegge sin plan for vår fremgang (se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph Smith*, 206, 504). Vi fikk vite at hvis vi fulgte hans plan, ville vi bli ham lik. Vi ville oppstå, vi ville ha all makt i himmelen og på jorden, vi ville bli himmelske foreldre og få åndebarn, akkurat som ham (se L&p 132:19-20).

Vi fikk vite at han ville skape en jord for oss, der vi skulle bli prøvet (se Abraham 3:24-26). Et slør ville dekke våre minner, og vi ville ikke ha noen erindring om vårt himmelske hjem. Dette ville være nødvendig for at vi skulle kunne bruke vår handlefrihet til å velge godt eller ondt uten å bli påvirket av minnet om vårt samvær med vår himmelske Fader. Derved kunne vi adlyde ham ved vår tro på ham, og ikke på grunnlag av kunnskap eller erindring om ham. Han ville hjelpe oss å gjenkjenne sannheten når vi fikk høre den igjen på jorden (se Johannes 18:37).

I det store råd fikk vi også vite formålet med vår fremgang: Å få en fylde av glede. Men vi fikk også vite at noen ville bli bedratt, velge andre veier og gå seg vill. Vi fikk vite at vi alle ville få prøvelser i livet: sykdom, skuffelser, smerte, sorg og død. Men vi forsto at dette ville bli gitt oss for at vi skulle få erfaring og til vårt eget beste (se L&p 122:7). Hvis vi tillot det, ville disse prøvelsene lutre oss istedenfor å beseire oss. Det ville lære oss utholdenhet, tålmodighet og nestekjærlighet (se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Spencer W. Kimball* [2006], 16-17).

I dette rådet fikk vi også vite at på grunn av vår svakhet ville vi alle, unntatt små barn, synde (se L&p 29:46-47). Vi fikk vite at det ville bli tilveiebragt en Frelser for oss, slik at vi kunne overvinne våre synder og overvinne døden gjennom oppstandelsen. Vi fikk vite at hvis vi satte vår lit til ham, adlød hans ord og fulgte hans eksempel, ville vi bli opphøyet og bli vår himmelske Fader lik. Vi ville motta en fylde av glede.

- Nevn noen av vår himmelske Faders egenskaper. Hvordan hjelper frelsesplanen oss å utvikle disse egenskapene?

Ytterligere skriftsteder

- Hebreerne 12:9 (Gud er vår ånds Fader)
- Job 38:4-7 (førjordisk liv underforstått)
- Abraham 3:22-28 (syn om det førjordiske liv)
- Jeremia 1:5 (syn om det førjordiske liv)
- L&p 29:31-38 (syn om det førjordiske liv)
- Moses 3:4-7 (åndelig og timelig skapelse)
- 1. Korinterne 15:44 (åndelig og timelig skapelse)
- L&p 76:23-24 (fødte sønner og døtre)
- L&p 132:11-26 (plan for fremgang)

Jesus Kristus, vår valgte leder og Frelser

Kapittel 3

En Frelser og leder var nødvendig

- Hvorfor trengte vi å forlate vår himmelske Faders nærhet? Hvorfor trenger vi en Frelser?

Da planen for vår frelse ble fremlagt for oss i den førjordske ånde-verden, var vi så lykkelige at vi ropte av glede (se Job 38:7).

Vi forsto at vi måtte forlate vårt himmelske hjem for en tid.

Vi skulle ikke leve i vår himmelske Faders nærhet. Mens vi var borte fra ham, ville vi alle synde, og noen av oss ville komme bort fra veien. Vår himmelske Fader kjente og elsket hver enkelt av oss. Han visste at vi ville trenge hjelp, så han planla hvordan han skulle hjelpe oss.

Vi trengte en Frelser til å sone for våre synder og lære oss hvordan vi kan komme tilbake til vår himmelske Fader. Vår Fader sa: «Hvem skal jeg sende?» (Abraham 3:27). Jesus Kristus, som ble kalt Jehova, sa: «Her er jeg, send meg» (Abraham 3:27; se også Moses 4:1-4).

Jesus var villig til å komme til jorden, gi sitt liv for oss og påta seg våre synder. Han, i likhet med vår himmelske Fader, ønsket at vi skulle velge hvorvidt vi ville adlyde vår himmelske Faders bud. Han visste at for å kunne vise oss verdige til opphøyelse, måtte vi ha frihet til å velge. Jesus sa: «Fader, din vilje skje, og herligheten være din evindeligg» (Moses 4:2).

Satan, som ble kalt Lucifer, kom også, og han sa: «Se, her er jeg, send meg, jeg vil være din sønn, og jeg vil forløse hele menneskeheten så ikke en eneste sjel går tapt, og jeg vil visselig gjøre det, gi meg derfor din ære» (Moses 4:1). Satan ønsket å tvinge oss alle til

---

å gjøre som han ville. Med hans plan ville vi ikke få anledning til å velge. Han ville frata oss den valgfrihet som vår himmelske Fader hadde gitt oss. Satan ville ha hele æren for vår frelse. Med hans forslag ville hensikten med vårt komme til jorden blitt kullkastet (se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: David O. McKay* [2003], 209).

Jesus Kristus ble vår valgte leder og Frelser

- Tenk, mens du leser denne delen, på hva du føler for Frelseren.

Da han hadde hørt begge sønnene tale, sa vår himmelske Fader: «Jeg vil sende den første» (Abraham 3:27).

Jesus Kristus ble valgt og forutordinert til å være vår Frelser. Mange skriftsteder forteller om dette (se for eksempel 1. Peter 1:19-20; Moses 4:1-2). Ett skriftsted forteller oss at lenge før Jesus ble født, viste han seg for en profet i Mormons bok som vi kjenner som Jareds bror, og sa: «Se, jeg er den som fra verdens grunnvoll ble lagt, ble beredt til å forløse mitt folk. Se, jeg er Jesus Kristus ... Ved meg skal hele menneskeheten ha liv, ja, evig liv vil komme til dem som tror på mitt navn» (Ether 3:14).

Mens Jesus levde på jorden, forkynte han: «Jeg er kommet ned fra himmelen, ikke for å gjøre min vilje, men for å gjøre hans vilje som har sendt meg ... For dette er min Fars vilje, at hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv. Og jeg skal oppreise ham på den siste dag» (Johannes 6:38, 40).

Striden i himmelen

Fordi vår himmelske Fader valgte Jesus Kristus som vår Frelser, ble Satan rasende og gjorde opprør. Det ble strid i himmelen. Satan og de som fulgte ham, kjempet mot Jesus Kristus og de som fulgte ham. Frelserens følgesvenner «seiret over [Satan] i kraft av Lammets blod og det ord de vitnet» (Johannes' åpenbaring 12:11).

I dette store opprøret ble Satan og alle de ånder som fulgte ham, sendt bort fra Guds nærhet og kastet ned fra himmelen. En tredjedel av himmelens hærskarer ble straffet fordi de fulgte Satan (se L&p 29:36). De ble nektet retten til å motta jordiske legemer.

Ettersom vi er her på jorden og har jordiske legemer, vet vi at vi valgte å følge Jesus Kristus og vår himmelske Fader. Satan og de som fulgte ham, er også på jorden, men som ånder. De har ikke glemt hvem vi er, og de er rundt oss daglig og frister oss og lokker oss til å gjøre ting som ikke er behagelige for vår himmelske Fader. I vårt førjordiske liv valgte vi å følge Jesus Kristus og godta Guds plan. Vi må fortsette å følge Jesus Kristus her på jorden. Bare ved å følge ham kan vi komme tilbake til vårt himmelske hjem.

- Hvordan fortsetter striden i himmelen i dag?

Vi har Frelserens læresetninger å følge

- Tenk over hvordan Frelserens læresetninger har påvirket deg.

Jesus Kristus har fra begynnelsen åpenbart evangeliet, som forteller oss hva vi må gjøre for å komme tilbake til vår himmelske Fader. Til fastsatt tid kom han selv til jorden. Han lærte oss om frelsesplanen og opphøyelse ved sine ord og sin livsførsel. Han opprettet sin kirke og sitt prestedømme på jorden. Han påtok seg våre synder.

Ved å følge hans læresetninger kan vi arve en plass i det celestiale rike. Han gjorde sin del for å hjelpe oss å vende tilbake til vårt himmelske hjem. Nå er det opp til oss å gjøre vår del og bli verdige til opphøyelse.

Ytterligere skriftsteder

- Moses 4:1-4; Abraham 3:22-28 (Frelseren valgt i det førjordiske liv)
- L&p 76:25-29 (strid i himmelen)
- Johannes' åpenbaring 12:7-9, 11 (De som fulgte Frelseren i striden i himmelen, overvant Satan ved Lammets blod og ved det ord de vitnet)
- Jesaja 14:12-15 (hvorfor Lucifer ble kastet ut)

For lærere: Du kan la klassemedlemmene eller familiemedlemmene studere «Ytterligere skriftsteder» individuelt, to og to eller alle samlet.

Frihet til å velge

Kapittel 4

Handlefrihet er et evig prinsipp

- Hvis du ble spurt om hvorfor det er så viktig å ha handlefrihet, hva ville du da si?

«Du kan selv velge, for det er deg gitt» (Moses 3:17).

Gud har fortalt oss gjennom sine profeter at vi har frihet til å velge mellom godt og ondt. Vi kan velge frihet og evig liv ved å følge Jesus Kristus. Vi har også frihet til å velge fangenskap og død ved å følge Satan. (Se 2. Nephi 2:27.) Retten til å velge mellom godt og ondt og handle på egen hånd kalles handlefrihet.

I vårt førjordske liv hadde vi moralsk handlefrihet. En hensikt med jordelivet er å vise hvilke valg vi vil ta (se 2. Nephi 2:15-16). Hvis vi ble tvunget til å gjøre det rette, ville vi ikke være i stand til å vise hva vi ville velge selv. Vi er også lykkeligere ved å gjøre noe når vi selv har valgt å gjøre det.

Handlefrihet var en av de viktigste saker som kom opp i det førjordske råd i himmelen. Den var en av hovedårsakene til konflikten mellom dem som fulgte Kristus og dem som fulgte Satan. Satan sa: «Se, her er jeg, send meg, jeg vil være din sønn, og jeg vil forløse hele menneskeheten så ikke en eneste sjel går tapt, og jeg vil viselig gjøre det, gi meg derfor din ære» (Moses 4:1). Da han sa dette, gjorde han «opprør mot [Gud] og søkte å ødelegge menneskets handlefrihet» (Moses 4:3). Hans tilbud ble forkastet, og han ble kastet ut av himmelen sammen med sine tilhengere (se L&P 29:36-37).

Handlefrihet er en nødvendig del av frelsesplanen

Handlefriheten gjør vårt liv på jorden til en prøvetid. Da Gud planla den jordske skapelsen av sine barn, sa han: «Vi vil prøve

---

dem ved dette for å se om de vil gjøre alt som Herren deres Gud befaler dem» (Abraham 3:25). Uten handlefrihetens gave ville vi vært ute av stand til å vise vår himmelske Fader om vi ville gjøre alt han har befalt oss. Fordi vi er i stand til å velge, er vi ansvarlige for våre handlinger (se Helaman 14:30-31).

Når vi velger å leve ifølge Guds plan med oss, blir vår handlefrihet styrket. Riktige valg øker vår evne til å ta flere riktige valg.

Når vi adlyder hvert bud Faderen har gitt, vokser vi i visdom og karakterstyrke. Vår tro tiltar. Vi finner det lettere å ta riktige valg.

Vi begynte å treffe valg som åndebarn i vår himmelske Faders nærhet. Våre valg der gjorde oss verdige til å komme til jorden. Vår himmelske Fader ønsker at vi skal vokse i tro, kraft, kunnskap, visdom og alt annet som er godt. Hvis vi holder hans bud og treffer riktige valg, vil vi lære og forstå. Vi vil bli ham lik. (Se L&P 93:28.)

- På hvilken måte vil riktige valg hjelpe oss til å treffe flere riktige valg?

Handlefrihet betinger valgmulighet

- Hvorfor er motgang nødvendig?

Vi kan ikke velge rettferdighet med mindre motsetningene godt og ondt foreligger. Lehi, en stor profet i Mormons bok, fortalte sin sønn Jakob at for å kunne oppfylle Guds evige hensikter, måtte det være «en motsetning i alle ting. Hvis ikke, ... kunne ikke rettferdighet tilveiebringes, heller ikke ugudelighet, hverken hellighet eller elendighet, hverken godt eller ondt» (2. Nephi 2:11).

Gud tillater Satan å motarbeide det gode. Gud sa om Satan:

«Jeg bød at han ... skulle kastes ned.

Og han ble Satan, ja, djevelen, all løgnens far, for å bedra og forblinde menneskene, og for å føre dem fanget etter sin vilje, ja, så mange som ikke ville lytte til min røst» (Moses 4:3-4).

Satan gjør alt han kan for å ødelegge Guds verk. Han søker å gjøre «hele menneskeheten ulykkelig ... Han forsøker å gjøre alle mennesker ulykkelige likesom han selv er» (2. Nephi 2:18, 27). Han

---

elsker oss ikke. Han ønsker ikke noe godt for oss (se Moroni 7:17). Han ønsker ikke at vi skal være lykkelige. Han ønsker å gjøre oss til sine slaver. Han bruker mange forkledninger for å gjøre oss til slaver.

Når vi følger Satans fristelser, begrenser vi våre valgmuligheter. Følgende eksempel forklarer hvordan han arbeider. Forestill deg at du ser et skilt på stranden hvor det står: «Fare – virvelstrøm. Bading ikke tillatt her.» Vi kan tenke at dette er en begrensning. Men er det det? Vi har fremdeles mange valgmuligheter. Vi kan fritt bade et annet sted. Vi kan fritt spasere langs stranden og plukke skjell. Vi kan fritt betrakte solnedgangen. Vi har frihet til å gå hjem. Vi har også frihet til å ignorere skiltet og bade på det farlige stedet. Men straks virvelstrømmen har fått tak i oss og drar oss under, har vi svært få valgmuligheter. Vi kan prøve å slippe unna, eller vi kan rope om hjelp, men vi kan også drukne.

Selv om vi har frihet til å velge hvordan vi vil handle, kan vi ikke fritt velge konsekvensene av våre handlinger. Konsekvensene, gode eller dårlige, følger som et naturlig resultat av ethvert valg vi tar (se Galaterne 6:7, Johannes' åpenbaring 22:12).

Vår himmelske Fader har fortalt hvordan vi kan unnsnippe Satans fangenskap. Vi må alltid våke og be, og be Gud hjelpe oss å stå imot Satans fristelser (se 3. Nephi 18:15). Vår himmelske Fader vil ikke tillate at vi blir fristet mer enn vi har kraft til å stå imot (se 1. Korinterbrev 10:13, Alma 13:28).

Guds bud leder oss bort fra fare og mot evig liv. Ved å treffe kloke valg vil vi få opphøyelse, evig fremgang og fullkommen lykke (se 2. Nephi 2:27-28).

- Hvilke eksempler har vi på handlinger som begrenser våre valgmuligheter? Hvilke eksempler har vi på handlinger som gir oss mer frihet?

For lærere: Et enkelt bilde kan gjøre deltakerne oppmerksomme. Hvis du forteller analogien med advarselsskiltet fra kapitlet, kan du gjerne tegne et slikt skilt på tavlen eller et stort ark.

Ytterligere skriftsteder

- Moses 7:32 (frihet til å velge)
- Abraham 3:24-25 (jordelivet er en prøve)
- Alma 41:3, Moroni 7:5-6 (gjerninger bedømmes)
- 2. Nephi 2:11-16 (motsetning er nødvendig)
- Moroni 7:12-17 (valg mellom godt og ondt)
- 2. Peter 2:19, Johannes 8:34 (synd er trelldom)
- 2. Nephi 2:28-29, Alma 40:12-13 (belønning etter gjerninger)

Skapelsen

Kapittel 5

Guds plan for oss

- Hvorfor trengte vi å komme til jorden?

Da vi levde som åndebarn hos våre himmelske foreldre, fortalte vår himmelske Fader oss om sin plan for å la oss bli mer lik ham. Vi ropte av fryd da vi hørte hans plan (se Job 38:7). Vi var ivrige etter å få nye erfaringer. For at dette skulle skje, måtte vi forlate vår himmelske Faders nærhet og få et jordisk legeme. Vi trengte et annet oppholdssted hvor vi kunne forberede oss til å bli ham lik. Vårt nye hjem ble kalt jorden.

- Hvorfor tror du vi ropte av fryd da vi hørte om frelsesplanen?

Jesus skapte jorden

Jesus Kristus skapte denne verden og alt i den. Han skapte også mange andre verdener. Det gjorde han ved prestedømmets kraft, under ledelse av vår himmelske Fader. Gud Faderen sa: «Verdener uten tall har jeg skapt, ... og ved Sønnen, som er min Enbårne, skapte jeg dem» (Moses 1:33). Vi har andre vitnesbyrd om denne sannhet. Joseph Smith og Sidney Rigdon så Jesus Kristus i et syn. De vitnet om «at ved ham og gjennom ham og av ham blir og ble verdener skapt, og deres innbyggere er født sønner og døtre av Gud» (L&p 76:24).

Gjennomføringen av skapelsen

- Hva er formålet med skapelsen?

Jorden og alle ting på den ble skapt åndelig før det ble skapt fysisk (se Moses 3:5). Under planleggingen for å danne den fysiske jorden

---

For lærere: Noen klassemedlemmer eller familiemedlemmer vil kanskje ikke føle seg trygge på å lese høyt. Før du ber dem om å lese høyt, kan du spørre: «Hvem har lyst til å lese?» Så kan du kalle på noen som har meldt seg frivillig.

sa Kristus til dem som var sammen med ham: «Vi vil gå ned, for det er rom der, ... og vi vil skape en jord hvorpå disse [vår himmelske Faders åndebarn] kan bo» (Abraham 3:24).

Under Faderens ledelse dannet og organiserte Kristus jorden. Han skilte lyset fra mørket for å få dag og natt. Han dannet solen, månen og stjernene. Han skilte vannet fra det tørre land for å få hav, elver og innsjøer. Han gjorde jorden vakker og fruktbar. Han skapte gress, trær, blomster og andre planter av alle slag. Disse plantene hadde frø i seg som skulle bli til nye vekster. Deretter skapte han dyr – fisker, kveg, insekter og fugler av alle slag. Disse dyrene hadde evne til å formere seg.

Nå var jorden rede til å motta den ypperste skapning av alle – mennesket. Vår ånd ville få et legeme av kjøtt og ben så vi kunne leve på jorden. «Og jeg, Gud, sa til min Enbårne som var hos meg fra begynnelsen: La oss gjøre mennesket i vårt bilde, etter vår lignelse, og det ble slik» (Moses 2:26). Så ble den første mann, Adam, og den første kvinne, Eva, dannet og gitt legemer som lignet våre himmelske foreldres legemer. «I Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem» (1. Mosebok 1:27). Da Herren avsluttet sitt skaperverk, var han tilfreds og visste at hans arbeid var godt, og han hvilte en tid.

Guds skaperverk viser hans kjærlighet

- På hvilken måte viser Guds skaperverk at han elsker oss?

Vi lever nå i denne vakre verden. Tenk på solen, som gir oss varme og lys. Tenk på regnet, som får plantene til å vokse og verden til å kjennes ren og frisk. Tenk på hvor godt det er å høre en fugl kvitre eller en venn le. Tenk på hvor herlig vårt legeme er – hvordan vi kan arbeide og leke og hvile. Når vi betrakter alle disse skaperverkene, begynner vi å forstå hvor vise, mektige og kjærlige Jesus Kristus og vår himmelske Fader er. De har tilkjennegitt stor kjærlighet til oss ved å dekke alle våre behov.

Plantelivet og dyrelivet ble også skapt for å gi oss glede. Herren sa: «Ja, alt som kommer av jorden i sin egen årstid, er skapt for å være til gagn for mennesket og for å brukes av mennesket – både for å

behage øyet og glede hjertet, ja, til mat og klær, til smak og lukt, til å styrke legemet og oppleve sjelen» (L&p 59:18-19). Selv om Guds skapninger er mange, kjenner og elsker han dem alle. Han sa: «For meg er alle ting talte, for de er mine og jeg kjenner dem» (Moses 1:35).

- Hva er noe av det du verdsetter med hensyn til Guds skaperverk?

Ytterligere skriftsteder

- 1. Mosebok 1; 2:1-7; Abraham 3:22-23; 4-5; Moses 1:27-42; 2-3 (skapelsesberetningen)
- Hebreerne 1:1-3, Kolosserne 1:12-17, L&p 38:1-3 (Jesus som Skaperen)
- L&p 59:18-20, Moses 2:26-31, L&p 104:13-17, Matteus 6:25-26 (Skapelsen viser Guds kjærlighet)

Adam og Evas fall

Kapittel 6

Adam og Eva var de første som kom til jorden

- Hva hjelper oss å forstå at Adam og Eva var tapre ånder?

Gud beredte jorden som et hjem for sine barn. Adam og Eva ble utvalgt til å være de første mennesker som skulle bo på jorden (se Moses 1:34; 4:26). Deres rolle i vår himmelske Faders plan var å bringe dødeligheten inn i verden. De skulle være de første foreldre. (Se L&p 107:54-56.)

Adam og Eva var blant Faderens edleste barn. I åndeverdenen ble Adam kalt erkeengelen Mikael (se L&p 27:11, Judas' brev 1:9). Han ble valgt av vår himmelske Fader til å lede de rettferdige i striden mot Satan (se Johannes' åpenbaring 12:7-9). Adam og Eva var forutordinert til å bli våre første foreldre. Herren lovet Adam store velsignelser: «Jeg har satt deg til å være den første, en mengde nasjoner skal nedstamme fra deg, og du er en fyrste over dem evindeligg» (L&p 107:55).

Eva var «alle levendes mor» (Moses 4:26). Gud bragte Adam og Eva sammen i ekteskap fordi «det ikke var godt for mennesket å være alene» (Moses 3:18; se også 1. Korinterne 11:11). Hun delte Adams ansvar og vil også dele hans evige velsignelser.

- Hva kan vi lære av det eksempel Adam og Eva var?

Edens have

- Under hvilke forhold levde Adam og Eva i Edens have?

Da Adam og Eva ble plassert i Edens have, var de ennå ikke dødelige. I denne tilstanden «ville de ikke ha fått noen barn» (2. Nephi

---

For lærere: Benytt spørsmål i begynnelsen av et avsnitt for å innlede til diskusjon og lede klassemedlemmene eller familiemedlemmene til teksten for å finne mer informasjon. Benytt spørsmål i slutten av et avsnitt for å hjelpe klassemedlemmene eller familiemedlemmene å grunne på og drøfte meningen med det de har lest, og anvende det i sitt eget liv.

2:23). Der var ingen død. De hadde et *fysisk* liv fordi deres ånd hadde bolig i et fysisk legeme dannet av jordens støv (se Moses 6:59; Abraham 5:7). De hadde et *åndelig* liv fordi de befant seg i Guds nærhet. De hadde ennå ikke foretatt et valg mellom godt og ondt.

Gud befalte dem å få barn. Han sa: «Vær fruktbare og bli mange og fyll jorden og legg den under dere, og ha herredømme over ... alt levende som rører seg på jorden» (Moses 2:28). Gud fortalte dem at de fritt kunne spise av alle trær i haven, unntatt ett, treet til kunnskap om godt og ondt. Om dette treet sa Gud: «På den dag du eter av det, skal du visselig dø» (Moses 3:17).

Satan, som ikke kjente Guds sinn, men søkte å ødelegge Guds plan, kom til Eva i Edens have. Han fristet henne til å spise av treet til kunnskap om godt og ondt. Han forsikret henne om at hun og Adam ikke ville dø, men at de ville «bli som guder og kjenne godt og ondt» (Moses 4:11). Eva lot seg friste og spiste frukten. Da Adam fikk vite hva som hadde hendt, valgte også han å spise av frukten. De forandringene som skjedde med Adam og Eva fordi de spiste frukten, kalles Fallet.

Adam og Evas adskillelse fra Gud

- Hvilke fysiske og åndelige forandringer skjedde i Adam og Eva som følge av deres overtredelse?

Fordi Adam og Eva hadde spist frukt fra treet til kunnskap om godt og ondt, sendte Herren dem ut av Edens have og inn i verden. Deres fysiske tilstand ble forandret som følge av at de hadde spist av den forbudte frukt. Som Gud hadde lovet, ble de dødelige. De og deres barn ville få erfaring med sykdom, smerte og fysisk død.

På grunn av sin overtredelse led også Adam og Eva åndelig død. Det innebar at de og deres barn ikke kunne vandre og tale med Gud ansikt til ansikt. Adam og Eva og deres barn ble både fysisk og åndelig adskilt fra Gud.

Overtredelsen resulterte i store velsignelser

- Hvordan medfører Fallet muligheter for oss til å bli vår himmelske Fader lik?

Enkelte tror at Adam og Eva begikk en alvorlig synd da de spiste av treet til kunnskap om godt og ondt. Men hellig skrift i de siste dager hjelper oss å forstå at deres fall var et nødvendig trinn i livets plan og en stor velsignelse for oss alle. På grunn av Fallet er vi velsignet med et fysisk legeme, retten til å velge mellom godt og ondt og mulighet til å oppnå evig liv. Vi ville ikke hatt noen av disse privilegier hvis Adam og Eva hadde blitt værende i Edens have.

Etter Fallet sa Eva: «Var det ikke for vår overtredelse, ville vi aldri ha fått avkom [barn], og ville aldri ha kjent godt og ondt og gleden ved vår forløsning og det evige liv som Gud gir til alle lydige» (Moses 5:11).

Profeten Lehi forklarte:

«Og se, hvis Adam ikke hadde overtrådt, ville han ikke ha falt [blitt avskåret fra Guds nærhet], men han ville ha forblitt i Edens have. Og alle ting som var skapt, måtte ha forblitt i den samme tilstand som de var i etter at de var skapt ...

Og de ville ikke ha fått noen barn, derfor ville de ha forblitt i en tilstand av uskyld – uten glede, for de kjente ikke elendighet – uten å gjøre godt, for de kjente ikke synd.

Men se, alle ting er blitt gjort i henhold til den visdom han har som kjenner alle ting.

Adam falt for at mennesket kunne bli til, og mennesket er til for å kunne ha glede» (2. Nephi 2:22-25).

- Hvorfor tror du det er viktig å ha kunnskap om Fallet og hvilken betydning det har for oss?

Ytterligere skriftsteder

- 1. Nephi 5:11; 2. Nephi 2:20 (Adam og Eva de første foreldre, familie)
- 2. Nephi 2:14-21 (motsetning og Fallet; livet en prøvestand)
- 2. Nephi 2:22-26 (Fallet et ledd i frelsesplanen)

Den hellige ånd

Kapittel 7

Den hellige ånd kom til Adam og Eva

- Hvorfor trengte Adam og Eva rettledning fra Den hellige ånd?

Etter at Adam og Eva hadde forlatt Edens have, begynte de å dyrke jorden og arbeide med andre ting til livets opphold. De fikk mange barn, og deres sønner og døtre giftet seg også og fikk barn (se Moses 5:1-3). Slik begynte vår himmelske Faders åndebarn å forlate hans nærhet for å komme til jorden, slik de var blitt lovet (se Abraham 3:24-25). Da de kom til jorden, ble erindringen om deres himmelske hjem tatt fra dem. Men vår himmelske Fader avskar dem ikke fra sin innflytelse. Han sendte Den hellige ånd til å trøste, hjelpe og rettlede alle sine åndebarn.

Adam og Eva påkalte vår himmelske Fader i bønn. Han talte til dem og ga dem bud, som de adlød. En Herrens engel kom og underviste Adam og Eva om frelsesplanen. Herren sendte Den hellige ånd for å vitne om Faderen og Sønnen og for å undervise Adam og Eva i evangeliet. (Se Moses 5:4-9.)

Ved Den hellige ånds kraft «begynte [Adam] å profetere om alle jordens familier og sa: Velsignet være Guds navn, for på grunn av min overtredelse er mine øyne blitt åpnet, og i dette liv skal jeg ha glede, og i kjødet skal jeg igjen se Gud» (Moses 5:10). På grunn av Den hellige ånds vitnesbyrd til Eva sa hun: «Var det ikke for vår overtredelse, ville vi aldri ha fått avkom, og ville aldri ha kjent godt og ondt og gleden ved vår forløsning og det evige liv som Gud gir til alle lydige» (Moses 5:11).

- På hvilken måte er vårt behov for Den hellige ånds veiledning sammenfallende med Adam og Evas behov?

For lærere: Når du kaller klassemedlemmer ved navn, forstå de at de er viktige for deg og at du bryr deg om dem. Lær deg navnene deres, og kall dem ved navn under hver leksjon. Hjelp dem å lære hverandres navn.

Den hellige ånds egenskaper

- På hvilken måte er Den hellige ånd forskjellig fra Faderen og Sønnen? Hvorfor er denne forskjellen viktig for oss?

Den hellige ånd er et medlem av Guddommen (se 1. Johannes 5:7; L&p 20:28). Han er en «ånd i persons skikkelse» (L&p 130:22). Han kan bare befinne seg ett sted om gangen, men hans innflytelse kan være alle steder på en gang.

Vår himmelske Fader, Jesus Kristus og Den hellige ånd kalles Guddommen. De er forenet i hensikt. Hver av dem har en viktig oppgave i frelsesplanen. Vår himmelske Fader er vår Fader og hersker. Jesus Kristus er vår Frelser. Den hellige ånd er åpenbareren og den som vitner om all sannhet.

Den hellige ånd er vår himmelske Faders budbringer og en spesiell gave til oss (se kapittel 21 i denne boken).

Den hellige ånds oppgave

- Kan du nevne noen sannheter som Den hellige ånd åpenbarer til oss?

Den hellige ånds oppgave er å bære vitnesbyrd om Faderen og Sønnen og om sannheten i alle ting.

Den hellige ånd vil vitne for oss om at Jesus er vår Frelser og Forløser (se 3. Nephi 28:11; L&p 20:27). Han vil åpenbare for oss at vår himmelske Fader er Fader til våre ånder. Han vil hjelpe oss å forstå at vi kan bli opphøyet i likhet med vår himmelske Fader. (Se Romerbrevet 8:16-17.) Herrens profeter har lovet: «Ved Den Hellige Ånds kraft kan dere vite sannheten i alle ting» (Moroni 10:5).

Uten Den hellige ånd kunne vi ikke vite at Jesus er Kristus. Apostelen Paulus skrev: «Ingen kan si: Jesus er Herre! – uten i Den Hellige Ånd» (1. Korinterbrev 12:3). Frelseren selv sa: «Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus» (Johannes 17:3). Det er ved Den hellige ånds kraft vi blir ledet til å forstå Jesu Kristi evangelium og etterleve det.

Den hellige ånds overbevisende kraft er så stor at det ikke kan herske noen tvil om at det han åpenbarer for oss, er sant. President Joseph Fielding Smith sa:

«Når et menneske får tilkjennevisninger fra Den hellige ånd, etterlater han et uutslettelig inntrykk på dets sjel, et inntrykk som ikke lett lar seg radere bort. Det er Ånd som taler til ånd, og det kommer med overbevisende kraft. En tilkjennevisning av en engel, eller endog fra Guds Sønn selv, vil etterlate inntrykk på øye og sinn og til sist blekne, men inntrykkene fra Den hellige ånd synker dypere ned i sjelen og er vanskeligere å viske bort» (*Answers to Gospel Questions*, red. Joseph Fielding Smith jr., 5 bind [1957–66], 2:151).

President Smith sa også: «Gjennom Den hellige ånd blir sannheten flettet inn i alle legemets fibre og sener, slik at den ikke glemmes» (*Frelsende læresetninger*, red. Bruce R. McConkie, 3 bind. [1954–56], 1:48).

Som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige skulle vi gjøre oss verdige til å motta denne spesielle budbringeren og dette vitnet om vår himmelske Fader og Jesus Kristus.

- Tenk på situasjoner da Den hellige ånd har hjulpet deg å vokse i ditt vitnesbyrd. Fortell klassemedlemmene eller familiemedlemmer om noe av det du har erfart, slik det passer.

Ytterligere skriftsteder

- Moses 5 (beretningen om Adams familie)
- L&p 130:22 (Den hellige ånd identifisert)
- Johannes 14:26; 15:26; 16:13; Lukas 12:12; 2. Nephi 31:18; 32:5, 8; 33:1; Alma 14:11; 3. Nephi 27:20; 4. Nephi 1:48; Moroni 10:6-7; L&p 8:2-3; 11:12-13; 20:26 (Den hellige ånds roller)

Bønn til vår himmelske Fader

Kapittel 8

Hva er bønn?

Jesus sa: «Dere [må] alltid be til Faderen i mitt navn» (3. Nephi 18:19).

Bønn er en av de største velsignelser vi har mens vi er her på jorden. Gjennom bønn kan vi kommunisere med vår himmelske Fader og søke hans veiledning hver dag.

Bønn er en oppriktig, dypfølt samtale med vår himmelske Fader. Vi skulle be til Gud og ikke til noen annen. Vi ber ikke til noen annen eller til noe som er laget av mennesker eller av Gud (se 2. Mosebok 20:3-5).

Hvorfor ber vi?

Bønn har vært en viktig del av evangeliet fra verdens begynnelse. En Herrens engel befalte Adam og Eva å omvende seg og påkalle Gud i Sønnens navn (se Moses 5:8). Dette budet har aldri blitt tatt bort. Bønn vil hjelpe oss å komme nærmere Gud. Alle våre tanker, ord og gjerninger blir påvirket av våre bønner.

Vi skulle be om styrke til å stå imot fristelser fra Satan og hans følgesvenner (se 3. Nephi 18:15; L&P 10:5). Vi skulle be for å bekjenne våre synder for Gud og be ham tilgi oss (se Alma 38:14).

Vi skulle be om Herrens veiledning og hjelp i vårt daglige liv. Vi må be for vår familie og våre venner, våre naboer, avlinger

---

For lærere: Dette kapitlet er ordnet under fem overskrifter. Hver overskrift er et spørsmål vedrørende bønn. Du kan bruke spørsmålene som en veiledning gjennom leksjonen. Hvis klasserommet er slik at det går an å ha små gruppediskusjoner, kan du vurdere å dele klassen i grupper på to til fire. Gi hver gruppe en av seksjonene i kapitlet. La hver gruppe lese og drøfte sin tildelte seksjon og dele personlige erfaringer knyttet til det. Drøft så de fem seksjonene sammen som klasse, mens dere fokuserer på de spørsmål som har størst interesse for klassens medlemmer.

og dyr, vårt daglige arbeide og andre gjøremål. Vi skulle be om beskyttelse mot våre fiender. (Se Alma 34:17-27.)

Vi skulle be i den hensikt å uttrykke kjærlighet til vår himmelske Fader og føle oss nærmere ham. Vi skulle be til vår Fader for å takke ham for at vi har det så godt, og for alt han gir oss hver dag (se 1. Tessalonikerbrev 5:18). Vi trenger å be vår himmelske Fader om styrke til å etterleve evangeliet.

Vi skulle be så vi kan holde oss på den rette og smale sti som fører til evig liv. Vi må be til Gud, som er opphav til all rettferdighet, så vi kan være rettferdige i tanker, ord og gjerninger.

- Hvordan har bønn hjulpet deg å komme nærmere vår himmelske Fader?

Når skulle vi be?

Vi kan be når som helst vi føler behov for å kommunisere med vår himmelske Fader, enten det skjer i stillhet eller høyt. Noen ganger trenger vi å være alene så vi kan utøse vår sjel til ham (se Matteus 6:6). Dessuten kan vi be mens vi holder på med våre daglige gjøremål. Vi kan be mens vi sitter på Kirkens møter, når vi er hjemme, mens vi går nedover en vei eller gate, mens vi arbeider, tilbereder et måltid, hvor vi enn er eller hva vi enn måtte holde på med. Vi kan be når som helst på dagen eller natten. Vi kan be når vi er alene eller når vi er sammen med andre. Vi kan ha vår himmelske Fader i tankene til enhver tid (se Alma 34:27). Vi kan «be alltid» (L&p 10:5).

Noen ganger har vi kanskje ikke lyst til å be. Vi kan være sinte, motløse eller opprørte. Da skulle vi anstrenge oss spesielt for å be (se 2. Nephi 32:8-9).

Hver av oss skulle be personlig minst hver kveld og hver morgen. Skriftene taler om å be morgen, middag og kveld (se Alma 34:21).

Vi er befalt å ha familiebønn så vår familie kan bli velsignet (se 3. Nephi 18:21). Vår kirkes ledere har rådet oss til å be som familie hver morgen og kveld.

Vi har også det privilegium å be for å takke for og be om en velsignelse av maten før hvert måltid.

Vi innleder og avslutter alle våre møter i Kirken med bønn. Vi takker Herren for hans velsignelser og ber om hans hjelp så vi kan tilbe på en måte som er ham til behag.

Hvordan skulle vi be?

Uansett hvor vi er, enten vi står eller kneler ned, enten vi ber høyt eller stille for oss selv, enten vi ber personlig eller på vegne av flere, skulle vi alltid be i tro, «av et oppriktig hjerte, med ærlig hensikt» (Moroni 10:4).

Når vi ber til vår himmelske Fader, skulle vi fortelle ham hva vi virkelig føler i vårt hjerte, betro oss til ham, be ham om tilgivelse, be innstendig, takke ham, uttrykke vår kjærlighet til ham. Vi skulle ikke fremføre en repetisjon av meningsløse ord og setninger (se Matteus 6:7-8). Vi skulle alltid be om at hans vilje må skje, og huske at det vi ønsker kanskje ikke er det beste for oss (se 3. Nephi 18:20). Når vi avslutter bønnen, gjør vi det i Jesu Kristi navn (se 3. Nephi 18:19).

Hvordan besvares bønner?

- Hvorfor tror du svar på bønn ikke alltid kommer med det samme? Hvorfor tror du svar på bønn ikke alltid kommer når vi ønsker det eller på den måten vi ønsker?

Våre oppriktige bønner blir alltid besvart. Noen ganger kan svaret være nei fordi det vi har bedt om, ikke vil være det beste for oss. Noen ganger er svaret ja, og vi får en varm, herlig følelse for det vi skulle gjøre (se L&P 9:8-9). Noen ganger er svaret «vent en stund». Våre bønner blir alltid besvart på et tidspunkt og på en måte som Herren vet vil være til størst hjelp for oss.

Noen ganger besvarer Herren våre bønner gjennom andre mennesker. En god venn, vår ektefelle, mor eller far eller andre familiemedlemmer, en leder i Kirken, en misjonær – enhver av disse kan bli inspirert til å gjøre noe som vil besvare våre bønner. Et eksempel på dette er noe en ung mor opplevde da hennes lille barn ble skadet

i en ulykke i hjemmet. Hun hadde ingen mulighet til å få barnet til lege. Hun var ny i området og kjente ingen av naboene. Den unge moren ba om hjelp. Få minutter etter kom en nabo og sa: «Jeg fikk en følelse av at jeg skulle gå og se om du trengte hjelp.» Naboen hjalp den unge moren med å få barnet til lege.

Ofte gir Gud oss kraft til å besvare våre egne bønner. Når vi ber om hjelp, skulle vi gjøre alt vi kan for å få til det vi ber om.

Når vi etterlever Jesu Kristi evangelium og alltid ber, vil vi høste glede og lykke. «Vær du ydmyk; og Herren din Gud skal lede deg ved hånden og gi deg svar på dine bønner» (L&p 112:10).

- På hvilke måter har vår himmelske Fader besvart dine bønner?

Ytterligere skriftsteder og andre kilder

- Jakobs brev 1:5 (hva vi kan be om)
- 1. Tessalonikerbrev 5:17; Salmene 55:17; 2. Nephi 32:9 (når vi kan be)
- Alma 34:26 (hvor vi kan be)
- 3. Nephi 19:6, 24 (hvordan vi skal be)
- L&p 88:63-65 (hvordan bønner blir besvart)
- Moroni 10:3-5; Alma 37:37 (løfter knyttet til bønn)
- Jakobs brev 5:16 (kraften i en bønn fra en rettferdig person)
- Veiledning til Skriftene, «Bønn», 19

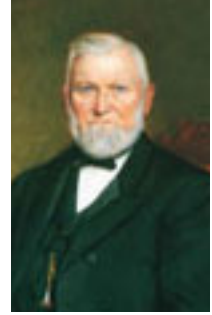
Joseph Smith

Brigham Young

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Joseph F. Smith

Heber J. Grant

George Albert Smith

David O. McKay

Joseph Fielding Smith

Harold B. Lee

Spencer W. Kimball

Ezra Taft Benson

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinckley

Thomas S. Monson

Guds profeter

Kapittel 9

Profeter er Guds representanter på jorden

- Hvilke krefter og gaver er en profet i besittelse av?

«For Herren Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbaret sine skjulte råd for sine tjenere profetene» (Amos 3:7).

Mange lever i mørke, usikre på Guds vilje. De tror at himlene er lukket og at menneskene må møte verdens farer alene. Hvor hellige de siste-dagers-hellige er! Vi vet at Gud taler til Kirken gjennom sin profet. I takknemlighet synger hellige over hele verden salmen «Ha takk for profeten du sendte» (*Salmer*, 17).

En profet er en mann kalt av Gud til å være hans representant på jorden. Når en profet taler på vegne av Gud, er det som om Gud taler (se L&p 1:38). En profet er også et spesielt vitne for Kristus som bærer vitnesbyrd om at Kristus er Guds Sønn, og som forkynner hans evangelium. En profet forkynner sannhet og tolker Guds ord. Han kaller urettferdige til omvendelse. Han mottar åpenbaringer og rettleiding fra Herren til beste for oss. Han kan se inn i fremtiden og forutsi kommende hendelser, slik at verden kan bli advart.

En profet kan komme fra forskjellige samfunnslag. Han kan være ung eller gammel, høyt utdannet eller uskolert. Han kan være bonde, advokat eller lærer. Profeter i oldtiden gikk med tunika og stav. Profeter i nyere tid bruker dress og dokumentmappe. Hva er det da som kjennetegner en sann profet? En sann profet blir alltid utvalgt av Gud og kalt ved den rette prestedømsmyndighet (se 5. trosartikkel).

Siste-dagers-hellige oppholder Det første presidentskap og De tolv apostler som profeter. Men når vi snakker om «Kirkens profet», mener vi Kirkens president, som er president for Det høyere prestedømme.

Opp gjennom tidene har Gud kalt profeter til å lede menneskeheten.

- På hvilke måter har profeter veiledet Guds barn tidligere?

Det har vært profeter på jorden siden Adams tid. Disse store menns erfaringer stimulerer og inspirerer oss. Moses, en profet i Det gamle testamente, ledet tusener av sitt folk ut av Egypt og trelldom til det lovede land. Han skrev de første fem bøkene i Det gamle testamente og nedtegnet De ti bud. Nephi, en profet i Mormons bok, reiste fra Jerusalem til Amerika 600 år før Kristi fødsel. Denne store leder og kolonisor ga oss mange viktige skrifter i Mormons bok. Døperen Johannes ble utvalgt til å forberede verden på den Herre Jesu Kristi komme. Gjennom Joseph Smith, en profet i de siste dager, gjenopprettet Herren Kirken. Joseph Smith oversatte også Mormons bok mens han var en ung mann.

- Hva har du lært av profeters liv og læresetninger?

Vi har en levende profet på jorden i dag

- Hvorfor trenger vi en levende profet på jorden i dag?

Vi har en levende profet på jorden i dag. Denne profeten er Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges president. Han er berettiget til åpenbaring for Kirken som helhet. Han innehar «rikets nøkler», det vil si at han har myndighet til å lede Kirken som helhet og Guds rike på jorden, herunder forrettelsen av prestedømsordinanser (se Matteus 16:19). Ingen person på jorden utenom den valgte profet og president kan motta Guds vilje på vegne av alle Kirkens medlemmer. Herren sa: «Det er aldri mer enn én på jorden til enhver tid som denne myndighet og disse prestedømmets nøkler er overdratt til» (L&P 132:7). Kirkens president blir assistert av sine rådgivere i Det første presidentskap og medlemmene av De tolv quorum, som også er profeter, seere og åpenbarere.

Vi skulle gjøre det profetene ber oss gjøre. President Wilford Woodruff sa at en profet aldri vil bli tillatt å lede Kirken på villspor:

«Herren vil aldri tillate meg eller noen annen mann som er president for denne kirke, å lede dere på villspor. Det er ikke ifølge

programmet. Det er heller ikke Guds hensikt. Hvis jeg skulle forsøke meg på det, ville Herren fjerne meg fra min stilling» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Wilford Woodruff* [2004], 193).

- På hvilke måter har den levende profet påvirket Kirken?

Vi skulle oppholde Herrens profet

- Hva kan vi gjøre for å følge og oppholde profeten?

Mange finner det lett å tro på fortidens profeter. Men det er mye større å tro på den levende profet og følge ham. Vi løfter hånden for å oppholde Kirkens president som profet, seer og åpenbarer.

Hvordan kan vi oppholde profeten? Vi skulle be for ham. Han bærer tunge byrder, og han trenger å styrkes ved de helliges bønner.

Vi skulle studere hans ord. Vi kan lytte til hans konferansetaler. Vi kan også abonnere på *Ensign* eller *Liahona* så vi kan lese hans konferansetaler og andre budskap han gir.

Vi skulle følge hans inspirerte læresetninger fullt og helt. Vi skulle ikke velge å følge en del av hans rettleiding og forkaste det som er ubehagelig eller vanskelig. Herren befalte oss å følge hans profets inspirerte læresetninger:

«[Dere skal] gi akt på alle de ord og befalinger som [profeten] skal gi dere etter hvert som han mottar dem og vandrer i all hellighet for meg,

for hans ord skal dere motta som om de kom fra min egen munn, i all tålmodighet og tro» (L&P 21:4-5).

Herren vil aldri tillate Kirkens president å lede oss på villspor.

- Hva har Kirkens president forkynt eller understreket nylig?

Store velsignelser følger med lydighet mot profeten

Hvis vi er lydige, lover Herren: «[Helvetes porter skal] ikke få makt over dere, ja, og Gud Herren vil drive mørkets makter bort fra dere og få himlene til å ryste til deres gavn og til sitt navns ære»

(L&p 21:6). Når vi følger vår profets veiledning, utøses velsignelser fra himmelen.

For å kunne stå må den sanne kirke være «bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv» (Efeserbrevet 2:20). I denne usikre verden er vi velsignet som har en profet som Herren åpenbarer sin vilje gjennom.

- Hvilke erfaringer har du hatt med å adlyde profetens råd?

Ytterligere skriftsteder

- 4. Mosebok 12:6 (Gud taler gjennom profeter)
- 1. Samuel 9:9 (en profet kalles en seer)
- Amos 3:7 (Gud åpenbarer sine skjulte råd til profetene)
- Mosiah 8:16-18 (en seer kan vite ting som har skjedd og som skal skje i fremtiden)
- Lukas 1:70 (Gud taler gjennom profeter)
- L&p 45:10, 15 (Gud taler i dag slik han gjorde i fordums tid)
- 1. Nephi 22:2 (ved Ånden blir ting gjort kjent for profeter)
- L&p 68:3-5 (når Herrens tjenere taler som de blir drevet til det av Den hellige ånd, er det Herrens sinn, vilje og ord)
- L&p 107:65-67, 91-92 (Kirkens presidents plikter)
- L&p 43:1-7 (kun profeten har myndighet til å motta åpenbaringer for Kirken)

For lærere: Å fortelle om erfaringer og bære vitnesbyrd innbyr Ånden. Når du avslutter denne leksjonen, kan du overveie å fortelle om en gang du fulgte Kirkens presidents rettledning. Bær vitnesbyrd om den levende profet.

Skriftene

Kapittel 10

Skriftene er tilgjengelige for oss i dag

- Hva er noen av de velsignelser vi nyter godt av i dag fordi Skriftene er så lett tilgjengelige?

Når Herrens tjenere taler eller skriver under Den hellige ånds innflytelse, blir deres ord hellig skrift (se L&p 68:4). Helt fra begynnelsen av har Herren befalt sine profeter å føre en opptegnelse over hans åpenbaringer og hans handlemåte med sine barn. Han sa: «Jeg befaler alle mennesker, både i øst og i vest og i nord og i syd og på øyene i havet, at de skal skrive de ord som jeg taler til dem. For ut av bøkene som skal skrives, vil jeg dømme verden, enhver etter sine gjerninger, i overensstemmelse med det som er skrevet» (2. Nephi 29:11).

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige godtar fire bøker som hellig skrift: Bibelen, Mormons bok, Lære og pakter og Den kostelige perle. Disse bøkene kalles Kirkens standardverker. Våre levende profeters inspirerte ord blir også godkjent som hellig skrift.

Bibelen

Bibelen er en samling av hellige skrifter som inneholder Guds åpenbaringer til menneskene. Disse skriftene dekker mange århundrer, fra Adams tid til den tid da Jesu Kristi apostler levde. De ble skrevet av mange profeter som levde på forskjellige tidspunkter i verdens historie.

Bibelen er delt i to deler, Det gamle og Det nye testamente. Mange profetier i Det gamle testamente forutsier at det skulle komme en

---

For lærere: For å oppmuntre til samtale om de fire standardverkene kan du gi hvert klasse-medlem eller familiemedlem et tall mellom 1 og 4. Be de som har nummer 1, lese det dette kapitlet sier om Bibelen, de med nummer 2 det kapitlet sier om Mormons bok, de med nummer 3 det kapitlet sier om Lære og pakter, og de som har nummer 4, lese det kapitlet sier om Den kostelige perle. Be dem deretter fortelle hva de har lært.

Frelser og Forløser. Det nye testamente forteller om livet til denne Frelser og Forløser, som er Jesus Kristus. Det forteller også om opprettelsen av hans kirke på den tiden. «Vi tror at Bibelen er Guds ord så langt som den er riktig oversatt» (Trosartiklene 1:8).

Gjennom profeten Joseph Smith har Herren gitt oss større forståelse av noen skriftsteder i Bibelen. Herren inspirerte profeten Joseph til å gjengi sannheter i Bibelens tekst som hadde vært tapt eller endret siden den opprinnelige tekst ble skrevet. Disse inspirerte korrigeringer kalles Joseph Smiths oversettelse av Bibelen. Utvalgte skriftsteder fra Joseph Smiths oversettelse finnes i Veiledning til Skriftene.

Mormons bok

Mormons bok er en hellig opptegnelse om noen av de folkeslagene som levde på de amerikanske kontinenter mellom ca. 2000 F.KR. og 400 E.KR. Den inneholder fylde av Jesu Kristi evangelium (se L&p 20:9; 42:12; 135:3). Mormons bok forteller om Jesu Kristi besøk til folket i Amerika like etter hans oppstandelse.

Joseph Smith oversatte Mormons bok til engelsk ved Guds gave og kraft. Han sa at den er «den mest korrekte av alle jordens bøker, sluttstenen i vår religion, og at et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok» (Innledningen til Mormons bok).

President Ezra Taft Benson hjalp oss å forstå hvordan Mormons bok er sluttstenen i vår religion. Han sa:

«Mormons bok er sluttstenen i vår religion på tre måter. Den er sluttstenen i vårt vitnesbyrd om Kristus. Den er sluttstenen i vår lære. Den er vitnesbyrdets sluttsten.

Mormons bok er sluttstenen i vårt vitnesbyrd om Jesus Kristus, som selv er hjørnesteinen i alt vi gjør. Den bærer mektig og tydelig vitnesbyrd om at han lever ...

[Den] utvider vår forståelse av de frelsende læresetninger ...
Mormons bok ... ble skrevet for vår tid ... I Mormons bok [finner vi] et mønster for forberedelse til det annet komme ...

... Mormons bok lærer oss sannhet [og] bærer vitnesbyrd om Kristus. ... Men det er noe mer. Det finnes en kraft i boken som vil begynne å tilflyte deres liv i samme øyeblikk som dere begynner på et seriøst studium av boken. Dere vil få større kraft til å motstå fristelse. Dere vil få kraft til å unngå å bli ført vill. Dere vil få kraft til å holde dere på den rette og smale sti. Skriftene kalles "livets ord", og ingen steder er det i større grad tilfelle enn i Mormons bok ... "Enhver siste-dagers-hellig skulle gjøre studiet av denne boken til et livslangt foretagende." (i Conference Report, okt. 1986, 4-7; eller *Lys over Norge*, jan. 1987, 3-5; sitat fra Marion G. Romney, i Conference Report, apr. 1980, 90; eller *Lys over Norge*, okt. 1980, 117.)

Lære og pakter

Lære og pakter er en samling av åpenbaringer fra vår tid. I kapittel 1 i Lære og pakter forteller Herren at boken er utgitt til jordens innbyggere for å forberede dem på hans komme:

«Derfor er Herrens røst til jordens ender, så alle som vil høre kan høre:

Bered dere, bered dere til det som skal komme, for Herren er nær (L&p 1:11-12).

Denne boken inneholder åpenbaringer angående Jesu Kristi Kirke slik den er blitt gjenopprettet i disse siste dager. Flere kapitler i boken forklarer Kirkens organisasjon og definerer embedene i prestedømmet og deres funksjoner. Andre kapitler, som for eksempel kapittel 76 og 88, inneholder storslagne sannheter som var tapt for verden i hundrevis av år. Atter andre, som kapittel 29 og 93, kaster lys over læresetninger i Bibelen. Dessuten er det noen kapitler, for eksempel kapittel 133, som inneholder profetier om fremtidige hendelser. Gud har befalt oss å studere hans åpenbaringer i denne boken: «Ransak disse bud, for de er sanne og troverdige, og profetiene og løftene som er i dem, skal alle bli oppfylt» (L&p 1:37).

Den kostelige perle

Den kostelige perle inneholder Mose bok, Abrahams bok og noen inspirerte skrifter av Joseph Smith. Mose bok inneholder en

---

beretning om noen av Moses' syner og skrifter, åpenbart til profeten Joseph Smith. Den klargjør lærdommer og læresetninger som var gått tapt fra Bibelen, og gir ytterligere opplysninger angående jordens skapelse.

Profeten Joseph Smith oversatte Abrahams bok fra en papyrusrull som kom fra de egyptiske katakomber. Denne boken inneholder verdifulle opplysninger om skapelsen, evangeliet, Guds natur og prestedømmet.

Joseph Smiths skrivelser omfatter en del av Joseph Smiths inspirerte oversettelse av Bibelen, utdrag fra hans *History of the Church*, og trosartiklene.

- Kan du nevne noen historier i Skriftene som har inspirert deg?
Kan du nevne noen læresetninger i disse hellige bøker som har hjulpet deg?

Våre levende profeters ord

I tillegg til disse fire bøker med hellig skrift blir våre levende profeters ord hellig skrift for oss. Vi får deres ord gjennom konferanser, tidsskriftene *Liahona* eller *Ensign* og instruksjoner til lokale prestedømsledere. «Vi tror på alt som Gud har åpenbart, alt som han nå åpenbarer, og vi tror at han fortsatt vil åpenbare mange store og viktige ting angående Guds rike» (Trosartiklene 1:9).

- Hvor kan vi finne våre levende profeters ord?

Studer Skriftene

- Hvilke velsignelser kan vi motta når vi studerer Skriftene?

Vi skulle alle studere Skriftene hver dag. Vi skulle dele disse sannheter med våre barn. Vi skulle lese i standardverkene med våre barn, slik at de vil bli glad i dem og benytte dem på grunn av de sannheter de inneholder.

Hvis vi ønsker å unngå denne verdens onder, må vi føre vårt sinn med den sannhet og rettferdighet vi finner i Skriftene. Vi vil komme nærmere Gud og hverandre når vi sammen leser i Skriftene og grunner på dem.

Når vi leser i Skriftene, grunner på dem og ber angående dem og ber Gud hjelpe oss å forstå, vil Den hellige ånd bære vitnesbyrd for oss om sannheten av disse ting. Vi vil alle vite selv at disse ting er sanne. Vi vil ikke bli bedratt (se Joseph Smith – Matteus 1:37). Vi kan få de samme følelser som Nephi ga uttrykk for da han sa: «Min sjel fryder seg over de ting som er av Herren, og mitt hjerte fordyper seg stadig i de ting som jeg har sett og hørt» (2. Nephi 4:16).

- Hvordan kan vi holde forpliktelsen om å studere Skriftene hver dag? Overvei å planlegge et tidspunkt og et sted for skriftstudium hver dag.

Ytterligere skriftsteder

- 1. Nephi 14:20-26 (profeter blir befalt å skrive)
- 1. Nephi 19:1-3, 6-7; Alma 37:1-8 (Skriftenes store verdi)
- 2. Nephi 33:10 (Skriftene vitner om Kristus)
- Alma 29:8 (Herren taler til alle nasjoner gjennom Skriftene)
- Alma 31:5; Helaman 3:29-30 (Guds ord er kraftfullt)
- Helaman 15:7-8 (Skriftene får oss til å være faste og standhaftige i troen)
- 2. Timoteus 3:16-17; 1. Nephi 19:21-24 (hvorfor og hvordan Skriftene blir gitt)
- 2. Peter 1:20; Alma 13:20; L&p 10:62 (Skriftene frembringer sanne læresetninger)
- L&p 128:18; Trosartiklene 1:9; 1. Nephi 14:25-26 (Skrifter som skal komme)
- 2. Nephi 29:3-10 (Skrifter til jøder og hedningefolk)

Kristi liv

Kapittel 11

Kristi liv ble forutsagt lenge før hans fødsel

Enhver som kommer til jorden, er avhengig av at Jesus Kristus oppfyller det løfte han ga i himmelen om å være vår Frelser. Uten ham ville frelsesplanen ha sviktet. Fordi hans misjon var nødvendig, vitnet alle profetene fra Adam til Kristus om at han ville komme (se Apostlenes gjerninger 10:43). Alle profeter etter Kristus har båret vitnesbyrd om at han virkelig kom. Vi trenger alle å studere Frelserens liv og følge ham trofast gjennom livet.

En engel fortalte Adam at Frelserens navn skulle være Jesus Kristus (se Moses 6:51-52). Enok så at Jesus skulle dø på korset og oppstå (se Moses 7:55-56). Noah og Moses vitnet også om ham (se Moses 1:11; 8:23-24). Omkring 800 år før Frelseren ble født på jorden, forutså Jesaja hans liv. Da Jesaja så den sorg og smerte Frelseren skulle gjennomgå for å betale prisen for våre synder, utbrøt han:

«Foraktet var han og forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom ...

... Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret ...

Han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger ...

Han ble mishandlet, og han ble plaget, men han opplot ikke sin munn, lik et lam som føres bort for å slaktes» (Jesaja 53:3-5, 7).

Nephi så også i et syn Frelserens fremtidige fødsel og misjon. Han så en vakker jomfru, og en engel forklarte: «Se, jomfruen som du ser, er Guds Sønnns mor i kjødet» (1. Nephi 11:18). Deretter så

For lærere: Dette kapitlet inneholder sannsynligvis mer stoff enn du kan dekke i én klasseperiode. Søk Åndens veiledning når du forbereder deg til å undervise, så du kan avgjøre hvilke deler som vil være mest nyttige for dem du underviser.

Nephi jomfruen med et barn i sine armer. Engelen erklærte: «Se, Guds Lam, ja, han er Sønn av den evige Fader!» (1. Nephi 11:21).

Omkring 124 år før Jesu fødsel forutså også kong Benjamin, en annen nephittisk profet, Frelserens liv:

«For se, tiden kommer og er ikke langt borte da Herren Den Allmektige, som regjerer, som var og er fra all evighet til all evighet, med kraft skal komme ned fra himmelen blant menneskenes barn og skal bo i et jordisk tabernakel og skal gå ut blant menneskene og utføre mektige mirakler, som å helbrede de syke, oppreise de døde, få de lamme til å gå, de blinde til å se og de døde til å høre og helbrede alle slags sykdommer.

Og han skal drive ut djevler, eller de onde ånder som bor i menneskenes barns hjerter.

Og se, han skal bli utsatt for fristelser og legemlig smerte, sult, tørst og utmattelse, endog mer enn et menneske kan tåle, uten at det forvolder døden. For se, det kommer blod fra hver pore, så store skal hans kvaler være for hans folks ugudelighet og avskyeligheter.

Og han skal kalles Jesus Kristus, Guds Sønn, himmelens og jordens Fader, Skaperen av alle ting fra begynnelsen av. Og hans mor skal kalles Maria» (Mosiah 3:5-8).

- Hva er noen av oldtidens profetier om Jesus Kristus?

Han var Faderens enbårne

- Hva arvet Jesus Kristus fra sin Fader? Hva arvet han fra sin mor?

Beretningen om Frelserens fødsel og liv finner vi i Det nye testamente i Matteus', Markus', Lukas' og Johannes' evangelium. I disse beretninger leser vi at Jesus ble født av en jomfru ved navn Maria. Hun var forlovet med Josef da en Herrens engel viste seg for henne. Engelen fortalte henne at hun skulle bli Guds Sønn's mor. Hun spurte ham hvordan dette kunne være mulig (se Lukas 1:34). Han sa til henne: «Den Hellige Ånd skal komme over deg, og Den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også det hellige som blir født, kalles Guds Sønn» (Lukas 1:35). Slik ble Gud Faderen i bokstavelig forstand Jesu Kristi far.

Jesus er den eneste på jorden som skulle bli født av en dødelig mor og en udødelig far. Det er derfor han kalles Den enbårne sønn. Han arvet guddommelige krefter fra sin Fader. Fra sin mor arvet han dødelighet og var underlagt sult, tørst, tretthet, smerte og død. Ingen kunne frata Frelseren livet uten at han ville det selv. Han hadde makt til å nedlegge sitt liv og makt til å ta sitt legeme igjen etter døden. (Se Johannes 10:17-18.)

Han levde et fullkomment liv

- Hva betyr Frelserens liv for oss?

Helt fra sine unge år gjorde Jesus alt som vår himmelske Fader krevde av ham. Under Maria og Josefs ledelse vokste Jesus opp stort sett på samme måte som andre barn. Han elsket sannheten og adlød den. Lukas forteller oss: «Men barnet vokste og ble sterkt, han ble fylt av visdom, og Guds velbehag var over ham» (Lukas 2:40; se også L&p 93:12-14).

Som 12-åring hadde Jesus i større grad forstått at han var blitt sendt for å gjøre sin Faders vilje. Han dro sammen med sine foreldre til Jerusalem. Da foreldrene var på hjemveien, oppdaget de at han ikke var med i gruppen deres. De vendte tilbake til Jerusalem for å lete etter ham. «Og det skjedde etter tre dager at de fant ham i templet, sittende midt blant de skriftlærde, og de lyttet til ham og stilte ham spørsmål» (Joseph Smiths oversettelse, Lukas 2:46. «Og alle som hørte ham, var forundret over hans forstand og over de svar han ga» (Lukas 2:47).

Josef og Maria var lettet over å finne ham, men de var «forundret, og hans mor sa: Barn, hvorfor gjorde du dette mot oss? Se, din far og jeg har engstet oss og lett etter deg.» Jesus svarte: «Visste dere ikke at jeg må være i min [himmelske] Fars hus?» (Lukas 2:48-49).

For å kunne utføre sin misjon måtte Jesus gjøre sin himmelske Faders vilje. «Av meg selv gjør jeg intet,» erklærte han, «men slik som Faderen har lært meg, slik taler jeg dette ... Jeg gjør alltid det som er til behag for ham» (Johannes 8:28-29).

Da Jesus var 30 år gammel, kom han til døperen Johannes for å bli døpt i elven Jordan. Johannes nølte med å døpe Jesus, for han

---

visste at Jesus var større enn ham. Jesus ba Johannes døpe ham for å «fullføre all rettferdighet». Johannes døpte da Frelseren ved å senke ham helt ned i vannet. Da Jesus var blitt døpt, talte hans Fader fra himmelen og sa: «Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag.» Den hellige ånd steg ned og viste seg ved duens tegn. (Se Matteus 3:13-17.)

Like etter at Jesus var blitt døpt, fastet han i 40 dager og 40 netter for å være sammen med Gud. Etterpå kom Satan for å friste ham. Jesus motsto bestemt alle Satans fristelser og befalte deretter Satan å gå bort. (Se Matteus 4:1-11; se også Joseph Smiths oversettelse, Matteus 4:1, 5-6, 8-9, 11.) Jesus Kristus forble syndfri, den eneste fullkomne person som noensinne har vandret på jorden (se Hebreerbrevet 4:15; 1. Peter 2:21-22).

- Hvilke beretninger fra Frelserens liv er spesielt meningsfylte for deg?

Han lærte oss hvordan vi skal elske og tjene hverandre

- Hvordan lærte Frelseren oss hvordan vi skal elske og tjene hverandre?

Etter at Jesus hadde fastet og etter sammenstøtet med Satan, begynte han sin offentlige virksomhet. Han kom til jorden ikke bare for å dø for oss, men også for å lære oss hvordan vi skal leve. Han forkynte at det er to store bud: for det første å elske Gud av hele vårt hjerte, av hele vår sjel og av all vår forstand, og for det annet å elske andre som oss selv (se Matteus 22:36-39). Hans liv er et eksempel på hvordan vi skulle adlyde disse to budene. Hvis vi elsker Gud, vil vi ha tillit til ham og adlyde ham, slik Jesus gjorde. Hvis vi elsker andre, vil vi hjelpe dem med å dekke deres fysiske og åndelige behov.

Jesus levde et liv i tjeneste for andre. Han helbredet dem for sykdommer. Han fikk blinde til å se, døve til å høre og lamme til å gå. En gang da han helbredet syke, ble det sent, og folk var sultne. I stedet for å sende dem bort velsignet han fem brød og to fisker, og på mirakuløst vis mettet han en flokk på 5000 mennesker. (Se Matteus 14:14-21.) Han forkynte at når vi finner noen som

---

er sultne, nakne eller ensomme, eller som fryser, skulle vi hjelpe dem etter beste evne. Når vi hjelper andre, tjener vi Herren. (Se Matteus 25:35-46.)

Jesus elsket andre av hele sitt hjerte. Ofte var hans hjerte så fullt av medfølelse at han gråt. Han elsket små barn, gamle og ydmyke, enkle mennesker som trodde på ham. Han elsket dem som hadde syndet, og med stor medfølelse lærte han dem å omvende seg og bli døpt. Han sa: «Jeg er veien og sannheten og livet» (Johannes 14:6).

Jesus elsket også dem som hadde syndet mot ham og ikke omvendte seg. På slutten av sitt liv, da han hang på korset, ba han til Faderen for soldatene som hadde korsfestet ham, og tryglet: «Far, forlat dem, for de vet ikke hva de gjør» (Lukas 23:34). Han forkynte: «Dette er mitt bud at dere skal elske hverandre, likesom jeg har elsket dere» (Johannes 15:12).

- Hvordan kan vi vise Herren at vi elsker ham?

Han organiserte den eneste sanne kirke

- Hvorfor organiserte Frelseren sin kirke og ordinerte apostler?

Jesus ønsket at hans evangelium skulle forkynnes for alle mennesker over hele jorden. Derfor valgte han tolv apostler som skulle vitne om ham. De var de opprinnelige ledere i hans kirke. De fikk myndighet til å handle i hans navn og gjøre de gjerninger de hadde sett ham gjøre. De som mottok myndighet fra dem, var også i stand til å undervise, døpe og utføre andre ordinanser i hans navn. Etter hans død fortsatte de hans verk til menneskene ble så onde at de drepte apostlene.

Han forløste oss fra våre synder og frelste oss fra døden

- Ta deg tid til å overveie det som hendte i forbindelse med forsoningen, når du studerer dette kapitlet.

Da Jesu jordiske virksomhet nærmet seg slutten, forberedte han seg til det endelige offer for hele menneskehetens synder. Han

---

For lærere: Når vi grunner, innbyr vi Ånden. Overvei å be klassens medlemmer eller familie-medlemmene å lese de to siste avsnittene i kapitlet for seg selv og tenke over hva de føler for Frelseren. Be så dem som føler godt for det, om å dele sine tanker med klassen.

---

var blitt dømt til døden fordi han hadde vitnet for folket at han var Guds Sønn.

Natten før korsfestelsen gikk Jesus til en hage som het Getsemane. Snart ble han nedtynget av dyp sorg og gråt mens han ba. En apostel i de siste dager, Orson F. Whitney fikk anledning til å se Frelserens lidelse i et syn. Han så Frelseren gråte og sa: «Jeg ble så grepet av synet at jeg også gråt, av ren medfølelse. Jeg hadde inderlig medlidenhet med ham. Jeg elsket ham av hele min sjel, og mer enn noe annet ønsket jeg å være sammen med ham.» (“The Divinity of Jesus Christ,” *Improvement Era*, jan. 1926, 224-25; se også *Ensign*, des. 2003, 10). Jesus «gikk et lite stykke frem, falt på sitt ansikt og bad: Far! Er det mulig, så la denne kalk gå meg forbi! Men ikke som jeg vil, bare som du vil» (Matteus 26:39).

I en åpenbaring i vår tid beskrev Frelseren hvor stor hans lidelse var, og sa at den fikk ham «til å skjelve av smerte og til å blø fra hver pore og lide, både på legeme og ånd» (L&p 19:18). Han led «i kjødet» og påtok seg våre smerter, sykdommer, skrøpeligheter og synder (se Alma 7:10-13). Intet menneske på jorden kan fatte hvor stor denne byrden var. Ingen annen kunne ha utholdt en slik pine på legeme og sjel. Han «steg ned under alt ... så han kunne være i alt og gjennom alt, sannhetens lys» (L&p 88:6).

Men hans lidelse var ennå ikke over. Dagen etter ble Jesus slått, ydmyket og spyttet på. Han måtte bære sitt eget kors. Deretter ble han løftet opp og naglet til det. Han ble torturert på en av de mest grusomme måter som mennesker noen gang har spekulert ut. Etter lidelsen på korset ropte han ut i stor kval: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?» (Markus 15:34). I Jesu bitreste time hadde Faderen trukket seg tilbake fra ham, slik at Jesus kunne lide straffen for hele menneskehetens synder, så han kunne seire fullstendig over syndens og dødens krefter (se James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3. utg. [1916], 660-661).

Da Frelseren visste at Faderen hadde godtatt hans offer, utbrøt han med høy røst: «Det er fullbrakt» (Johannes 19:30). «Far, i dine hender overgir jeg min ånd» (Lukas 23:46). Han bøyde sitt hode

---

og oppga frivillig sin ånd. Frelseren var død. Et kraftig jordskjelv rystet jorden.

Noen venner bragte Frelserens legeme til en grav, der det lå inntil den tredje dag. I denne tiden gikk hans ånd og organiserte misjonærarbeid for andre ånder som trengte å motta hans evangelium (se 1. Peter 3:18-20; L&p 138). På den tredje dag, en søndag, vendte han tilbake til sitt legeme og tok det opp igjen. Han var den første til å overvinne døden. Dette var oppfyllelsen av profetien om «at han skulle stå opp fra de døde» (Johannes 20:9).

Kort tid etter sin oppstandelse viste Frelseren seg for nephittene og opprettet sin kirke i Amerika. Han underviste folket og velsignet dem. Denne gripende beretning finner vi i 3. Nephi 11 til og med 28.

Hans offer viste kjærligheten han har til Faderen og til oss

Jesus sa: «Ingen har større kjærlighet enn denne at han setter sitt liv til for sine venner. Dere er mine venner dersom dere gjør det jeg pålegger dere» (Johannes 15:13-14). Villig og ydmykt gjennomgikk han sorgen i Getsemane og lidelsene på korset så vi kunne motta alle frelsesplanens velsignelser. For å motta disse velsignelsene må vi komme til ham, omvende oss fra våre synder og elske ham av hele vårt hjerte. Han sa:

«Dette er det evangelium som jeg har gitt dere – at jeg kom til verden for å gjøre min Faders vilje fordi min Fader sendte meg.

Og min Fader sendte meg så jeg kunne bli løftet opp på korset, og etter at jeg hadde blitt løftet opp på korset, så jeg kunne trekke alle mennesker til meg ... for [at de kunne] bli dømt etter sine gjerninger ...

For de gjerninger som dere har sett meg gjøre, de skal dere også gjøre, ...

Derfor, hva slags menn burde dere være? Sannelig sier jeg dere, *likesom jeg er*» (3. Nephi 27:13-15, 21, 27; uthevelse tilføyd).

- Hva føler du når du tenker på Frelserens offer for deg?

Ytterligere skriftsteder og andre kilder

- 2. Nephi 25:12 (Faderens enbårne i kjødet)
- Moses 6:57 (Jesus Kristus nevnt som Den enbårne)
- Matteus, Markus, Lukas, Johannes (Jesu Kristi liv og læresetninger)
- Matteus 10:1-8; Lukas 9:1-2 (Apostler ordinert med makt og myndighet)
- Matteus 26-28; Markus 14-16; Lukas 22-24; Johannes 18-20 (Jesus i haven; forrådt, korsfestet og oppstanden)
- «Den levende Kristus: Apostlenes vitnesbyrd», *Liahona*, apr. 2000, 2-3

Forsoningen

Kapittel 12

Forsoningen er nødvendig for vår frelse

- Hvorfor er forsoningen nødvendig for vår frelse?

Jesus Kristus «kom til verden ... for å bli korsfestet for verden, og for å bære verdens synder og for å helliggjøre verden og rense den fra all urettferdighet, for at gjennom ham kunne alle bli frelst» (L&p 76:41-42). Hans store offer for å betale for våre synder og overvinne døden kalles Forsoningen. Det er det viktigste som noen gang har funnet sted i menneskehetens historie: «For en forsoning må nødvendigvis bli utført, for ifølge Den Evige Guds store plan må en forsoning finne sted, ellers må hele menneskeheten uunngåelig gå til grunne ... ja, alle er falt og er forlagt og må gå til grunne hvis det ikke var for forsoningen» (Alma 34:9).

Adams fall bragte to slags død inn i verden – fysisk død og åndelig død. Fysisk død er adskillelse av legeme og ånd. Åndelig død er adskillelse fra Gud. Hvis ikke Jesus Kristus med sin forsoning hadde overvunnet disse to former for død, ville det fått følgende to konsekvenser: Vårt legeme og vår ånd ville ha vært adskilt for alltid, og vi kunne ikke leve sammen med vår himmelske Fader igjen (se 2. Nephi 9:7-9).

Men vår vise himmelske Fader utarbeidet en strålende, barmhjertig plan for å frelse oss fra den fysiske og den åndelig død. Han planla at det skulle komme en Frelser til jorden for å forløse oss fra våre synder og fra døden. På grunn av våre synder og våre dødelige legemers svakhet kunne vi ikke forløse oss selv (se Alma 34:10-12). Den ene som skulle være vår Frelser, måtte være syndfri og ha makt over døden.

For lærere: Enkle oversikter og bilder kan være en hjelp for klassemedlemmer og familiemedlemmer til å forstå prinsipper og læresetninger. Overvei å lage en oversikt med to kolonner, en med overskriften *Resultater av Fallet* og den andre *Forsoningens velsignelser*. Fyll ut oversikten på grunnlag av opplysninger i dette kapitlet.

Jesus Kristus var den eneste som kunne sone for våre synder

- Hvorfor var Jesus Kristus den eneste som kunne sone for våre synder?

Det er flere grunner til at Jesus Kristus var den eneste som kunne bli vår Frelser. En grunn er at vår himmelske Fader valgte ham som Frelseren. Han var Guds enbårne Sønn og hadde derfor makt over døden. Jesus forklarte: «Jeg setter mitt liv til for at jeg skal ta det igjen. Ingen tar det fra meg, men jeg setter det til av meg selv. Jeg har makt til å sette det til, og jeg har makt til å ta det igjen» (Johannes 10:17-18).

Jesus var også kvalifisert til å være vår Frelser fordi han er den eneste som noen gang har levd på jorden og ikke syndet. Dette gjorde ham til et verdig offer for å betale for andres synder.

Kristus led og døde for å sone for våre synder

- Når du leser dette kapitlet, kan du forestille deg at du er i Getsemane have eller ved korset og er vitne til Jesu Kristi lidelse.

Frelseren sonet for våre synder ved å lide i Getsemane og ved å gi sitt liv på korset. Det er ikke mulig for oss å forstå fullt ut hvordan han led for alle våre synder. I Getsemane have fikk vekten av våre synder ham til å føle en slik smerte og sorg at han blødde fra hver pore (se L&p 19:18-19). Senere, da han hang på korset, led Jesus en smertefull død ved en av de grusomste metoder menneskeheten kjenner.

Hvor høyt må ikke Jesus elske oss, han som kunne lide en slik åndelig og fysisk smerte for vår skyld! Hvor stor er ikke vår himmelske Faders kjærlighet, han som ville sende sin Enbårne Sønn for å lide og dø for resten av sine barn. «For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv» (Johannes 3:16).

Forsoningen og oppstandelsen gir oppstandelse til alle

Den tredje dag etter korsfestelsen tok Kristus igjen sitt legeme og ble den første til å oppstå. Da hans venner gikk for å finne ham, sa englene som vokter hans grav, til dem: «Han er ikke her, han er

---

oppstått, slik som han sa» (Matteus 28:6). Hans ånd hadde gjeninn-tatt hans legeme, for aldri mer å adskilles.

Slik overvant Kristus den fysiske død. På grunn av hans forsoning vil enhver som er født på denne jord, oppstå (se 1. Korinterbrev 15:21-22). På samme måte som Jesus oppsto, vil vår ånd bli gjenforenet med vårt legeme «så de ikke kan dø mer ... , aldri mer skilles ad» (Alma 11:45). Denne tilstanden kalles udødelighet. Alle som noen gang har levd, vil oppstå, «både gammel og ung, både trell og fri, både mann og kvinne, både ugudelige og rettferdige» (Alma 11:44).

- Hvordan har kunnskap om oppstandelsen hjulpet deg?

Forsoningen gjør det mulig for dem som har tro på Kristus, å bli frelst fra sine synder

- Tenk på hvordan lignelsen i dette avsnittet hjelper oss å forstå forsoningen. Hvem i vårt eget liv representerer folket i lignelsen?

Frelserens forsoning gjør det mulig for oss å overvinne åndelig død. Selv om alle mennesker vil oppstå, vil bare de som aksepterer forsoningen, bli frelst fra åndelig død (se 3. trosartikkel).

Vi aksepterer Kristi forsoning ved å tro på ham. Ved vår tro omvender vi oss fra våre synder, blir døpt, mottar Den hellige ånd og adlyder hans bud. Vi blir trofaste Jesu Kristi disipler. Vi får tilgivelse og blir rensset fra synd og forberedt til å vende tilbake og bo for alltid hos vår himmelske Fader.

Frelseren forteller oss: «For se, jeg, Gud, har lidd dette for alle for at de ikke skulle lide ... likesom jeg» (L&P 19:16-17). Kristus gjorde sin del for å sone for våre synder. For at hans forsoning skal ha full virkning i vårt liv, må vi strebe etter å adlyde ham og omvende oss fra våre synder.

For lærere: Konkretiseringer kan være en hjelp for klassemedlemmer og familiemedlemmer til å forstå prinsipper og læresetninger. For å forklare død og oppstandelse kan du overveie følgende konkretisering: Stikk hånden inn i en hanske. Forklar at en hånd i en hanske kan sammenlignes med vår ånd og vårt legeme. Ta hansken av. Forklar at dette kan sammenlignes med den fysiske død – ånden (hånden) og legemet (hansken) adskilles. Sett så hansken på igjen. Forklar at dette kan sammenlignes med oppstandelsen – ånden og legemet gjenforenes.

President Boyd K. Packer i De tolv apostlers råd viste med følgende illustrasjon hvordan Kristi forsoning gjør det mulig å bli frelst fra synd *hvis* vi gjør vår del.

«La meg fortelle dere en historie – en lignelse.

Det var en gang en mann som ønsket noe meget sterkt. Det syntes viktigere enn noe annet for ham. For å få det han ønsket seg, satte han seg i stor gjeld.

Han var blitt advart mot å skaffe seg så mye gjeld, og spesielt mot sin kreditor. Men det syntes så viktig for ham å gjøre det han ønsket å gjøre og få det han ønsket seg nettopp nå. Han var sikker på at han kunne betale for det senere.

Derfor underskrev han en kontrakt. Han skulle betale gjelden etter en tid. Han bekymret seg ikke så mye om det, for forfallsdagen virket så langt borte. Han hadde det han ønsket seg nå, og det syntes å være det viktigste.

Kreditoren spøkte alltid i tankene hans, og han betalte avdrag nå og da og tenkte på en eller annen måte at regnskapets dag aldri ville komme.

Men, som den alltid gjør, kom dagen, og kontrakten skulle innfris. Gjelden var ikke helt betalt. Kreditoren møtte frem og gjorde krav på hele restgjelden.

Først da forsto han at kreditoren ikke bare hadde makt til å ta alt han eide, men også til å kaste ham i fengsel.

”Jeg kan ikke betale deg, for jeg makter det ikke,” tilsto han.

”Da,” sa kreditoren, ”vil vi følge kontrakten, ta dine eiendeler og du må i fengsel. Du samtykket i det. Det var ditt valg. Du underskrev kontrakten, og nå må den håndheves.”

”Kan du ikke gi meg litt mer tid eller ettergi gjelden?” tigget skyldneren. ”Kan du ikke ordne det slik at jeg får beholde det jeg har og ikke må i fengsel? Du tror vel på barmhjertighet? Vil du ikke vise barmhjertighet?”

Kreditoren svarte: “Barmhjertigheten er alltid så ensidig. Den ville bare tjene deg. Hvis jeg viser deg barmhjertighet, vil jeg

fortsatt ikke ha fått betaling. Jeg krever rettferdighet. Tror du på rettferdighet?”

”Jeg trodde på rettferdighet da jeg undertegnet kontrakten,” sa skyldneren. ”Den var da på min side, for jeg trodde den ville beskytte meg. Jeg trengte ingen barmhjertighet da og trodde heller ikke jeg ville komme til å trenge det. Jeg tenkte at rettferdigheten ville tjene oss begge likt.“

”Det er rettferdigheten som krever at du betaler ifølge kontrakten eller tar straffen,” svarte kreditoren. ”Det er loven. Du har sagt deg enig i den, og det er slik det må være. Barmhjertigheten kan ikke berøve rettferdigheten.“

Og der sto de: En som la ut om rettferdighet, mens den andre tryglet om barmhjertighet. Ingen av dem kunne få sin vilje uten på den andres bekostning.

”Hvis du ikke ettergir gjelden, vil det ikke være noen barmhjertighet,” tryglet skyldneren.

”Gjør jeg det, vil det ikke være noen rettferdighet,” var svaret.

Det så ut som man ikke kunne følge begge lovene. De er to evige begreper som synes å stå i motsetning til hverandre. Finnes det ingen mulighet for å følge både rettferdigheten og barmhjertigheten fullt ut?

Det finnes en utvei! Rettferdighetens lov *kan* oppfylles, og barmhjertighet *kan* utøves fullt og helt, men det krever en person til. Slik var det også denne gangen.

Skyldneren hadde en venn. Han kom til hjelp. Han kjente skyldneren godt. Han visste at han var korttenkt. Han mente det var tåpelig av ham å rote seg bort i en slik knipe. Ikke desto mindre ønsket han å hjelpe mannen fordi han var glad i ham. Han trådte mellom dem, vendte seg mot kreditoren og kom med sitt tilbud.

”Jeg vil betale gjelden hvis du løser skyldneren fra kontrakten så han kan beholde sine eiendeler og ikke havne i fengsel.“

Mens kreditoren tenkte over tilbudet, tilføyde mellommannen:

”Du krever rettferdighet. Siden han ikke kan betale deg, vil jeg

---

gjøre det. Du får rettferdig behandling og kan ikke be om mer. Det ville ikke vært rettferdig.“

Det var kreditoren enig i.

Mellommannen vendte seg deretter til skyldneren. ”Vil du betrakte meg som din kreditor hvis jeg betaler din gjeld?”

”Å, ja,” ropte skyldneren. ”Du redder meg fra fengsel og viser meg barmhjertighet.“

”Da,” sa velgjøreren, ”skal du betale gjelden til meg, og jeg vil fastsette betingelsene. Det vil ikke bli lett, men det vil være mulig. Jeg vil sørge for en måte. Du behøver ikke å gå i fengsel.“

Slik gikk det til at kreditoren fikk sin fulle betaling. Han var blitt rettferdig behandlet. Ingen kontrakt var brutt.

Skyldneren var på sin side blitt vist barmhjertighet. Begge lovene var blitt oppfylt. Fordi det var en mellommann, hadde rettferdigheten krevd sin fulle del, og barmhjertigheten ble fullt ut tilfredsstilt. (I Conference Report, apr. 1977, 79-80; eller *Lys over Norge*, okt. 1977, 52-54.)

Våre synder er vår åndelige gjeld. Var det ikke for Jesus Kristus, som er vår Frelser og Mellommann, ville vi alle måtte betale for våre synder ved å lide åndelig død. Men på grunn av ham, og hvis vi vil overholde hans betingelser, som er å omvende oss og holde hans bud, kan vi vende tilbake og bo hos vår himmelske Fader.

Det er stort at Kristus har sørget for en utvei for oss til å bli helbredet for våre synder. Han sa:

«Se, jeg har kommet til verden ... for å frelse verden fra synd.

Derfor, den som omvender seg og kommer til meg som et lite barn, ham vil jeg ta imot, for slike hører Guds rike til. Se, for slike har jeg satt mitt liv til og har tatt det igjen. Omvend dere derfor og kom til meg, alle jordens ender, og bli frelst» (3. Nephi 9:21-22).

- Tenk over hvordan du kan vise takknemlighet for forsoningens gave.

Ytterligere skriftsteder

- Alma 34:9-16 (forsoningen er nødvendig; offer av Gud)
- 2. Nephi 9:7-12 (forsoningen frelser oss fra fysisk og åndelig død)
- Romerne 5:12-17 (ved én kom død, ved én kom liv)
- Helaman 14:15-18 (hensikten med Jesu død)
- 3. trosartikkel (alle kan bli frelst)
- 1. Peter 1:18-20 (Jesus ble forutordinert)
- Matteus 16:21 (Jesu offer var nødvendig)
- Lukas 22:39-46 (Jesu lidelse i haven)
- 1. Johannes 1:7 (Jesus renses fra synd)
- 2. Nephi 9:21-22 (Frelseren led for alle mennesker)
- Mosiah 16:6-8 (oppstandelse muliggjort kun ved Jesus)
- Alma 11:40-45; Mormon 9:12-14 (alle skal oppstå)
- Jesaja 1:18 (synder skal bli hvite)
- 1. Korinterbrev 15:40-44; Alma 40:23 (oppstandelsen beskrives)

Prestedømmet

Kapittel 13

Hva er prestedømmet?

Prestedømmet er Guds evige makt og myndighet. Ved prestedømmet skapte og styrer han himlene og jorden. Ved denne kraft holdes universet i fullkommen orden. Ved denne kraft utfører Han sin gjerning og herlighet, som er «å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv» (Moses 1:39).

Vår himmelske Fader delegerer sin prestedømsmyndighet til verdige mannlige medlemmer av Kirken. Prestedømmet gjør dem istand til å handle i Guds navn til frelse for den menneskelige familie. Ved prestedømmet kan de bli bemyndiget til å forkynne evangeliet, forrette de frelsende ordinanser og styre Guds rike på jorden.

- Tenk over det bemerkelsesverdige ved at Gud tillater verdige menn og gutter å bære hans prestedømme.

Hvorfor trenger vi prestedømmet på jorden?

Vi må ha prestedømsmyndighet for å handle i Guds navn når vi utfører evangeliets hellige ordinanser, som dåp, bekreftelse, forrettelse av nadverden og tempelekteskap. Hvis en mann ikke har prestedømmet, vil ikke Herren godkjenne ordinanser han utfører, selv om han kanskje er aldri så oppriktig (se Matteus 7:21-23; 5. trosartikkel). Disse viktige ordinansene må utføres på jorden av menn som har prestedømmet.

For lærere: Dette kapitlet er ordnet under fem overskrifter. Hver overskrift er et spørsmål vedrørende prestedømmet. Du kan bruke spørsmålene som en veiledning gjennom leksjonen. Hvis klasserommet er slik at det går an å ha små gruppediskusjoner, kan du vurdere å dele klassen i grupper på to til fire. Gi hver gruppe ett av avsnittene i kapitlet (i store klasser må kanskje noen avsnitt gis til mer enn én gruppe). Be hver gruppe gjøre følgende: (1) Lese og drøfte den delen de har fått. (2) Finne skriftsteder som bidrar til å besvare spørsmålet i overskriften. (3) Fortelle om egne erfaringer knyttet til deres del. Be deretter klassemedlemmer fortelle om noen av disse erfaringene til hele klassen.

Menn må ha prestedømmet for å presidere i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige og for å lede Kirkens arbeid i alle deler av verden. Da Kristus var på jorden, valgte han sine apostler og ordinerte dem så de kunne lede hans kirke. Han ga dem prestedømmets makt og myndighet til å handle i hans navn. (Se Markus 3:13-15; Johannes 15:16.)

En annen grunn til at prestedømmet trengs på jorden, er at vi skal forstå Herrens vilje og gjennomføre hans mål. Gud åpenbarer sin vilje til sin bemyndigede representant på jorden, profeten. Profeten, som er Kirkens president, er Guds talsmann til alle kirkens medlemmer og alt folk på jorden.

- Hvorfor er det nødvendig at en mann har den riktige prestedømsmyndighet når han utfører en ordinans?

Hvordan mottar menn prestedømmet?

Herren har fastsatt en orden for hvordan hans prestedømme gis til hans sønner på jorden. Et verdig mannlig medlem av Kirken mottar prestedømmet «ved håndspåleggelse av dem som har myndighet for å kunne forkynne evangeliet og forrette dets ordinanser» (5. trosartikkel).

Det er den samme fremgangsmåte som da menn mottok prestedømmet for lenge siden, på Moses' tid: «Og ingen tiltar seg selv denne ære, men han blir kalt av Gud, likesom Aron» (Hebreerne 5:4). Aron mottok prestedømmet av Moses, som var hans prestedømsleder (se 2. Mosebok 28:1). Bare de som har prestedømmet, kan ordinere andre, og de kan bare gjøre dette når de blir gitt myndighet til det av slike som innehar nøklene til den aktuelle ordinasjonen (se kapittel 14 i denne boken).

Menn kan ikke kjøpe og selge prestedømmets makt og myndighet. De kan heller ikke påta seg selv denne myndighet. I Det nye testamente leser vi om en mann ved navn Simon som levde på den tid da Kristi apostler presiderte over Kirken. Simon ble omvendt til Kirken og ble døpt. Fordi han var en dyktig trollmann, trodde folk han hadde Guds kraft. Men Simon hadde ikke prestedømmet, og det visste han.

Simon visste at apostlene og de andre lederne i Kirken hadde Guds sanne myndighet. Han så dem bruke sitt prestedømme til å utføre Herrens verk, og han ønsket selv å ha denne myndigheten. Han tilbød seg å kjøpe prestedømmet. (Se Apostlenes gjerninger 8:9-19.) Men Peter, seniorapostelen, sa: «Måtte ditt sølv følge med deg til fortapelsen, fordi du tenkte å kjøpe Guds gave for penger!» (Apostlenes gjerninger 8:20).

- Hvorfor har det betydning at «ingen tiltar seg selv denne ære [prestedømmet]»?

Hvordan bruker menn prestedømmet riktig?

Prestedømmet skulle brukes til å velsigne vår himmelske Faders barn her på jorden. Prestedømsbærere skulle presidere med kjærlighet og vennlighet. De skulle ikke tvinge sin familie og andre til å adlyde dem. Herren har fortalt oss at prestedømmets kraft ikke kan utøves uten i rettferdighet (se L&p 121:36). Når vi prøver å bruke prestedømmet for å skaffe oss rikdom eller berømmelse eller for noe annet selvisk formål, «se, da trekker himlene seg tilbake, Herrens Ånd bedrøves, og når den trekker seg tilbake, amen til den manns prestedømme eller myndighet» (L&p 121:37).

Når en mann bruker prestedømmet «ved overtalelse, ved langmodighet, ved mildhet og saktmodighet og ved oppriktig kjærlighet» (L&p 121:41), kan han gjøre mange fantastiske ting for sin familie og andre. Han kan døpe, bekrefte og forrette nadverden når han blir bemyndiget til det av dem som innehar nøklene til disse ordinansene. Han kan velsigne syke. Han kan gi prestedømsvelsignelser til sine familiemedlemmer for å oppmuntre og beskytte dem når de har spesielt behov for det. Han kan også hjelpe andre familier med disse ordinansene og velsignelsene når han blir bedt om det.

Menn bruker prestedømsmyndighet til å presidere i Kirken i kall som for eksempel grenspresident, biskop, quorumpresident, stavs-president og misjonspresident. Menn og kvinner som har stillinger i Kirken som funksjonærer og lærere, arbeider under ledelse av prestedømsledere og under veiledning av Den hellige ånd.

Hvilke velsignelser følger når vi bruker prestedømmet på riktig måte?

Herren har lovet store velsignelser til rettferdige prestedømsbærere som bruker prestedømmet til velsignelse for andre:

«Da skal du ha større frimodighet for Guds åsyn, og prestedømmets lærdommer skal falle på din sjel som himmelens dugg.

Den Hellige Ånd skal stadig være din ledsager og ditt septer, et rettferdighetens og sannhetens uforanderlige septer, og ditt herredømme skal være et evigvarende herredømme, og uten at det skal utøves noen tvang, skal det strømme til deg evindeligg og alltid» (L&p 121:45-46).

President David O. McKay lovet enhver mann som bruker prestedømmet på rettferdig måte, at han «vil oppleve at livet blir bedre, at hans dømmekraft blir skjerpet så han raskt kan skille mellom riktig og galt, at hans følelser blir ømme og medfølende, men at hans ånd er sterk og frimodig i forsvar for det som er rett. Han vil oppdage at prestedømmet er en aldri sviktende kilde til lykke – en brønn med levende vann som veller frem til evig liv.» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: David O. McKay* [2003], 117.)

- Hvilke velsignelser har du fått gjennom prestedømmet?

Ytterligere skriftsteder

- L&p 84; 107 (åpenbaringer om prestedømmet, innbefattet prestedømmets ed og pakt i L&p 84:33-40)
- L&p 20:38-67 (prestedømmets plikter forklart)

Prestedømmets organisasjon

Kapittel 14

Prestedømmet er på jorden i dag

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige styres av prestedømmet. Prestedømmet, som alltid er forbundet med Guds verk, «fortsetter i Guds kirke i alle generasjoner og er uten dagers begynnelse eller års ende» (L&p 84:17). Det er på jorden idag. Menn, både unge og eldre, døpes inn i Kirken, og når de regnes som verdige, blir de ordinert til prestedømmet. De gis myndighet til å handle for Herren og utføre hans verk på jorden.

Prestedømmet er todelt

- Hvordan fikk Det melkisedekske og Det aronske prestedømme sitt navn?

Prestedømmet er todelt: Det melkisedekske prestedømme og Det aronske prestedømme (se L&p 107:1). «Det første kalles Det melkisedekske prestedømme ... [fordi] Melkisedek var en så fremtredende høyprest.

Før hans tid ble det kalt *Det hellige prestedømme etter Guds Sønnns orden*.

Men av aktelse eller ærbødighet for Det høyeste vesens navn og for å unngå å gjenta hans navn for ofte, ga de, eller kirken i fordums tid, dette prestedømme navn etter Melkisedek, eller Det melkisedekske prestedømme» (L&p 107:2-4; kursiv i originalen).

For lærere: Benytt spørsmål i begynnelsen av et avsnitt for å innlede til diskusjon og lede klassemedlemmene eller familiemedlemmene til teksten for å finne mer informasjon. Benytt spørsmål i slutten av et avsnitt for å hjelpe klassemedlemmene eller familiemedlemmene å grunne på og drøfte meningen med det de har lest, og anvende det i sitt eget liv.

Det lavere prestedømme er et tillegg til Det melkisedekske prestedømme. Det kalles Det aronske prestedømme fordi det ble overdratt til Aron og hans sønner gjennom alle deres generasjoner. De som har Det aronske prestedømme, har myndighet til å forrette de ytre ordinansene nadverd og dåp. (Se L&p 20:46; 107:13-14, 20.)

De som har Det melkisedekske prestedømme, har makt og myndighet til å lede Kirken og lede forkynnelsen av evangeliet i alle deler av verden. De forvalter alt det åndelige arbeidet i Kirken (se L&p 84:19-22; 107:8). De leder arbeidet som blir utført i templene. De presiderer over menigheter, grener, staver og misjoner. Herrens utvalgte profet, Kirkens president, er den presiderende høyprest over Det melkisedekske prestedømme (se L&p 107:65-67).

Prestedømmets nøkler

- Hvilken forskjell er det mellom prestedømmet og prestedømmets nøkler? Hvilke prestedømsledere mottar nøkler?

Det er forskjell mellom å bli ordinert til et embede i prestedømmet og å motta prestedømsnøkler. President Joseph F. Smith har sagt:

«Prestedømmet generelt sett er den myndighet som er gitt mennesket til å handle på vegne av Gud. Enhver mann som er ordinert til en hvilken som helst grad innen prestedømmet, er blitt overdratt denne myndighet.

Det er imidlertid nødvendig at enhver handling som utføres i kraft av denne myndighet, gjøres til passende tid og på et velegnet sted, samt på den riktige måte og ifølge den rette orden. Makten til å lede disse virksomheter utgjør prestedømmets *nøkler*. I sin fylde innehas disse nøkler kun av én person om gangen, av Kirkens profet og president. Han kan overdra en hvilken som helst del av denne makt til en annen, og i så fall vil denne person inneha nøklene til bestemte virksomheter. En tempelpresident, en stavspresident, biskopen i en menighet, en misjonspresident og en quorumpresident innehar alle sammen nøkler til de virksomheter som utføres innen disse spesielle enheter eller områder. Vedkommendes prestedømme tiltar ikke ved disse spesielle utvelgelser... Presidenten for et eldstenes quorum har for eksempel ikke mer

---

prestedomme enn et hvilket som helst medlem av dette quorum. Men han innehar myndighet til å lede de offisielle virksomheter i angjeldende quorum, eller med andre ord, *nøkklene* til denne del av verket» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph F. Smith* [1999], 141; kursiv i originalen).

- Hvordan trygger prestedømsnøkler Kirken?

Det aronske prestedømmes embeder og plikter

- På hvilke måter yter bærere av Det aronske prestedomme tjeneste?

Når Det aronske prestedomme overdras til en mann eller gutt, blir han ordinert til et embede i dette prestedommet. Embedene i Det aronske prestedomme er diakon, lærer, prest og biskop. Hvert embede medfører plikter og ansvarsoppgaver. Hvert quorum presideres over av en quorumspresident, som underviser medlemmene i deres plikter og ber dem utføre oppdrag.

Noen menn slutter seg til Kirken eller blir aktive etter at de har passert den vanlige alder for å motta embedene i dette prestedommet. De ordineres i alminnelighet til et embede i Det aronske prestedomme og kan snart ordineres til andre embeder når de forblir verdige.

Diakon

En ung mann som er døpt og bekreftet som medlem av Kirken og er verdig, kan bli ordinert til embedet diakon når han er 12 år gammel. Diakoner får i alminnelighet i oppdrag å dele ut nadverden til medlemmer av Kirken, holde god orden i Kirkens bygninger og på uteområdet, fungere som budbringer for prestedømsledere og utføre spesielle oppgaver som å samle inn fasteoffer.

Lærer

En verdig ung mann kan ordineres til lærer når han er 14 år eller eldre. Lærere har alle de plikter, rettigheter og krefter som hører til en diakons embede, i tillegg til andre. Lærere i Det aronske prestedomme skal hjelpe Kirkens medlemmer å etterleve budene (se L&p 20:53-59). Som hjelp til å oppfylle dette ansvaret blir de

---

vanligvis gitt i oppdrag å virke som hjemmelærere. De besøker medlemmenes hjem og oppmuntrer dem til å etterleve evangeliets prinsipper. De har blitt befalt å undervise i evangeliets sannheter fra Skriftene (se L&p 42:12). Lærere klargjør også brødet og vannet til nadverden.

Prest

En verdig ung mann kan ordineres til prest når han er 16 år eller eldre. Prester har alle plikter, rettigheter og krefter som tilhører en diakons og en lærers embede, pluss noen i tillegg (se L&p 20:46-51). En prest kan døpe. Han kan også forrette nadverden. Han kan ordinere andre prester, lærere og diakoner. En prest kan lede møter når det ikke er noen prestedømsbærere med Det melkisedekske prestedømme tilstede. Han skal forkynne evangeliet til mennesker omkring seg.

Biskop

En biskop ordineres og beskikkes til å presidere over Det aronske prestedømme i en menighet. Han er president for prestenes quorum (se L&p 107:87-88). I sitt embede i Det aronske prestedømme tar biskopen først og fremst hånd om timelige saker, som å forvalte finanser og opptegnelser og lede omsorgen for de fattige og trengende (se L&p 107:68).

En biskop blir også ordinert til høyprest så han kan presidere over alle medlemmene i menigheten (se L&p 107:71-73; 68:15). En biskop er en dommer i Israel (se L&p 107:74) og intervjuer medlemmer i forbindelse med tempelanbefaling, prestedømsordinasjoner og andre behov. Han er berettiget til gaven å kunne skjelne.

- Hvordan har du blitt velsignet ved den tjeneste bærere av Det aronske prestedømme yter?

Det melkisedekske prestedømmes embeder og plikter

- På hvilke måter yter bærere av Det melkisedekske prestedømme tjeneste?

Embedene i Det melkisedekske prestedømme er eldste, høyprest, patriark, sytti og apostel.

Eldste

Eldster kalles til å undervise, forklare, formane, døpe og våke over Kirken (se L&p 20:42). Alle bærere av Det melkisedekske pres-
tedømme er eldster. De har myndighet til å meddele Den hellige
ånds gave ved håndspåleggelse (se L&p 20:43). Eldstene skulle lede
Kirkens møter som de blir ledet av Den hellige ånd (se L&p 20:45;
46:2). Eldster kan salve syke (se L&p 42:44) og velsigne små barn
(se L&p 20:70). Eldster kan presidere over Kirkens møter når det
ikke er noen høyprest tilstede (L&p 107:11).

Høyprest

En høyprest er gitt myndighet til å forrette i Kirken og administrere
i åndelige ting (se L&p 107:10, 12). Han kan også virke i alle lavere
embeder (se L&p 68:19). Stavspresidenter, misjonspresidenter, høy-
rådsmedlemmer, biskoper og andre ledere i Kirken ordineres til
høyprester.

Patriark

Patriarker ordineres av generalautoriteter, eller av stavspresidenter
når de er bemyndiget av De tolv's råd, til å gi patriarkalske velsig-
nelser til medlemmer av Kirken. Disse velsignelsene gir oss en viss
forståelse av våre kall på jorden. De er Herrens ord til oss person-
lig. Patriarker blir også ordinert til høyprester. (Se L&p 107:39-56.)

Sytti

Syttier er spesielle vitner om Jesus Kristus til verden og er behjelp-
lig med å bygge opp og ordne Kirkens anliggender under ledelse
av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum (se
L&p 107:25, 34, 38, 93-97).

Apostel

En apostel er et spesielt vitne om Jesu Kristi navn i hele verden
(se L&p 107:23). Apostlene administrerer Kirkens saker over hele
verden. De som ordineres til en apostels embede i Det melkise-
dekske prestedømme, blir vanligvis beskikket som medlemmer
av De tolv apostlers quorum. Hver av dem får alle nøklene til
Guds rike på jorden, men bare seniorapostelen, som er Kirkens

---

president, bruker aktivt alle nøklene. De andre handler under hans veiledning.

- Hvordan har du blitt velsignet ved den tjeneste bærere av Det melkisedekske prestedømme yter?

Quorumene i Det aronske prestedømme

Herren har gitt instruksjoner om at prestedømsbærerne skal organiseres i quorumer. Et quorum er en gruppe brødre som har det samme prestedømsembede.

Det er tre quorumer i Det aronske prestedømme:

1. Diakonenes quorum, som består av inntil 12 diakoner (se L&p 107:85). Presidentskapet for diakonenes quorum kalles av biskopen blant quorumsmedlemmene.
2. Lærernes quorum, som består av inntil 24 lærere (se L&p 107:86). Presidentskapet for lærernes quorum kalles av biskopen blant quorumsmedlemmene.
3. Prestenes quorum, som består av inntil 48 prester (se L&p 107:87-88). Det presideres over av biskopen i den menighet quorumet tilhører. Biskopen er en høyprest og tilhører derfor også høyprestenes quorum.

Når som helst det fastsatte antall medlemmer i et quorum overskrides, kan quorumet deles.

Quorumene i Det melkisedekske prestedømme

På Kirkens generalplan utgjør medlemmene av Det første presidentskap et quorum, det samme gjør De tolv apostler. De sytti er også organisert i quorumer.

På lokalplan i Kirken – i menigheter og grener, staver og distrikter – organiseres bærere av Det melkisedekske prestedømme i følgende quorumer:

Eldstenes quorum

Hvert eldstenes quorum «er innstiftet for fastboende tjenere, ikke desto mindre kan de foreta reiser, men de er ordinert til å være

fastboende tjenere» (L&p 124:137). De utfører det meste av sitt arbeid i nærheten av sitt hjem. Quorumet skal bestå av inntil 96 eldster, som presideres over av et quorumpresidentskap. Når dette antallet overskrides, kan quorumet deles.

Høyprestenes quorum

Hvert quorum omfatter alle høyprester som er bosatt innenfor en stavs grenser, inkludert patriarker og biskoper. Stavspresidenten og hans rådgivere utgjør dette quorums presidentskap. Høyprestene i hver menighet er organisert i en gruppe med en gruppeleder.

Viktigheten av prestedømsquorumer

- Hvordan kan prestedømsquorumer bidra til å styrke enkeltpersoner og familier?

Når en mann eller gutt er blitt ordinert til prestedømmet, er han automatisk medlem av et prestedømsquorum. Fra da av og gjennom hele sitt liv forventes han å være medlem av et prestedømsquorum, alt etter hvilket embede han innehar (se Boyd K. Packer, «What Every Elder Should Know – and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government», *Ensign* feb. 1993, 9).

Hvis et prestedømsquorum fungerer som det skal, blir quorumsmedlemmene oppmuntret, velsignet, tatt med i fellesskapet og undervist i evangeliet av sine ledere. Selv om en mann kan bli avløst fra kall i Kirken, som lærer, quorumpresident, biskop, høyrådsmedlem eller stavspresident, forandrer det ikke hans medlemskap i quorumet. Medlemskap i et prestedømsquorum skulle betraktes som et hellig privilegium.

Hjelpeorganisasjoner til prestedømmet

- Hvordan kan hjelpeorganisasjoner til prestedømmet bidra til å styrke enkeltpersoner og familier?

Alle organisasjoner i Kirken arbeider under ledelse av prestedømsledere og hjelper dem å utføre Herrens verk. Eksempelvis virker presidentskapene for henholdsvis Hjelpeforeningen, Unge kvinner,

Unge menn, Primær og Søndagsskolen i en menighet under ledelse av biskopsrådet. Disse organisasjonene kalles hjelpeorganisasjoner til prestedømmet.

- Hvilken rolle spiller du som enkeltperson med hensyn til å hjelpe prestedømsquorumer og hjelpeorganisasjoner å lykkes?

Ytterligere skriftsteder

- Alma 13:1-19 (hvordan menn ble ordinert til prestedømmet)
- Matteus 16:19; L&p 68:12 (Apostler er gitt prestedømsnøkler og -makt; det de besegler på jorden, er beseglet i himmelen)
- L&p 20:38-67 (eldsters, presters, læreres, diakoners plikter)
- L&p 84; 107 (åpenbaringer om prestedømmet)
- 1. Korinterbrev 12:14-31 (alle prestedømsembeder er viktige)

Herrens paktsfolk

Kapittel 15

Pakter og deres beskaffenhet

- Hva er en pakt? Hvorfor kalles siste-dagers-hellige et paktsfolk?

Helt fra begynnelsen av har Herren inngått pakter med sine barn på jorden. Når hans folk inngår pakter (eller løfter) med ham, vet de hva han forventer av dem og hvilke velsignelser de kan vente av ham. De kan utføre hans verk på jorden på en bedre måte. Det folk som inngår pakt med Herren og som Herren inngår pakter med, er kjent som Herrens paktsfolk. Medlemmer av Kirken utgjør en del av Herrens paktsfolk.

Innenfor evangeliet har en pakt betydningen hellig overenskomst eller gjensidig løfte mellom Gud og en person eller en gruppe mennesker. Ved inngåelse av en pakt gir Gud løfte om en velsignelse for lydighet mot spesielle bud. Han fastsetter betingelsene som er knyttet til hans pakter, og han åpenbarer betingelsene til sine profeter. Hvis vi velger å oppfylle paktens betingelser, mottar vi lovede velsignelser. Hvis vi velger ikke å oppfylle dem, holder han tilbake velsignelsene, og i noen tilfeller gis også en straff.

For eksempel: Når vi slutter oss til Kirken, inngår vi flere pakter med Gud (se kapittel 20 i denne boken). Vi inngår pakt med Frelseren ved dåpen om å påta oss hans navn. Han lover at «alle som omvender seg og blir døpt i mitt navn, som er Jesus Kristus, og holder ut inntil enden, skal bli frelst» (L&p 18:22). Vi inngår pakt med Herren når vi tar del i nadverden (se kapittel 23 i denne boken). Vi lover å påta oss hans navn, alltid minnes ham og holde hans bud. Vi blir lovet at Den hellige ånd vil være med oss. (Se L&p 20:77-79.) Når vi mottar tempelordinanser, inngår vi andre hellige pakter og blir lovet opphøyelse for trofast lydighet (se L&p 132; se også kapittel 47 i denne boken).

Gud har også inngått spesielle pakter med spesielle personer eller grupper. Han inngikk spesielle pakter med Adam, Enok, Noah, Israels barn og Lehi (se Moses 6:31-36, 52; 1. Mosebok 9:9-17; 2. Mosebok 19:5-6; 2. Nephi 1). Han inngikk en spesiell pakt med Abraham og hans etterkommere som er til velsignelse for medlemmer av Kirken og alle nasjoner på jorden i dag.

- Tenk på de pakter du har inngått med Gud og de velsignelser han har lovet deg for å holde disse paktene.

Guds pakt med Abraham og hans etterkommere

- Hva består Abrahams pakt i?

Abraham, en profet i Det gamle testamente, var en svært rettferdig mann (se bildet i dette kapitlet). Han nektet å dyrke sin fars avguder. Han holdt alle Herrens bud. På grunn av Abrahams rettferdighet inngikk Herren en pakt med ham og hans etterkommere.

Herren lovet Abraham at han ville få utallige etterkommere. Han lovet at de alle ville være berettiget til å motta evangeliet, prestedømmets velsignelser og alle opphøyelsens ordinanser. Disse etterkommerne ville ved prestedømmets kraft bringe evangeliet ut til alle nasjoner. Gjennom dem ville alle familier på jorden bli velsignet (se Abraham 2:11). Gud lovet videre at hvis de var rettferdige, ville han opprette en pakt med alle generasjoner av Abrahams etterkommere (se 1. Mosebok 17:4-8).

- Hvordan gjelder budene og løftene i Abrahams pakt oss? (Overvei hvordan dette spørsmålet har gyldighet i forskjellige omgivelser, som hjemme, på arbeidet, i lokalsamfunnet eller som misjonærer.)

Kirkens medlemmer er et paktsfolk

- Hvilke velsignelser mottar og hvilket ansvar påhviler Guds paktsfolk i dag?

Direkte etterkommere av Abraham er ikke de eneste Gud kaller sitt paktsfolk. Gud sa til Abraham: «Så mange som tar imot dette

---

For lærere: Du kan hjelpe klassemedlemmer eller familiemedlemmer å tenke grundigere over et spørsmål ved å gi dem tid til å grunne på det. Når de har fått tilstrekkelig tid, ber du om svar.

evangelium, skal kalles etter ditt navn og skal regnes til din ætt, og de skal stå frem og velsigne deg som sin far» (Abraham 2:10). Det er derfor to grupper som omfattes av den pakt som ble inngått med Abraham: (1) Abrahams rettferdige direkte etterkommere og (2) de som er adoptert inn i hans ætt ved å akseptere og etterleve Jesu Kristi evangelium (se 2. Nephi 30:2).

Når vi blir døpt inn i Kirken, trer vi inn i den pakt Herren gjorde med Abraham, Isak og Jakob (se Galaterbrevet 3:26-29). Hvis vi er lydige, arver vi denne paktens velsignelser. Vi er berettiget til hjelp og veiledning fra Den hellige ånd. Verdige menn er berettiget til prestedømmet. Familier kan motta prestedømmets velsignelser. Vi kan oppnå evig liv i det celestiale rike. Det finnes ikke større velsignelser enn dette.

Sammen med de velsignelser vi mottar som Herrens paktsfolk, har vi et stort ansvar. Herren lovet Abraham at gjennom hans etterkommere skulle evangeliet bli bragt ut til hele jorden. Vi oppfyller det ansvaret gjennom Kirkens heltids-misjonærprogram og det misjonærarbeid som gjøres av medlemmene. Denne anledningen til å forkynne evangeliet til hele verden tilkommer bare Herrens kirke og hans paktsfolk.

Som Herrens paktsfolk skulle vi holde hans bud. Herren sa: «Jeg, Herren, er forpliktet når dere gjør som jeg sier, men når dere ikke gjør som jeg sier, har dere intet løfte» (L&p 82:10). Hvis vi forkaster paktens etter å ha tatt imot evangeliet, blir paktens ugyldig, og vi vil stå fordømt for Gud (se L&p 132:4). Han har sagt: «Avstå fra synd for at ikke store straffedommer skal komme over deres hoder. For den som mye er gitt, av ham skal mye kreves, og den som synder mot det større lys, skal få større fordømmelse» (L&p 82:2-3).

Den nye og evige pakt

- Hva lover vi å gjøre når vi tar imot evangeliet? Hvilke velsignelser gir vår himmelske Fader oss når vi holder de løftene?

Evangeliets fylde kalles den nye og evige pakt. Den innbefatter paktene som inngås ved dåpen, under nadverden, i templet og på et hvilket som helst annet tidspunkt. Herren kaller den evig fordi

---

den er forordnet av en evig Gud og fordi pakten aldri vil bli forandret. Han ga den samme pakten til Adam, Enok, Noah, Abraham og andre profeter. I denne betydning er den ikke ny. Men Herren kaller den ny fordi hver gang evangeliet blir gjengitt etter å ha vært borttatt fra jorden, er den ny for det folket som mottar den (se Jeremia 31:31-34; Esekiel 37:26).

Når vi aksepterer den nye og evige pakt, samtykker vi i å omvende oss, bli døpt, motta Den hellige ånd, motta vår begavelse, motta ekteskapspakten i templet og følge og adlyde Kristus til vårt livs ende. Når vi holder våre pakter, lover vår himmelske Fader oss at vi vil motta opphøyelse i det celestiale rike (se L&p 132:20-24; se også kapittel 47 i denne boken).

Storheten i det løftet er vanskelig for dødelige å forstå. Budene han gir, er til vårt beste, og når vi er trofaste, kan vi for alltid ha del i himmelens og jordens skjønnhet og velsignelser. Vi kan bo i hans nærhet og ta del i hans kjærlighet, medfølelse, kraft, storhet, kunnskap, visdom, herlighet og herredømme.

- Hva har det å være Herrens paktsfolk å gjøre med hvordan vi kler oss, oppfører oss og holder Guds bud?

Ytterligere skriftsteder og andre kilder

- 1 Peter 2:9-10 (et eiendomsfolk)
- L&p 54:4-6 (virkninger av pakter som overholdes og brytes)
- L&p 132:7 (pakter inngått ved den riktige myndighet)
- L&p 133:57-60 (hensikten med pakter)
- L&p 35:24 (løfter på betingelse av lydighet mot pakter)
- Hebreerbrevet 8:6 (Jesus Kristus er mellommannen for en bedre pakt)
- Veiledning til Skriftene, «Pakt», 149-150.

Jesu Kristi Kirke i tidligere tider

Kapittel 16

Noen kjennetegn ved Jesu Kristi Kirke.

«Vi tror på den samme organisasjon som fantes i den opprinnelige Kirke, nemlig apostler, profeter, hyrder, lærere, evangelister osv.» (Trosartiklene 1:6).

Jesus opprettet sin kirke da han var på jorden. Den ble kalt Jesu Kristi Kirke (se 3. Nephi 27:8), og medlemmene ble kalt hellige (se Efeserbrevet 2:19-20).

Åpenbaring

Da Jesus opprettet sin kirke, instruerte og veiledet han lederne personlig. Han mottok på sin side sine instruksjoner fra sin Fader i himmelen. (Se Hebreerne 1:1-2.) Derfor ble Jesu Kristi Kirke ledet av Gud og ikke av mennesker. Jesus lærte sine tilhengere at åpenbaring var den «klippe» han ville bygge sin kirke på (se Matteus 16:16-18).

Før Jesus fór opp til himmelen etter sin oppstandelse, sa han til sine apostler: «Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende» (Matteus 28:20). Tro mot sitt ord fortsatte han å veilede dem fra himmelen. Han sendte Den hellige ånd som skulle være en trøster og en åpenbarer for dem (se Lukas 12:12; Johannes 14:26). Han talte til Saulus i et syn (se Apostlenes gjerninger 9:3-6). Han åpenbarte for Peter at evangeliet ikke bare skulle forkynnes for jødene, men for hele verden (se Apostlenes gjerninger 10). Han åpenbarte mange strålende sannheter for Johannes. Disse finner vi i Johannes'

For lærere: Overvei å be hvert familiemedlem eller klassemedlem studere ett av de seks kjennetegnene ved Kirken – de kursiverte overskriftene som *Åpenbaring* og *Myndighet fra Gud*. (I store klasser vil noen medlemmer få tildelt de samme kjennetegnene. I familier og små klasser kan noen medlemmer få tildelt mer enn ett kjennetegn.) Når de har fått tid nok til å studere det, ber du dem drøfte det de har lært.

åpenbaring. Det nye testamente forteller om mange andre måter som Jesus åpenbarte sin vilje på for å veilede sin kirke og opplyse sine disipler.

Myndighet fra Gud

Evangeliets ordinanser og prinsipper kan ikke forrettes og forkynnes uten prestedømmet. Faderen ga denne myndighet til Jesus Kristus (se Hebreerne 5:4-6), som i sin tur ordinerte sine apostler og ga dem prestedømmets makt og myndighet (se Lukas 9:1-2; Markus 3:14). Han ga dem følgende påminnelse: «Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere» (Johannes 15:16).

For at det skulle være orden i hans kirke, ga Jesus det største ansvar og den største myndighet til de tolv apostlene. Han utnevnte Peter til ledende apostel og ga ham nøklene til å besegle velsignelser både på jorden og i himmelen (se Matteus 16:19). Jesus ordinerte også andre embedsmenn til bestemte oppgaver. Etter at han hadde fart opp til himmelen, fortsatte dette mønster for utnevning og ordinasjon. Andre ble ordinert til prestedømmet av dem som allerede hadde mottatt denne myndighet. Gjennom Den hellige ånd gjorde Jesus det kjent at han godtok disse ordinasjoner (se Apostlenes gjerninger 1:24).

Kirkens organisasjon

Jesu Kristi Kirke var en omhyggelig organisert enhet. Den ble sammenlignet med en bygning som var «bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv» (Efeserbrevet 2:20).

Jesus utnevnte andre prestedømsledere til å assistere apostlene i Kirkens virksomhet. Han sendte ut embedsmenn kalt syttier parvis for å forkynne evangeliet (se Lukas 10:1). Andre embedsmenn i Kirken var evangelister (patriarker), hyrder (presiderende ledere), høyprester, eldster, biskoper, prester, lærere og diakoner (se kapittel 14 i denne boken). Alle disse embedsmennene var nødvendige for å utføre misjonærarbeid, forrette ordinanser og undervise og inspirere Kirkens medlemmer. Disse embedsmennene hjalp medlemmene

å nå frem til «enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham» (Efeserne 4:13).

Bibelen forteller oss ikke alt om prestedømmet eller Kirkens organisasjon og ledelse. Men det er blitt bevart tilstrekkelig av Bibelen til å vise hvor praktfull og fullkommen Kirkens organisasjon var. Apostlene ble befalt å gå ut i all verden og forkynne (se Matteus 28:19-20). De kunne ikke bli værende i en bestemt by for å føre tilsyn med nye konvertitter. Derfor ble lokale prestedømsledere kalt og ordinert, og apostlene presiderte over dem. Apostlene og andre ledere i Kirken besøkte de forskjellige grenene og skrev brev til dem. Derfor inneholder Det nye testamente brev skrevet av Paulus, Peter, Jakob, Johannes og Judas. Der gir de veiledning og instruksjoner til de lokale prestedømsledere.

Det nye testamente viser at det var meningen at denne kirkeorganisasjonen skulle fortsette. Da Judas døde, var det for eksempel bare elleve apostler igjen. Like etter at Jesus hadde fart opp til himmelen, kom de elleve apostlene sammen for å velge en som skulle ta Judas' plass. Ved åpenbaring fra Den hellige ånd valgte de Mattias. (Se Apostlenes gjerninger 1:23-26.) Jesus hadde fastsatt et mønster for hvordan tolv apostler skulle lede Kirken. Det syntes klart at organisasjonen skulle fortsette slik han hadde opprettet den.

De første prinsipper og ordinanser

Apostlene underviste om to hovedprinsipper: tro på Herren Jesus Kristus og omvendelse. Etter at nye konvertitter hadde fått tro på Jesus Kristus som Guds Sønn og sin Forløser og hadde omvendt seg fra sine synder, mottok de to ordinanser: dåp ved nedsenking og håndspåleggelse for Den hellige ånds gave (se Apostlenes gjerninger 19:1-6). Dette var evangeliets første prinsipper og ordinanser. Jesus hadde lært dem: «Uten at en blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike» (Johannes 3:5).

Ordinanser utført for de avdøde

Jesus har sørget for at alle skal få høre evangeliet, enten på jorden eller etter døden. I tiden mellom sin død og oppstandelse dro Jesus blant åndene til de avdøde. Han organiserte misjonærarbeid

blant dem. Han utnevnte rettferdige budbringere og ga dem myndighet til å forkynne evangeliet for alle åndene til de avdøde. Dette ga dem anledning til å motta evangeliet. (Se 1. Peter 3:18-20; 4:6; L&p 138.) Levende medlemmer av Hans kirke utførte deretter ordinanser på vegne av de avdøde (se 1. Korinterbrev 15:29). Ordinanser som dåp og bekreftelse må utføres på jorden.

Åndelige gaver

Alle trofaste medlemmer av Kirken var berettiget til å motta Åndens gaver. Disse mottok de ifølge sine individuelle behov, evner og oppdrag. Noen av disse gavene var tro, innbefattet kraft til å helbrede og til å bli helbredet, profeti og syner. (Åndens gaver blir mer detaljert behandlet i kapittel 22.) Åndelige gaver finnes alltid i Jesu Kristi sanne kirke (se 1. Korinterbrev 12:4-11; Moroni 10:8-18; L&p 46:8-29). Jesus fortalte sine disipler at disse tegn eller åndelige gaver alltid følger dem som tror (se Markus 16:17-18). Mange av hans disipler utførte mirakler, profeterte eller mottok syner ved Den hellige ånds kraft.

- Hvorfor trenger Jesu Kristi Kirke disse seks kjennetegnene?

Jesu Kristi Kirke i Amerika

Etter sin oppstandelse besøkte Jesus folket i Amerika og organiserte sin kirke blant dem. Han underviste folket i tre dager og vendte deretter en tid ofte tilbake (se 3. Nephi 11-28). Så forlot han dem og fór opp til himmelen. I mer enn 200 år levde de rettferdig og var blant de lykkeligste mennesker som Gud hadde skapt (se 4. Nephi 1:16).

Frafall fra den sanne kirke

- Hva betyr ordet *apostasi*?

Gjennom hele historien har onde mennesker forsøkt å ødelegge Guds verk. Dette skjedde mens apostlene fremdeles levde og hadde tilsyn med den spedende, voksende kirke. Enkelte medlemmer forkynte idéer fra sin tidligere hedenske eller jødiske tro istedenfor de enkle sannheter Jesus forkynte. Noen gjorde åpenlyst opprør. Dessuten foregikk det forfølgelse fra personer utenfor Kirken.

Medlemmer av Kirken ble torturert og drept for sin tro. En etter en ble apostlene drept eller på annet vis tatt bort fra jorden. På grunn av ugudelighet og frafall ble også den apostoliske myndighet og prestedømsnøkklene tatt bort fra jorden. Den organisasjon som Jesus Kristus hadde opprettet, eksisterte ikke lenger, og resultatet var forvirring. Flere og flere feil snek seg inn i Kirkens lære, og snart var Kirken fullstendig tilintetgjort. Den tidsperiode da den sanne kirke ikke lenger fantes på jorden, kalles Det store frafall.

Snart dominerte hedensk tro tankene til dem som ble kalt kristne. Den romerske keiser godtok denne falske kristendom som statsreligion. Denne kirken var svært forskjellig fra den kirke Jesus organiserte. Den hevdet at Gud var et vesen uten form eller substans.

Disse menneskene tapte forståelsen av Guds kjærlighet til oss. De visste ikke at vi er hans barn. De forsto ikke hensikten med livet. Mange av ordinansene ble forandret fordi prestedømmet og åpenbaring ikke lenger fantes på jorden.

Keiseren valgte sine egne ledere og ga dem noen ganger de samme titler som prestedømsledere i Kristi sanne kirke brukte. Det fantes ingen apostler eller andre prestedømsledere med myndighet fra Gud, og ingen åndelige gaver. Profeten Jesaja hadde forutsett denne tilstanden og hadde profetert: «Jorden er vanhelliget under dem som bor på den. For de har krenket lovene, overtrådt budet, brutt den evige pakt» (Jesaja 24:5). Det var ikke lenger Jesu Kristi kirke. Det var menneskers kirke. Selv navnet var blitt forandret. Et frafall fant også sted i Amerika (se 4. Nephi).

En gjenopprettelse forutsagt

- Hvilke profetier i Det gamle og Det nye testamente forutsa gjenopprettelsen?

Gud hadde forutsett frafallet og gjort forberedelser til at evangeliet skulle gjengis. Apostelen Peter talte om dette til jødene: «Han kan sende den Messias som forut er utkåret for dere, Jesus, ham som himmelen skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av» (Apostlenes gjerninger 3:20-21).

Åpenbareren Johannes hadde også forutsett den tid da evangeliet skulle gjengis. Han sa: «Jeg så en annen engel, som fløy under det høyeste av himmelen. Han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk» (Johannes' åpenbaring 14:6).

- Hvorfor var gjenopprettelsen nødvendig?
- Tenk over hvilke velsignelser du nyter godt av fordi Jesu Kristi Kirke er blitt gjenopprettet på jorden.

Ytterligere skriftsteder

- Efeserbrevet 2:19 (medlemmer kalles hellige)
- 1. Korinterbrev 12:12-31 (Kirken sammenlignes med et legeme)
- Lukas 10:1; Apostlenes gjerninger 14:23; Titus 1:7; 1. Timoteus 2:7 (embedsmenn i Kirken nevnes)
- Johannes 8:26-29 (Faderen veileder Jesus)
- Lukas 9:1; Jakobs brev 1:17; 5:14-15 (åndelige gaver)
- Mosiah 27:13 (frafall er et resultat av overtredelse)
- 2. Peter 2:1; Matteus 24:9-12; Johannes 16:1-3; Amos 8:11; 2. Tessalonikerbrev 2:3-4 (frafall forutsagt)
- Daniel 2:44-45; Matteus 24:14; Apostlenes gjerninger 3:19-21; Mika 4:1; Jesaja 2:2-4 (Gjenopprettelsen forutsagt)

Jesu Kristi Kirke i dag

Kapittel 17

Jesu Kristi Kirke ble borttatt fra jorden.

- Hvorfor ble Jesu Kristi Kirke fjernet fra jorden kort tid etter Frelserens død og oppstandelse?

Da Jesus levde på jorden, opprettet han sin kirke, den eneste sanne kirke. Han organiserte sin kirke for at evangeliets sannheter kunne forkynnes for alle folk og evangeliets ordinanser bli forrettet riktig og med myndighet. Gjennom denne organisasjonen kunne Kristus gi menneskeheten frelsens velsignelser.

Etter at Frelseren var fart opp til himmelen, forandret menneskene de ordinanser og læresetninger som han og hans apostler hadde gitt. På grunn av frafall kom det ingen direkte åpenbaring fra Gud. Den sanne kirke fantes ikke lenger på jorden. Menneskene organiserte forskjellige kirker som de hevdet var sanne, men de forkynte motstridende læresetninger. Det hersket mye forvirring og strid angående religion. Herren hadde forutsett disse tilstander med frafall og sagt at det ville bli «hunger i landet, ikke hunger etter brød og ikke tørst etter vann, men etter å høre Herrens ord ... De skal ... søke etter Herrens ord, men de skal ikke finne det» (Amos 8:11-12).

- Hvordan påvirker den hungeren som omtales i Amos 8:11-12 folk?

Herren lovet å gjenopprette sin sanne kirke

- Hvordan var forholdene i verden som beredte veien for evangeliets gjengivelse?

Frelseren lovet å gjenopprette sin kirke i de siste dager. Han sa: «[Jeg] vil ... gå underlig frem mot dette folket, underlig og forunderlig» (Jesaja 29:14).

I mange år levde folket i åndelig mørke. Omkring 1700 år etter Kristus begynte folk å bli mer og mer interessert i å kjenne sannheten om Gud og religion. Enkelte av dem så at det evangelium Jesus forkynte, ikke lenger var på jorden. Noen erkjente at det ikke var noen åpenbaring og ingen sann myndighet, og at den kirke Kristus organiserte ikke fantes på jorden. Tiden var kommet da Jesu Kristi Kirke skulle gjenopprettes på jorden.

- På hvilke måter er gjengivelsen av evangeliets fylde et «forunderlig verk»?

Ny åpenbaring fra Gud

- Hva lærte Joseph Smith om Gud da han mottok sitt første syn?

Våren 1820 fant en av de viktigste begivenheter i menneskehetens historie sted. Tiden var kommet da det underlige og forunderlige verk Herren hadde talt om, skulle finne sted. Som ung gutt ønsket Joseph Smith å vite hvilken av alle kirkene som var Jesu Kristi sanne kirke. Han gikk inn i skogen like ved sitt hjem og ba ydmykt og alvorlig til sin himmelske Fader og spurte hvilken kirke han skulle slutte seg til. Denne morgenen skjedde et mirakel. Vår himmelske Fader og Jesus Kristus viste seg for Joseph Smith. Frelseren fortalte ham at han ikke skulle slutte seg til noen kirke, for den sanne kirke fantes ikke på jorden. Han sa også at de daværende kirkers læresetninger var «en vederstyggelighet i hans øyne» (Joseph Smith – Historie 1:19; se også vers 7-18, 20). Fra og med denne begivenheten ble det igjen gitt direkte åpenbaring fra himmelen. Herren hadde valgt en ny profet. Siden da har himlene ikke vært lukket. Åpenbaring fortsetter til denne dag gjennom hver av hans utvalgte profeter. Joseph var den som skulle hjelpe til med å gjengi Jesu Kristi sanne evangelium.

- Hvorfor var Det første syn en av de viktigste begivenheter i verdens historie?

Myndighet fra Gud ble gjengitt

- Hvorfor var det nødvendig at Det aronske og Det melkisedekske prestedømme ble gjengitt?

Ved gjengivelsen av evangeliet ga Gud igjen prestedømmet til menn. Døperen Johannes kom i 1829 for å overdra Det aronske prestedømme til Joseph Smith og Oliver Cowdery (se L&p 13; 27:8). Deretter kom Peter, Jakob og Johannes, Kirkens presidentskap i oldtiden, og ga Joseph og Oliver Det melkisedekske prestedømme og nøklene til Guds rike (se L&p 27:12-13). Senere ble flere av prestedømmets nøkler gjengitt av himmelske sendebud som Moses, Elias og Elijah (se L&p 110:11-16). Ved gjenopprettelsen kom prestedømmet igjen til jorden. De som har dette prestedømmet i dag, har myndighet til å utføre ordinanser som dåp. De har også myndighet til å lede Herrens rike på jorden.

Kristi kirke ble igjen organisert

- Hvilke hendelser førte til at Kirken ble organisert på jorden igjen?

Den 6. april 1830 ledet Frelseren igjen organiseringen av sin kirke på jorden (se L&p 20:1). Hans kirke kalles Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige (se L&p 115:4). Kristus er overhode for sin kirke i dag, slik han var i oldtiden. Herren har sagt at dette er «den eneste sanne og levende kirke på hele jordens overflate som jeg, Herren, har velbehag i» (L&p 1:30).

Joseph Smith ble oppholdt som profet og Kirkens «første eldste» (se L&p 20:2-4). Senere ble Det første presidentskap organisert, og han ble oppholdt som president. På den tid da Kirken ble organisert, ble bare rammeverket satt opp. Organisasjonen utviklet seg etter hvert som Kirken fortsatte å vokse.

Kirken ble organisert med de samme embeder som i oldtidens kirke. Den organisasjonen omfattet apostler, profeter, syttier, evangelister (patriarker), hyrder (presiderende embedsmenn), høyprester, eldster, biskoper, prester, lærere og diakoner. Disse samme embeder finnes i hans kirke i dag (se Trosartiklene 1:6).

En profet, som handler under veiledning av Herren, leder Kirken. Denne profeten er også Kirkens president. Han har all den myndighet som er nødvendig for å lede Herrens verk på jorden (se L&p 107:65, 91). To rådgivere assisterer presidenten. Tolv apostler,

---

For lærere: Ved å bære vitnesbyrd innbyr vi Ånden. Som en del av denne leksjonen kan du bære vitnesbyrd om gjenopprettelsen og også gi andre anledning til det.

som er spesielle vitner om Jesu Kristi navn, underviser i evangeliet og har tilsyn med Kirkens anliggender i alle deler av verden. Andre embedsmenn på generalplan i Kirken med spesielle oppdrag, innbefattet Det presiderende biskopsråd og De syttis quorumer, virker under veiledning av Det første presidentskap og De tolv.

Embedene i prestedømmet omfatter apostler, syttier, patriarker, høyprester, biskoper, eldster, prester, lærere og diakoner. Dette er de samme embeder som fantes i den opprinnelige kirke.

Kirken har vokst seg mye større enn den var på Jesu tid. Etter hvert som den har vokst, har Herren åpenbart flere organisasjonsenheter i Kirken. Når Kirken er fullstendig organisert i et område, har den lokale avdelinger som kalles staver. En stavspresident og hans to rådgivere presiderer over hver stav. Staven har 12 høyrådsmedlemmer som hjelper til med Herrens verk i staven. Quorumer i Det melkisedekske prestedømme organiseres i staven under ledelse av stavspresidenten (se kapittel 14 i denne boken). Hver stav er inndelt i mindre områder som kalles menigheter. En biskop og hans to rådgivere presiderer over hver menighet.

I områder av verden hvor Kirken er under utvikling, finnes det distrikter, som ligner på staver. Distrikter er inndelt i mindre enheter kalt grener, som ligner på menigheter.

Viktige sannheter ble gjengitt

- Hvilke viktige sannheter er gjengitt med gjenopprettelsen av Kirken?

Kirken forkynner i dag de samme prinsipper og utfører de samme ordinanser som ble utført på Jesu tid. Evangeliets første prinsipper og ordinanser er tro på Herren Jesus Kristus, omvendelse, dåp ved nedsenkning og håndspåleggelse for Den hellige ånds gave (se Trosartiklene 1:4). Disse dyrebare sannheter ble gjengitt i sin fylde da Kirken ble gjenopprettet.

Ved Guds gave og kraft oversatte Joseph Smith Mormons bok, som inneholder evangeliets enkle og kostelige sannheter. Mange andre åpenbaringer fulgte og har blitt nedtegnet som hellig skrift i Lære og pakter og Den kostelige perle (se kapittel 10 i denne boken).

Andre viktige sannheter som Herren gjenga, omfatter følgende:

1. Vår himmelske Fader er en virkelig person med et følbart, fullkomment legeme av kjøtt og ben, og det er også Jesus Kristus. Den hellige ånd er en ånd i persons skikkelse.
  2. Vi levde i et førjordisk liv som Guds åndebarn.
  3. Prestedømmet er nødvendig for å forrette evangeliets ordinanser.
  4. Vi vil bli straffet for våre egne synder og ikke for Adams overtredelse.
  5. Barn trenger ikke å bli døpt før de når ansvarsalderen (åtte år).
  6. Det er tre herlighetsgrader i himlene, og ved vår Herre Jesu Kristi nåde vil menneskene bli belønnet etter sine gjerninger på jorden og etter sitt hjertes ønsker.
  7. Familieforbindelser kan bli evige gjennom prestedømmets beseglende kraft.
  8. Ordinanser og pakter er nødvendige for frelse og er tilgjengelige for både levende og døde.
- Hvordan har disse sannheter påvirket deg og andre?

Jesu Kristi Kirke vil aldri bli tilintetgjort

- Hva er Kirkens misjon?

Siden Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige ble gjenopprettet i 1830, har den vært i rask vekst. Det finnes medlemmer i nesten alle land i verden. Kirken vil fortsette å vokse. Kristus sa: «Dette rikets evangelium skal forkynnes i hele verden til et vitnesbyrd for alle nasjoner» (Joseph Smith – Matteus 1:31). Kirken vil aldri mer bli tatt bort fra jorden. Dens misjon er å bringe sannheten ut til hvert menneske. For tusener av år siden sa Herren at han ville «opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges. Dette riket skal ikke bli overgitt til noe annet folk... men [det skal] stå fast i evighet» (Daniel 2:44).

- Hvordan har du hjulpet til med arbeidet i Guds rike? Hva kan du gjøre for å fortsette dette arbeidet?
-

Ytterligere skriftsteder

- Apostlenes gjerninger 3:19-21; Johannes' åpenbaring 14:6; Daniel 2:44-45; Jesaja 2:2-4; 2. Nephi 3:6-15 (gjenopprettelsen forutsagt)
- L&p 110; 128:19-21; 133:36-39, 57-58 (evangeliets gjengivelse)
- Efeserne 2:20 (Jesus Kristus er Kirkens hjørnestein)
- L&p 20:38-67 (Kirkens embedsmenns plikter)
- Matteus 24:14 (evangeliet skal forkynnes for alle nasjoner)

Tro på Jesus Kristus

Kapittel 18

Hva er tro?

Tro på Herren Jesus Kristus er evangeliets første prinsipp. Det er en åndelig gave og er nødvendig for vår frelse. Kong Benjamin sa: «Frelse kommer ikke til noen ... uten ved omvendelse og tro på Herren, Jesus Kristus» (Mosiah 3:12).

Tro er å håpe «på noe som ikke er sett, som er sant» (Alma 32:21, se også Hebreerne 11:1). Tro er et handlingens og kraftens prinsipp som motiverer våre daglige aktiviteter.

Ville vi studere og lære hvis vi ikke trodde at vi kunne oppnå visdom og kunnskap? Ville vi arbeide hver dag hvis vi ikke håpet at vi ved å gjøre dette kunne oppnå noe? Ville en bonde så hvis han ikke regnet med å høste? Hver dag handler vi på grunnlag av noe vi håper på, uten at vi kan se det endelige resultat. Dette er tro. (Se Hebreerne 11:3.)

Mange beretninger i Skriftene forteller hvor store ting man kan oppnå ved tro.

Ved tro bygget Noah en ark og reddet sin familie fra vannflommen (se Hebreerne 11:7). Moses skilte vannet i Rødehavet (se Hebreerne 11:29). Elijah nedkalte ild fra himmelen (se 1. Kongebok 18:17-40). Nephi ba om hungersnød (se Helaman 11:3-5). Han ba også Herren gjøre slutt på hungersnøden (se Helaman 11:9-17). Urolig sjø er stilnet, syner har blitt mottatt og bønner besvart, og alt ved troens kraft.

For lærere: Dette kapitlet er ordnet under fire overskrifter. Hver overskrift er et spørsmål vedrørende tro. Du kan bruke spørsmålene som en veiledning gjennom leksjonen. Hvis klasserommet er slik at det går an å ha små gruppediskusjoner, kan du vurdere å dele klassen i grupper på fire. Be hver gruppe dele avsnittene i kapitlet innen gruppen. Be deretter hver person gjøre følgende med sitt tildelte avsnitt: (1) Lese det. (2) Finne skriftsteder som bidrar til å besvare spørsmålet i overskriften. (3) Tenke på egne erfaringer knyttet til sin del. (4) Dele tanker i forbindelse med avsnittet med de andre i gruppen.

Når vi studerer Skriftene nøye, lærer vi at tro er en sterk tiltro i oss til sannheten som motiverer oss til å gjøre godt. Dette får oss til å spørre: Hvem skulle vi ha tro på?

- Tenk på dine daglige gjøremål. Hva er noe av det du gjør hver dag som du ikke kan se de endelige resultater av? Hvordan driver tro deg til handling?

Hvorfor skulle vi ha tro på Jesus Kristus?

Herren Jesus Kristus må være det sentrale i vår tro.

Å ha tro på Jesus Kristus betyr at vi har slik tillit til ham at vi er lydige mot alt han befaler. Når Jesus Kristus er det sentrale i vår tro og vi blir hans lydige disipler, vil vår himmelske Fader tilgi oss våre synder og forberede oss til å vende tilbake til ham.

Apostelen Peter forkynte at «det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved» (Apostolens gjerninger 4:12; se også Mosiah 3:17). Jakob forkynte at menneskene må ha «fullkommen tro på Israels Hellige [Jesus Kristus], ellers kan de ikke bli frelst i Guds rike» (2. Nephi 9:23). Gjennom tro på Frelseren og gjennom omvendelse gjør vi hans forsoning fullstendig virksom for oss. Ved tro kan vi også motta styrke til å overvinne fristelser (se Alma 37:33).

Vi kan ikke ha tro på Jesus Kristus uten også å ha tro på vår himmelske Fader. Hvis vi har tro på dem, vil vi også ha tro på at Den hellige ånd, som de sender, vil lære oss all sannhet og trøste oss.

- Hvordan kan tro på Jesus Kristus påvirke oss i våre kall i Kirken? i våre familieforhold? i vårt yrke? Hvordan påvirker tro på Jesus Kristus vårt håp om evig liv?

Hvordan kan vi styrke vår tro på Jesus Kristus?

Vi vet at det følger mange velsignelser når vi utøver tro på Jesus Kristus, og derfor skulle vi søke å styrke vår tro på ham. Frelseren sa: «Om dere har tro som et sennepsfrø, ... [skal] ingen ting være umulig for dere» (Matteus 17:20). Et sennepsfrø er veldig lite, men det vokser til et stort tre.

Hvordan kan vi styrke vår tro? På samme måte som vi styrker eller utvikler enhver annen ferdighet. Hvordan utvikler vi ferdighet i treskjæring, veving, maling, matlagning, keramikkarbeider eller i å spille et musikkinstrument? Vi studerer og øver og arbeider med det. Når vi gjør dette, blir vi dyktigere. Slik er det også med troen. Hvis vi ønsker å styrke vår tro på Jesus Kristus, må vi arbeide med det. Profeten Alma sammenlignet Guds ord med et frø som må næres ved tro:

«Men se, hvis dere vil våkne opp og anstrenge deres evner, ja, prøve mine ord og utøve tro i den minste grad, ja, selv om dere ikke kan gjøre mer enn ønske å tro, la dette ønske virke i dere inn-til dere tror så mye at dere kan gi plass for en del av mine ord.

Nå vil vi sammenligne ordet med et frø. Hvis dere gir plass så et frø kan bli sådd i deres hjerte, se, hvis det er et ekte frø, eller et godt frø, og hvis dere ikke kaster det ut ved deres vantro så dere derved motsetter dere Herrens Ånd, se, da vil det begynne å svulme i deres bryst, og når dere føler denne svulmende bevegelse, vil dere begynne å si til dere selv: Dette må nødvendigvis være et godt frø – eller ordet må være godt – for det begynner å utvide min sjel, ja, det begynner å opplyse min forstand ...

«Og se, ville ikke dette styrke deres tro?» (Alma 32:27-29).

Vi kan altså styrke vår tro på Gud ved å handle ut fra vårt *ønske* om å ha tro på ham.

Vi kan også styrke vår tro ved å be til vår himmelske Fader angående våre håp, ønsker og behov (se Alma 34:17-26). Men vi må ikke tro at alt vi har å gjøre er å be. Skriftene sier oss at «dersom [troen] ikke har gjerninger, er den død i seg selv» (Jakobs brev 2:17). Her følger en historie om en mann som viste sin tro ved sine gjerninger.

Denne mannen ønsket å studere Skriftene, men han kunne ikke lese. Han ba sin himmelske Fader hjelpe ham å lære å lese. Etter en stund kom en lærer til hans landsby, og han ba læreren hjelpe ham. Han lærte alfabetet. Han studerte lyder og lærte å sette bokstavene sammen til ord. Snart kunne han lese enkle ord. Jo mer han øvet, desto mer lærte han. Han takket Herren for at han hadde

sendt læreren og hjulpet ham å lære å lese. Denne mannen har styrket sin tro, ydmykhet og kunnskap i en slik grad at han har vært grenspresident i Kirken.

President Spencer W. Kimball forklarte: «Det må være gjerninger sammen med troen. Hvor tåpelig det ville være å be Herren *gi* oss kunnskap, men hvor klokt det er å be Herren hjelpe oss å tilegne oss kunnskap, studere konstruktivt, tenke klart og bevare det vi har lært» (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 205; kursiv i originalen).

Tro innebærer at vi gjør alt vi kan for å virkeliggjøre det vi håper på og ber om. President Kimball sa: «I tro sår vi frøet, og snart ser vi blomstringens mirakel. Menneskene har ofte misforstått og har satt prosessen i revers.» Han fortsatte med å forklare at mange av oss ønsker helse og styrke uten å overholde helselovene. Vi ønsker fremgang uten å betale tiende. Vi ønsker å stå Herren nær, men ønsker ikke å faste og be. Vi ønsker å få regn til rett tid og ha fred i landet uten å overholde sabbaten som en hellig dag og uten å holde de andre Herrens bud. (Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Spencer W. Kimball* [2006], 145.)

En viktig måte å styrke vår tro på er å høre og studere Herrens ord. Vi hører Herrens ord på våre møter i Kirken. Vi kan studere hans ord i Skriftene. «Og ettersom ikke alle har tro, søk derfor flittig og lær hverandre visdoms ord, ja, søk visdoms ord fra de beste bøker, søk lærdom ved studium og også ved tro» (L&p 88:118).

- Hvilket forhold ser du mellom vår tro og våre handlinger?

Hva er noen velsignelser som følger med tro?

Ved troens gave blir mirakler utført, engler viser seg, andre Åndens gaver blir gitt, bønner blir besvart, og menn blir Guds sønner (se Moroni 7:25-26, 36-37).

«Når troen kommer, bringer den ... apostler, profeter, evangelister, hyrder, lærere, gaver, visdom, kunnskap, mirakler, helbredelse, tungemål, tolking av tungemål osv. Alt dette finnes når troen er på jorden, og det forsvinner når den forsvinner fra jorden, for dette er resultater av tro ... Og den som er i besittelse av den, vil gjennom den få all nødvendig kunnskap og visdom, inntil han kjenner Gud

og den Herre Jesus Kristus, som han har sendt – han som det er det evige liv å kjenne.» (*Lectures on Faith* [1985], 83.)

- Hva er noen historier i Skriftene om personer som har blitt sterkere fordi de hadde tro på Jesus Kristus? Hvordan har du sett dette skje med deg selv?

Ytterligere skriftsteder

- Hebreerbrevet 11; Alma 32 (troens natur forklart)
- 2. Mosebok 14:19-22 (Rødehavet skiller seg)
- 1. Mosebok 6-8 (Noah og vannflommen)
- Matteus 8:5-33 (syke helbredet, stormen stillet, troens mirakler)
- Markus 5:25-34 (helbredet ved tro)
- Romerbrevet 10:17 (tro kommer ved å høre Guds ord)

Omvendelse

Kapittel 19

Vi trenger alle å omvende oss

- Hva er synd? Hvilken virkning har våre synder på oss?

Tro på Jesus Kristus fører naturlig til omvendelse. Behovet for omvendelse har eksistert i verden fra Adams tid og til i dag. Herren forklarte Adam: «Derfor, lær dine barn at alle mennesker, hvor de enn måtte være, må omvende seg, ellers kan de på ingen måte arve Guds rike, for intet urent kan bo der eller i hans nærhet» (Moses 6:57).

Vi kommer til jorden i den hensikt å vokse og ha fremgang. Dette er en livslang prosess. I denne tiden synder vi alle (se Romerne 3:23). Vi trenger alle å omvende oss. Noen ganger synder vi på grunn av uvitenhet, noen ganger på grunn av våre svakheter og noen ganger på grunn av at vi med vilje er ulydige. I Bibelen leser vi at «det finnes ikke et rettferdig menneske på jorden som bare gjør godt og aldri synder» (Predikanten 7:20) og at «dersom vi sier at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss» (1. Johannes 1:8).

Hva er synd? Jakob sa: «Den som altså vet hva godt han burde gjøre, men ikke gjør det, for ham er det synd» (Jakobs brev 4:17). Johannes beskrev synd som «enhver urettferdighet» (1. Johannes 5:17) og «synd er lovbrudd» (1. Johannes 3:4).

Det er derfor Herren har sagt: «Alle mennesker, hvor de enn måtte være, må omvende seg» (Moses 6:57). Bortsett fra Jesus Kristus, som levde et fullkomment liv, har alle som har levd på jorden, syndet. I sin store kjærlighet har vår himmelske Fader gitt oss denne anledningen til å omvende oss fra våre synder.

Hvordan bli fri fra våre synder gjennom omvendelse

- Hva er omvendelse?

Omvendelse er den måte som er gitt oss til å bli fri fra våre synder på og motta tilgivelse for dem. Synder sinker vår åndelige fremgang og kan til og med stoppe den. Omvendelse gjør det mulig for oss å vokse og utvikle oss åndelig igjen.

Privilegiet å omvende seg er mulig gjort ved Jesu Kristi forsoning. På en måte som vi ikke fullt ut forstår, betalte Jesus for våre synder. President Joseph Fielding Smith sa om dette:

«Jeg har hatt smerter, det har dere også, og av og til har det vært sterke smerter, men jeg kan ikke forstå en smerte ... som fikk blodet, i likhet med svette, til å komme ut av legemet. Det var noe grusomt og forferdelig ...

... Det fantes overhodet *intet menneske som er født i denne verden, som kunne ha tålt vekten av den byrde som ble lagt på Guds Sønnns skuldre da han bar dine og mine synder* og åpnet døren slik at vi kan blir befridd for våre synder» (*Frelsende læresetninger*, red. Bruce R. McConkie, 3 bind [1954-56], 1:121; kursiv i originalen).

Omvendelse krever av og til stort mot, stor styrke, mange tårer, uopphørlige bønner og utrettelige anstrengelser for å etterleve Herrens bud.

Omvendelsens prinsipper

- Hva er omvendelsens prinsipper?

President Spencer W. Kimball sa: «Det finnes *ingen storslagen vei til omvendelse*, og ingen privilegert sti til forlatelse. Ethvert menneske må følge den samme kurs, enten han er rik eller fattig, skolert eller uskolert, stor eller liten, prins eller fattigmann, konge eller menigmann» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Spencer W. Kimball* [2006], 39; kursiv i originalen).

For lærere: Å skrive en liste kan vekke interesse og hjelpe elevene å være oppmerksomme. Når du drøfter omvendelsens prinsipper med klassemedlemmer eller familiemedlemmer, kan du gjerne be noen skrive prinsippene på tavlen eller på et stort papirark.

Vi må innrømme våre synder

For å omvende oss må vi vedgå for oss selv at vi har syndet. Hvis vi ikke innrømmer dette, kan vi ikke omvende oss.

Alma ga følgende råd til sin sønn Corianton, som ikke hadde vært trofast i sitt misjonskall og hadde begått alvorlige synder: «[Føl] uro over dine synder, en uro som skal bringe deg ned til omvendelse ... Forsøk ikke å unnskyldte dine synder det aller minste» (Alma 42:29-30). Skriftene råder oss videre til ikke å rettferdiggjøre våre syndige handlemåter (se Lukas 16:15-16).

Vi kan ikke skjule noen gjerning vi gjør i livet, hverken for oss selv eller for Herren.

Vi må føle sorg for våre synder

I tillegg til å innrømme våre synder må vi føle oppriktig sorg for det vi har gjort. Vi må føle at våre synder er fryktelige. Vi må ønske å snu ryggen til dem og bli kvitt dem. Skriftene sier oss: «Alle de som ydmyker seg for Gud og ønsker å bli døpt – og kommer frem med et sønderknust hjerte og en angrende ånd, og ... i sannhet har omvendt seg fra alle sine synder ... skal ved dåp opptas i hans kirke» (L&p 20:37).

- Studer 2. Korinterbrev 7:9-10 og Mormon 2:10-14. På hvilke måter tror du «bedrøvelse etter Guds sinn» er forskjellig fra uttrykk for anger?

Vi må forsake våre synder

Vår oppriktige sorg skulle føre til at vi forsaker (slutter med) våre synder. Hvis vi har stjålet noe, vil vi ikke stjele noe mer. Hvis vi har løyet, vil vi ikke lyve mer. Hvis vi har drevet hor, vil vi slutte med det. Herren åpenbarte til profeten Joseph Smith: «Ved dette kan dere vite om et menneske omvender seg fra sine synder – se, han vil bekjenne dem og avstå fra dem» (L&p 58:43).

Vi må bekjenne våre synder

Det er svært viktig å bekjenne våre synder. Herren har befalt at vi skal bekjenne våre synder. Bekjennelse letter synderens tunge byrde. Herren har lovet: «Jeg, Herren, tilgir synder og er

---

barmhjertig mot dem som bekjenner sine synder med ydmykt hjerte» (L&p 61:2).

Vi må bekjenne alle våre synder for Herren. Dessuten må vi bekjenne alvorlige synder – som hor, homoseksuelle forhold, overgrep mot ektefelle eller barn og salg eller bruk av illegale stoffer – som kan innvirke på vårt medlemskap i Kirken, for riktig prestedømsmyndighet. Hvis vi har syndet mot en annen person, skulle vi bekjenne for den vi har krenket. Enkelte mindre alvorlige synder involverer ingen andre enn oss selv og Herren. Disse kan vi bekjenne for Herren i enerom.

Vi må gjøre opp for det gale vi gjør

En del av omvendelse består i gjenopprettelse. Dette betyr at vi så langt som mulig må gjøre godt igjen det gale vi har gjort. Eksempelvis skulle en tyv gi tilbake det han har stjålet. En løgner skulle gjøre sannheten kjent. En som har fart med sladder og ærekrenket en persons karakter, skulle gå inn for å gjenopprette vedkommendes gode navn og rykte. Når vi gjør dette, vil ikke Gud nevne våre synder for oss når vi blir dømt (se Esekiel 33:15-16).

Vi må tilgi andre

En svært viktig del av omvendelse består i å tilgi dem som har syndet mot oss. Herren vil ikke tilgi oss hvis ikke vårt hjerte er fullstendig rent for alt hat og all bitterhet og alle vonde følelser mot andre (se 3. Nephi 13:14-15). «Derfor sier jeg dere at dere skulle tilgi hverandre, for den som ikke tilgir sin bror hans overtredelser, står fordømt for Herren, for på ham hviler en større synd» (L&p 64:9).

Vi må holde Guds bud

For å gjøre vår omvendelse fullstendig må vi holde Herrens bud (se L&p 1:32). Vi har ikke omvendt oss fullstendig hvis vi ikke betaler tiende, helligholder sabbatsdagen eller retter oss etter Visdomsordet. Vi er ikke omvendt hvis vi ikke oppholder Kirkens autoriteter og ikke elsker Herren eller vår neste. Hvis vi ikke ber og vi er uvennlige mot andre, har vi i sannhet ikke omvendt oss. Når vi omvender oss, blir vårt liv forandret.

President Kimball sa: «For det første omvender man seg. Etter å ha fått fotfeste må man dernest etterleve Herrens bud for å bevare sin gode utgangsposisjon. Dette er nødvendig for å sikre en fullstendig tilgivelse» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Spencer W. Kimball*, 45).

- Hvordan skiller læresetningene i dette avsnittet seg ut fra den feilaktige tanken at omvendelse består i å utføre en rekke enkle trinn eller rutinemessige handlinger?

Hvordan omvendelse hjelper oss

- På hvilke måter hjelper omvendelse oss?

Når vi omvender oss, trer Jesu Kristi forsoning i full kraft for oss, og Herren tilgir oss våre synder. Vi blir fri fra våre synders trelldom, og vi finner glede.

Alma fortalte om sin erfaring i forbindelse med at han omvendte seg fra sin syndige fortid:

«Min sjel var i høyeste grad opprørt og sønderrevet av alle mine synder.

Ja, jeg husket alle mine synder og misgjerninger, og for dette ble jeg pint med helvetes smerter. Ja, jeg forsto at jeg hadde gjort opprør mot min Gud, og at jeg ikke hadde holdt hans hellige bud.

... Så store synder hadde jeg begått at bare tanken på å komme i min Guds nærhet plaget min sjel med ubeskrivelig angst.

... Og det skjedde at mens jeg således var ... opprørt ved tanken på mine mange synder, se, da husket jeg også å ha hørt min far profetere ... om en Jesus Kristus som skulle komme, en Guds Sønn som skulle sone for verdens synder.

Da mitt sinn ble grepet av denne tanken, ropte jeg i mitt hjerte: O Jesus, du Guds Sønn, ha barmhjertighet med meg ...

Og se, da jeg tenkte dette, kunne jeg ikke lenger huske mine smerter ...

Hvilken glede og hvilket strålende lys jeg så! Ja, min sjel ble fylt med glede, like stor som min smerte hadde vært.

... Ikke noe [kan] være så intenst og sødmefylt som min glede var (Alma 36:12-14, 17-21).

- Hvordan ga omvendelse og tilgivelse Alma glede?

Farene ved å utsette vår omvendelse

- Hva er noen mulige konsekvenser av å utsette vår omvendelse?

Profetene har sagt at «dette liv er den tid menneskene har til å forberede seg til å møte Gud» (Alma 34:32). Vi skulle omvende oss nå, hver dag. Når vi står opp om morgenen, skulle vi granske oss selv for å se om Guds ånd er med oss. Før vi sovner om kvelden, skulle vi tenke gjennom hva vi har sagt og gjort den dagen, og be Herren hjelpe oss å forstå hva vi trenger å omvende oss fra. Når vi omvender oss hver dag og får Herrens tilgivelse for våre synder, gjennomfører vi den daglige prosessen for å bli fullkommen. I likhet med Alma kan vi oppleve en intens og sødmefylt glede.

Ytterligere skriftsteder

- Matteus 9:10-13; Lukas 13:3; Esekiel 18:30 (omvend deg eller omkom)
- Alma 7:21 (intet urent kan bo i Guds nærhet)
- 2. Korinterbrev 7:9-10 (bedrøvelse etter Guds sinn)
- Mosiah 4:10-12 (trinn til omvendelse)
- Jesaja 1:18; Mosiah 26:28-32 (omvendelse fører til tilgivelse)
- L&p 58:42 (synder blir ikke husket mer)
- 2. Nephi 9:23 (omvendelse nødvendig for frelse)
- 2. Nephi 2:21 (omvend deg mens du er i kjødet)
- L&p 19:15-20 (Herren har befalt oss å omvende oss så vi ikke trenger å lide slik han gjorde)

Dåp

Kapittel 20

Dåpsbefalingen

- Hvorfor må vi bli døpt?

I dag, som på Jesu tid, er det visse prinsipper og ordinanser i evangeliet som vi må lære og som vi må adlyde. Et prinsipp i evangeliet er en sann læresetning. En ordinans er et ritual eller en seremoni. De to første prinsipper i evangeliet er tro på Herren Jesus Kristus og omvendelse. Dåp er evangeliets første prinsipp. En av befalingene Herren ga sine apostler lød: «Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere» (Matteus 28:19-20).

Vi må bli døpt for å få våre synder tilgitt

Når vi tror på Jesus Kristus, omvender oss og blir døpt, blir våre synder tilgitt gjennom Jesu Kristi forsoning.

I Skriftene leser vi at døperen Johannes døpte «i ørkenlandet og forkynte omvendelses dåp til syndenes forlatelse» (Markus 1:4). Apostelen Peter forkynte: «Omvend dere, og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse» (Apostlenes gjerninger 2:38). Etter at Paulus hadde omvendt seg, sa Ananias til ham: «Stå opp og la deg døpe og få dine synder vasket bort» (Apostlenes gjerninger 22:16).

For lærere: Benytt spørsmål i begynnelsen av et avsnitt for å innlede til diskusjon og lede klassemedlemmene eller familiemedlemmene til teksten for å finne mer informasjon. Benytt spørsmål i slutten av et avsnitt for å hjelpe klassemedlemmene eller familiemedlemmene å grunne på og drøfte meningen med det de har lest, og anvende det i sitt eget liv.

Vi må bli døpt for å bli medlemmer av Jesu Kristi Kirke

«Alle de som ydmyker seg for Gud og ønsker å bli døpt ... og ... i sannhet har omvendt seg fra alle sine synder ... skal ved dåp opptas i hans kirke» (L&p 20:37).

Vi må bli døpt før vi kan motta Den hellige ånds gave

Herren sa: «Hvis du vil vende deg til meg og ... omvende deg fra alle dine overtredelser [synder] og bli døpt, ja, i vann i min Enbårne Sønnns navn ... , skal du få Den Hellige Ånds gave» (Moses 6:52).

Vi må bli døpt for å vise lydighet

Jesu Kristus var uten synd, likevel ble han døpt. Han sa det var nødvendig for «å fullføre all rettferdighet» (Matteus 3:15). Profeten Nephi forklarte at Herren sa til ham: «Følg meg, og gjør de ting som dere har sett meg gjøre ... av hele deres hjerte, ikke [vis] falskhet og hykleri for Gud, men med ærlig hensikt [omvend] dere fra deres synder og [vitne] for Faderen at dere er villige til å påta dere Kristi navn ved dåp» (2. Nephi 31:12-13).

Vi må bli døpt for å komme inn i det celestiale rike

Jesu sa: «Hver den som tror på meg og blir døpt, ... skal arve Guds rike. Og den som ikke tror på meg og ikke blir døpt, skal bli fordømt» (3. Nephi 11:33-34). Dåpen er porten vi må gå gjennom for å komme inn i det celestiale rike (se 2. Nephi 31:17-18).

Den riktige dåpsmåte

• Hvordan skulle vi bli døpt?

Det er bare én riktig dåpsmåte. Jesus åpenbarte for profeten Joseph Smith at en mann som har riktig prestedømsmyndighet til å døpe, «skal gå ned i vannet med den person som har fremstilt seg til dåp, ... Så skal han senke ham eller henne helt ned i vannet og løfte vedkommende opp av vannet» (L&p 20:73-74). Nedsenkning er nødvendig. Apostelen Paulus forkynte at å bli senket ned i vannet og hevet opp igjen er et symbol på død, begravelse og oppstandelse. Etter dåpen begynner vi på et nytt liv. Paulus sa:

«Vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død?

Vi ble altså begravet med ham ved dåpen til døden, for at likesom Kristus ble oppreist fra de døde ved Faderens herlighet, så skal også vi vandre i et nytt liv.

For er vi blitt forenet med ham ved en død som er lik hans død, så skal vi også bli det ved en oppstandelse som er lik hans oppstandelse» (Romerbrevet 6:3-5).

Dåp ved nedsenkning av en som har riktig myndighet, er den eneste akseptable dåpsmåte.

- Hvorfor er det så viktig med myndighet til å døpe?
- På hvilke måter er dåp ved nedsenkning lik Frelserens begravelse og oppstandelse?

Dåp ved ansvarsalderen

- Hvem skulle døpes?

Enhver person som har fylt åtte år og er ansvarlig for sine handlinger, skulle døpes. Enkelte kirker lærer at små barn skulle døpes. Dette er ikke i overensstemmelse med Frelserens læresetninger. De Jesus talte om små barn, sa han: «Himlenes rike hører slike til» (Matteus 19:14).

Profeten Mormon sa at det er gudsbespottelse å døpe små barn, for de er ikke i stand til å synde. Likeledes kreves det ikke dåp av personer som mentalt sett ikke er i stand til å kjenne rett fra galt (se Moroni 8:9-22).

Alle andre skal døpes. Vi må motta dåpens ordinans og forbli tro mot den pakt vi inngår i dåpen.

- Hva kan du si til en venn som tror at spebarn trenger å bli døpt?

Vi inngår pakter når vi blir døpt

Mange skriftsteder lærer oss om dåp. I et av disse skriftstedene forkynte profeten Alma at tro og omvendelse er trinn som forbedrer oss til dåp. Han sa at når vi blir døpt, inngår vi en pakt med

Herren. Vi lover å gjøre visse ting, og Gud lover til gjengjeld å velsigne oss.

Alma forklarte at vi må ønske å bli kalt Guds folk. Vi må være villige til å hjelpe og trøste hverandre. Vi må stå som vitner for Gud til alle tider og i alle ting og på alle steder. Når vi gjør dette og blir døpt, vil Gud tilgi oss våre synder. Alma sa til dem som trodde på hans læresetninger om evangeliet:

«Se, her er Mormons vann ... og nå, ettersom dere ønsker å komme inn i Guds hjord og kalles hans folk, ... hva har dere så imot å bli døpt i Herrens navn for å bekrefte for ham at dere har inngått en pakt med ham om at dere er villige til å tjene ham og holde hans bud, så han kan utøse sin Ånd over dere i enda rikere grad?» (Mosiah 18:8, 10). Folket klappet i hendene av glede og sa at de ønsket å bli døpt. Alma døpte dem i Mormons vann. (Se Mosiah 18:7-17.)

Alma forkynte at når vi blir døpt, inngår vi pakter med Herren om å:

1. Komme inn i Guds hjord.
2. Bære hverandres byrder.
3. Stå som vitner om Gud til alle tider og på alle steder.
4. Tjene Gud og holde hans bud.

Når vi er døpt og holder dåpens pakter, lover Herren å:

1. Tilgi våre synder (se Apostlenes gjerninger 2:38; L&p 49:13).
2. Utøse sin Ånd over oss i rikere grad (se Mosiah 18:10).
3. Gi oss daglig veiledning og hjelp ved Den hellige ånd (se Apostlenes gjerninger 2:38; L&p 20:77).
4. La oss komme frem i den første oppstandelse (se Mosiah 18:9).
5. Gi oss evig liv (se Mosiah 18:9).

- Hva tror du det betyr å bære hverandres byrder? å stå som vitner om Gud til alle tider og på alle steder?

Dåpen gir oss en ny begynnelse

Med dåpen begynner vi å leve på en ny måte. Derfor kaller vi den en gjenfødelse. Jesus sa at hvis vi ikke blir født av vann og Ånd,

---

kan vi ikke komme inn i Guds rike (se Johannes 3:3-5). Dette prinsipp ble tydelig forklart for Adam:

«Ettersom dere ble født til verden av vann og blod og ånden som jeg har dannet og ble av støv en levende sjel, må dere bli født på ny til himmelens rike av vann og av Ånden og bli rensset ved blod, ja, blodet av min Enbårne» (Moses 6:59).

Apostelen Paulus sa at etter dåpen skulle vi begynne et nytt liv: «Vi ble altså begravet med ham ved dåpen ... , så skal også vi vandre i et nytt liv» (Romerbrevet 6:4). En av de store velsignelser ved dåpen er at den gir oss en ny start der vi streber frem mot vårt evige mål.

- Hvordan var din dåp en ny begynnelse?

Ytterligere skriftsteder

- 2. Nephi 31:4-7 (dåpens formål og nødvendighet)
- 3. Nephi 11:21-27; L&p 20:72-74 (hvordan dåp skal utføres)
- Apostlenes gjerninger 2:38-39 (bli døpt til syndenes forlatelse)
- Moroni 8:8-12; L&p 20:71-72 (dåp kreves ikke av små barn; dåp kreves av alle som omvender seg)
- Alma 7:14-16 (dåp er renselse, å inngå en pakt om evig liv)

Den hellige ånds gave

Kapittel 21

Den hellige ånd

I kapittel 7 lærte vi at Den hellige ånd er et medlem av Guddommen. Han er en «ånd i persons skikkelse» (L&p 130:22). Han har ikke et legeme av kjøtt og ben. Hans innflytelse kan være overalt samtidig. Hans misjon er å bære vitnesbyrd om Faderen og Sønnen og om all sannhet. Dessuten renses, eller helliggjør, Den hellige ånd oss for å forberede oss til å bo i Guds nærhet. Den hellige ånd renses vårt hjerte så vi ikke lenger ønsker å gjøre noe ondt.

Det er forskjell på Den hellige ånd og Den hellige ånds gave. I dette kapitlet skal vi lære hva Den hellige ånds gave er og hvordan vi kan motta denne store gaven fra Gud.

Den hellige ånds gave

- Hva er forskjellen mellom Den hellige ånd og Den hellige ånds gave?

Den hellige ånds gave er det privilegium å motta stadig veiledning og inspirasjon fra Den hellige ånd, noe som gis til personer som har tro på Jesus Kristus, har blitt døpt og bekreftet som medlemmer av Kirken.

Joseph Smith at vi tror man i dag nyter godt av Den hellige ånds gave i like stor grad som i de første apostlers dager. Vi tror på denne gave i all dens fylde, kraft, storhet og herlighet. (Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph Smith* [2007], 97-98.)

For lærere: Du kan gjerne be klassemedlemmer eller familiemedlemmer delta i en eller flere av følgende aktiviteter: (1) Lese skriftstedene som er oppført i slutten av kapitlet, og drøfte hvordan Den hellige ånd hjelper oss gjennom vår reise på jorden. (2) Fortelle om noen velsignelser de har mottatt fordi de har Den hellige ånds gave. (3) Drøfte hva foreldre kan gjøre for å hjelpe sine barn å forstå Den hellige ånds gave og hvordan Den hellige ånd kommuniserer med oss.

En person kan få midlertidig veiledning fra Den hellige ånd uten å motta Den hellige ånds gave (se L&p 130:23). Men denne veiledning vil ikke fortsette uten at vedkommende blir døpt og mottar håndspåleggelse for Den hellige ånds gave. I Apostlenes gjerninger 10 leser vi at den romerske soldat Kornelius mottok inspirasjon fra Den hellige ånd slik at han visste at Jesu Kristi evangelium var sant. Men Kornelius mottok ikke Den hellige ånds gave før etter at han var blitt døpt. Profeten Joseph Smith sa at hvis Kornelius ikke hadde mottatt dåp og Den hellige ånds gave, ville Den hellige ånd ha forlatt ham (se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph Smith*, 97).

I dag lærer mange som ikke er medlemmer av Kirken, ved Den hellige ånds kraft at Mormons bok er sann (se Moroni 10:4-5). Men dette første vitnesbyrd forlater dem hvis de ikke mottar Den hellige ånds gave. De mottar ikke den stadige forsikring som kan komme til dem som har Den hellige ånds gave.

Motta Den hellige ånds gave

- Hva må vi gjøre for stadig å kunne bli ledsaget av Den hellige ånd?

Etter at man er blitt døpt, blir man bekreftet som medlem av Kirken og blir gitt Den hellige ånds gave ved håndspåleggelse. Herren har sagt: «Den som har tro, skal dere bekrefte ved håndspåleggelse i min kirke, og jeg vil skjenke dem Den Hellige Ånds gave» (L&p 33:15).

Enhver verdig eldste i Kirken kan, når han bemyndiges til det, gi en annen person Den hellige ånds gave. Men det er ingen garanti for at vedkommende vil motta inspirasjon og veiledning fra Den hellige ånd bare fordi eldstene har lagt sine hender på hans eller hennes hode. Enhver må «motta Den hellige ånd». Dette betyr at Den hellige ånd bare vil komme til oss når vi er trofaste og ønsker hjelp fra dette himmelske sendebud.

For å være verdig til å få hjelp fra Den hellige ånd må vi oppriktig strebe etter å adlyde alle Guds bud. Vi må ha rene tanker og gjerninger.

Lær å gjenkjenne Den hellige ånds innflytelse

Den hellige ånd kommuniserer vanligvis stille med oss. Hans innflytelse omtales ofte som en «lav røst» (se 1. Kongebok 19:9-12; Helaman 5:30; L&p 85:6). President Boyd K. Packer har sagt: «Den hellige ånd taler med en røst som du *føler* mer enn du *hører* ... Når vi taler om å “lytte” til Åndens hvisken, er det vanligst å beskrive åndelige tilskyndelser ved å si: “Jeg hadde en følelse ...”» Han fortsatte: «Denne Åndens røst taler mildt og tilskynder deg til hva du skal gjøre eller hva du skal si, eller den kan varsle eller advare deg» (i Conference Report, okt. 1994, 77; eller *Lys over Norge*, jan. 1995, 59).

En av Guds største gaver

- Hvilke velsignelser kan vi motta ved Den hellige ånds gave?

Den hellige ånds gave er en av Guds største gaver til oss. Ved Den hellige ånd kan vi vite at Gud lever, at Jesus er Kristus, og at hans kirke er blitt gjenopprettet på jorden. Den hellige ånds tilskyndelser kan vise oss alt vi skulle gjøre (se 2. Nephi 32:5). Den hellige ånd helliggjør oss for å forberede oss til Guds nærhet. Vi kan nyte godt av Åndens gaver (se kapittel 22 i denne boken). Denne store gave fra vår himmelske Fader kan også gi oss fred i vårt hjerte og en forståelse av det som hører Gud til (se 1. Korinterbrev 2:9-12).

- Hvorfor er Den hellige ånds gave en av Guds største gaver til oss?

Ytterligere skriftsteder

- 1. Korinterbrev 3:16-17; L&p 130:22-23 (Den hellige ånd bor hos de trofaste)
- Apostlenes gjerninger 19:1-7 (Den hellige ånd ble skjenket i oldtiden)
- Moroni 8:25-26 (hvordan motta Den hellige ånd)
- Moroni 10:5 (Den hellige ånd er et vitne om sannhet)
- Mosiah 5:2 (Den hellige ånd forandrer hjerter)
- Alma 5:54 (Den hellige ånd helliggjør)

Åndens gaver

Kapittel 22

Åndens gaver

- Hvilke åndelige gaver gir Herren oss?

Etter dåpen ble hender lagt på vårt hode for at vi skulle motta Den hellige ånds gave. Hvis vi er trofaste, kan vi stadig ha hans innflytelse med oss. Gjennom ham kan enhver av oss bli velsignet med visse åndelige krefter som kalles Åndens gaver. Disse gaver blir gitt dem som er trofaste mot Kristus. «Alle disse gaver kommer fra Gud, til gagn for Guds barn» (L&p 46:26). De hjelper oss å kjenne evangeliets sannheter og undervise i dem. De vil hjelpe oss å være til velsignelse for andre. De vil lede oss tilbake til vår himmelske Fader. For å bruke våre gaver klokt må vi vite hva de består i, hvordan vi kan utvikle dem, og hvordan vi skal gjenkjenne Satans etterligninger av dem.

Skriftene nevner mange av Åndens gaver. Disse gaver har alltid blitt gitt til medlemmer av den sanne kirke når den har vært på jorden (se Markus 16:16-18). Åndens gaver omfatter følgende:

Tungetalens gave (L&p 46:24)

Noen ganger er det nødvendig å formidle evangeliet på et språk vi ikke kjenner. Når dette skjer, kan Herren velsigne oss med evnen til å tale dette språket. Mange misjonærer har fått tungemålgaven (se bildet i dette kapitlet). Et eksempel er eldste Alonzo A. Hinckley, som var misjonær i Nederland og som forsto og talte svært lite nederlandsk, selv om han hadde bedt og studert iherdig. Da han kom tilbake til et hjem han hadde besøkt tidligere, åpnet en dame døren og snakket svært sint til ham på nederlandsk. Til

---

For lærere: Overvei å be hvert klassemédlem eller familiemedlem å se gjennom listen over åndelige gaver i dette kapitlet og velge to de gjerne vil lære mer om. Som en del av leksjonen gir du dem tid for seg selv til å studere avsnittene og skriftstedene om gavene de har valgt. Når de har fått tid nok til å studere det, ber du dem fortelle hva de har lært.

sin forundring forsto han hvert ord. Han hadde et sterkt ønske om å bære vitnesbyrd for henne på nederlandsk. Han begynte å snakke, og ordene kom svært tydelig frem på nederlandsk. Men da han kom tilbake til misjonspresidenten for å vise ham at han kunne snakke nederlandsk, hadde han mistet denne evnen. Mange trofaste medlemmer har blitt velsignet med tungemålgaven. (Se Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, red. Joseph Fielding Smith jr., 5 bind [1957–66], 2:32–33.)

Gaven å tyde tunger (L&P 46:25)

Denne gaven får vi fra tid til annen når vi ikke forstår et bestemt språk og trenger å motta et viktig budskap fra Gud. President David O. McKay hadde for eksempel et sterkt ønske om å tale til de hellige på New Zealand uten tolk. Han fortalte dem at han håpet Herren ville velsigne dem så de kunne forstå ham. Han talte på engelsk. Budskapet tok omkring 40 minutter. Mens han talte, kunne han ved hjelp av ansiktsuttrykkene hos mange av dem og tårene i deres øyne se at de mottok hans budskap. (Se *Answers to Gospel Questions*, 2:30-31.)

Gaven til å oversette (L&P 5:4)

Hvis Kirkens ledere har kalt oss til å oversette Herrens ord, kan vi motta en gave til å oversette utover vår naturlige evne. Som med alle gaver må vi leve rettferdig, studere hardt og be for å motta den. Når vi gjør dette, gir Herren oss en brennende følelse i vårt indre angående riktigheten av oversettelsen (se L&P 9:8-9). Joseph Smith hadde gaven til å oversette da han oversatte Mormons bok. Denne gaven fikk han bare når han var på bølgelengde med Ånden.

Visdommens gave (L&P 46:17)

Noen av oss er blitt velsignet med evnen til å forstå mennesker og evangeliets prinsipper slik de angår vårt liv. Det er blitt sagt til oss:

«Om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud – for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse – og så skal han få den.

Men han må be i tro, uten å tvile. For den som tviler, ligner en bølge på havet, som drives og kastes av vinden.

Ikke må et slikt menneske vente å få noe av Herren» (Jakobs brev 1:5-7).

Herren sa: «Søk ikke etter rikdom, men etter visdom, og se, Guds mysterier skal foldes ut for dere» (L&p 6:7).

Kunnskapens gave (L&p 46:18)

Alle som blir vår himmelske Fader lik, vil til sist vite alle ting. Kunnskapen om Gud og hans lover åpenbares ved Den hellige ånd (se L&p 121:26). Vi kan ikke bli frelst hvis vi ikke kjenner disse lovene (se L&p 131:6).

Herren har åpenbart: «Hvis en person oppnår mer kunnskap og intelligens i dette liv gjennom sin flid og lydighet enn en annen, vil han ha desto større fortrinn i den kommende verden» (L&p 130:19). Herren har befalt oss å lære så mye vi kan om hans verk. Han ønsker at vi skal lære om himmelen og jorden, om det som har skjedd eller skal skje, det som er hjemme og det som er i fremmede land (se L&p 88:78-79). Men noen forsøker å skaffe seg kunnskap kun ved eget studium. De ber ikke om Den hellige ånds hjelp. Det er de som alltid lærer, men aldri kommer frem til sannheten (se 2. Timoteus 3:7). Når vi mottar kunnskap ved åpenbaring fra Den hellige ånd, taler hans Ånd til vårt sinn og vårt hjerte (se L&p 6:15, 22-24; 8:2; 9:7-9).

Gaven å undervise i visdom og kunnskap (Moroni 10:9-10)

Enkelte mennesker har fått en spesiell evne til å forklare evangeliets sannheter og bære vitnesbyrd om dem. Denne gaven kan brukes når vi underviser i en klasse. Foreldre kan bruke den når de underviser sine barn. Denne gaven hjelper oss også å undervise andre slik at de kan forstå evangeliet.

Gaven å vite at Jesus Kristus er Guds Sønn (L&p 46:13)

Dette har vært gaven til profeter og apostler som er blitt kalt som spesielle vitner for Jesus Kristus. Men også andre får denne gaven. Ethvert menneske kan få et vitnesbyrd gjennom Den hellige ånds hvisken. President David O. McKay forkynte: «Herren sier i Lære og pakter at til noen er det gitt å vite ved Den hellige ånd at Jesus

---

er Guds Sønn og at han ble korsfestet for verdens synder [se L&p 46:13]. Det er disse jeg viser til og som står fast på åpenbaringens klippe i det vitnesbyrd de bærer for verden» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: David O. McKay* [2003], 167).

Gaven å tro på andres vitnesbyrd (L&p 46:14)

Ved Den Hellige Ånds kraft kan vi vite sannheten i alle ting. Hvis vi ønsker å vite om en annen taler sannhet, må vi be til Gud i tro. Hvis det vi ber om er sant, vil Herren tale fred til vårt sinn (se L&p 6:22-23). På denne måten kan vi vite når en annen, også profeten, har mottatt åpenbaring. Nephi ba Herren la ham se, føle og vite at hans fars drøm var sann (se 1. Nephi 10:17-19).

Profetiens gave (L&p 46:22)

De som mottar sann åpenbaring om fortiden, nåtiden eller fremtiden, har profetiens gave. Profeter har denne gave, men vi kan også få den til hjelp i vårt eget liv (se 1. Korinterbrev 14:39). Vi kan motta åpenbaring fra Gud for oss selv og våre egne kall, men aldri for Kirken eller dens ledere. Det er imot himmelens orden at en person mottar åpenbaring for en som han eller hun ikke presiderer over. Hvis vi virkelig har profetiens gave, vil vi ikke motta noen åpenbaring som ikke stemmer overens med det Herren har sagt i Skriftene.

Helbredelsens gave (L&p 46:19-20)

Noen har tro til å helbrede, og andre har tro til å bli helbredet. Vi kan alle utøve tro til å bli helbredet når vi er syke (se L&p 42:48). Mange prestedømsbærere har gaven til å helbrede de syke. Andre kan få kunnskap om hvordan de skal helbrede sykdom.

Gaven å kunne utføre mirakler (L&p 46:21)

Herren har velsignet sitt folk mange ganger på mirakuløse måter. Da pionerene i Utah hadde sådd sin første avling, ble den nesten ødelagt av en gresshoppesverm. Pionerene ba om at Herren måtte redde avlingen, og han sendte måker som fortærte gresshoppene. Når vi trenger hjelp og ber i tro, vil Herren utføre mirakler for oss hvis det er til vårt beste (se Matteus 17:20; L&p 24:13-14).

Troens gave (Moroni 10:11)

Jareds bror hadde stor tro. På grunn av sin tro mottok han andre gaver. Hans tro var så stor at Frelseren viste seg for ham (se Ether 3:9-15). Uten tro kan ingen annen gave bli gitt. Moroni lover: «Den som tror på Kristus uten å tvile, skal få alt han skal be Faderen om i Kristi navn» (Mormon 9:21). Vi skulle søke å styrke vår tro, finne ut hvilke gaver vi har og bruke dem.

Enkelte mennesker mangler tro og benekter at disse Åndens gaver virkelig finnes. Moroni sier til dem:

«Og videre taler jeg til dere som forneker Guds åpenbaringer og sier at de er avskaffet, at det ikke er noen åpenbaringer eller profetier, ingen gaver eller helbredelse eller noen som taler med tunger eller tyder tungemål.

Se, jeg sier dere at den som forneker disse ting, kjenner ikke Kristi evangelium. Ja, han har ikke lest Skriftene, og om han har, forstår han dem ikke» (Mormon 9:7-8).

- Hvorfor gir Herren oss åndelige gaver?

Vi kan utvikle våre gaver

- Hvordan kan vi søke «oppriktig etter de beste gaver»? (L&p 46:8).

Herren har sagt: «For alle har ikke fått enhver gave, for det finnes mange gaver, og enhver er gitt en gave ved Guds Ånd. Til noen gis én og til andre en annen for at alle kan ha nytte av det» (L&p 46:11-12).

For å utvikle våre gaver må vi finne ut hvilke gaver vi har. Det gjør vi ved å be og faste. Vi skulle søke etter de beste gaver (se L&p 46:8). Noen ganger vil vår patriarkalske velsignelse hjelpe oss å vite hvilke gaver vi har fått.

Vi må være lydige og trofaste for å få våre gaver. Deretter skulle vi bruke disse gavene til å utføre Herrens verk. De blir ikke gitt oss for å tilfredsstille vår nysgjerrighet eller for å bevise noe fordi vi mangler tro. Herren sa om åndelige gaver: «De er gitt til gagn for dem som elsker meg og holder alle mine bud, samt til den som søker å gjøre det» (L&p 46:9).

- Tenk på noen åndelige gaver som ville styrke deg personlig eller hjelpe deg å tjene Herren og andre. Hva vil du gjøre for å søke etter disse gaver?

Satan etterligner Åndens gaver

- Hvordan kan vi skjelne mellom Åndens sanne gaver og Satans etterligninger?

Satan kan etterligne tungemålgaven, profetiens gave, gaven å se syner, helbredelsens gave og andre mirakler. Moses måtte konkurrere med Satans etterligninger ved Faraos hoff (se 2. Mosebok 7:8-22). Satan vil at vi skal tro på hans falske profeter, falske helbredere og mirakelmakere. De kan synes så virkelige for oss at vi bare kan være sikre ved å be Gud om gaven å skjelne. Djevelen selv kan vise seg som en lyssets engel (se 2. Nephi 9:9).

Satan ønsker å gjøre oss blinde for sannheten og holde oss fra å søke Åndens sanne gaver. Medier, astrologer, spåmenn eller spåkoner og trollmenn er inspirert av Satan, selv om de hevder å følge Gud. Deres gjerninger er motbydelige for Herren (se Jesaja 47:12-14; 5. Mosebok 18:9-10). Vi skulle unngå all forbindelse med Satans krefter.

Vi må være forsiktige med våre åndelige gaver

- Hvordan kan vi respektere åndelige gavers hellighet?

Herren har sagt: «En befaling gir jeg dem, at de ikke skal rose seg av disse ting, ei heller tale om dem til verden, for disse ting er gitt dere for å være dere til gavn og frelse» (L&p 84:73). Vi må huske at åndelige gaver er hellige (se L&p 6:10).

Til gjengjeld for at han gir oss disse gaver, ber Herren om at vi «må gi takk til Gud i Ånden for enhver velsignelse [vi] er velsignet med» (L&p 46:32).

Ytterligere skriftsteder

- 3. Nephi 29:6-7 (deres fremtid som forneker gaver)
- Moroni 10:7-19 (gaver avhenger av tro)
- 3. Nephi 26:17; 27:20; L&p 84:64 (en gave gitt ved dåpen)
- 1. Korinterbrev 12 (Åndens gaver i Jesu Kristi Kirke i oldtiden)
- L&p 46:9-26 (Åndens gaver i Kirken i dag)

Simon Dewey

Nadverden

Kapittel 23

Kristus innstiftet nadverden

- Hva lærer nadverdens symboler oss om Jesu Kristi forsoning?

Vår Frelser ønsker at vi skal minnes hans store sonoffer og holde hans bud. For å hjelpe oss med dette har han befalt oss å komme sammen ofte og ta del i nadverden.

Nadverden er en hellig prestedømsordinans som hjelper oss å minnes Frelserens forsoning. Under nadverden nyter vi brød og vann. Vi gjør dette til minne om hans legeme og blod, som han ofret for oss. Når vi tar del i nadverden, fornyer vi hellige pakter med vår himmelske Fader.

Kort tid før korsfestelsen samlet Jesus Kristus sine apostler rundt seg i en sal ovenpå. Han visste at han snart skulle dø på korset. Dette var siste gang han skulle møte disse kjære menn før han døde. Han ønsket at de alltid skulle minnes ham, så de kunne være sterke og trofaste.

For å hjelpe dem innstiftet han nadverden. Han brøt brødet i biter og velsignet det. Så sa han: «Ta, et, dette er til minne om mitt legeme som jeg har gitt som løsepenger for dere» (Joseph Smiths oversettelse, Matteus 26:22). Deretter tok han et beger med vin, velsignet den, ga sine apostler å drikke og sa: «Dette er til minne om mitt blod ... , som er utgytt for så mange som vil tro på mitt navn, til forlatelse for deres synder» (Joseph Smiths oversettelse, Matteus 26:24; se også Matteus 26:26-28; Markus 14:22-24; Lukas 22:15-20).

Etter sin oppstandelse kom Frelseren til Amerika og underviste nephittene i den samme ordinans (se 3. Nephi 18:1-11; 20:1-9). Etter at Kirken var gjenopprettet i de siste dager, befalte Jesus nok en gang sitt folk å ta del i nadverden til minne om ham. Han sa:

«Det er tjenlig at medlemmene møter ofte sammen for å nyte brød og vin til minne om Herren Jesus» (L&p 20:75).

Hvordan nadverden forrettes

Skriftene forklarer nøyaktig hvordan nadverden skal forrettes. Kirkens medlemmer kommer sammen hver sabbatsdag for å dyrke Gud og ta del i nadverden (se L&p 20:75). Nadverden forrettes av dem som har den nødvendige prestedømsmyndighet. En prest eller en bærer av Det melkisedekske prestedømme bryter brødet i biter, kneler og velsigner det (se L&p 20:76). En diakon eller annen prestedømsbærer deler deretter nadverdsbrødet ut til forsamlingen. Så velsigner presten eller bæreren av Det melkisedekske prestedømme vannet, og også det blir utdelt til medlemmene. Jesus ga sine disipler vin da han innstiftet nadverden. Men i en åpenbaring i de siste dager har han sagt at det ikke spiller noen rolle hva vi spiser og drikker under nadverden, så lenge vi minnes ham (se L&p 27:2-3). I dag drikker siste-dagers-hellige vann istedenfor vin.

Jesus har åpenbart den nøyaktige ordlyden til begge nadverdsbønnene. Vi skulle lytte nøye til disse vakre bønnene og forsøke å forstå hva vi lover og hva som blir lovet oss. Her er bønningen som sies for å velsigne brødet:

«O Gud, du evige Fader, vi ber deg i din Sønns Jesu Kristi navn, å velsigne og hellige dette brød for alle deres sjeler som nyter av det, så de kan ete til minne om din Sønns legeme og vitne for deg, O Gud, du evige Fader, at de er villige til å påta seg din Sønns navn og alltid minnes ham og holde hans bud som han har gitt dem, så hans Ånd alltid kan være hos dem. Amen» (L&p 20:77).

Her er bønningen som sies for å velsigne vannet:

«O Gud, du evige Fader, vi ber deg i din Sønns Jesu Kristi navn, å velsigne og hellige [denne vin] dette vann for alle deres sjeler som drikker av det, så de kan gjøre det til minne om din Sønns blod som ble utgytt for dem, så de kan vitne for deg, O Gud, du evige Fader, at de alltid minnes ham, så hans Ånd kan være hos dem. Amen» (L&p 20:79).

Nadverdens ordinans blir utført svært enkelt og ærbødig.

- Gjennomgå nadverdsbønnene nøye. Tenk over hva hvert uttrykk betyr.

De pakter vi fornyer under nadverden

- Hvilke pakter fornyer vi under nadverden? Hvilke velsignelser lover Herren oss når vi holder disse paktene?

Hver gang vi tar del i nadverden, fornyer vi pakter med Herren. En pakt er et hellig løfte mellom Herren og hans barn. De pakter vi inngår, er klart nevnt i nadverdsbønnene. Det er viktig å vite hva disse paktene er og hva de betyr.

Vi inngår den pakt at vi er villige til å påta oss Jesu Kristi navn. Ved dette viser vi at vi er villige til å bli identifisert med ham og hans kirke. Vi lover å tjene ham og vår neste. Vi lover at vi ikke skal bringe skam eller skjensel over dette navn.

Vi inngår en pakt om alltid å minnes Jesus Kristus. Alle våre tanker, følelser og handlinger vil være påvirket av ham og hans virke.

Vi lover å holde hans bud.

Vi påtar oss disse forpliktelser når vi blir døpt (se L&p 20:37; Mosiah 18:6-10). Når vi tar nadverden, fornyer vi derfor paktene vi inngikk da vi ble døpt. Jesus ga oss mønsteret som gjelder når vi tar del i nadverden (se 3. Nephi 18:1-12), og sa at når vi følger dette mønsteret, omvender oss fra våre synder og tror på hans navn, vil vi få forlatelse for våre synder (se Joseph Smiths oversettelse, Matteus 26:24).

Herren lover at hvis vi holder våre pakter, vil vi alltid ha hans Ånd med oss. En person som blir veiledet av Ånden, vil ha kunnskap, tro, kraft og rettferdighet til å få evig liv.

- Hva kan vi gjøre for å minnes disse løftene gjennom uken?

Vår holdning når vi tar del i nadverden

- Hvordan kan vi forberede oss til å ta del i nadverden? Hva kan vi tenke på under nadverden som hjelper oss å minnes Frelserens forsoning?

For lærere: Hvis mange av dem du underviser er foreldre, kan du gjerne be dem komme med forslag til hvordan de kan hjelpe sine barn å forberede seg til å ta ærbødig del i nadverden.

Før vi tar del i nadverden, må vi forberede oss åndelig. Herren understreker at ingen skulle ta del i nadverden uverdlig. Det betyr at vi må omvende oss fra våre synder før vi tar nadverden. I Skriftene står det: «Hvis noen er i overtredelse, la ham ikke ta del før han lar seg forsones» (L&p 46:4). Herren sa til sine tolv nephittiske disipler: «Dere [skal] ikke med vitende og vilje ... la noen ta del i mitt kjød og blod uverdlig når dere forretter. For den som spiser og drikker mitt kjød og blod uverdlig, spiser og drikker fordømmelse over sin sjel» (3. Nephi 18:28-29).

Under nadverden skulle vi rense vårt sinn for alle verdslige tanker. Vi skulle være ydmyke og ærbødige. Vi skulle tenke på vår Frelasers forsoning og være takknemlige for den. Vi skulle granske vårt liv og se etter måter å forbedre oss på. Vi skulle også fornye vår bestemmelse om å holde budene.

Vi trenger ikke være fullkomne for å ta del i nadverden, men vi må ha omvendelsens ånd i vårt hjerte. Den holdning vi har når vi tar del i nadverden, har innflytelse på vår erfaring med den. Hvis vi tar del i nadverden med et rent hjerte, mottar vi Herrens lovede velsignelser.

- Hvorfor tror du vi blir åndelig styrket når vi tar verdig del i nadverden?

Ytterligere skriftsteder

- 1. Korinterbrev 11:27-29 (ta verdig del i nadverden)
- Johannes 4:5-14 (Jesus er det levende vann)
- Johannes 6:30-35 (Jesus er livets brød)

Sabbatsdagen

Kapittel 24

Betydningen av sabbatsdagen

- Hva er sabbatsdagen?

«Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig» (2. Mosebok 20:8; se også L&p 68:29).

Ordet *sabbat* kommer fra et hebraisk ord som betyr *hvile*. Før Jesu Kristi oppstandelse var sabbatsdagen til minne om Guds hviledag etter at han hadde fullført skapelsen. Den var et tegn på pakten mellom Gud og hans folk. Vi leser i 1. Mosebok at Gud skapte himmelen og jorden på seks tidsperioder som han kalte dager: «Gud fullførte på den sjuende dagen det verk han hadde gjort, og han hvilte på den sjuende dagen fra alt sitt verk som han hadde gjort. Gud velsignet den sjuende dagen og helliget den» (1. Mosebok 2:2-3). Nå er sabbaten også til minne om Jesu Kristi oppstandelse.

Sabbatsdagen er hver syvende dag. Det er en hellig dag da Gud har foreskrevet at vi skal hvile fra vårt daglige arbeid og tilbe ham.

Formålet med sabbatsdagen

- Hvordan ville du forklare formålet med sabbatsdagen for en som ikke vet noe om sabbaten?

Jesus forkynte at sabbatsdagen var innstiftet til beste for oss (se Markus 2:27). Formålet med sabbatsdagen er å gi oss en bestemt dag i uken da vi skulle rette våre tanker og handlinger mot Gud. Det er ikke bare en dag da vi skal hvile fra arbeidet. Det er en hellig dag som skal tilbringes i tilbedelse og ærbødighet. Når vi hviler fra våre vanlige daglige gjøremål, frigjøres vårt sinn så vi kan grunne på det åndelige. På denne dagen skulle vi fornye våre pakter med Herren og gi vår sjel næring av det som hører Ånden til.

- Tenk over hva du kan gjøre for å ha sabbatens formål i tankene når du forbereder deg til den dagen hver uke.

Sabbatens historie

Gud innviet den syvende dag til sabbat ved jordens begynnelse (se 1. Mosebok 2:2-3). Fra de tidligste tider er tradisjonen med en hellig syvende dag blitt bevart blant forskjellige folk på jorden. Gud fornyet et bud om denne dagen for israelittene da han sa: «Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig» (2. Mosebok 20:8). Overholdelse av sabbatsdagen var også et tegn på at israelittene var hans paktsfolk (se 2. Mosebok 31:12-13, 16; Jesaja 56:1-8; Jeremia 17:19-27).

Men enkelte jødiske ledere laget mange unødvendige regler om sabbaten. De bestemte hvor langt man kunne gå, hva slags knuter man kunne knytte og så videre. Da visse jødiske ledere kritiserte Jesus Kristus fordi han helbredet syke på sabbaten, minnet Jesus dem om at sabbaten var til for menneskets skyld.

Nephittene overholdt også sabbatsdagen ifølge Guds bud (se Jarom 1:5).

I vår tid har Herren gjentatt sitt bud om at vi skulle huske sabbatsdagen og holde den hellig (se L&p 68:29).

Herrens dag

- Hvorfor ble sabbaten forandret fra den syvende til den første dag?

Inntil sin oppstandelse overholdt Jesus Kristus og hans disipler den syvende dag som sabbatsdagen. Etter hans oppstandelse ble søndagen helligholdt som Herrens dag til minne om hans oppstandelse på denne dagen (se Apostlenes gjerninger 20:7; 1. Korinterbrev 16:2). Fra da av fastsatte hans tilhengere den første dag i uken som sin sabbat. I begge tilfeller var det seks arbeidsdager og en dag til hvile og gudsdyrkelse.

I vår tid har Herren gitt oss et direkte bud om at også vi skulle helligholde søndagen, Herrens dag, som vår sabbat (se L&p 59:12).

- Hvordan kan det å minnes oppstandelsen påvirke vår gudstjeneste på sabbaten?

For lærere: Du kan hjelpe klassemedlemmer eller familiemedlemmer å tenke grundigere over et spørsmål ved å gi dem tid til å grunne på det. Når de har fått tilstrekkelig tid, ber du om svar.

Hold sabbatsdagen hellig

- Hva vil det si å holde sabbatsdagen hellig?

Herren ber oss for det første om å helligholde sabbatsdagen. I en åpenbaring gitt til Joseph Smith i 1831 befalte Herren de hellige å gå til bønnens hus og oppsende sine sakramenter, hvile fra sitt arbeid og dyrke Den aller høyeste (se L&p 59:9-12).

For det annet ber han oss hvile fra vårt daglige arbeid. Dette betyr at vi ikke skulle utføre noe arbeid som vil hindre oss i å vie det åndelige vår fulle oppmerksomhet. Herren sa til israelittene: «Da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du selv eller din sønn eller din datter, verken din trell eller din trellkvinne, eller ditt fe» (2. Mosebok 20:10). Våre profeter har fortalt oss at vi ikke skulle gjøre innkjøp, gå på jakt, fiske, være tilstede ved sportsbegivenheter eller delta i lignende aktiviteter på denne dagen.

President Spencer W. Kimball har imidlertid advart oss og sagt at hvis vi bare driver dank og ikke gjør noe på sabbaten, holder vi ikke dagen hellig. Sabbaten krever konstruktive tanker og gjerninger. (Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Spencer W. Kimball* [2006], 173.)

Hva *kan* vi gjøre på sabbaten? Profeten Jesaja foreslo at vi skulle vende oss bort fra å gjøre det som behager oss selv og «kaller sabbaten en lyst, kaller Herrens hellige dag ærverdig» (Jesaja 58:13).

Vi skulle overveie hva godt vi kan gjøre på sabbaten. Eksempelvis kan vi holde sabbatsdagen hellig ved å være tilstede på Kirkens møter; lese i Skriftene og Kirkens ledes ord; besøke syke, gamle og våre kjære; lytte til oppløftende musikk og synge salmer; be til vår himmelske Fader med pris og takksigelse; utføre tjeneste i Kirken; føre slektshistoriske optegnelser og skrive personlig historie; fortelle trosfremmende historier og bære vitnesbyrd for familie-medlemmer og dele åndelige opplevelser med dem; skrive brev til misjonærer og våre kjære; faste med et formål og tilbringe tid sammen med barn og andre i hjemmet.

Når vi skal bestemme oss for hvilke andre aktiviteter vi passende kan delta i på sabbaten, skulle vi spørre oss selv: Vil det oppløfte

og inspirere meg? Viser det respekt for Herren? Leder det mine tanker mot Ham?

Det kan være tider da det kreves at vi må arbeide på sabbaten. Vi skulle unngå dette når det er mulig, men når det er absolutt nødvendig, skulle vi likevel bevare sabbatens ånd i vårt hjerte så mye som mulig.

- Tenk på noe du kan gjøre for å forbedre din innsats for å helligholde sabbatsdagen. Hvis dere er foreldre eller besteforeldre, kan dere tenke på noe dere kan gjøre for å hjelpe deres barn eller barnebarn å forstå betydningen av sabbaten.

Velsignelser ved å overholde sabbaten

- Hva er noen velsignelser vi kan motta når vi holder sabbatsdagen hellig?

Hvis vi helligholder sabbatsdagen, kan vi motta store åndelige og timelige velsignelser. Herren har sagt at hvis vi overholder sabbatsdagen med takksigelse og godt humør, vil vi bli fylt av glede. Han har lovet:

«Jordens fylde [skal] være deres, ... enten til mat eller klær, til hus eller låve, til frukthaver, haver eller vingårder,

Ja, alt som kommer av jorden i sin egen årstid, er til for menneskets beste og til dets behov, både til øyets fryd og til hjertets glede; ja, til føde og til klær, til smak, til lukt, til å styrke legemet og til opplevelse av sjelen» (L&p 59:16-19).

Ytterligere skriftsteder

- 2. Mosebok 31:16-17 (sabbaten er en evig pakt mellom Herren og hans folk)
- Mosiah 13:16-19; 18:23; 2. Mosebok 35:1-3; 3. Mosebok 26:2-4, 6, 12 (hellighold sabbatsdagen)
- Lukas 6:1-11 (tillatt å gjøre godt på sabbaten)
- Lukas 13:11-17; Johannes 5:1-18 (Jesu eksempel mht. å gjøre godt på sabbaten)

Faste

Kapittel 25

Riktig faste

- Hva kan vi gjøre for å få fasten til å bli en glede?

Helt siden Adams tid har Guds folk fastet for å komme nærmere ham og tilbe ham. Jesus viste hvor viktig fasten er ved sitt eksempel (se Lukas 4:1-4). Gjennom åpenbaring i de siste dager lærer vi at Herren fremdeles venter at hans folk skal faste og be ofte (se L&p 88:76).

Faste vil si å være uten mat og drikke. Faste fra tid til annen er godt for vårt legeme og hjelper sinnet å bli mer aktivt.

Frelseren lærte oss at faste med et formål er mer enn bare å gå uten mat og drikke. Vi må også konsentrere oss om åndelige saker.

Vi skulle be når vi faster

Bønn er en nødvendig del av fasten. Overalt i Skriftene nevnes bønn og faste sammen. Vår faste skulle ledsages av oppriktig bønn, og vi skulle begynne og avslutte vår faste med bønn.

Vi skulle faste med et formål

Faste kan ha mange formål. Vi kan overvinne svakheter eller problemer ved å faste og be. Av og til ønsker vi kanskje å faste og be om hjelp eller veiledning for andre, som et familiemedlem som er sykt og trenger en velsignelse (se Mosiah 27:22-23). Gjennom faste kan vi få vite sannheten av forskjellige ting, slik profeten Alma i Mormons bok gjorde. Han sa: «Jeg har fastet og bedt i mange dager så jeg kunne vite disse ting selv, og nå vet jeg selv at de er sanne,

---

For lærere: Du kan gjerne dele klassemedlemmene eller familiemedlemmene i grupper på to til fire personer og gi hver gruppe anledning til å drøfte hvordan man kan gjøre faste til en gledelig opplevelse. Deretter arbeider dere sammen om å skrive en liste med alles ideer – kanskje på tavlen eller på et stort papirark.

for Gud Herren har tilkjennegitt det for meg ved sin Hellige Ånd» (Alma 5:46).

Vi kan faste for å hjelpe andre å ta imot sannheten. Faste kan hjelpe oss til å få trøst i en tid med sorg (se Alma 28:4-6). Faste kan hjelpe oss å bli ydmyke og føle oss nærmere vår himmelske Fader (se Helaman 3:35).

Vår hensikt med fasten skulle ikke være å gjøre inntrykk på andre. Herren har sagt:

«Når dere faster, skal dere ikke gå med mørkt ansikt, slik hyklerne gjør. De gjør ansiktet sitt ukjennelig for å vise folk at de faster.

Sannelig sier jeg dere: De har alt fått sin lønn.

Men du, når du faster, da salv ditt hode og vask ditt ansikt, så ikke menneskene ser at du faster» (Matteus 6:16-18).

Vi skulle være glade når vi faster, og ikke kunngjøre for andre at vi faster.

- Hvordan påvirker vår holdning vår opplevelse av fasten?

Fastedagen

Siste-dagers-hellige har en fastedag en søndag hver måned. Denne dagen avholder vi oss fra å spise og drikke over to måltider etter hverandre. Hvis vi spiser vårt kveldsmåltid lørdag, hverken spiser eller drikker vi før kveldsmåltidet søndag.

Alle medlemmer som er fysisk i stand til det, skulle faste. Vi skulle oppmuntre våre barn til å faste når de er blitt døpt, men vi skulle aldri tvinge dem. Fastedagen er en spesiell dag da vi skal ydmyke oss for Herren i faste og bønn. Det er en dag til å be om tilgivelse for våre synder og kraft til å overvinne våre feil og tilgi andre.

På fastesøndag kommer Kirkens medlemmer sammen og tar del i nadverden. De styrker seg selv og andre ved å bære vitnesbyrd på faste- og vitnesbyrds møtet.

- Hvilken nytte har du hatt av å bære vitnesbyrd på faste- og vitnesbyrds møtet? Hvilken nytte har du hatt av å høre andre bære vitnesbyrd?

Fasteoffer

- Hvorfor gir vi fasteoffer?

Når vi faster hver måned, ber Herren oss hjelpe dem som lider nød. En måte vi gjør dette på, er å gi gjennom riktig prestedømsmyndighet de pengene vi ville ha brukt til mat til de to måltidene. Vi skulle gi så rundhåndet vi kan. Gjennom våre fasteoffer blir vi Herrens medarbeidere når det gjelder å dekke behovene til våre mindre heldigstilte brødre og søstre.

Vi blir velsignet når vi faster

- Hvilke velsignelser kan vi motta når vi faster riktig?

Jesaja, en profet i Det gamle testamente, skrev om Herrens store løfter til dem som faster og hjelper de trengende. Vi blir lovet fred, bedre helse og åndelig veiledning. Jesaja forteller oss om hvilke velsignelser vi får når vi faster: «Da skal ditt lys bryte frem som morgenrøden, og din legedom snart spire frem. Din rettferdighet skal gå frem for ditt åsyn, og Herrens herlighet skal danne din baktropp. Da skal du påkalle Herren, og han skal svare. Da skal du rope, og han skal si: Se, her er jeg» (Jesaja 58:8-9).

Faste gjør vårt liv bedre og gir oss ekstra styrke. Den hjelper oss å etterleve andre prinsipper i evangeliet fordi den trekker oss nærmere Herren.

Faste lærer oss selvbeherskelse

Faste hjelper oss å få karakterstyrke. Når vi faster på riktig måte, vil vi lære å kontrollere våre lyster og lidenskaper. Vi er litt sterkere når vi har bevist for oss selv at vi har selvbeherskelse. Hvis vi lærer våre barn å faste, vil de utvikle åndelig styrke til å overvinne større fristelser senere i livet.

Faste gir oss åndelig kraft

Når vi faster klokt og ydmykt, utvikler vi vår tro. Med denne troen vil vi ha større åndelig kraft. Alma (en profet i Mormons bok) forteller for eksempel om da han møtte igjen Mosiahs sønner mange år etter deres mirakuløse omvendelse. Han følte stor glede da han

---

fikk vite at de hadde styrket sin tro og utviklet stor åndelig kraft. De hadde fått denne kraften fordi «de hadde hengitt seg til mye bønn og faste, derfor hadde de profetiens ånd og åpenbarings ånd» (Alma 17:3).

Mosiahs sønner hadde forkynt for lamanittene i 14 år. Fordi Mosiahs sønner hadde fastet og bedt, økte Herrens ånd kraften i deres ord. Dette ga dem stor fremgang i misjonærarbeidet. (Se Alma 17:4).

Frelsen har sagt til dem som faster på riktig måte: «Din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg» (Matteus 6:18).

- Hvordan kan faste øke vår åndelige kraft til å motstå fristelser? til å motta åpenbaring? til å gjøre godt?

Ytterligere skriftsteder

- Lukas 2:37; Alma 45:1 (tilbe Gud gjennom faste)
- Jesaja 58:3-11 (riktig faste)
- Mosiah 27:19, 23 (faste for de syke)
- 3. Nephi 27:1-3; 2. Mosebok 34:27-28 (faste for å motta åpenbaring og vitnesbyrd)
- Alma 6:6; 17:9 (faste for dem som ikke kjenner Gud)
- Apostlenes gjerninger 13:2-3 (faste for å velge funksjonærer i Kirken)
- Mosiah 4:26 (få forlatelse for våre synder når vi hjelper dem som er i nød)

Offer

Kapittel 26

Hva som menes med offerloven

Å ofre betyr å gi Herren hva som helst han krever av vår tid, våre jordiske eiendeler og våre krefter til å fremme hans verk. Herren befalte: «Søk da først Guds rike og hans rettferdighet» Matteus 6:33). Vår villighet til å ofre er en indikator på vår hengivenhet overfor Gud. Menneskene har alltid blitt prøvet for å se om de vil sette det som er av Gud først i sitt liv.

- Hvorfor er det viktig å ofre slik Herren ber om, uten å forvente noe til gjengjeld?

Offerloven ble praktisert i oldtiden

- Hva var bemerkelsesverdig ved de offere som Herrens paktsfolk gjorde i oldtiden?

I tiden fra Adam og Eva til Jesus Kristus praktiserte Herrens folk offerloven. De ble befalt å ofre de førstefødte av sine hjorder. Disse dyrene måtte være fullkomne, uten lyte. Ordinansen ble gitt for å minne folket om at Jesus Kristus, Faderens førstefødte, skulle komme til verden. Han ville være fullkommen på alle måter, og han ville gi seg selv som et offer for våre synder. (Se Moses 5:5-8.)

Jesus kom virkelig, og han ga seg selv som offer, akkurat slik folket hadde blitt lært at han skulle gjøre. På grunn av hans offer vil alle ved oppstandelsen bli frelst fra fysisk død, og ved tro på Jesus Kristus kan alle bli frelst fra sine synder (se kapittel 12 i denne boken).

For lærere: Du behøver ikke å undervise i alt som står i dette kapitlet. Når du med bønn forbereder undervisningen, skulle du søke Åndens veiledning for å få vite hvilke deler av kapitlet du bør dekke og hvilke spørsmål du skulle stille.

Kristi sonoffer markerte slutten på offer ved blodsutgytelse. Slike ytre offer ble erstattet av nadverdens ordinans. Nadverdens ordinans ble gitt for å minne oss om Frelserens store offer. Vi skulle ta del i nadverden ofte. Symbolene brød og vann minner oss om Frelserens legeme og om hans blod, som ble utgydt for oss (se kapittel 23 i denne boken).

- Hvorfor anses forsoningen som det store og siste offer?

Vi må fremdeles ofre

- På hvilken måte følger vi offerloven i vår tid?

Selv om det ble slutt på blodofferet, ber Herren oss fremdeles om å ofre. Men nå krever han et annet slags offer. Han sa: «Dere skal ikke mer ofre til meg ved blodsutgytelse ... og deres ... brennoffer skal avskaffes. Og som offer til meg skal dere ofre et sønderknust hjerte og en angrende ånd» (3. Nephi 9:19-20). Et «sønderknust hjerte og en angrende ånd» vil si at vi sørger dypt over våre synder, og at vi ydmyker oss og omvender oss fra dem.

Vi må være villig til å ofre alt vi har til Herren

- Hvorfor er folk villig til å ofre?

Apostelen Paulus skrev at vi skulle bli levende ofre, hellige og akseptable for Gud (se Romerne 12:1).

Hvis vi skal være levende offer, må vi være villige til å gi alt vi har for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige – for å bygge opp Guds rike på jorden og arbeide for å frembringe Sion (se 1. Nephi 13:37).

En rik ung rådsherre spurte Frelseren: «Hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?» Jesus svarte: «Budene kjenner du: Du skal ikke drive hor! Du skal ikke slå i hjel! Du skal ikke stjele! Du skal ikke vitne falskt! Hedre din far og din mor!» Og den rike mannen sa: «Alt dette har jeg holdt fra jeg var ung.» Da Jesus hørte dette, sa han: «Ett mangler du ennå: Selg alt det du eier, og del ut til de fattige. Så skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg.» Da den unge mannen hørte dette, ble han bedrøvet. Han var meget rik og han begjærte sin rikdom. (Se Lukas 18:18-23; se også bildet i dette kapitlet.)

Den unge rådsherren var et godt menneske. Men da han ble satt på prøve, var han ikke villig til å ofre sine jordiske eiendeler. På den annen side var Herrens disipler Peter og Andreas villige til å ofre alt for Guds rikes sak. Da Jesus sa til dem: «Følg meg, ... forlot de straks sine garn og fulgte ham» (Matteus 4:19-20).

I likhet med disiplene kan vi ofre våre daglige gjøremål som et offer til Herren. Vi kan si: «Skje din vilje.» Abraham gjorde det. Han levde på jorden før Kristus, i den tiden da det ble krevet offer og brennoffer. Som en prøve på Abrahams lydighet befalte Herren ham å ofre sin sønn Isak som offer. Isak var Abrahams og Saras eneste sønn. Befalingen om å ofre ham var ekstremt smertefull for Abraham.

Ikke desto mindre foretok han og Isak den lange reisen til Moriafjellet, der ofringen skulle foregå. De brukte tre dager på turen. Forestill deg Abrahams tanker og hjertesorg. Hans sønn skulle ofres til Herren. Da de kom frem til Moriafjellet, bar Isak veden og Abraham ilden og kniven til stedet der de skulle bygge alteret. Isak sa: «Du far! ... her er ilden og veden, men hvor er lammet til brennofferet?» Abraham svarte: «Gud vil selv utse seg lammet til brennofferet, min sønn!» Så bygget Abraham et alter og la veden til rette. Han bandt Isak og la ham oppå veden. Så tok han kniven for å drepe Isak. Da stanset en Herrens engel ham med ordene: «Abraham ... Legg ikke hånd på gutten, og gjør ham ikke noe! For nå vet jeg at du frykter Gud, siden du ikke har spart din sønn, din eneste, for meg.» (Se 1. Mosebok 22:1-14.)

Abraham må ha blitt overlykkelig da det ikke lenger var krevet av ham at han skulle ofre sin sønn. Men han elsket Herren så høyt at han var villig til å gjøre alt Han ba ham om.

- Hvilke eksempler på offer har du lagt merke til hos mennesker du kjenner? Hvilke eksempler på offer har du sett hos dine forfedre? Hos Kirkens tidligste medlemmer? Hos personer i Skriftene? Hva har du lært av disse eksemplene?

Offer forbereder oss til å leve i Guds nærhet

Bare ved offer kan vi bli verdige til å leve i Guds nærhet. Bare ved offer kan vi oppnå evig liv. Mange som har levd før oss, har ofret alt de eide. Vi må være villige til å gjøre det samme hvis vi skal gjøre oss fortjent til den rike belønningen de har fått.

Vi vil kanskje ikke bli bedt om å ofre alt. Men, i likhet med Abraham, skulle vi være villige til å ofre alt for å bli verdig til å leve i Herrens nærhet.

Herrens folk har alltid ofret meget og på mange forskjellige måter. Noen har gjennomgått lidelser og latterliggjøring for evangeliets skyld. Enkelte nye konvertitter til Kirken har blitt avskåret fra sin familie. Gamle venner har vendt dem ryggen. Noen medlemmer har mistet jobben, noen har mistet livet. Men Herren er oppmerksom på vårt offer. Han lover: «Hver den som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller åkrer for mitt navns skyld, skal få hundrefold igjen, og arve evig liv!» (Matteus 19:29).

Etter hvert som vårt vitnesbyrd om evangeliet vokser, blir vi i stand til å gjøre større offer for Herren. Legg merke til ofrene som ble gjort i disse eksemplene fra virkeligheten:

Et medlem av Kirken i Øst-Tyskland samlet opp sin tiende i årevis inntil det kom en med prestedømsmyndighet som kunne ta imot hans tiende.

En besøkende lærerinne i Hjelpeforeningen virket i 30 år uten å hoppe over et eneste besøk.

En gruppe hellige i Syd-Afrika reiste i tre dager, stående, for å kunne høre og se Herrens profet.

Ved en områdekoneranse i Mexico sov medlemmer av Kirken på bakken og fastet de dagene konferansen varte. De hadde brukt alle sine penger bare på å komme til konferansen, og hadde ingenting igjen til mat og innkvartering.

En familie solgte bilen sin for å få penger som de ønsket å bidra med til et byggefond for templet.

En annen familie solgte sitt hjem for å få penger til å reise til templet.

Mange trofaste siste-dagers-hellige har svært lite å leve av, likevel betaler de tiende og offergaver.

En bror mistet jobben fordi han nektet å arbeide på søndager.

I en gren ofret de unge rikelig og villig av sin tid for å passe småbarna mens deres foreldre hjalp til å bygge møtehuset.

Unge menn og kvinner gir avkall på eller utsetter gode muligheter til utdanning, arbeid eller idrett for å reise på misjon.

Det kunne nevnes flere eksempler på mennesker som ofrer for Herrens sak. Men en plass i vår himmelske Faders rike er verdt alt vi må ofre av vår tid, våre talenter, krefter, penger og vårt liv. Ved offer kan vi få vite fra Herren at vi er antagelige for ham (se L&p 97:8).

- Hvorfor tror du vår villighet til å ofre er knyttet til hvor beredt vi er til å leve i Guds nærhet?

Ytterligere skriftsteder

- Lukas 12:16-34 (der deres skatter er, der er også deres hjerte)
- Lukas 9:57-62 (ofre for å være egnet for riket)
- L&p 64:23; 97:12 (i dag er dagen for å ofre)
- L&p 98:13-15 (de som mister sitt liv for Herren, skal finne det)
- Alma 24 (Ammons folk ofret heller livet enn å bryte sin ed til Herren)

Arbeid og personlig ansvar

Kapittel 27

Arbeid er et evig prinsipp

- Hvilke erfaringer har du hatt som har vist deg betydningen av arbeid?

Vår himmelske Fader og Jesus Kristus har vist oss ved sitt eksempel og sine læresetninger at arbeid er viktig både i himmelen og på jorden. Gud utførte arbeid da han skapte himlene og jorden. Han forårsaket at havene samlet seg på ett sted og det tørre land kom frem. Han fikk gress, urter og trær til å vokse på det tørre land. Han skapte solen, månen og stjernene. Han skapte alt liv i havet og på land. Så plasserte han Adam og Eva på jorden til å ivareta den og ha herredømme over alt levende. (Se 1. Mosebok 1:1-28.)

Jesus sa: «Min Far arbeider inntil nå, også jeg arbeider» (Johannes 5:17). Han sa også: «Jeg må gjøre hans gjerninger som har sendt meg» (Johannes 9:4).

Vi er befalt å arbeide

Arbeid har vært levemåten på jorden siden Adam og Eva forlot Edens have. Herren sa til Adam: «I ditt ansikts sved skal du ete ditt brød» (1. Mosebok 3:19). Adam og Eva arbeidet på marken for å dekke sitt eget og barnas behov (se Moses 5:1).

Herren sa til Israels folk: «Seks dager skal du arbeide» (2. Mosebok 20:9).

For lærere: Prøv å hjelpe klassemedlemmene eller familiemedlemmene til å delta i leksjonen. Den enkelte kan hjelpe til med å sette frem stoler, holde åpnings- eller avslutningsbønn, skrive på tavlen, lese skriftsteder høyt, svare på spørsmål, bære vitnesbyrd eller oppsummere leksjonen.

I den gjenopprettede kirkes tidligste dager sa Herren til de siste-dagers-hellige: «Nå, jeg, Herren, finner ikke behag i Sions innbyggere, for det er lediggjengere blant dem» (L&p 68:31).

En Guds profet har sagt: «Arbeid skal gjenvinne sin posisjon som det styrende prinsipp i livet til Kirkens medlemmer» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Heber J. Grant* [2002], 110).

Familiens ansvar

- Nevn noe av det ansvar som fedre, mødre og barn har for å opprettholde et hjem. Hva kan familiemedlemmer gjøre for å dele på arbeidet?

Foreldre samarbeider for at familien skal ha det godt fysisk, åndelig og følelsesmessig. De skulle aldri forvente at noen skal ta dette ansvaret for dem. Apostelen Paulus skrev: «Den som ikke har omsorg for sine egne, og særlig for husets folk, han har fornektet troen» (1. Timoteus 5:8).

Ektepar skulle søke inspirasjon fra Herren og følge profetenes råd når de fastsetter individuelt ansvar. Å skape et hjem hvor det daglig undervises i evangeliets prinsipper og hvor det råder stor kjærlighet og orden, er like viktig som å sørge for grunnleggende nødvendigheter som mat og klær.

Barna skulle utføre sin del av arbeidet i familien. Det er nødvendig at barn får arbeidsoppgaver som passer deres evner. De trenger ros for det de gjør bra. God arbeidsinnstilling, vaner og ferdigheter læres ved vellykkede erfaringer i hjemmet.

Noen ganger møter man vanskeligheter når man gjør sitt beste for å forsørge familien. Kronisk sykdom, tap av ektefelle eller merarbeid med en eldre mor eller far kan øke arbeidsoppgavene i hjemmet. Vår himmelske Fader er oppmerksom på familier i slike situasjoner og gir dem styrke til å utføre sine plikter. Han vil alltid velsigne dem hvis de ber ham i tro.

Vi kan føle glede over arbeidet

- Hvordan påvirker vår holdning arbeidet?
-

For noen er arbeid et ork. For andre er det en spennende del av livet. En måte å kunne glede seg over livets rikeste goder på er å lære å elske arbeidet.

Ikke alle kan velge det arbeidet vi gjør. Noen av oss arbeider lange dager bare for det aller nødvendigste. Det er vanskelig å føle glede ved slikt arbeid. Likevel har de lykkeligste mennesker lært å like sitt arbeid, uansett hva det er.

Vi kan hjelpe hverandre i arbeidet. Den tyngste bør blir lettere når noen deler den med oss.

Vår holdning til arbeidet er svært viktig. Følgende historie viser hvordan en mann så lenger enn til sitt daglige arbeid. En reisende passerte et steinbrudd og så tre menn som arbeidet der. Han spurte hver av dem hva de gjorde. Den enkeltes svar avslørte ulik holdning til den samme jobben. «Jeg kutter stein,» svarte den første. Den andre svarte: «Jeg tjener tre gullmynter om dagen.» Den tredje mannen smilte og sa: «Jeg hjelper til med å bygge et Guds hus.»

Vi kan tjene Gud i ethvert ærlig arbeid. Kong Benjamin, en nephitprofet, sa: «Når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste» (Mosiah 2:17). Selv om vårt arbeid bare innbringer tilstrekkelig til det nødvendigste til oss selv og familien, hjelper vi likevel noen av Guds barn.

- Hvordan kan vi forbedre vår holdning til arbeidet?

Gud fordømmer dovenskap

Herren finner ikke behag i den som er doven og uvirksom. Han sa: «Den dovne skal ikke ha plass i kirken medmindre han omvender seg i all sin ferd» (L&p 75:29). Han befalte også: «Du skal ikke være doven, for den som er doven, skal ikke ete arbeiderens brød eller slite hans klær» (L&p 42:42).

Helt fra Kirkens tidligste dager har profetene lært siste-dagers-hellige å være uavhengige og selvhjulpne og unngå uvirksomhet. Sanne siste-dagers-hellige vil ikke frivillig gi fra seg byrden med å forsørge seg selv. Så lenge de er istand til det, vil de sørge for livets nødvendigheter til seg selv og sin familie.

I den grad de er istand til det, skulle alle Kirkens medlemmer påta seg ansvar for å hjelpe slektninger som selv ikke er istand til å forsørge seg selv.

- Hvordan påvirker uvirksomhet oss? Familien? Samfunnet?

Arbeid, avkobling og hvile

- Hvorfor er det viktig å ha balanse i livet mellom arbeid, avkobling og hvile?

Vi skulle alle finne den riktige balansen mellom arbeid, avkobling og hvile. Det er et gammelt ord som sier: «Det hardeste arbeid er å ikke gjøre noe, for da kan man ikke stanse opp og hvile». Når man ikke arbeider, har ikke hvile og avkobling noen mening.

Ikke bare er det behagelig og nødvendig å hvile, vi er befalt å hvile på sabbatsdagen (se 2. Mosebok 20:10; L&p 59:9-12). Denne hviledagen etter seks arbeidsdager kvikker oss opp for dagene som kommer. Herren lover også «jordens fylde» til dem som helligholder sabbatsdagen (se L&p 59:16-20; se også kapittel 24 i denne boken).

På andre dager i uken skulle vi, i tillegg til å arbeide, bruke litt tid på å utvikle våre talenter og hygge oss med våre hobbyer, avkobling og annet som vil kvikke oss opp.

- Hva kan vi gjøre for å skape en god balanse mellom arbeid, avkobling og hvile? Hvordan kan foreldre hjelpe sine barn å opprettholde denne balansen?

Arbeidets velsignelser

- Nevn noen velsignelser som kommer av ærlig arbeid.

Herren åpenbarte til Adam: «I ditt ansikts sved skal du ete ditt brød» (1. Mosebok 3:19). I tillegg til å være en timelig lov var dette en lov til frelse for Adams sjel. Det eksisterer ikke noe virkelig skille mellom åndelig, mentalt og fysisk arbeid. Arbeid er av største betydning for oss alle når det gjelder vekst, karakteroppbygging og mange tilfredsstillelser som den dovne aldri kan oppleve.

President David O. McKay sa: «La oss innse at det er en gave å kunne arbeide, at evnen til å arbeide er en velsignelse og at

---

kjærlighet til arbeidet er ensbetydende med suksess» (*Pathways to Happiness*[1957], 381).

«Mennesket er til for å kunne ha glede» (2. Nephi 2:25). Arbeid er en nøkkel til en fylde av glede i Guds plan. Hvis vi er rettferdige, vil vi vende tilbake for å leve sammen med vår himmelske Fader, og vi vil få arbeid å utføre. Etter hvert som vi bli ham mer lik, vil vårt arbeid bli mer likt hans arbeid. Hans gjerning er «å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv» (Moses 1:39).

Ytterligere skriftsteder

- Moses 4:23-25 (Adam ble fortalt at han ville arbeide for maten hele sitt liv)
- L&p 56:16-17 (Gud advarer både rik og fattig mot grådighet, misunnelse og dovenskap)
- L&p 58:26-29 (menneskene skulle arbeide ivrig for en god sak)
- Matteus 25:14-30 (lignelsen om talentene)
- Efeserne 4:28 (stjel ikke mer, men arbeid heller)
- 1. Tessalonikerbrev 4:11-12 (arbeide med deres egne hender)
- 2. Nephi 5:17 (Nephi lærte sitt folk å arbeide og være flittige)

Tjeneste

Kapittel 28

Hvordan vi kan tjene

- Tenk over hvordan folk har tjent deg og dine familiemedlemmer.

Jesus sa: «Jeg er som en tjener blant dere» (Lukas 22:27). Som Jesu sanne følgesvenner må vi også tjene andre.

Tjeneste er å hjelpe andre som har behov for hjelp. Kristuslignende tjeneste vokser frem av ekte kjærlighet til Frelseren og kjærlighet og omtanke for dem han gir oss anledninger til og rettledning om å hjelpe. Kjærlighet er mer enn en følelse. Når vi elsker andre, ønsker vi å hjelpe dem.

Vi må alle være villig til å tjene, uansett inntekt, alder eller samfunnsposisjon. Noen tror at bare de fattige og laverestående skulle tjene. Andre mener at bare de rike skulle yte tjeneste. Men Jesus lærte oss noe annet. Da mor til to av hans disipler ba ham hedre hennes sønner i hans rike, svare Jesus: «Den som vil være stor blant dere, han skal være de andres tjener, og den som vil være den første blant dere, skal være de andres trell» (Matteus 20:26-27).

Det er mange måter å tjene på. Vi kan hjelpe andre økonomisk, sosialt, fysisk og åndelig. Vi kan for eksempel dele mat eller andre ting med dem som trenger det. Vi kan hjelpe trengende ved å gi et rundhåndet fasteoffer. Vi kan være en venn for en nykommer. Vi kan plante i haven for en eldre person eller pleie en som er syk. Vi kan forkynne evangeliet for en som trenger sannheten, eller trøste en som sørger.

Vi kan utføre både små og store tjenestegjeringer. Vi skulle aldri unnlate å hjelpe noen fordi vi ikke kan utrette store ting. En enke fortalte om to barn som kom til hennes dør like etter at hun hadde flyttet til et nytt sted. Barna hadde med seg en kurv med mat og en lapp, hvor det sto: «Hvis du ønsker noen til å gå ærend, ring til oss.»

Enken ble glad for denne lille oppmerksomheten, og hun glemte den aldri.

Men noen ganger må vi ofre mye for å tjene noen. Frelseren ga sitt liv for å tjene oss.

- Tenk på personer i din familie eller i lokalmiljøet som er tren- gende økonomisk, sosialt eller åndelig. Tenk over hva du kan gjøre for å hjelpe dem.

Hvorfor Frelseren ønsker at vi skal tjene andre

- Hvorfor ønsker Herren at vi skal tjene andre?

Gjennom den tjeneste unge menn, unge kvinner, gutter og piker utfører, utføres Guds verk. President Spencer W. Kimball forklarte: «Gud legger merke til oss, og han våker over oss. Men det er vanligvis gjennom et annet menneske han dekker våre behov» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* [2006], 82).

Gjennom hele livet er vi avhengige av andres hjelp. Da vi var små, var det våre foreldre som ga oss mat, klær og pleie. Uten slik omsorg ville vi ha dødd. I oppveksten var det også andre som lærte oss fer- digheter og holdninger. Mange av oss har hatt behov for pleie under sykdom, eller penger i en økonomisk krise. Noen av oss ber Gud om å velsigne lidende mennesker, uten å gjøre noe for dem. Vi må huske at Gud arbeider gjennom oss.

Når vi hjelper hverandre, tjener vi Gud. Kong Benjamin, en stor konge på Mormons boks tid, lærte sitt folk dette prinsippet ved sin livsførsel. Han tjente dem hele sitt liv, han tjente til eget livs- opphold fremfor å la seg forsørge av folket. I en inspirert tale forklarte han hvorfor han elsket å tjene, og han sa:

«Når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste ...

og hvis jeg, som dere kaller deres konge, arbeider for å tjene dere, burde da ikke dere arbeide for å tjene hverandre? (Mosiah 2:17-18).

- Hva kan vi gjøre for å være rede til å dekke andres behov?

Vi får velsignelser ved å tjene

- Hvilke velsignelser får vi ved å tjene andre?

Når vi tjener andre, får vi viktige velsignelser. Gjennom tjeneste øker vi vår evne til å elske. Vi blir mindre selviske. Når vi tenker på andres problemer, virker våre egne mindre alvorlige. Vi må tjene andre for å oppnå evig liv. Gud har sagt at de som lever med ham, må elske og tjene hans barn (se Matteus 25:34-40).

Når vi betrakter livet til personer som tjener uselvisk, kan vi se at de får mer enn de gir. En slik person var en siste-dagers-hellig ved navn Paul, som mistet begge bena i en ulykke. Enkelte menn ville kanskje ha blitt bitre og unyttige, men Paul valgte isteden å tenke på andre. Han lærte seg et yrke og tjente nok til å kjøpe et hus. Der gjorde han og hans hustru plass til mange hjemløse, uønskede barn. Noen av dem var sterkt funksjonshemmede. Helt til sin død 20 år senere tjente han disse barna og andre. Til gjengjeld var han høyt elsket, og han fikk tankene bort fra de ubrukelige bena. Han kom nær til Herren.

President Spencer W. Kimball sa: «Vi blir mer betydningsfulle når vi tjener andre – det blir i sannhet lettere å finne seg selv fordi det da blir så mye mer av oss å finne!» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball, 87*).

Anledninger til å tjene

Noen av oss tjener bare dem vi liker å være sammen med og unngår alle andre. Men Jesus befalte oss å elske og tjene alle. Vi har mange anledninger til å tjene (se Mosiah 4:15-19).

Vi kan tjene våre familiemedlemmer. Mann og hustru skulle være oppmerksom på hverandres behov. Foreldre skulle tjene sine barn, ikke bare ved å gi dem mat og klær, men også ved å undervise dem, leke med dem og arbeide sammen med dem. Barn kan tjene ved å hjelpe til med husarbeid og ved å hjelpe sine brødre og søstre.

Mann og hustru tjener og hjelper hverandre. De kan hjelpe hverandre å ta vare på barna, og de kan støtte hverandre i deres individuelle interesser og gjøremål. En mor og far kan ofre for å sende et

barn på misjon. En eldre gutt kan trøste en lillesøster som er redd for mørket, eller hjelpe henne å lære å lese. Våre profeter har sagt oss at en familie er den viktigste enhet i samfunnet. Vi må tjene vår familie godt (se Mosiah 4:14-15).

Vi har mange anledninger til å tjene våre naboer, venner og til og med fremmede. Hvis en nabo har problemer med å få avlingen i hus før uværet kommer, kan vi hjelpe. Hvis en mor er syk, kan vi passe barna hennes eller hjelpe til med husarbeidet. Hvis en ung mann er i ferd med å falle fra Kirken, kan vi lede ham tilbake. Hvis et barn blir mobbet, kan vi være hans eller hennes venn og overtale andre til å være snille. Vi behøver ikke kjenne dem vi tjener. Vi skulle se etter anledninger til å tjene så mange som vi kan av vår himmelske Faders barn.

Hvis vi har spesielle talenter, skulle vi bruke dem til å tjene andre. Gud velsigner oss med talenter og evner til å bidra til å forbedre andres liv.

Vi har anledninger til å tjene i Kirken. En av hensiktene med Kirkens organisasjon er å gi oss anledninger til å hjelpe hverandre. Medlemmer av Kirken tjener ved å utføre misjonærarbeid, påta seg lederansvar, besøke andre medlemmer av Kirken, undervise klasser og utføre annet arbeid i Kirken. I Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er det ikke noe lønnet presteskap, så legmedlemmer må stå for alle Kirkens aktiviteter.

- Hvordan kan vi få tid nok til vår familie med så mange anledninger til tjeneste i Kirken og lokalmiljøet?

Jesus Kristus er det fullkomne eksempel på tjeneste

- Har du noen favorittskriftsteder der Frelseren viser oss et eksempel når det gjelder å tjene?

Frelseren var det fullkomne eksempel på tjeneste. Han forklarte at han ikke kom til jorden for å bli betjent, men for å tjene og gi sitt liv for oss (se Matteus 20:28).

For lærere: Når vi bærer vitnesbyrd om Jesus Kristus, innbyr vi Den hellige ånds innflytelse. Under forberedelsen og mens du underviser kan du hyppig være på utkikk etter måter å bære vitnesbyrd om Frelseren på og innby dem du underviser, til å gjøre det samme.

Jesus Kristus elsker oss alle mer enn vi kan fatte. Mens han var på jorden, tjente han fattige, uvitende, syndere og foraktede. Han forkynte evangeliet til alle som ville lytte, ga mat til skarer av sultne mennesker som kom for å høre ham, han helbredet syke og oppreiste døde.

Han er jordens Skaper og vår Frelser, likevel utførte han mange ydmyke tjenestegjeringer. Like før han skulle korsfestes kom han sammen med sine disipler. Etter å ha undervist dem, tok han et fat med vann og et håndkle og vasket deres føtter (se Johannes 13:4-10; se også bildet i dette kapitlet). I de dager var det å vaske en gjests føtter en hedersbevisning, og det ble vanligvis utført av en tjener. Jesus gjorde det som et eksempel på kjærlighet og tjeneste. Når vi villig tjener andre i en kjærlig ånd, blir vi mer lik Kristus.

- Hva kan vi lære av Frelserens eksempel på tjeneste?

Ytterligere skriftsteder

- Mosiah 2 (Kong Benjamins tale om tjeneste)
- L&p 81:5 (styrke, løfte, gi kraft)
- Kolosserne 3:23-24 (tjene andre slik du ville tjene Herren)
- Alma 17-18 (Ammon tjente kongen)
- Galaterne 5:13 (tjene hverandre i kjærlighet)

Herrens helselov

Kapittel 29

Vårt legeme er et Guds tempel

En av de største velsignelsene vi mottok da vi kom til jorden, var et fysisk legeme. Vi trengte et fysisk legeme for å bli vår himmelske Fader lik. Vårt legeme er så viktig at Herren kaller det et Guds tempel (se 1. Korinterbrev 3:16-17; 6:19-20). Vårt legeme er hellig.

Fordi vårt legeme er viktig, ønsker vår himmelske Fader at vi skal ta godt vare på det. Han vet at vi kan være lykkeligere, bedre mennesker hvis vi er sunne og friske. Den hellige ånd kan være med oss hvis vi har et rent legeme og sinn. Vår Fader vet at vi møter fristelser til å behandle vårt legeme uklokt eller innta skadelige stoffer. Derfor har han fortalt oss hva som er bra for vår helse, og hva som ikke er bra. Mange av de opplysningene Gud har gitt oss om god helse, står i Lære og pakter 89. Denne åpenbaringen kalles Visdomsordet.

Vi må etterleve Visdomsordet for å være verdig til å komme inn i templet. Hvis vi ikke etterlever Visdomsordet, trekker Herrens ånd seg bort fra oss. Hvis vi tilsmusser «Guds tempel», som er vårt legeme, skader vi oss selv både fysisk og åndelig.

Vi er befalt ikke å tilføre vårt legeme visse ting

- Hva har Herren befalt oss ikke å tilføre vårt legeme?

Herren befaler oss å ikke drikke vin og sterk drikk, som betyr drikke som inneholder alkohol. Det første presidentskap har forkynt at sterk drikk ofte leder til grusomheter, fattigdom, sykdom og plage i hjemmet. Den er ofte årsak til uærlighet, tapt kyskheter og tap av god dømmekraft. Den er en forbannelse for enhver som drikker den. (Se «Message of the First Presidency», *Improvement Era*, nov. 1942, 686.) Gravide kvinner som drikker, kan påføre

---

sine barn fysisk og mental skade. Det skjer mange bilulykker hvert år som følge av folk som drikker alkohol.

Herren har også fortalt oss at «tobakk ikke er for legemet» (L&p 89:8). Den er skadelig for vårt legeme og for vår ånd. Vi skulle ikke røke sigaretter, sigarer eller bruke skråtobakk. Vitenskapsmenn har vist at tobakk forårsaker mange sykdommer og kan skade ufødte barn.

Herren fraråder også bruk av «hete drikker» (L&p 89:9). Kirkens ledere har sagt at dette er kaffe og te, som inneholder skadelige stoffer. Vi skulle unngå alle drikker som inneholder skadelige stoffer.

Vi skulle ikke bruke medikamenter unntatt når de er medisinsk nødvendig. Noen stoffer er endog mer skadelige enn alkohol og tobakk (som også er droger). De som misbruker slike stoffer, må søke hjelp, be om styrke og snakke med sin biskop så de kan omvende seg fullstendig og bli rene.

Vi skulle unngå alt som vi vet er skadelig for vårt legeme. Vi skulle ikke bruke noen vanedannende stoffer. Vi skulle også unngå å overspise. Visdomsordet forteller oss ikke alt vi bør unngå eller alt vi skal spise, men det gir oss retningslinjer. Det er en verdifull time-lig lov. Det er også en god åndelig lov. Ved å etterleve Visdomsordet blir vi åndelig sterkere. Vi renser vårt legeme så Herrens ånd kan være hos oss.

- Kan du nevne noe som ikke spesielt er nevnt i Visdomsordet som vi skulle unngå?

Vi får vite at det er visse ting som er godt for vårt legeme

- Hva er ifølge Visdomsordet noe av det Herren sier er godt for oss?

Frukt, grønnsaker og sunne urter er godt for oss. Vi skulle bruke dette med visdom og takk.

For lærere: Å skrive en liste kan vekke interesse og hjelpe elevene å være oppmerksomme. Mens klassen eller familien drøfter stoffer som Herren har befalt oss ikke å tilføre vårt legeme, kan du be en om å skrive svarene deres på tavlen eller på et stort ark. Det samme kan du gjøre når de drøfter det som er sunt for kroppen.

Kjøtt av fugler og dyr er også gitt til føde for oss. Men kjøtt skulle vi bruke med sparsomhet (se L&p 49:18; 89:12). Fisk er også godt for oss.

Korn er godt for oss. Hvete er spesielt godt for oss.

- På hvilken måte har bruken av dette vært til velsignelse for deg?

Arbeid, hvile og mosjon er viktig

- Hva har arbeid, hvile og mosjon å gjøre med Herrens helselov?

I tillegg til Lære og pakter 89 forteller også andre skriftsteder hvordan vi kan holde oss sunne og friske. De sier oss: «Slutt med all lediggang, vær ei mer urene ... sov ikke lenger enn nødvendig, gå tidlig til sengs for at dere ikke skal være trette, stå tidlig opp så deres legemer og deres sinn kan være i vigør» (L&p 88:124). Vi får også vite: «Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning» (2. Mosebok 20:9). Herren råder oss til ikke å arbeide mer enn vi har styrke til (se L&p 10:4).

En profet i de siste dager har sagt oss at vi skulle holde vårt legeme sunt og friskt. Han ga følgende råd: «Sunne måltider, regelmessig mosjon og tilstrekkelig med søvn er nødvendig for å få en sterk kropp, på samme måte som konsekvent skriftstudium og bønn styrker sinn og ånd» (Thomas B. Monson, *Lys over Norge*, jan. 1991, 44).

Lovede velsignelser for å etterleve Herrens helselov

- Hvilke velsignelser får vi ved å adlyde Visdomsordet?

Vår himmelske Fader har gitt oss helselover for å lære oss hvordan vi skal ta vare på vårt legeme. Skriftene forteller oss om Guds lover: «Jeg ga ham ikke noe timelig bud ... for mine bud er åndelige» (L&p 29:35). Det betyr at hans bud angående vår fysiske helsestilstand er til vårt åndelige beste.

Når vi holder Herrens helselov og adlyder hans øvrige bud, lover Herren å velsigne oss fysisk og åndelig.

Fysisk loves vi god helse. Som følge av vår gode helse skal vi «løpe og ikke bli trette, og gå og ikke bli matte» (L&p 89:20). Dette er en

stor velsignelse, men de åndelige velsignelser han har lovet oss, er enda større enn de fysiske.

Herren lover oss at vi «skal finne visdom og kunnskapens store skatter, til og med skjulte skatter» (L&p 89:19). Vi vil bli lært viktige sannheter ved Den hellige ånd gjennom åpenbaring. President Boyd K. Packer har sagt: «Vårt fysiske legeme er et redskap for vår ånd. I den store åpenbaring som Visdomsordet er, blir vi bedt om å holde vårt legeme fritt for urenheter som kan sløve, endog ødelegge, de fine fysiske sanser som har med åndelig kommunikasjon å gjøre. Visdomsordet er en nøkkel til individuell åpenbaring.» («Åpenbaring i en verden i forandring», *Lys over Norge*, jan. 1990, 13.)

Herren lover også at ødeleggelsens engel skal gå oss forbi. President Heber J. Grant sa: «Hvis du og jeg ønsker velsignelser i form av liv, helse, et sunt legeme og sinn, hvis vi ønsker at ødeleggelsens engel skal gå oss forbi, slik han gjorde på Israels barns tid, må vi rette oss etter Visdomsordet. Da er Gud bundet, og velsignelsene kommer til oss.» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Heber J. Grant*, [2002], 185.)

- Hvordan kan vi hjelpe barn og unge å forstå Visdomsordets evige betydning?
- Hva kan vi gjøre for å hjelpe familiemedlemmer eller venner som har vanskeligheter med å etterleve Visdomsordet?

Ytterligere skriftsteder

- Dommerne 13:13-14; Ordspr. 20:1; Jesaja 5:11-12; Daniel 1 (unngå sterk drikk)
- L&p 59:16-20 (jordens ting til menneskets gode)
- Ordspr. 23:20-21 (advarsel mot drukkenskap, fråtsing, dovenskap)
- L&p 136:24 (avstå fra drukkenskap)

Nestekjærlighet

Kapittel 30

Hva er nestekjærlighet?

- Hvordan vil du definere nestekjærlighet?

Frelserens liv gjenspeiler hans rene kjærlighet til alle mennesker. Han ga til og med sitt liv for oss. Nestekjærlighet er den rene kjærlighet som vår Frelser Jesus Kristus er i besittelse av. Han har befalt oss å elske hverandre slik han elsker oss. Skriftene forteller oss at nestekjærlighet stammer fra et rent hjerte (1. Timoteus 1:5). Vi har ren kjærlighet når vi av hjertet viser oppriktig omtanke og medfølelse med alle våre brødre og søstre.

Nestekjærlighet er den største av alle dyder

Profeten Mormon forteller oss: «Derfor, hold fast ved kjærligheten som er det største av alt, for alle ting skal svikte. Men kjærligheten er Kristi rene kjærlighet, og den varer evig» (Moroni 7:46-47; se også 1. Korinterbrev 13; 2. Nephi 26:30; Moroni 7:44-45, 48).

Frelseren ga oss eksemplet til etterfølgelse ved sitt liv. Han var Guds Sønn. Han hadde fullkommen kjærlighet, og han viste oss hvordan vi må elske. Ved sitt eksempel viste han oss at vår nestes åndelige og fysiske behov er like viktige som våre egne. Før han ga sitt liv for oss, sa han:

«Dette er mitt bud at dere skal elske hverandre, likesom jeg har elsket dere.

Ingen har større kjærlighet enn denne at han setter sitt liv til for sine venner» (Johannes 15:12-13).

Til Herren sa Moroni:

«Videre husker jeg at du har sagt at du har elsket verden så du kunne sette ditt liv til for verden ...

Og jeg vet at denne omsorg du har hatt for menneskenes barn, er kjærlighet. Derfor, hvis menneskene ikke har kjærlighet, kan de ikke arve det sted som du har beredt i din Faders boliger (Ether 12:33-34).

Det vil kanskje ikke bli nødvendig for oss å gi vårt liv som Frelseren gjorde. Men vi kan ha nestekjærlighet hvis vi lar ham være det sentrale i vårt liv og følger hans eksempel og læresetninger. I likhet med Frelseren kan også vi være til velsignelse for våre brødre og søstre her på jorden.

- Hvorfor er nestekjærlighet den største av alle dyder?

Nestekjærlighet omfatter å gi til syke, lidende og fattige

Frelseren ga oss mange læresetninger i form av historier eller lignelser. Lignelsen om den barmhjertige samaritan forteller oss at vi skulle gi til de trengende, uansett om de er våre venner eller ei (se Lukas 10:30-37; se også James E. Talmage, *Jesus Kristus*, 3. utg. [1916], 317-19). I lignelsen sa Frelseren at en mann var på vei til en annen by. Underveis ble han overfalt av banditter. De stjal hans klær og penger og slo ham, og de lot ham ligge igjen halvdød. En prest kom til, så ham og gikk forbi. Så kom en tempeltjener, gikk bort til ham, så på ham og fortsatte videre. Men en samaritan, som var foraktet av jødene, kom til, og da han så mannen, følte han medlidenhet med ham (se bildet i dette kapitlet). Han knelte ned og forbandt hans sår, og han la ham på et esel og tok ham med til et vertshus. Han betalte verten for å pleie mannen til han ble frisk.

Jesus lærte oss at vi skulle gi mat til den sultne, husly til den som ikke har tak over hodet, og klær til den fattige. Når vi besøker syke og dem som er i fengsel, er det som å gjøre det for Ham. Han lover at når vi gjør dette, vil vi arve hans rike. (Se Matteus 25:34-46.)

Vi skulle ikke gjøre forsøk på å avgjøre om et menneske virkelig fortjener vår hjelp eller ikke (se Mosiah 4:16-24). Hvis vi først har ivaretatt vår egen families behov, skulle vi så hjelpe alle som trenger hjelp. På denne måten vil vi bli lik vår himmelske Fader, som lar det regne over rettferdige og urettferdige (se Matteus 5:44-45).

President Thomas S. Monson har minnet oss på at det finnes mennesker som trenger mer enn materielle ting:

«La oss stille oss spørsmålet igjen: "Har på jorden jeg gjort noe godt idag? Har jeg hjulpet en sjel i nød?" [*Salmer*, nr. 173]. Hvilken formel for lykke! Hvilken resept på tilfredshet, på indre fred – å ha inspirert et annet menneske til takknemlighet.

Anledningene til å gi av oss selv er virkelig ubegrensede, men de er også forgjengelige. Det finnes hjerter vi kan glede. Det finnes vennlige ord å si. Det er gaver vi kan gi. Det er gjerninger vi kan gjøre. Det er sjeler å frelse.» (*Liahona*, jan. 2002, 69.)

- Hvordan vil du beskrive dem som gikk forbi den sårede mannen i lignelsen om den barmhjertige samaritan? Hvordan vil du beskrive samaritanen? Hvordan kan vi bruke budskapet i denne lignelsen på oss selv?

Nestekjærlighet kommer fra hjertet

- Hvordan kan vi ha kjærlighet til mennesker på tross av deres synder og feil?

Selv når vi gir til de trengende, men ikke føler medlidenhet med dem, har vi ingen nestekjærlighet (se 1. Johannes 3:16-17). Apostelen Paulus hevdet at når vi har nestekjærlighet, er vi fylt av gode følelser for alle mennesker. Vi er tålmodige og snille. Vi opptrer ikke skrytende eller hovmodig, selvisk eller ubehøvlet. Hvis vi har nestekjærlighet, husker vi ikke og fryder oss ikke over det onde andre har gjort. Heller ikke gjør vi godt bare fordi det er til fordel for oss. Isteden gleder vi oss med dem som etterlever sannheten. Når vi har nestekjærlighet, er vi lojale, vi tror det beste om andre og vi er snille mot dem. Skriftene lærer oss at «kjærligheten faller aldri bort». (Se 1. Korinterbrev 13:4-8.)

Freiseren var et eksempel for oss med hensyn til hva vi skulle føle for andre og hvordan vi skal behandle dem. Han foraktet ondskap, men han elsket synderne til tross for deres synder. Han hadde medfølelse med barn, eldre, fattige og trengende. Han hadde så stor kjærlighet at han kunne be vår himmelske Fader om å tilgi soldatene som slo naglene i hans hender og føtter (se Lukas 23:34). Han fortalte oss at hvis vi ikke tilgir andre, vil ikke vår himmelske Fader tilgi oss (se Matteus 18:33-35). Han sa: «Men jeg sier dere:

Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør vel imot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere ... Om dere nå elsker dem som elsker dere, hva lønn har dere da?» (Matteus 5:44, 46). Vi må lære å føle for andre mennesker som Jesus gjorde.

Hvordan kan vi utvikle nestekjærlighet?

- Hvordan kan vi bli mer nestekjærlige?

En måte å få nestekjærlighet på er å studere Jesu Kristi liv og holde hans bud. Vi kan studere hva han gjorde i visse situasjoner og gjøre det samme når vi er i lignende situasjoner.

For det annet, når vi har ukjærlige følelser, kan vi be om å føle større nestekjærlighet. Mormon oppfordrer oss: «Be til Faderen med all hjertets iver om å bli fylt med denne kjærlighet [nestekjærlighet] som han har skjenket alle som er sanne etterfølgere av hans Sønn Jesus Kristus» (Moroni 7:48).

For det tredje kan vi lære å elske oss selv, det vil si å forstå vår sanne verdi som barn av vår himmelske Fader. Frelseren sa at vi må elske andre *som vi elsker oss selv* (se Matteus 22:39). For å elske oss selv må vi respektere og stole på oss selv. Det betyr at vi må være lydige mot evangeliets prinsipper. Vi må omvende oss fra det gale vi eventuelt gjør. Vi må tilgi oss selv når vi har omvendt oss. Vi vil i større grad elske oss selv når vi kan føle den dype, trøstende forsikringen om at Frelseren virkelig elsker oss.

For det fjerde kan vi unngå å tenke at vi er bedre enn andre. Vi kan ha større tålmodighet med deres feil. Joseph Smith sa: «Desto nærmere vi kommer vår himmelske Fader, desto mer tilbøyelige er vi til å betrakte forkomne sjeler med medlidenhet. Vi synes at vi skulle bære dem på våre skuldre og kaste deres synder bak vår rygg» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 422).

For lærerne: Under overskriften «Hvordan kan vi utvikle nestekjærlighet?» forklarer hvert av de fire første avsnittene en måte å bli mer nestekjærlige på. Hvis omgivelsene er slik at det går an å ha små gruppediskusjoner, kan du vurdere å dele klassen eller familien i grupper på fire. Gi et av de fire avsnittene til hvert medlem i hver gruppe. Oppfordre deltakere til å studere sitt tildelte avsnitt hver for seg. Be dem tenke ut eksempler fra noen de kjenner, eller personer i Skriftene, som representerer denne måten å bli nestekjærlig på. Be dem så å dele eksemplene med hverandre i gruppen.

I Mormons bok leser vi om Enos, en ung mann som ønsket å vite om hans synder var tilgitt. Han forteller:

«Min sjel hungret, og jeg knelte ned for min Skaper og påkalte ham i kraftig bønn for min egen sjel. Og hele dagen lang påkalte jeg ham, ja, og da natten kom, hevet jeg fremdeles min røst så høyt at den nådde himlene.

Og det kom en røst til meg og sa: Enos, dine synder er deg forlatt, og du skal bli velsignet» (Enos 1:4-5).

Herren forklarte Enos at det var på grunn av hans tro på Kristus hans synder var forlatt. Da Enos hørte disse ordene, var han ikke lenger bekymret for sin egen del. Han visste at Herren elsket ham og ville velsigne ham. Han begynte isteden å føle bekymring for sine venners og slektningers ve og vel, nephitene. Han utøste sin sjel for Gud på deres vegne. Herren svarte og sa at de ville bli velsignet i forhold til sin trofasthet i å holde de bud de allerede var gitt. Enos' kjærlighet ble enda sterkere etter disse ordene, og han ba og kjempet for lamanitene, som var nephitenes fiender. Herren oppfylte hans ønsker, og han brukte resten av sitt liv på å prøve å frelse nephitenes og lamanitenes sjeler. (se Enos 1:6-26).

Enos var så takknemlig for Herrens kjærlighet og tilgivelse at han villig brukte resten av sitt liv på å hjelpe andre til å oppnå den samme gave. Enos hadde virkelig blitt nestekjærlig. Det kan også vi bli. Vi må faktisk bli det for å arve det sted han har beredt for oss i vår Faders rike.

Ytterligere skriftsteder

- Kolosserne 3:12-14 (nestekjærlighet er fullkommenhetens sambånd)
- Alma 34:28-29 (våre bønner er forgjeves hvis vi ikke er nestekjærlige)
- 1. Korinterbev 12:29-13:3 (definisjon på nestekjærlighet)
- L&p 121:45-46 (la vårt indre være fylt av kjærlighet til alle mennesker)

Ærlighet

Kapittel 31

Ærlighet er et frelsende prinsipp

- Hvordan ville samfunnet vært hvis alle var fullkomment ærlige?

Den trettende trosartikkel sier: «Vi tror at vi må være ærlige.» Mormons bok forteller oss om en gruppe mennesker som «skilte seg ut ved sin nidkjærhet mot Gud og også mot mennesker, for de var fullkomment ærlige og uklanderlige i alle ting, og de sto fast i troen på Kristus inntil enden» (Alma 27:27). På grunn av sin ærlighet ble disse menneskene lagt merke til av sine medmennesker og av Gud. Det er viktig å lære hva ærlighet er, hvordan vi fristes til å være uærlige og hvordan vi kan overvinne disse fristelsene.

Fullstendig ærlighet er nødvendig for vår frelse. President Brigham Young sa: «Hvis vi godtar frelse på de betingelser den tilbys oss, må vi være ærlige i alle tanker, i våre refleksjoner, i vår meditasjon, i våre private kretser, i våre handlinger, i våre ord og i enhver handling i vårt liv» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Brigham Young* [1997], 293).

Gud er ærlig og rettferdig i alle ting (se Alma 7:20). Også vi må være ærlige i alle ting for å bli ham lik. Jareds bror erklærte: «Ja, Herre, jeg vet at du ... er en sannhetens Gud og kan ikke lyve» (Ether 3:12). Til motsetning er djevelen en løgner. Han er faktisk løgnens far (se 2. Nephi 9:9). «De som velger å jukse og lyve og gi misvisende fremstilling, blir hans slaver» (Mark E. Petersen, i Conference Report, okt 1971, 65; eller *Ensign*, des. 1971, 73).

Ærlige mennesker elsker sannhet og rettferdighet. De er ærlige i ord og handling. De hverken lyver, stjeler eller jukser.

Å lyve er uærlig

Å lyve er å bedra andre med hensikt. Å si falskt vitnesbyrd er en annen form for løgn. Herren ga dette bud til Israels barn: «Du skal ikke si falskt vitnesbyrd mot din neste» (2. Mosebok 20:16). Jesus forkynte også dette da han var på jorden (se Matteus 19:18). Det fins mange andre former for løgn. Når vi snakker usant, gjør vi oss skyldige i løgn. Vi kan også med hensikt bedra andre med bevegelse eller blick, med taushet eller med å fortelle bare noe av sannheten. Hver gang vi på noen måte leder folk til å tro noe som ikke er sant, er vi uærlige.

Herren har ikke behag i slik uærlighet, og vi vil måtte svare for våre løgner. Satan vil ha oss til å tro at det er ok å lyve. Han sier: «Ja, lyv litt, ... det er ikke noe galt i det» (2. Nephi 28:8). Satan oppfordrer oss til å rettferdiggjøre våre løgner overfor oss selv. Ærlige mennesker vil gjenkjenne Satans fristelser og vil si hele sannheten, selv om den synes å gå i deres disfavør.

Å stjele er uærlig

Jesus forkynte: «Du skal ikke stjele» (2. Mosebok 19:18). Å stjele er å ta noe som ikke tilhører oss. Når vi tar noe som tilhører en annen, en forretning eller samfunnet, uten tillatelse, stjeler vi. Å ta varer eller forbruksmateriell fra arbeidsgiver er å stjele. Å kopiere musikk, filmer, bilder eller tekster uten tillatelse fra rettighetshaver er uærlig og en form for tyveri. Å ta imot mer i vekslpengen eller varer enn man skulle ha, er uærlig. Å ta mer enn vår andel av noe, er å stjele.

Å jukse eller svindle er uærlig

Vi svindler når vi gir mindre enn vi skylder, eller når vi mottar noe vi ikke fortjener. Noen arbeidstakere snyter sin arbeidsgiver ved ikke å arbeide full tid og likevel motta full lønn. Noen

---

For lærere: Dette kapitlet inneholder tre seksjoner som beskriver former for uærlighet: løgn, tyveri og juksing. Du kan overveie å inndele klassemedlemmene eller familiemedlemmene i tre grupper. Gi hver gruppe én av disse seksjonene. Be hver gruppes medlemmer lese sitt oppdrag stille hver for seg og tenke gjennom de former for uærlighet som beskrives. Drøft så seksjonene som klasse eller familie. Spør hvordan vi kan opptre ærlig i hver av de situasjonene som beskrives.

arbeidsgivere er ikke rettferdige overfor sine ansatte, de betaler dem mindre enn de skulle. Satan sier: «Dra fordel av en annen for hans ords skyld, grav en grav for din neste» (2. Nephi 28:8). Å dra urettmessig fordel er en form for uærlighet. Å gi dårligere service eller levere dårligere varer er å svindle.

Vi må ikke unnskyldde vår uærlighet

- Hva skjer med oss åndelig når vi unnskylder vår uærlighet?

Folk har mange unnskyldninger for å være uærlige. Man lyver for å beskytte seg selv og få andre til å synes godt om dem. Noen unnskylder sitt tyveri med at de synes de fortjener det de tok, hadde tenkt å levere det tilbake, eller trengte det bedre enn eieren. Noen jukser for å få bedre karakterer på skolen, eller fordi «alle andre gjør det», eller for å bli jevnbyrdige.

Disse og mange andre unnskyldninger er oppgitt som grunner for uærlighet. Overfor Herren finnes det ingen akseptabel grunn. Når vi unnskylder oss, narrer vi oss selv, og Ånden opphører å være med oss. Vi blir mer og mer uærlige.

Vi kan være fullstendig ærlige

- Hva vil det si å være fullstendig ærlig?

For å kunne være fullstendig ærlig, må vi se nøye på vårt liv. Hvis vi på noen måte er det minste uærlig, skulle vi umiddelbart omvende oss.

Når vi er fullstendig ærlige, kan vi ikke bli korrupte. Vi er tro mot enhver tillit, plikt, overenskomst eller pakt, selv om det koster oss penger, venner eller livet. Da kan vi møte Herren, oss selv og andre uten skam. President Joseph F. Smith ga dette råd: «La alle mennesker leve således at deres karakter vil tåle å tas grundig i øyesyn, og således at den kan leses som en åpen bok, således at de ikke vil ha noe å vike tilbake for, eller være skamfulle over» (*Læresetninger i evangeliet*, 5. utg. [1939], 217).

- På hvilke måter påvirker vår ærlighet eller uærlighet vår selvfølelse?

Ytterligere skriftsteder

- L&p 50:17 (tal bare ved sannhetens ånd)
- L&p 76:103-6 (løgneres bestemmelsessted)
- L&p 42:27 (bud om ikke å tale ondt om sin neste)
- 2. Mosebok 20:15-16 (bud om ikke å stjele og ikke si falskt vitnesbyrd)
- L&p 42:20, 84-85; 59:6 (forbud mot å stjele)
- L&p 3:2 (Gud er ærlig)
- L&p 10:25-28 (Satan bedrar)

Tiende og offergaver

Kapittel 32

Å betale tiende og offergaver

- Hvordan viser vår vilje til å betale tiende og offergaver vår takk-nemlighet til vår himmelske Fader for alle hans velsignelser?

Vi har fått bud som hjelp til å forberede oss på alle måter til å leve i vår himmelske Faders nærhet. Han har gitt oss en måte å takke ham på for våre velsignelser. En måte å takke ham på er ved å betale tiende og offergaver. Når vi betaler disse offergavene, viser vi at vi elsker ham og vil adlyde hans råd.

- Hvordan hjelper det å betale tiende og offergaver oss å takke vår himmelske Fader?

Etterlevelse av tiendeloven

- Hva er en ærlig tiende?

I oldtiden overholdt Abraham og Jakob budet om å betale en tiendedel av sin inntekt (se Hebreerne 7:1-10; 1. Mosebok 14:19-20; 28:20-22).

I nyere tid ba profeten Joseph Smith: «O Herre, vis dine tjenere hvor stor del av ditt folks eiendom du forlanger som tiende» (L&p 119, kapitteloverskriften). Herren svarte: «Dette skal være begynnelsen til mitt folks tiende. Og deretter skal de som på denne måten har betalt tiende, hvert år innbetale én tiendedel av hele sin årlige inntekt. Og dette skal være en fastsatt lov for dem for evig» (L&p 119:3-4). Det første presidentskap har forklart at «en tiendedel av hele sin årlige inntekt» viser til vår inntekt (se brev fra Det første presidentskap av 19. mars 1970).

For lærere: Benytt spørsmål i begynnelsen av et avsnitt for å innlede til diskusjon og lede klassemedlemmene eller familiemedlemmene til teksten for å finne mer informasjon. Benytt spørsmål i slutten av et avsnitt for å hjelpe klassemedlemmene eller familiemedlemmene å grunne på og drøfte meningen med det de har lest, og anvende det i sitt eget liv.

Når vi betaler tiende, viser vi at vi er trofaste mot Herren. Vi lærer også våre barn verdien av denne loven. De vil ønske å følge vårt eksempel og betale tiende av alle penger de får.

- Hvordan er tiende mer et trosprinsipp enn et prinsipp om økonomi?
- Hva kan foreldre gjøre for å lære sine barn å betale tiende og forstå viktigheten av det?

Vi skulle gi villig

- Hvorfor er vår holdning viktig når vi betaler tiende?

Det er viktig å gi villig. «Når man betaler sin tiende uten glede, frarøves man en del av velsignelsen. Man må lære å gi med et muntert sinn, villig og med glede, og gaven vil bli velsignet» (Stephen L. Richards, *The Law of Tithing* [brosjyre, 1983], 8).

Apostelen Paulus sa at måten vi gir på er like så viktig som det vi gir. Han sa: «Enhver må gi ... ikke med ulyst eller av tvang. For Gud elsker en glad giver» (2. Korinterbrev 9:7).

- Hva betyr for deg å være en «glad giver»?

Tiende og andre offergaver

- Hvordan bruker Kirken tiendemidler og andre offergaver?

Som medlemmer av Kirken betaler vi tiende og andre offergaver til Herren.

Tiende

Tienden blir brukt av Kirken til mange formål. Noen av dem er:

1. Bygge, vedlikeholde og ha templer, møtehus og andre bygninger i drift.
2. Driftsmidler til staver, menigheter og andre enheter i Kirken. (Disse enhetene bruker midlene til å gjennomføre Kirkens kirkelige programmer, som innbefatter å undervise i evangeliet og arrangere sosiale aktiviteter.)
3. Hjelp til misjonærprogrammet.

4. Utdanne ungdom i Kirkens skoler, seminarer og institutter.
5. Trykking og distribusjon av undervisningsmateriell.
6. Hjelp i slektshistorisk arbeid og tempelarbeid.

Andre offergaver

Fasteoffer. Kirkens medlemmer faster hver måned ved å gå uten mat og drikke over to påfølgende måltider. De betaler minst det beløp de ville ha brukt på de to måltidene. De kan gi så rundhåndet de kan. Dette kalles fasteofferet. Biskopene bruker disse fasteoffermidlene til mat, husvære, klær og medisinsk behandling for de trengende. (Se kapittel 25 i denne boken.)

Som en del av fastedagen er medlemmene tilstede på et møte som kalles faste- og vitnesbyrds møte, hvor de deler med hverandre sine vitnesbyrd om Kristus og hans evangelium.

Andre donasjoner. Kirkens medlemmer kan bidra til andre formål i Kirken, som misjonærarbeid, det vedvarende utdannelsesfond, tempelbygging og humanitærhjelp.

Tjeneste. Medlemmer vier også tid, ferdigheter og materielle goder til hjelp for andre. Dette setter Kirken istand til å hjelpe trengende i og utenfor Kirken rundt om i verden på kommunalt, nasjonalt og internasjonalt plan, spesielt i forbindelse med katastrofer.

Vi får velsignelser når vi betaler tiende og offergaver

Herren lover å velsigne oss hvis vi trofast betaler tiende og offergaver. Han sa: «Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det finnes mat i mitt hus. Prøv meg på denne måten, sier Herren, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og øse ut velsignelser over dere i rikelig mål» (Malaki 3:10).

Åpenbaring i de siste dager forteller om enda en velsignelse for dem som betaler tiende: «Sannelig, det er en offerdag og en dag for mitt folk til å betale tiende, for den som betaler tiende, skal ikke oppbrennes ved hans komme» (L&p 64:23).

Velsignelsene vi har blitt lovet, er av både materiell og åndelig art. Hvis vi gir villig, vil vår himmelske Fader hjelpe oss å dekke

vårt daglige behov for mat, klær og bolig. President Gordon B. Hinckley sa i en tale til de siste-dagers-hellige på Filippinene at hvis folket «vil ta imot evangeliet og etterlever det, betaler tiende og offergaver, selv i beskjeden målestokk, vil Herren holde sitt foruds løfte til dem, og de vil ha ris i bollene og klær på kroppen og tak over hodet. Jeg kan ikke se noen annen løsning. De trenger en kraft som er større enn noen jordisk kraft, til å oppløfte og hjelpe dem» («Den levende profets ord», *Lys over Norge*, aug. 1997, 33). Herren vil også hjelpe oss til «vekst i kunnskap om Gud og i vitnesbyrd og i evnen til å etterleve evangeliet og inspirere våre familier til å gjøre det samme» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Heber J. Grant* [2002], 119).

De som betaler sin tiende og sine offergaver, blir rikelig velsignet. De har en god følelse ved at de hjelper til med å bygge opp Guds rike på jorden.

- Hvilke velsignelser har du, din familie eller dine venner fått ved å betale tiende og andre offergaver?

Ytterligere skriftsteder

- L&p 119:1-4 (tiendeloven)
- 1. Mosebok 14:18-20; Alma 13:13-16 (Abraham betalte tiende)

Misjonærarbeid

Kapittel 33

Herrens kirke er en misjonerende kirke

- På hvilken måte inngår misjonærarbeid i Guds plan for hans barn?

Herren åpenbarte evangeliets plan til Adam: «Og således begynte evangeliet å bli forkynt fra begynnelsen av» (Moses 5:58). Senere ble Adams rettferdige sønner sendt for å forkynne evangeliet: «De ... kalte alle mennesker overalt til omvendelse, og menneskenes barn ble undervist om tro» (Moses 6:23).

Alle profetene har vært misjonærer. Hver av dem ble i sin tid befalt å forkynne evangeliets budskap. Alltid når prestedømmet har vært på jorden, har Herren hatt behov for misjonærer til å forkynne evangeliets evige prinsipper for hans barn.

Herrens kirke har alltid vært en misjonerende kirke. Mens Frelseren var på jorden, ordinerte han apostler og syttier og ga dem myndighet og ansvar for å forkynne evangeliet. For det meste forkynte de for sitt eget folk, jødene (se Matteus 10:5-6). Etter Jesu oppstandelse sendte han apostler for å forkynne for gentilene. Han befalte apostlene: «Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen» (Markus 16:15).

Apostelen Paulus en stor misjonær som ble sendt til gentilene (ikke-jødene). Etter at han ble omvendt til Kirken, brukte han resten av sitt liv til å forkynne evangeliet for dem. På forskjellige tidspunkt under sin misjon ble han pisket, stenet og satt i fengsel. Likevel fortsatte han å forkynne evangeliet (se Ap.gj. 23:10-12; 26).

For lærere: Å fortelle om erfaringer med prinsipper i evangeliet kan innby Ånden. Du kan gjerne kontakte noen klassemedlemmer eller familiemedlemmer på forhånd og be dem forberede seg til å fortelle om erfaringer som har vært meningsfulle for dem og som kan hjelpe andre.

Misjonærarbeidet begynte igjen da Herrens kirke ble gjenopprettet gjennom profeten Joseph Smith. Idag har apostlene og syttiene fått hovedansvaret for å forkynne evangeliet og påse at det blir forkynt i hele verden. Herren fortalte Joseph Smith: «Forkynn mitt evangelium fra sted til sted og fra by til by. Bær ditt vitnesbyrd på hvert sted for alt folket» (L&p 66:5, 7). I juni 1830 la Samuel Harrison Smith, profetens bror, ut på den første misjonærreise for Kirken.

Siden den tid er over en million misjonærer blitt kalt og sendt ut for å forkynne evangeliet. Budskapet de bringer ut til verden er at Jesus Kristus er Guds Sønn og vår Frelser. De vitner om at evangeliet har blitt gjengitt til jorden gjennom en Guds profet. Misjonærene blir gitt ansvar for å forkynne evangeliet for alle mennesker, for å døpe dem og lære dem å gjøre alt det Herren har befalt (se Matteus 28:19-20). Siste-dagers-hellige misjonærer reiser ut på egen bekostning til alle deler av verden for å forkynne evangeliets budskap.

Evangeliet vil bli forkynt for hele verden

- Kan du nevne forskjellige måter som Herren har forberedt oss til å forkynne evangeliet på?

Vi har blitt fortalt gjennom åpenbaring i vår tid at vi må bringe det gjengitte evangelium til alle nasjoner og folk (se L&p 133:37). Herren gir oss aldri en befaling uten at han også sørger for en utvei for oss til å utføre den (se 1. Nephi 3:7). Herren har beredt utveier for oss til å forkynne evangeliet i land som en gang var lukket for oss. Etter hvert som vi fortsetter å be og utøve tro, vil Herren åpne andre land for misjonærarbeid.

Herren inspirerer også «store personers sinn til å skape oppfinnelser som fremmer Herrens verk på måter som denne verden aldri har kjent til» (Russell M. Nelson, i «Computerized Scriptures Now Aailable», *Ensign*, apr. 1888, 73). Aviser, tidsskrifter, fjernsyn, radio, satellitter, datamaskiner, Internett og beslektet teknologi er med på å føre evangeliets budskap til millioner av mennesker. Vi, som har evangeliets fylde, trenger å bruke disse oppfinnelsene til å oppfylle Herrens befaling: «For sannelig, røsten må utgå fra dette sted til

hele verden, til jordens ytterste deler, evangeliet må bli forkynt for enhver [person]» (L&p 58:64).

- På hvilke måter har du sett teknologi bli effektivt brukt til å dele evangeliet med andre?

Misjonærarbeid er viktig

- Hvorfor er det viktig at alle mennesker skal høre evangeliet og forstå det?

«Dette er Kirkens fremste interesse – at menneskenes barns sjeler skal oppnå frelse og opphøyelse» (Ezra Taft Benson, i *Lys over Norge*, okt. 1974, 424). Misjonærarbeid er nødvendig for å kunne gi verdens folk anledning til å høre og akseptere evangeliet. De trenger å lære sannheten, vende seg til Gud og få tilgivelse for sine synder.

Mange av våre brødre og søstre på jorden er forblindet av feilaktige læresetninger og «holdes borte fra sannheten bare fordi de ikke vet hvor de kan finne den» (L&p 123:12). Gjennom misjonærarbeid kan vi gi dem sannheten.

Herren har befalt: «Arbeid i min vingård for siste gang – for siste gang, kall på jordens innbyggere» (L&p 43:28). Når vi underviser våre brødre og søstre i evangeliet, bereder vi veien for Frelserens annet komme (se L&p 34:6).

Vi skulle alle være misjonærer

- Hvordan kan vi aktivt søke anledninger til å dele evangeliet med andre? Hvordan kan vi forberede oss på slike anledninger?

Ethvert medlem av Kirken er en misjonær. Vi skulle være misjonærer selv om vi ikke formelt er kalt og beskikket. Vi har ansvar for å undervise alle vår himmelske Faders barn i evangeliet ved ord og gjerning. Herren har fortalt oss: «Det tilkommer enhver som er advart, å advare sin neste» (L&p 88:81). En profet har fortalt oss at vi må bli venner med våre naboer før vi kan advare dem (se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* [2006], 265). De trenger å oppleve vårt vennskap og fellesskapet med oss.

Mosiahs sønner påtok seg villig ansvar for å forkynne evangeliet. Da de ble omvendt til Kirken, ble de fylt av medlidenhet med andre. De ønsket å forkynne evangeliet til sine fiender lamanittene, «for de kunne ikke holde ut at noen menneskesjel skulle forgå. Ja, bare tanken på at en sjel skulle lide uendelig pine, fikk dem til å skjelve og beve» (Mosiah 28:3). Etter hvert som evangeliet fyller vårt liv med glede, vil vi føle den samme kjærlighet og medlidenhet med våre brødre og søstre. Vi vil ønske å dele evangeliets budskap med alle som vil lytte.

Vi kan fortelle om evangeliet på mange måter. Her følger noen forslag:

1. Vi kan vise venner og andre den glede vi føler ved å etterleve evangeliets sannheter. På den måten vil vi være et lys for verden (se Matteus 5:16).
2. Vi kan overvinne naturlig sjenerthet ved å være vennlig mot andre og gjøre noe hyggelig for dem. Vi kan hjelpe dem å se at vi er oppriktig interessert i dem og ikke søker å oppnå noe.
3. Vi kan forklare evangeliet til venner og andre utenfor Kirken.
4. Vi kan invitere venner som er interessert i å få vite mer om evangeliet, til vårt hjem for å bli undervist av misjonærene. Hvis våre venner utenfor Kirken bor for langt unna, kan vi be om at misjonærer i deres område besøker dem.
5. Vi kan lære våre barn hvor viktig det er å dele evangeliet med andre, og vi kan forberede dem åndelig og økonomisk til å reise på misjon. Vi kan også forberede oss selv til en heltidsmisjon i våre eldre år.
6. Vi kan betale tiende og bidra til misjonærfondet. Slike innbetalinger brukes til å fremme misjonærarbeidet.
7. Vi kan bidra til menighetens, grenens eller Kirkens generelle misjonærfond og derved støtte misjonærers familier som ikke selv kan støtte dem.
8. Vi kan utføre slektsgransking og tempelarbeid for å hjelpe våre forfedre til å motta evangeliets fulle velsignelser.

9. Vi kan invitere ikke-medlemmer til aktiviteter som familiens hjemmeaften og sammenkomster i kirken, konferanser og møter.
10. Vi kan forære noen Kirkens tidsskrifter. Vi kan også dele evangeliet med andre ved å benytte artikler som ligger tilgjengelig på Kirkens offisielle nettsider, LDS.org og Mormon.org.

Vår himmelske Fader vil hjelpe oss å være gode misjonærer når vi har et ønske om å dele evangeliet med andre og ber om veiledning. Han vil hjelpe oss å finne måter å fortelle om evangeliet på til mennesker vi omgås.

- Tenk over hvem du kan dele evangeliet med. Bestem deg for hvordan du vil gjøre det. Vurder å sette deg som mål å dele evangeliet med disse menneskene innen en bestemt dato.

Herren lover oss velsignelser for å utføre misjonærarbeid.

Herren fortalte profeten Joseph Smith at misjonærer ville høste store velsignelser. Da han talte til to eldster som var på vei hjem fra misjon, sa han: «Dere er velsignet, for det vitnesbyrd dere har båret, er nedtegnet i himmelen så englene kan se det, og de fryder seg over dere» (L&p 62:3). Han har også sagt at de som arbeider for andres frelse, vil bli tilgitt sine synder og bringe frelse til sin egen sjel (se L&p 4:4; 31:5; 84:61).

Herren har sagt:

«Og om så skjer at dere skulle arbeide alle deres dager med å rope omvendelse til dette folk og bare bringer én sjel til meg, hvor stor skal ikke deres glede være med ham i min Faders rike!

Og nå, hvis deres glede vil bli stor med én sjel som dere har bragt til meg i min Faders rike, hvor stor skal ikke deres glede bli om dere skulle bringe mange sjeler til meg!» (L&p 18:15-16).

- Når har du opplevd gleden ved misjonærarbeid?

Ytterligere skriftsteder

- L&p 1:17-23 (Joseph Smith befalt å forkynne)
- L&p 24:12 (Herren styrker dem som alltid søker å stadfeste hans evangelium)

- L&p 38:41 (forkynn evangeliet med mildhet og ydmykhet)
- L&p 34:4-6; Ap.gj. 5:42 (evangeliet må forkynnes)
- L&p 60:1-2 (Herren advarer dem som er redde for å forkynne evangeliet)
- L&p 75:2-5 (de som forkynner evangeliet og er trofaste, vil bli velsignet med evig liv)
- L&p 88:81-82 (alle som er advart, tilkommer å advare sin neste)
- Matteus 24:14 (evangeliet skal forkynnes før enden kommer)
- Abraham 2:9-11 (evangeliet og prestedømmet skal gis til alle nasjoner)

Vi kan utvikle våre talenter

Kapittel 34

Vi har alle forskjellige talenter og evner

Vi har alle forskjellige gaver, talenter og evner som vår himmelske Fader har gitt oss. Da vi ble født, bragte vi disse gavene, talentene og evnene med oss (se kapittel 2 i denne boken).

Profeten Moses var en stor leder, men han trengte Aron, sin bror, til hjelp som talsmann (se 2. Mosebok 4:14-16). Noen av oss er en leder lik Moses eller en god taler som Aron. Noen av oss synger godt eller spiller et instrument. Andre kan være gode i sport eller er flinke med hendene. Andre talenter kan være at vi forstår andre, tålmodighet, et muntert sinn eller evne til å undervise andre.

- Hvordan har du nytt godt av andres talenter?

Vi skulle bruke og forbedre våre talenter

- Hvordan kan vi utvikle våre talenter?

Vi har et ansvar for å utvikle de talentene vi har fått. Noen ganger synes vi ikke at vi har så mange talenter, eller at andre har blitt vel-signet med flere evner enn vi selv har. Noen ganger bruker vi ikke talentene våre fordi vi er redd for at vi skal mislykkes eller bli kritisert av andre. Vi skulle ikke skjule talentene våre. Vi skulle bruke dem. Da kan andre se våre gode gjerninger og prise vår himmelske Fader (se Matteus 5:16).

Vi må foreta oss visse ting for å utvikle våre talenter. Først og fremst må vi oppdage våre talenter. Vi skulle vurdere oss selv for å finne våre sterke sider og evner. Vår familie og våre venner kan hjelpe

---

For lærere: En måte å vise klassen at du bryr deg om dem individuelt, er å tiltale dem ved navn. Lær navnene deres. Når nye klassemedlemmer kommer til klassen, presenterer du dem for de andre.

oss med det. Vi skulle også be vår himmelske Fader om hjelp til å finne frem til våre talenter.

For det annet må vi være villig til å bruke tid og krefter på å utvikle det talentet vi søker.

For det tredje må vi ha tro på at vår himmelske Fader vil hjelpe oss, og vi må ha tro på oss selv.

For det fjerde må vi lære oss de ferdigheter som må til for å utvikle våre talenter. Det kan vi gjøre ved å gå på kurs, be en venn om å lære oss, eller lese en bok.

For det femte må vi øve oss i å bruke talentet vårt. Det kreves arbeid og innsats for å utvikle et hvilket som helst talent. Man må gjøre seg fortjent til å mestre et talent.

For det sjette må vi dele vårt talent med andre. Det er når vi bruker våre talenter at de vokser (se Matteus 25:29).

Alle disse trinnene blir lettere hvis vi ber og søker Herrens hjelp. Han ønsker at vi skal utvikle våre talenter, og han vil hjelpe oss.

Vi kan utvikle våre talenter til tross for svakheter

- Hvordan kan vi utvikle våre talenter til tross for svakheter?

Fordi vi er dødelige og falne, har vi svakheter. Med Herrens hjelp kan våre svakheter og vår falne natur overvinnnes (se Ether 12:27, 37). Beethoven komponerte sine største musikkverker etter at han ble døv. Enok overvant sin tunge taleevne og ble en mektig lærer (se Moses 6:26–47).

Store idrettsmenn og -kvinner har måttet overvinne handikap før de har lykkes med å utvikle sitt talent. Shelly Mann var et eksempel på det. «Fem år gammel fikk hun polio. ...Foreldrene tok henne hver dag med til et svømmebasseng i håp om at vannet skulle hjelpe henne å holde armene oppe mens hun prøvde å få førlighet i dem igjen. Da hun greide å løfte armen opp av vannet ved egen hjelp, gråt hun av glede. Deretter var målet å svømme over bassengets bredde, deretter lengde og så flere lengder. Hun fortsatte å prøve, svømme, holde ut dag etter dag, inntil hun vant olympisk gull i butterfly – en av de vanskeligste øvelser i svømming.» (Marvin J. Ashton, i *Ensign*, mai 1975, 86.)

Heber J. Grant overvant mange av sine svakheter og gjorde dem til talenter. Han hadde som motto: «Det vi vedblir å gjøre, blir lettere å utføre – ikke fordi tingenes natur forandres, men fordi vår evne til å gjøre det blir større», *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Heber J. Grant* [2002], 33).

Herren vil velsigne oss hvis vi bruker våre talenter forstandig

President Joseph F. Smith har sagt: «Hver og en av Guds sønner og døtre har fått sine talenter, og enhver vil regnes ansvarlig for sin bruk eller misbruk» (*Læresetninger i evangeliet*, kap. 20, s. 312). Et talent er en slags forvaltning (et ansvar i Guds rike). Lignelsen om talentene sier oss at når vi tjener vel i vår forvaltning, vil vi bli gitt større ansvar. Hvis vi ikke tjener vel, vil vår forvaltning til sist ble fratatt oss. (Se Matteus 25:14-30.)

Skriftene sier også at vi vil bli dømt i henhold til våre gjerninger (se Matteus 16:27). Ved å utvikle og bruke våre talenter og bruke dem til beste for andre mennesker, gjør vi gode gjerninger.

Herren har behag i oss når vi bruker våre talenter forstandig. Han vil velsigne oss hvis vi bruker våre talenter til beste for andre mennesker og til å bygge opp hans rike her på jorden. Noen av de velsignelser vi oppnår, er glede og kjærlighet ved å tjene våre brødre og søstre her på jorden. Vi lærer også selvbeherskelse. Alt dette er nødvendig hvis vi skal finnes verdige til å leve sammen med vår himmelske Fader igjen.

- Har vi eksempler på personer hvis talenter har blitt forøket fordi de brukte dem klokt? (Tenk på folk du kjenner, eller personer fra Skriftene eller Kirkens historie.)

Ytterligere skriftsteder

- Jakobs brev 1:17 (gaver kommer fra Gud)
  - L&p 46:8-11; 1. Timoteus 4:14 (søk og utvikle gaver)
  - 2. Korinterbrev 12:9 (svakheter vendes til styrke)
  - Joh.åp. 20:13; 1. Nephi 15:33; L&p 19:3 (dømmes etter våre gjerninger)
  - Hebreerne 13:21 (vis gode gjerninger)
-

Lydighet

Kapittel 35

Vi skulle villig adlyde Gud

- Hvilken rolle spiller det om vi adlyder villig eller uvillig?

Da Jesus var på jorden, stilte en lovkyndig ham et spørsmål:

«Mester! Hvilket bud er det største i loven?

Jesus sa til ham: Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.

Dette er det største og første bud.

Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv.

På disse to bud hviler hele loven og profetene» (Matteus 22:36-40).

Fra disse skriftstedene lærer vi hvor viktig det er å elske Herren og vår neste. Men hvordan viser vi vår kjærlighet til Herren?

Jesus besvarte det spørsmålet da han sa: «Den som har mine bud og holder dem, han er den som elsker meg. Og den som elsker meg, skal bli elsket av min Far» (Johannes 14:21).

Vi skulle alle spørre oss selv hvorfor vi adlyder Guds bud. Er det fordi vi frykter straff? Er det fordi vi ønsker belønningene for god livsførsel? Er det fordi vi elsker Gud og Jesus Kristus og ønsker å tjene dem?

Det er bedre å adlyde budene på grunn av frykt for straff, enn ikke å adlyde dem i det hele tatt. Men vi vil bli langt lykkeligere hvis vi adlyder Gud fordi vi elsker ham og ønsker å adlyde ham. Når vi adlyder ham utvungent, kan han velsigne oss rikelig. Han sa: «Jeg, Herren ... finner behag i å hedre dem som tjener meg i rettferdighet og sannhet inntil enden» (L&p 76:5). Lydighet bidrar også til

---

For lærere: Du kan hjelpe klassemedlemmer eller familiemedlemmer å tenke grundigere over et spørsmål ved å gi dem tid til å grunne på det. Når de har fått tilstrekkelig tid, ber du om svar.

vår fremgang og til å gjøre oss mer lik vår himmelske Fader. Men de som ikke foretar seg noe før de blir befalt, og deretter holder budene uvillig, mister sin belønning (se L&p 58:26-29).

- Hvordan kan vi få et større ønske om å adlyde?

Vi kan adlyde uten å forstå hvorfor

- Hvorfor trenger vi ikke alltid å forstå Herrens hensikter for å være lydige?

Ved å etterleve Guds bud forbereder vi oss til evig liv og opphøyelse. Noen ganger vet vi ikke grunnen til at vi får et bestemt bud. Men vi viser tro på og tillit til Gud når vi adlyder ham uten å vite hvorfor.

Adam og Eva ble befalt å ofre til Gud. En dag viste en engel seg for Adam og spurte hvorfor han ofret. Adam svarte at han ikke visste det. Han gjorde det fordi Herren befalte ham det. (Se Moses 5:5-6 og bildet i dette kapitlet.)

Engelen underviste deretter Adam i evangeliet og fortalte ham om Frelseren som skulle komme. Den hellig ånd falt på Adam, og Adam profeterte om jordens innbyggere ned til siste generasjon. (Se Moses 5:7-10; L&p 107:56.) Adam fikk denne kunnskapen og store velsignelser fordi han var lydige.

Gud vil berede en utvei

Mormons bok forteller oss at Nephi og hans eldre brødre fikk et svært vanskelig oppdrag fra Herren (se 1. Nephi 3:1-6). Nephis brødre beklaget seg og sa at Herren krevde en vanskelig oppgave av dem. Men Nephi sa: «Jeg vil gå og gjøre det som Herren har befalt, for jeg vet at Herren ikke gir menneskenes barn noen befaling uten at han åpner en utvei for dem, så de kan utføre det han befaler dem» (1. Nephi 3:7). Når vi synes det er vanskelig å adlyde et bud fra Herren, skulle vi huske Nephis ord.

- Når har Herren beredt en utvei for deg til å adlyde ham?

Intet bud er for lite eller for stort å adlyde

Noen ganger kan vi tenke at et bud ikke er så veldig viktig. Skriften forteller om en mann ved navn Na'aman som tenkte slik. Na'aman hadde en forferdelig sykdom og dro fra Syria til Israel for å be profeten Elisa om å helbrede ham. Na'aman var en betydningsfull mann i sitt eget land, så han ble krenket da Elisa ikke hilste personlig på ham, men bare sendte sin tjener. Na'aman ble enda mer fornærmet da han fikk Elisas budskap: Bad deg syv ganger i elven Jordan. «Er ikke elvene ved Damaskus ... bedre enn alle Israels vann! Kunne jeg ikke bade meg i dem og bli ren?» ville han vite. Han dro avsted i raseri. Men hans tjenere spurte: «Dersom profeten hadde bedt deg gjøre noe vanskelig, ville du da ikke ha gjort det? Hvor meget mer når han bare sier til deg: Bad deg, så skal du bli ren!» Na'aman var klok nok til å forstå at det var viktig å adlyde Guds profet, selv om det virket som en liten sak. Så han badet seg i Jordan og ble helbredet. (Se 2. Kongebok 5:1-14.)

Noen ganger synes vi kanskje at et bud er for vanskelig å adlyde. Vi kan si som Nephis brødre: «Det er vanskelig det Gud forlanger av oss.» Likevel kan vi, som Nephi, være sikre på at Gud ikke vil gi oss noen befaling uten at han bereder en utvei for oss til å adlyde ham.

Det var «en vanskelig ting» da Herren befalte Abraham å ofre sin elskede sønn Isak (se 1. Mosebok 22:1-13, se også kapittel 26 i denne boken). Abraham hadde ventet i mange år på at Isak skulle bli født, sønnen som Gud hadde lovet ham. Hvordan kunne han miste sin sønn på en slik måte? Denne befalingen må ha vært forferdelig vanskelig for Abraham. Likevel valgte han å adlyde Gud.

Også vi skulle være villige til å gjøre hva som helst Gud forlanger av oss. Profeten Joseph Smith sa: «Jeg har gjort dette til min regel; Når Herren befaler, gjør det» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 159). Det kan også være vår regel.

- Når har du fått velsignelser fordi du har vært lydige til et bud som virket ubetydelig?

Jesus Kristus adlød sin Fader

- Hvilke eksempler husker du når du tenker på at Jesus Kristus var lydige mot sin Fader?

Jesus Kristus var det edle eksempel på lydighet mot vår himmelske Fader. Han sa: «Jeg er kommet ned fra himmelen, ikke for å gjøre min vilje, men for å gjøre hans vilje som har sendt meg» (Johannes 6:38). Hele hans liv var viet lydighet til Faderen, likevel var ikke dette alltid lett for ham. Han ble fristet på alle måter som andre dødelige (se Hebreerne 4:15). I Getsemane hadde han ba og sa: «Far! Er det mulig, så la denne kalk gå meg forbi! Men ikke som jeg vil, bare som du vil» (Matteus 26:39).

Fordi Jesus adlød sin Faders vilje i alle ting, gjorde han frelse mulig for oss alle.

- Hvordan kan det å huske Frelserens eksempel hjelpe oss å være lydige?

Resultater av lydighet og ulydighet

- Hvilke konsekvenser har det å adlyde eller ikke adlyde Herrens befalinger?

Himmelens rike styres ved lov, og når vi mottar en velsignelse, er det ved lydighet mot den lov velsignelsen er betinget av (se L&p 130:20-21; 132:5). Herren har fortalt oss at gjennom lydighet og flid kan vi oppnå kunnskap og intelligens (se L&p 130:18-19). Vi kan også vokse åndelig (se Jeremia 7:23-24). På den annen side bringer ulydighet skuffelse og fører til tapte velsignelser. «Hvem er jeg, sier Herren, som har gitt et løfte som ikke er blitt oppfylt? Jeg befaler, og menneskene adlyder ikke, jeg tilbakekaller, og de får ikke velsignelsen. Da sier de i sitt hjerte: Dette er ikke Herrens verk, for hans løfter er ikke oppfylt» (L&p 58:31-33).

Når vi holder Guds bud, oppfyller han sine løfter, som kong Benjamin fortalte sitt folk: «Han forlanger at dere skal gjøre som han har befalt dere, for hvis dere gjør det, velsigner han dere øyeblikkelig» (Mosiah 2:24).

Den lydige oppnår evig liv

Herren råder oss: «Hvis du holder mine bud og holder ut til enden, skal du få evig liv som er den største av alle Guds gaver» (L&p 14:7).

Herren har forklart andre velsignelser som kommer til dem som adlyder ham i rettferdighet og sannhet inntil enden:

«For så sier Herren: Jeg, Herren, er barmhjertig og nådig mot dem som frykter meg og finner behag i å hedre dem som tjener meg i rettferdighet og sannhet inntil enden.

Stor skal deres lønn bli, og evig skal deres herlighet være.

Og for dem vil jeg åpenbare alle mysterier, ja, alle mitt rikes skjulte mysterier fra fordums dager av, og i tider som kommer, vil jeg tilkjennegi for dem min behagelige vilje om alt som hører mitt rike til.

Ja, selv evighetens undere skal de forstå, og det som skal skje, vil jeg vise dem, ja, det som angår mange generasjoner.

Og deres visdom skal bli stor, og deres forstand nå like til himmelen ...

For ved min Ånd vil jeg opplyse dem, og ved min kraft vil jeg tilkjennegi for dem min viljes hemmeligheter, ja, selv det som intet øye har sett og intet øre har hørt og som ikke har trengt inn i menneskets hjerte» (L&p 76:5-10).

- Hva betyr uttrykket «holde ut inntil enden» for deg?
- Hva kan vi gjøre for å holde oss trofast til evangeliets prinsipper også når det er upopulært å gjøre det? Hvordan kan vi hjelpe barn og unge å holde seg trofaste til evangeliets prinsipper?

Ytterligere skriftsteder

- Abraham 3:25 (vi kom til jorden for å prøve vår lydighet)
- 1. Samuel 15:22 (lydighet er bedre enn offer)
- Predikeren 12:13; Johannes 14:15; Romerne 6:16; L&p 78:7; 132:36; 5. Mosebok 4:1-40 (vi skulle adlyde Gud)

- 2. Nephi 31:7 (Jesus Kristus var lydige)
- Orspr. 3:1-4; 6:20-22; 7:1-3; Efeserne 6:1-3; Kolosserne 3:20 (barn skulle være lydige mot sine foreldre)
- L&p 21:4-6 (adlyd profeten)
- Johannes 8:29-32; Mosiah 2:22, 41; L&p 82:10; 1. Nephi 2:20 (velsignelser for lydighet)
- L&p 58:21-22; 98:4-6; 134:5-7 (adlyd landets lover)
- Jesaja 60:12; L&p 1:14; 93:39; 132:6, 39 (konsekvenser av ulydighet)
- 2. Nephi 31:16; L&p 53:7; Matteus 24:13; Lukas 9:62 (hold ut til enden)

Familien kan være evig

Kapittel 36

Familiers betydning

- Hvorfor sendte vår himmelske Fader oss til jorden som medlem av en familie?

«Ekteskap mellom mann og kvinne er innstiftet av Gud ... Familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid» («Familien – En erklæring til verden», *Lys over Norge*, okt. 1995, s. 102).

Etter at vår himmelske Fader hadde ført Adam og Eva sammen i ekteskap, befalte han dem å få barn (se 1. Mosebok 1:28). Han har åpenbart at en av hensiktene med ekteskap er å tilveiebringe jordiske legemer for hans åndebarn. Foreldre er partnere med vår himmelske Fader. Han ønsker at hvert av hans åndebarn skal motta et fysisk legeme og erfare jordelivet. Når en mann og en kvinne bringer barn inn i denne verden, hjelper de vår himmelske Fader å gjennomføre hans plan.

Ethvert nytt barn skulle ønskes velkommen med glede inn i familien. Hver enkelt er et Guds barn. Vi skulle ta oss tid til å glede oss over barna våre, leke med dem og undervise dem.

President David O. McKay sa: «Av hele mitt hjerte tror jeg at det beste sted å forberede seg til ... evig liv, er i hjemmet» («Stå fast», *Liahona*, jan. 2002, 109). I hjemmet, sammen med vår familie, kan vi lære selvbeherskelse, offer, lojalitet og verdien av å arbeide. Vi kan lære å elske, dele og tjene hverandre.

Fedre og mødre har ansvar for å undervise sine barn om vår himmelske Fader. De skulle vise ved sitt eksempel at de elsker ham fordi de holder hans bud. Foreldre skulle også lære sine barn å be og etterleve budene (se Ordspr. 22:6).

For lærere: Når du underviser i dette og de neste to kapitlene om familier, må du være varsom overfor deres følelser som ikke har en ideell familiesituasjon i hjemmet.

- Hvorfor er hjemmet det beste sted å forberede seg for evig liv?
- Hvordan kan vi hjelpe Kirkens ungdom å forstå at familien og ekteskapspakten er hellig?

Den evige familie

Familier kan være sammen for evig. For å få denne velsignelsen må vi være viet i templet. Når man gifter seg utenfor templet, opphører ekteskapet når en av ektefellene dør. Når man gifter seg i templet ved Det melkisedekske prestedømmes myndighet, blir man viet for tid og evighet. Hvis vi holder våre pakter med Herren, vil vår familie være evig forenet som mann, hustru og barn. Døden kan ikke skille oss.

Kjærlige familieband

- Hvordan kan vi skape større harmoni i vårt hjem?

Mann og hustru skulle være omtenkssomme og vennlige mot hverandre. De skulle aldri gjøre eller si noe for å såre hverandres følelser. De skulle også forsøke å gjøre alt for å gjøre hverandre lykkelig.

Ved at foreldrene blir kjent med Gud og bestreber seg på å bli ham lik, vil de lære sine barn å elske hverandre. I Mormons bok forklarer kong Benjamin:

«Dere vil ikke tillate at deres barn ... slåss og tretter med hverandre ...

Men dere vil lære dem å vandre på sannhetens og sindighetens veier, dere vil lære dem å elske hverandre og tjene hverandre» (Mosiah 4:14-15).

Som familiemedlemmer kan vi hjelpe hverandre til å få selvtillit ved å gi oppmuntring og oppriktig ros. Det enkelte barn skulle føle at det er viktig. Det er nødvendig at foreldrene viser interesse for det barna gjør og uttrykker kjærlighet og omtanke for dem. Likeledes skulle barna vise sine foreldre kjærlighet. De skulle være lydige og prøve å leve slik at det bringer heder til deres foreldre og familiens navn.

- Hva kan foreldre gjøre for å oppmuntre sine sønner og døtre til å være gode venner for hverandre? Hva kan søsken gjøre for å styrke innbyrdes vennskap?
- Hva kan mann og hustru gjøre for å gjøre hverandre lykkelig?

Hvordan vi kan få en velfungerende familie

- Hva gjør du for å styrke din familie og få den til å fungere bra?

President Harold B. Lee sa: «Den aller viktigste del av Herrens verk som du noensinne kommer til å utføre, vil du utføre innenfor veggene i ditt eget hjem» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Harold B. Lee* [2000], 134).

Satan vet hvor viktige familier er i vår himmelske Faders plan. Han søker å ødelegge dem ved å hindre oss i å holde oss nær til Herren. Han vil friste oss til å gjøre ting som trekker familien bort fra hverandre.

Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum har erklært: «Gode ekteskap og familier opprettes og opprettholdes når de bygger på prinsippene tro, bønn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kjærlighet, medfølelse, arbeid og sunne aktiviteter» (*Lys over Norge*, juni 1996, s. 10-11).

Vi ønsker alle å ha en lykkelig, velfungerende familie. Følgende forslag vil være en hjelp til det:

1. Hold familiebønn hver kveld og morgen (se 3. Nephi 18:21).
Be sammen som mann og hustru.
2. Undervis barna i evangeliet hver uke på familiens hjemmeaften.
3. Studer Skriftene regelmessig som familie.
4. Gjør ting sammen som familie, det kan være arbeidsprosjekter, utflukter og avgjørelser.
5. Lær å være vennlig, tålmodig, langmodig og nestekjærlig (se Moroni 7:45-48).
6. Vær regelmessig tilstede på Kirkens møter (se L&p 59:9-10).
7. Følg Herrens råd i L&p 88:119: «Organiser dere, forbered alt som er nødvendig, og bygg et hus, ja, et bønnens hus, et

fastens hus, et troens hus, et lærdommens hus, et herlighetens hus, et ordens hus, et Guds hus.»

8. Skriv familiehistorie, utfør tempelarbeid sammen og motta templets beseglende ordinanser.

Familien er den viktigste enhet i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Kirken er til for å hjelpe familier å oppnå evige velsignelser og opphøyelse. Kirkens organisasjoner og programmer er opprettet for å styrke oss individuelt og hjelpe oss å leve sammen som familier for evig.

- Hva kan familier gjøre for å arbeide seg gjennom vanskelige tider?
- Hvilke tegn har du sett på at for eksempel familiebønn, familieskriftstudium, familieråd, felles måltider og familiens hjemmeaften har gjort en forskjell?

Ytterligere skriftsteder og andre kilder

- Moses 2:27-28 (mann og kvinne skapt og velsignet)
- 1. Mosebok 2:24 (mannen skal holde seg til sin hustru)
- L&p 49:15-16 (Gud innstiftet ekteskapet)
- Efeserne 6:4 (oppdra barna til rettferdighet)
- L&p 132:15-21 (evig ekteskap)
- L&p 88:119-26 (instruksjoner for en velfungerende familie)
- L&p 93:40-50 (Herren befaler foreldre å oppdra sine barn i lys og sannhet)
- «Familien – en erklæring til verden» (tilgjengelig på LDS.org og i mange av Kirkens publikasjoner, inkludert *Liahona*, jan. 1996, side 101; *Til styrke for ungdom: Vi oppfyller vår plikt overfor Gud* [artikkel nr. 36550 170], side 44; og *Tro mot pakten: En oppslagsbok i evangeliet* [artikkel nr. 36863 170], side 41-43)

Ansvar i familien

Kapittel 37

Foreldrenes ansvar

- Hvilket felles ansvar har mann og hustru for å oppdra sine barn?

Alle har en viktig plass i sin familie. Gjennom profeter har Herren forklart hvordan fedre, mødre og barn skulle oppføre seg og føle for hverandre. Som ektemenn, hustruer og barn trenger vi å lære hva Herren forventer at vi skal gjøre for å oppfylle vår hensikt som en familie. Hvis vi alle gjør vår del, vil vi være forenet for evig.

I foreldres hellige ansvarsoppgaver er de «forpliktet til å hjelpe hverandre som likeverdige partnere» («Familien – En erklæring til verden», *Lys over Norge*, jun. 1996, 10). De skulle samarbeide om å tilrettelegge for familiens åndelige følelsesmessige, intellektuelle og fysiske behov.

Noen ansvarsoppgaver må deles mellom mann og hustru. Foreldre skulle undervise sine barn i evangeliet. Herren advarte og sa at hvis foreldre ikke underviser sine barn om tro, omvendelse, dåp og Den hellige ånds gave, vil synden være på foreldrenes hode. Foreldre skulle også lære sine barn å be og etterleve Herrens bud. (Se L&p 68:25-28.)

En av de beste måter foreldre kan undervise sine barn på, er ved eksempel. Mann og hustru skulle vise kjærlighet og respekt for hverandre og for sine barn, både i ord og handling. Det er viktig å huske at hvert eneste familiemedlem er et Guds barn. Foreldre skulle behandle sine barn med kjærlighet og respekt og opptre fast, men vennlig overfor dem.

Foreldre skulle forstå at barna noen ganger vil treffe feil valg selv etter å ha blitt undervist i sannheten. Når det skjer, må ikke

---

For lærere: Som i kapittel 36, må du være varsom overfor følelsene til dem som ikke har en ideell familiesituasjon i hjemmet. Legg vekt på at med veiledning fra Herren og hjelp fra familiemedlemmer og Kirken kan enslige foreldre lykkes i oppdragelsen av sine barn.

foreldrene gi opp. De skulle fortsette å undervise sine barn, uttrykke kjærlighet, være gode eksempler og faste og be for dem.

Mormons bok forteller hvordan en fars bønner hjalp en opprørske sønn å vende tilbake til Herrens veier. Alma den yngre hadde falt fra en rettferdig fars, Almas, lærdommer og dratt ut for å forsøke å ødelegge Kirken. Faren ba i tro for sin sønn. En engel viste seg for Alma den yngre, og han omvendte seg fra sin ugudelighet. Han ble en stor leder i Kirken. (Se Mosiah 27:8-32.)

Foreldre kan skape en atmosfære med ærbødighet og respekt i hjemmet hvis de underviser og leder sine barn med kjærlighet. Foreldre skulle også skape gledelige erfaringer for sine barn.

- Hvordan kan mann og hustru støtte hverandre i sine roller? Hvor kan enslige foreldre vende seg for å få støtte?

Fars ansvar

- Hvilke positive eksempler har du sett på fedre som oppdrar sine barn?

«Etter guddommelig forordning skal fedre presidere over sin familie i kjærlighet og rettferdighet, og de er ansvarlige for å sørge for livets nødvendigheter og beskyttelse for sin familie (*Lys over Norge*, jun. 1996, 10). En verdig far som er medlem av Kirken, har anledning til å inneha prestedømmet – det gjør ham til familiens prestedømsleder. Han skulle lede sin familie med ydmykhet og vennlighet og ikke med makt eller grusomhet. Skriftene viser at de som bærer prestedømmet, skulle lede med overtalelse, mildhet, kjærlighet og vennlighet (se L&P 121:41-44; Efeserne 6:4).

Faren deler prestedømmets velsignelser med sine familiemedlemmer. Når en mann har Det melkisedekske prestedømme, kan han dele disse velsignelsene ved å salve syke og gi spesielle prestedømsvelsignelser. Under ledelse av en presiderende prestedømsleder kan han velsigne spedbarn, døpe, bekrefte og utføre prestedømsordinasjoner. Han skulle foregå med et godt eksempel for sin familie ved å etterleve budene. Han skulle også sørge for at familien ber sammen to ganger daglig og har familiens hjemmeaften.

Far skulle tilbringe tid sammen med hvert barn individuelt. Han skulle lære sine barn riktige prinsipper, snakke med dem om deres problemer og bekymringer og kjærlig gi dem råd. Vi finner noen gode eksempler i Mormons bok (se 2. Nephi 1:14-3:25; Alma 36-42).

Det er også en fars plikt å dekke familiens fysiske behov og påse at de får det som er nødvendig av mat, husvære, klær og utdanning. Selv om han ikke er istand til å forsørge dem helt alene, må han ikke frasi seg ansvaret for å ivareta sin familie.

Mors ansvar

- Hvilke positive eksempler har du sett på mødre som oppdrar sine barn?

President David O. McKay sa at det edleste kall i verden er å være mor (se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – David O. McKay* [2003], 157). Det er et hellig kall, et partnerskap med Gud med hensyn til å bringe hans åndebarn inn i verden. Å føde barn er en av de aller største velsignelser. Hvis det ikke er en far i hjemmet, er det mor som presiderer over familien.

President Boyd K. Packer lovpriste kvinner som ikke kunne få egne barn og likevel søkte å påta seg omsorg for andres. Han sa: «Når jeg taler om mødre, taler jeg ikke bare om de kvinner som har født barn, men også om dem som har oppfostret barn som andre har født, og om de mange kvinner som, uten egne barn, har vært mødre for andres barn» *Mothers* [1977], 8).

Profeter i de siste dager har sagt: «En mor er først og fremst ansvarlig for å ha omsorg for sine barn» (*Lys over Norge*, jan. 1996, 10). Mor trenger å tilbringe tid sammen med sine barn og undervise dem i evangeliet. Hun skulle leke og arbeide sammen med dem så de kan oppdage verden rundt seg. Hun må også hjelpe familien å forstå hvordan de kan gjøre hjemmet til et hyggelig sted å være. Hvis hun er varm og kjærlig, hjelper hun barna til en god selvfølelse.

Mormons bok beskriver 2000 unge menn som hevet seg til storhet på grunn av det deres mødre hadde lært dem (se Alma 53:16-23).

Ledet av profeten Helaman dro de ut i krig mot sine fiender. De hadde lært av sine mødre å være ærlige, tapre og pålitelige. Deres mødre hadde også lært dem at hvis de ikke tvilte, ville Gud befri dem (se Alma 56:47). Alle overlevde slaget. De uttrykte tro på sine mødres lærdommer da de sa: «Vi tviler ikke på at våre mødre visste det» (Alma 56:48). Enhver mor som har et vitnesbyrd, kan ha dyptgripende virkning på sine barn.

Barnas ansvar

- Hvordan hjelper barn sine foreldre å skape et lykkelig hjem?

Barna deler foreldrenes ansvar for å skape et lykkelig hjem. De skulle følge budene og samarbeide med andre familiemedlemmer. Herren har ikke behag i at barna krangler (se Mosiah 4:14).

Herren har befalt barn å hedre sine foreldre. Han sa: «Hedre din far og din mor, så dine dager må bli mange i ... landet» (2. Mosebok 20:12). Å hedre sine foreldre vil si å elske og respektere dem. Det vil også si å være lydige mot dem. Skriftene ber barn: «Vær lydige mot deres foreldre, i Herren! For dette er rett» (Efeserbrevet 6:1).

President Spencer W. Kimball sa at barn skulle lære å arbeide og ta sin del av ansvaret i hjem og hage. De skulle få oppgaver for å holde huset rent og ryddig. (Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Spencer W. Kimball* [2006], 123.)

- Hva skulle barna gjøre for å hedre og respektere sine foreldre?
- Hva gjorde dine foreldre som førte til at du hedret og respekterte dem?

Det følger velsignelser med å påta seg ansvar

- Hva kan det enkelte familiemedlem gjøre for å gjøre hjemmet hyggelig?

En kjærlig og lykkelig familie oppstår ikke ved en tilfeldighet. Alle i familien må gjøre sitt. Herren har gitt ansvar til både foreldre og barn. Skriftene lærer oss at vi må være omtensomme, ha et munttert sinn og ta hensyn til andre. Når vi snakker, synger eller arbeider

der sammen, kan vi glede oss over at familien er harmonisk. (Se Kolosserne 3.)

- Hva slags tradisjoner og praksis kan gjøre hjemmet lykkelig?

Ytterligere skriftsteder og andre kilder

- Ordspr. 22:6 (lære opp barna)
- Efeserne 6:1-3 (barn skal adlyde sine foreldre)
- L&p 68:25-28; Efeserne 6:4 (foreldres ansvar)
- «Familien – en erklæring til verden» (tilgjengelig på LDS.org og i mange av Kirkens publikasjoner, inkludert *Lys over Norge*, jan. 1996, side 10; *Til styrke for ungdom: Vi oppfyller vår plikt overfor Gud* [artikkel nr. 36550 170], side 44; og *Tro mot pakten: En oppslagsbok i evangeliet* [artikkel nr. 36863 170], side 41-43)
- *Veiledning for familien* (artikkel nr. 31180 170)

Evig ekteskap

Kapittel 38

Ekteskapet er innstiftet av Gud

Ekteskap mellom mann og kvinne er en viktig del av Guds plan. Herren har sagt: «Den som forbyr ekteskap, er ikke ordinert av Gud, for ekteskapet er gitt til mennesket av Gud» (L&p 49:15). Helt siden begynnelsen har ekteskap vært en lov i evangeliet. Ekteskapet er ment å vare evig, ikke bare for vårt liv på jorden.

Adam og Eva ble viet av Gud før døden fantes i verden. Det var et evig ekteskap. De underviste sine barn og barnebarn om loven om evig ekteskap. Etter hvert som årene gikk, kom ondskapen inn i folks hjerter, og myndigheten til å utføre denne hellige ordinans ble tatt bort fra jorden. Ved evangeliets gjengivelse er evig ekteskap blitt gjengitt til jorden.

- Hvorfor er det viktig å vite at ekteskap mellom mann og kvinne er forordnet av Gud?

Evig ekteskap er en betingelse for opphøyelse

- Hvordan lyder Herrens lære om ekteskap, og på hvilken måte skiller den seg fra verdens syn?

Mange mennesker i verden betrakter ekteskapet kun som en samfunnsskikk, en juridisk avtale mellom en mann og en kvinne om at de skal leve sammen. Men for siste-dagers-hellige er ekteskap mye mer. Vår opphøyelse er betinget av ekteskap, sammen med andre prinsipper og ordinanser som tro, omvendelse, dåp og mottakelse av Den hellige ånds gave. Vi tror at ekteskapet er den helligste forbindelse som kan eksistere mellom en mann og en kvinne. Denne hellige forbindelse innvirker på vår lykke nå så vel som i evigheten.

Vår himmelske Fader har gitt oss loven om evig ekteskap så vi kan bli ham lik. Herren har sagt:

«Der er tre himler eller grader i den celestiale herlighet;

og for å oppnå den høyeste, må et menneske inngå i dette prestedømmets orden, med andre ord, den nye og evige ekteskapspakt;

og hvis det ikke gjør dette, kan det ikke oppnå den» (131:1-3).

Evig ekteskap må inngås ved den riktige myndighet i templet

- Hvorfor må evig ekteskap inngås ved riktig myndighet i templet for å være evigvarende?

Forrettelse av evig ekteskap må utføres av en som har den beseglende kraft og myndighet. Herren har lovet: «Hvis en mann ekter en hustru ved ... den nye og evige pakt ... [beseglet] av ham som er salvet ... og hvis de holder fast ved [Herrens] pakt ... skal [den] ... være i full kraft når de ikke lenger er i verden» (L&p 132:19).

Ikke bare må evig ekteskap forrettes av den riktige prestedømsmyndighet, det må også skje i et av vår Herres hellige templer. Templet er det eneste sted denne hellige ordinans kan utføres.

I templet kneler siste-dagers-hellige par ned ved et av de hellige altere i nærvær av familie og venner som selv har mottatt tempelbegavelsen. De inngår sin ekteskapspakt for Gud. De blir erklært mann og hustru for tid og all evighet. Dette gjøres av en som har Guds hellige prestedømme og er gitt myndighet til å utføre denne hellige ordinans. Han handler under ledelse av Herren og lover ekteparet opphøyelsens velsignelser. Han instruerer dem i hva de må gjøre for å motta velsignelsene. Han minner dem om at enhver velsignelse er betinget av lydighet mot Guds lover.

Hvis vi vies ved en annen myndighet enn ved prestedømmets myndighet i templet, er ekteskapet kun gyldig for dette liv. Etter døden har ikke ektefellene noe krav på hverandre eller på sine

---

For lærere: Alle medlemmer, enten de er gifte eller enslige, må forstå læren om evig ekteskap. Du bør imidlertid være var for følelsene til ugifte voksne. Hjelp etter behov klassens eller familiens medlemmer å forstå at alle vår himmelske Faders barn som er trofaste mot sine pakter i dette liv, vil få mulighet til å motta alle evangeliets velsignelser i evighetene, også anledning til å få en evig familie.

barn. Et evig ekteskap gir oss anledning til å fortsette som familie etter dette liv.

Fordeler med et evig ekteskap

- Hvilke velsignelser følger et evig ekteskap i dette liv og i evigheten?

Som siste-dagers-hellige har vi et evig perspektiv og lever ikke bare for øyeblikket. Men vi kan høste velsignelser i dette liv som resultat av at vi er viet for evigheten. Noen av dem er:

1. Vi vet at vårt ekteskap kan vare evig. Døden kan bare skille oss midlertidig. Ingenting kan skille oss for evig, unntatt vår egen ulydighet. Vissheten om dette gjør at vi arbeider hardere for å ha et lykkelig, velfungerende ekteskap.
2. Vi vet at våre familiebånd kan fortsette gjennom evigheten. Vissheten om det gjør at vi er omhyggelige med å undervise og lære opp våre barn. Det hjelper oss også å vise større tålmodighet og kjærlighet. Følgelig skulle vi ha et lykkeligere hjem.
3. Fordi vi er blitt viet på Guds forordnede måte, er vi berettiget til å ha et rikelig mål av Ånden i vårt ekteskap, såfremt vi holder oss verdig.

Noen velsignelser vi kan glede oss over for evig, er:

1. Vi kan leve i den høyeste grad av Guds celestiale rike.
  2. Vi kan bli opphøyet slik Gud er, og motta en fylde av glede.
- Hvordan kan et evig perspektiv innvirke på vårt syn på ekteskap og familie?

Vi må forberede oss til evig ekteskap

- Hva kan vi gjøre for å hjelpe de unge å forberede seg til evig ekteskap?

President Spencer W. Kimball har sagt: «Ekteskap er kanskje den viktigste av alle avgjørelser og har den mest langtrekkende virkning fordi den ikke bare gjelder den umiddelbare lykke, men også evige gleder. Det berører ikke bare de to personene det gjelder,

---

men også deres familier og spesielt deres barn og deres barns barn igjen gjennom mange generasjoner. Når man skal velge en ledsager for livet og evigheten, skulle man visselig gjøre den omhyggeligste planlegging og overveielse med bønn og faste for å sikre at denne, av alle avgjørelser, ikke må være feil» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* [2006], 196).

Evig ekteskap skulle være målet for enhver siste-dagers-hellig. Det gjelder også dem som allerede er gift ved borgerlig lov. Forberedelse til evig ekteskap krever mye omtanke og bønn. Bare medlemmer av Kirken som lever rettskaffent, tillates å komme inn i templet (se L&p 97:15-17). Vi bestemmer oss ikke plutselig en dag for at vi vil gifte oss i templet, og så reiser dit samme dag og blir gift. Vi må først oppfylle visse krav.

Før vi kan reise til templet må vi være aktive, verdige medlemmer av Kirken i minst ett år. Menn må ha Det melkisedekske prestedømmet. Vi må ha et intervju med grenspresidenten eller biskopen. Hvis han finner oss verdige, vil han gi oss en tempelanbefaling. Hvis vi ikke er verdige, vil han rettleder oss og hjelpe oss å sette oss mål for å bli verdige til å komme til templet.

Når vi har fått anbefaling fra vår biskop eller grenspresident, må vi ha et intervju med stavspresidenten eller misjonspresidenten. Vi blir stilt spørsmål som disse under intervjuer for tempelanbefaling:

1. Tror du på, og har du et vitnesbyrd om, Gud den evige Fader, hans Sønn, Jesus Kristus, og Den hellige ånd? Har du et fast vitnesbyrd om gjengivelsen av evangeliet?
2. Oppholder du presidenten for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige som profet, seer og åpenbarer? Oppholder du ham som den eneste person på jorden som innehar myndighet til å utøve alle prestedømmets nøkler?
3. Etterlever du kyskhetsloven?
4. Betaler du full tiende?
5. Holder du Visdomsordet?
6. Er du ærlig i din omgang med dine medmennesker?

7. Arbeider du med flid for å holde de pakter du har inngått, være tilstede på nadverdsmøtene og prestedømsmøtene og leve i harmoni med evangeliets lover og bud?

Når du ber om tempelanbefaling, skulle du huske at det å tre inn i templet er et hellig privilegium. Det er en alvorlig handling og ikke noe som må tas lett på.

Vi må søke oppriktig å adlyde enhver pakt vi inngår i templet. Herren har sagt at hvis vi er sanne og trofaste, vil vi tre inn til vår opphøyelse. Vi vil bli vår himmelske Fader lik. (Se L&p 132:19-20.) Tempelektenskap er verdt et hvilket som helst offer. Det er en måte å oppnå uvurderlige evige velsignelser på.

- Hva kan vi gjøre for å oppmuntre de unge til å sette seg som mål å bli viet i templet? Hvordan kan vi hjelpe dem å forberede seg til det?

Ytterligere skriftsteder

- 1. Mosebok 1:26-28 (vi skulle bli mange og fylle jorden)
- 1. Mosebok 2:21-24 (det første ekteskapet ble forrettet av Gud)
- Matteus 19:3-8 (det Gud har sammenføyet)
- L&p 132 (ekteskapslovens evige natur)
- L&p 42:22-26 (ekteskapsløftene skulle overholdes)
- Jakobs bok 3:5-7 (mann og hustru skulle være trofaste mot hverandre)

Kyskhetsloven

Kapittel 39

Til foreldre

Dette kapitlet inneholder enkelte ting som ligger for høyt for småbarns modenhet. Det er best å vente til barna blir gamle nok til å forstå seksuelle forhold og forplantning før det undervises i disse delene av kapitlet. Kirkens ledere har sagt at foreldrene er ansvarlige for å undervise sine barn om forplantningen (prosessen med å unnfange og føde barn). Foreldre må også lære dem kyskhetsloven, som er forklart i dette kapitlet.

Foreldre kan begynne med å lære barna fra de er helt små, å ha riktig holdning til kroppen sin. Hvis vi snakker åpent, men ærbødig med barna og bruker de riktige betegnelse på kroppens deler og funksjonere, vil de vokse opp uten unødig forlegenhet over kroppen sin.

Barn er naturlig nysgjerrige. De vil vite hvordan kroppen fungerer. De vil vite hvor barna kommer fra. Hvis foreldrene straks gir klare svar på alle slike spørsmål slik at barna kan forstå, vil de fortsette å komme til dem med sine spørsmål. Hvis de derimot svarer dem slik at de føler seg forlegne, avvist eller utilfreds, vil de sannsynligvis gå til andre med sine spørsmål og kanskje få uriktige opplysninger og upassende holdninger.

Det er imidlertid hverken fornuftig eller nødvendig å fortelle barna alt på en gang. Foreldrene trenger bare å svare på det de har spurt om og som de kan forstå. Når vi besvarer slike spørsmål, kan vi lære barna viktigheten av å respektere sitt eget og andres legeme. Foreldre skulle lære barna å kle seg sømmelig. De skulle korrigere feilaktige oppfatninger og vulgær språkbruk som de lærer av andre.

Når barna blir modne nok til det, skulle foreldrene åpent diskutere forplantning med dem. Barna skulle forstå at disse kreftene er gode, og at det er Herren som har gitt oss dem. Han forventer at vi skal bruke dem innenfor de grenser han har fastsatt.

Småbarn kommer rene og uskyldige fra vår himmelske Fader til jorden. Når foreldre ber om veiledning, vil Herren inspirere dem til å undervise barna til rett tid og på riktig måte.

Forplantningskraften

- Hvorfor skulle foreldre lære sine barn om forplantning og kyskhets? Hvordan kan de gjøre dette på en passende måte?

Gud befalte alt levende å formere seg, hver etter sitt slag (se 1. Mosebok 1:22). Formeringen var en del av hans plan, slik at alle former for liv skulle fortsette å eksistere på jorden.

Så satte han Adam og Eva på jorden. De var forskjellige fra hans øvrige skapninger fordi de var hans ådebarn. I Edens have bragte han Adam og Eva sammen i ekteskap og befalte dem å bli mange og fylle jorden (se 1. Mosebok 1:28). Men deres liv skulle styres av morallover fremfor instinkt.

Gud ønsket at hans ådebarn skulle bli født i familier, slik at de kunne få riktig omsorg og bli undervist. På samme måte som Adam og Eva skal vi frembringe fysiske legemer for disse ådebarna. Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum har uttalt: «Vi erklærer at den måte hvorved jordisk liv blir skapt, er guddommelig forordnet» («Familien – En erklæring til verden», *Lys over Norge*, jan. 1996, 101). Gud har befalt at seksuelt forhold mellom mann og kvinne kun skal forekomme innenfor ekteskapet. Dette budet kalles kyskhetsloven.

Kyskhetsloven

- Hva er kyskhetsloven?

Vi skal kun ha seksuell omgang med vår ektefelle som vi er lovmessig viet til. Ingen mann eller kvinne skal ha seksuell omgang før ekteskapet. Etter at vi har inngått ekteskap, er seksuell omgang kun tillatt med vår ektefelle.

Herren sa til israelittene: «Du skal ikke drive hor» (2. Mosebok 20:14). Israelitter som brøt dette budet, ble idømt streng straff. Herren har gjentatt dette budet i de siste dager (se L&p 42:24).

Vi har lært at kyskhetsloven omfatter mer enn seksuell omgang. Det første presidentskap har advart ungdom mot andre seksuelle synder:

«Gjør ikke noe før ekteskapet som vil vekke de sterke følelsene som bare må komme til uttrykk innenfor ekteskapet. Innlåt deg ikke på lidenskapelig kyssing, å ligge ned med eller oppå en annen, eller å berøre intime, hellige deler av en annens kropp, med eller uten klær på. Tillat ingen å gjøre det med deg. Vekk ikke slike følelser i din egen kropp » (*Til styrke for ungdom* [hefte, 2000], 27).

I likhet med andre brudd på kyskhetsloven er homoseksuelle handlinger en alvorlig synd. Profeter i de siste dager har talt om farene ved homoseksuell adferd og om Kirkens bekymring for mennesker som måtte ha slike tilbøyeligheter. President Gordon B. Hinckley har sagt:

«Vi tror for det første at ekteskap mellom mann og kvinne er forordnet av Gud. Vi tror at ekteskapet kan være evig ved utøvelse av det evige prestedømmes myndighet i Herrens hus.

Folk spør om vårt syn på personer som betrakter seg som såkalte homofile og lesbiske. Mitt svar er at vi elsker dem som Guds sønner og døtre. De kan ha visse tilbøyeligheter som er sterke og vanskelige å kontrollere. De fleste mennesker har til forskjellige tider tilbøyeligheter av et eller annet slag. Hvis de ikke gir etter for dem, kan de gå fremover som alle andre medlemmer av Kirken. Hvis de bryter kyskhetsloven og Kirkens moralnormer, underkastes de Kirkens disiplinering på samme måte som andre.

Vi ønsker å hjelpe disse menneskene, styrke dem, bistå dem i deres problemer og hjelpe dem i deres vanskeligheter. Men vi kan ikke forholde oss passive hvis de hengir seg til umoral, hvis de prøver å støtte og forsvare og leve i såkalt partnerskapsforhold. Å tillate det ville være å ta lett på det svært alvorlige og hellige

grunnlag for det Gud-gitte ekteskap og selve dets formål, nemlig å opprette familier» (I *Liahona*, jan. 1999, 83).

Satan ønsker at vi skal bryte kyskhetsloven

- På hvilke måter frister Satan folk til å bryte kyskhetsloven?

Satans plan er å bedra så mange av oss som mulig for å hindre at vi kommer tilbake for å leve sammen med vår himmelske Fader. Noe av det mest ødeleggende han kan gjøre, er å lokke oss til å bryte kyskhetsloven. Han er slu og mektig. Han vil ha oss til å tro at det ikke er synd å bryte denne loven. Mange er blitt bedratt. Vi må være på vakt mot onde påvirkninger.

Satan angriper våre normer for anstendighet. Han vil ha oss til å tro at fordi menneskekroppen er vakker, skal den vises frem og verdsettes. Vår himmelske Fader ønsker at vi skal holde kroppen vår tildekket så vi ikke oppmuntrer andre til upassende tanker.

Satan oppfordrer oss ikke bare til å kle oss usømmelig, men også til å tenke umoralske eller utilbørlige tanker. Dette gjør han ved hjelp av bilder, filmer, historier, vitser, musikk og dans som assosieres med umoralske handlinger. Kyskhetsloven krever at vi skal ha både rene tanker og rene handlinger. Profeten Alma forkynte at når vi skal dømmes av Gud, «vil våre tanker også fordømme oss. Og i denne fryktelige tilstand skal vi ikke våge å se opp til vår Gud» (se Alma 12:14).

Jesus forkynte: «Dere har hørt det er sagt: Du skal ikke drive hor! Men jeg sier dere: Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte» (Matteus 5:27-28).

President Gordon B. Hinckley advarte: «Dere lever i en verden med fryktelige fristelser. Pornografi og dens tarvelige smuss feier over jorden som en fryktelig tidevannsbølge. Den er gift. Ikke se den, ikke les den. Den vil ødelegge dere hvis dere gjør det. Den vil ta fra dere selvrespekten. Den vil frarøve dere sansen for det som er vakkert i livet. Den vil bryte dere ned og trekke dere inn i en sump av onde tanker, og kanskje også onde handlinger. Hold dere unna

den. Sky den som dere ville sky en farlig sykdom, for den er like dødelig. Vær dydige i tanke og gjerning. Gud har i en bestemt hensikt plantet i dere en guddommelig drift som lett kan nedbrytes i en ond og ødeleggende hensikt. Ikke gi dere inn på å ha fast følge mens dere er unge. Når dere kommer i den alder da dere tenker på å gifte dere, er tiden inne til den slags. Men dere gutter som går i videregående skole, trenger ikke dette, og det gjør heller ikke pikene.» (I *Lys over Norge*, jan. 1998, s. 56.)

Noen ganger frister Satan oss gjennom våre følelser. Han vet når vi er ensomme, forvirret eller deprimert. Han velger dette svake tidspunktet til å friste oss til å bryte kyskhetsloven. Vår himmelske Fader kan gi oss styrke til å komme uskadd gjennom disse prøvelsene.

Skriften forteller om en rettskaffen ung man ved navn Josef som nøytt stor tillit hos sin herre, Potifar. Potifar hadde gitt Josef herredømme over alt han eide. Potifars hustru begjærte Josef og fristet ham til å bedrive hor med henne. Men Josef motsto henne og flyktet fra henne. (Se 1. Mosebok 39:1-18.)

Paulus forkynte: «Dere har ikke møtt noen fristelse som mennesker ikke kan tåle. Og Gud er trofast. Han skal ikke la dere bli fristet over evne, men gjøre både fristelsen og utgangen på den slik at dere kan tåle den» (1. Korinterbrev 10:13). Alma la vekt på at vi ikke vil «bli fristet mer enn [vi] kan tåle» hvis vi ydmyker [oss] for Herren og påkaller hans hellige navn og alltid våker og ber» (se Alma 13:28).

- Hvilket forhold er det mellom sømmelighet og kyskheter? Hvordan kan foreldre lære sine barn å kle seg sømmelig, sømmelig språkbruk og oppførsel?
- Hvordan kan vi bekjempe pornografiens spredning og innflytelse?
- Hvilke løfter har Herren gitt oss som hjelp til å overvinne Satans fristelser?

For lærere: For å få hjelp til spørsmål angående anstendighet og kyskheter kan du lese heftet *Til styrke for ungdom* (artikkelnummer 36550 170), som kan bestilles fra distribusjonssenteret og på LDS.org, og som også kan være tilgjengelig på møtehusbiblioteket.

Å bryte kyskhetsloven er en ytterst alvorlig sak

Profeten Alma sørget fordi en av hans sønner hadde brutt kyskhetsloven. Alma sa til sin sønn Corianton: «Vet du ikke, min sønn, at disse ting er en avskyelighet i Herrens øyne, ja, mer avskyelig enn alle andre synder unntatt utgytelsen av uskyldig blod eller å fornekte Den Hellige Ånd?» (Alma 39:5). Ukyskhhet kommer nest etter mord i rekken av alvorlige synder.

Hvis en mann og en kvinne bryter kyskhetsloven og unnfanger et barn, kan de bli fristet til å begå en annen avskyelig synd: abort. Det er sjelden noen berettiget grunn for abort. Kirkens ledere har sagt at visse unntaksforhold kan rettferdiggjøre abort, som i tilfeller hvor graviditet skyldes incest eller voldtekt, når morens liv eller helse står på spill ifølge medisinsk ekspertise, eller når kompetente leger har fastslått at fosteret har alvorlige defekter som gjør at barnet ikke vil overleve fødselen. Men selv disse omstendighetene rettferdiggjør ikke automatisk abort. De som befinner seg i slike omstendigheter, skulle bare vurdere abort etter å ha rådført seg med Kirkens lokale ledere og etter å ha fått en bekreftelse gjennom oppriktig bønn.

«Når en mann og kvinne unnfanger et barn utenfor ekteskap, skulle alt gjøres for å oppmuntre dem til å gifte seg. Når det grunnet alder eller andre forhold er lite sannsynlig at det kan bli et godt ekteskap, skulle ugifte foreldre rådes til å plassere barnet for adopsjon gjennom LDS Family Service for å sikre at barnet vil bli beseglet til tempelverdige foreldre» (First Presidency letter, 26. juni 2002 og 19. juli 2002).

Det er ytterst viktig for vår himmelske Fader at hans barn overholder kyskhetsloven. Medlemmer av Kirken som bryter kyskhetsloven eller påvirker andre til å gjøre det, er gjenstand for Kirkens disiplinering.

De som bryter kyskhetsloven, kan få tilgivelse

De som har brutt kyskhetsloven, kan få fred. Herren forteller oss at «når den ugudelige vender om fra alle de synder han har gjort, og holder alle mine bud ... [skal] ingen av de overtredelser han har

gjort, tilregnes ham» (Esekiel 18:21-22). Fred oppnås bare gjennom tilgivelse.

President Kimball sa: «Til enhver tilgivelse er det knyttet en betingelse. Faste, bønn og ydmykhet må være minst like stor, eller større, enn synden. Man må ha et sønderknust hjerte og en angergiven ånd. Det må være tårer og en ekte forandring innerst inne. Man må være overbevist om sin synd, snu ryggen til det onde og bekjenne sine feil for de autoriteter som Herren har innsatt» (*Tilgivelsens mirakel* [1969], 323).

For mange er bekjennelsen det vanskeligste i omvendelsesprosessen. Vi må bekjenne, ikke bare til Herren, men også til den vi har krenket, for eksempel vår ektemann eller hustru, og til den behørlige prestedømsautoritet. Prestedømslederen (biskopen eller stavsprezidenten) vil dømme når det gjelder vår stilling i Kirken. Herren sa til Alma: «Enhver som begår overtredelse mot meg, ... hvis han bekjenner sine synder for deg og meg og omvender seg i hjertets oppriktighet, skal du tilgi ham, og jeg vil tilgi ham også» (Mosiah 26:29).

Men president Kimball advarte: «Selv om det er gitt så mange løfter om velsignelse, er ingen løfter gitt og ingen tilgivelse forespeilet den sjel som ikke omvender seg fullt og helt ... Det er neppe mulig å legge for sterk vekt på det faktum at menneskene ikke kan synde og bli tilgitt, og deretter synde om og om igjen og vente å bli tilgitt gang på gang» (*Tilgivelsens mirakel*, 323, 329). De som får tilgivelse og så gjentar synden, holdes ansvarlig for sine tidligere synder (se L&p 82:7; Ether 2:15).

De som overholder kyskhetsloven, får store velsignelser

- Hvilke velsignelser får vi ved å overholde kyskhetsloven?

Når vi overholder kyskhetsloven, kan vi leve uten skyldfølelser eller skam. Vi selv og våre barn blir velsignet når vi holder oss rene og plettfriske for Herren. Barna kan se hen til vårt eksempel og følge i våre fotspor.

Ytterligere skriftsteder

- Matteus 19:5-9; 1. Mosebok 2:24 (ekteskapets hellighet)
- Titus 2:4-12 (instruksjoner om kyskhets)
- 1. Korinterbrev 7:2-5; Efeserne 5:28 (lojalitet overfor ektefellen)
- Joh.åp. 14:4-5 (velsignelser for lydighet mot kyskhetsloven)
- Ordspr. 31:10 (dyd roses)
- Alma 39:9 (gå ikke etter dine øynes lyster)
- L&p 121:45 (la alltid dyd pryde dine tanker)
- Alma 42:16 (ikke omvendelse uten en straff)
- Alma 42:30 (unnskyld deg ikke for å synde)
- L&p 58:42-43 (den som har omvendt seg, bekjenner og avstår fra sine synder)

Tempelarbeid og slektshistorie

Kapittel 40

Vår himmelske Fader ønsker at hans barn skal vende tilbake til ham

Jesu Kristi forsoning sikrer at enhver av oss vil oppstå og leve for evig. Men hvis vi skal leve for evig sammen med vår familie i vår himmelske Faders nærhet, må vi gjøre alt Frelseren befaler oss å gjøre. Det innebærer å bli døpt og bekreftet og motta templets ordinanser.

Som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige har vi blitt døpt og bekreftet av en som har den riktige prestedømsmyndighet. Vi kan alle reise til templet for å motta de frelsende ordinanser som utføres der. Men mange av Guds barn har ikke hatt de samme muligheter som oss. De levde på et tidspunkt eller et sted hvor evangeliet ikke var tilgjengelig for dem.

Vår himmelske Fader ønsker at alle hans barn skal vende tilbake og leve sammen med ham. For de som døde uten dåp eller tempeleordinanser, har han sørget for en måte å få det til på. Han har bedt oss om å utføre ordinanser på vegne av våre forfedre i templet.

Herrens templer

- Hvorfor er templer viktige for oss?

Templene i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er spesielle bygninger som er innviet til Herren. Verdige medlemmer av Kirken kan reise dit for å motta hellige ordinanser og inngå pakter

---

For lærere: Bilder kan vekke interesse og øke elevenes forståelse. Vurder å be klassemedlemmene eller familiemedlemmene å tenke over hva de føler for tempelarbeid når de ser på bildet av et tempel i dette kapitlet.

med Gud. I likhet med dåpen er disse ordinansene og paktene nødvendige for vår frelse. De må utføres i Herrens templer.

Vi reiser også til templet for å lære mer om vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus. Vi får bedre forståelse av hensikten med livet og vårt forhold til vår himmelske Fader og Jesus Kristus. Vi blir undervist om vårt førjordiske liv, meningen med livet på jorden og livet etter døden.

Tempelordinanser besegler familier for evig

- Hva menes med å bli beseglet?

Alle tempelordinanser blir utført i kraft av prestedømmet. Ved dets myndighet er alle ordinanser som utføres på jorden, beseglet, eller bundet i himmelen. Frelseren lærte sine apostler: «Det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen» (Matteus 16:19; se også L&p 132:7).

Det er bare i templet vi kan bli beseglet til hverandre som familie for evig. Vielse i templet forener mann og kvinne som mann og hustru for evig, såfremt de holder sine pakter. Dåpen og alle andre ordinanser er en forberedelse til denne hellige begivenheten.

Når en mann og en kvinne blir viet i templet, blir barna som blir født etter det, også en del av deres evige familie. Ektepar som har blitt viet borgerlig, kan motta de samme velsignelser ved å forberede seg selv og sine barn til å reise til templet og bli beseglet til hverandre. Foreldre som lovmessig adopterer barn, kan få disse barna beseglet til seg.

- Hva må et ektepar foreta seg for å gjøre beseglingskraften gjeldende i sitt ekteskap?

Våre forfedre trenger vår hjelp

- Hvilket ansvar har vi for våre forfedre som døde uten å ha mottatt prestedømmets ordinanser?

Mario Cannamela giftet seg med Maria Vitta i 1882. De bodde i Tripani, Italia, hvor de fikk barn og hadde mange gode år sammen. Mario og Maria hørte ikke budskapet om Jesu Kristi gjengitte

---

evangelium i sin levetid. De ble ikke døpt. De hadde ingen mulighet til å dra til templet og bli beseget som en evig familie. Deres ekteskap endte ved døden.

Mer enn et århundre senere fant en stor gjenforening sted. Etterkommere av Mario og Maria reiste til Los Angeles tempel, der et oldebarn og hans hustru knelte ved et alter som stedfortredere ved beseelingen av Mario og Maria. Gledestårer rant da de tok del i Marios og Marias glede.

Mange av våre forfedre er blant dem som døde uten å høre evangeliet mens de var på jorden. De lever nå i åndeverdenen (se kapittel 41 i denne boken). De blir undervist i Jesu Kristi evangelium. De som har tatt imot evangeliet, venter på at tempelordinansene skal bli utført for dem. Når vi utfører disse ordinansene i templet for våre forfedre, kan vi få del i deres glede.

- På hvilken måte viser læren om frelse for de døde Guds rettferdighet og barmhjertighet?
- Hvilke erfaringer har du hatt med å utføre tempelarbeid for dine forfedre?

Slektshistorie – Hvordan vi begynner å hjelpe våre forfedre

- Hvilke grunnleggende trinn har vi i slektsarbeidet?

Siste-dagers-hellige oppfordres til å delta i slektshistorisk aktivitet. Gjennom det får vi kunnskap om våre forfedre så vi kan utføre ordinanser for dem. Slektshistorie omfatter tre grunnleggende trinn:

1. Finne frem til våre forfedre.
2. Finne ut hvilke forfedre som trenger å få utført tempelordinanser.
3. Påse at det blir utført ordinanser for dem.

De fleste menigheter og grener har slektshistoriekonsulenter som kan svare på spørsmål og lede oss til hjelpemidler vi har behov for. Hvis en menighet eller gren ikke har slektshistoriekonsulenter, kan biskopen eller grenspresidenten rettlede oss.

Finne frem til våre forfedre

For å utføre tempelordinanser for våre forfedre må vi vite hva de heter. Det finnes idag mange fine ressurser til hjelp for å finne våre forfedres navn.

En god måte å begynne å samle opplysninger om forfedre på er å se hva som finnes i ditt eget hjem. Vi har kanskje fødselsattester, vielsesattester eller dødsattester. Vi kan også finne familiebibler, nekrologer, familiehistorie eller dagbøker. I tillegg kan vi be slektninger om opplysninger som de har. Etter å ha samlet opplysninger hjemme og fra våre slektninger, kan vi lete i andre kilder, som FamilySearch.org. Vi kan også besøke et av Kirkens lokale slektshistoriske sentra.

Hvor mye vi finner vil avhenge av hva slags opplysninger som er tilgjengelige for oss. Vi har kanskje bare noen få slektsopplysninger og ikke kan gjøre mer enn å finne våre foreldre og besteforeldre. Hvis vi allerede har en stor samling slektsopptegetninger, kan vi klare å finne forfedre fra flere generasjoner lenger bakover i tid.

Vi kan holde rede på opplysningene vi innhenter, ved hjelp av familiegruppearke og anetavler.

Finne ut hvilke forfedre som trenger å få utført tempelordinanser

Tempelordinanser har vært utført for de døde siden Kirkens tidligste tid. Følgelig kan noen ordinanser for våre forfedre allerede være utført. For å finne ut hvilke forfedre som det trengs å få utført tempelordinanser for, er det to steder å lete. Våre egne slektsopptegetninger kan inneholde opplysninger om hva som er utført. Hvis ikke, har Kirken en opptegetning over alle ordinanser som er utført i templet. Din slektshistoriekonsulent kan være behjelpelig med det.

Påse at ordinansene blir utført

Mange av våre forfedre i åndeverdenen kan være ivrige etter å motta sine tempelordinanser. Så snart vi har funnet disse forfedrene, skulle vi ordne med at arbeidet blir gjort for dem.

En velsignelse ved slektshistorisk arbeid kommer ved å reise til templet og utføre ordinanser på vegne av våre forfedre. Vi skulle forberede oss til å få tempelanbefaling, slik at vi når det blir mulig for oss, kan utføre dette arbeidet. Hvis våre barn er 12 år eller eldre, kan de få del i de samme velsignelsene ved å bli døpt og bekreftet på vegne av sine forfedre.

Hvis det ikke er mulig for oss å reise til templet for å delta i ordinansene, vil templet ordne med å få ordinansene utført av andre medlemmer.

- Hvordan har Herren hjulpet deg eller medlemmer av din familie å finne opplysninger om dine forfedre?

Andre muligheter innen slektshistorie

- Finnes det enkle måter for noen med mange andre ansvarsoppgaver til å delta i slektshistorisk arbeid?

I tillegg til å tilveiebringe tempelordinanser for forfedre vi kjenner til, kan vi hjelpe dem i åndeverdenen på mange andre måter. Vi skulle søke Åndens veiledning og overveie hva vi kan gjøre. Avhengig av vår personlige situasjon kan vi gjøre følgende:

1. Reise til templet så ofte som mulig. Etter at vi har gått gjennom templet for oss selv, kan vi utføre frelsende ordinanser for andre som venter i åndeverdenen.
2. Granske videre for å identifisere forfedre som det er vanskelig å finne. Slekthistoriekonsulenter kan vise oss nyttig kildemateriale.
3. Hjelpe til med Kirkens indekseringsprogram. Ved hjelp av dette programmet kan medlemmer tilrettelegge genealogiske opplysninger til bruk i Kirkens slektshistoriske dataprogrammer. Programmene gjør det enklere for oss å finne våre forfedre.
4. Bidra med slektsopplysninger til Kirkens aktuelle dataprogrammer for slektshistorie. Disse programmene inneholder genealogier som er bidrag fra folk over hele verden. Det gir folk mulighet til å arbeide med de samme slektsopplysningene.

Slektshistoriekonsulenter kan gi mer informasjon om Kirkens dataprogrammer.

5. Delta i familieorganisasjoner. Vi kan utrette mye mer for våre forfedre ved å samarbeide med andre familiemedlemmer.
- Tenk over hva du kan gjøre for å øke din deltakelse i slektshistorisk arbeid og tempelarbeid.

Ytterligere skriftsteder

- 1. Peter 4:6 (evangeliet ble forkynt for de døde)
- Malaki 4:5-6; L&p 2:2; 3. Nephi 25:5-6 (Elijahs misjon)
- 1. Korinterbrev 15:29; L&p 128:15-18 (arbeid for de døde)
- L&p 138 (de dødes forløsning)

Den etterjordiske ånde verdenen

Kapittel 41

Livet etter døden

- Hva skjer med oss etter døden?

Vår himmelske Fader forberedte en plan for vår frelse. Som en del av planen sendte han oss fra sin nærhet for å leve på jorden og motta dødelige legemer av kjøtt og blod. Til sist vil vårt jordiske legeme dø, og vår ånd vil gå til ånde verdenen. Ånde verdenen er et sted hvor vi venter, arbeider, lærer og, når det gjelder de rettferdige, hviler fra sorg og bekymringer. Vår ånd vil være der inntil vi er rede for oppstandelsen. Da vil vårt dødelige legeme igjen bli forenet med vår ånd, og vi vil motta den herlighetsgrad vi har gjort oss beredt til (se kapittel 46 i denne boken).

Mange har undret hvordan det er i ånde verdenen. Skriftene og profeter i de siste dager har opplyst oss om ånde verdenen.

- Hvilken trøst finner du i å vite at det er et liv etter døden? Hvordan kan vi bruke vår forståelse av ånde verdenen etter døden til å trøste andre?

Hvor er ånde verdenen?

Profeter i de siste dager har sagt at åndene til dem som har dødd, ikke er langt borte fra oss. President Ezra Taft Benson har sagt: «Noen ganger blir sløret mellom dette liv og livet på den andre siden svært tynt. Være kjære som har gått videre, er ikke langt borte fra oss» (i Conference Report, apr. 1971, 18, eller *Ensign* juni 1971, 33). President Brigham Young forkynte at ånde verdenen er på jorden, rundt oss (se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Brigham Young* [1997], 279).

Hvordan er vår ånd?

Ånder har den samme legemlige form som dødelige, bortsett fra at åndelegemet har fullkommen form (se Ether 3:16). Ånder bringer med seg fra jorden holdninger som hengivenhet eller motvilje overfor det som er rettferdig (se Alma 34:34). De har de samme lyster og begjær som de hadde mens de var på jorden. Alle ånder er voksne i form. De var voksne før sin jordiske eksistens, og de er voksne etter døden, selv om de dør som småbarn eller spedbarn (se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph F. Smith* [1998], 131-32).

- Hvorfor er det viktig å vite at våre ånder vil ha de samme holdninger i åndeverdenen som de nå har?

Hvilken tilstand råder i åndeverdenen?

Profeten Alma i Mormons bok talte om to avdelinger eller tilstander i åndeverdenen:

«Deres ånder som er rettferdige, blir ønsket velkommen i en lykkes tilstand som kalles paradiset, en hvilens tilstand, en fredens tilstand hvor de skal hvile fra alle sine vanskeligheter og fra all bekymring og sorg.

Og da skal det skje at de ugudeliges ånder, ja, som er onde – for se, de har ingen del i Herrens Ånd, for se, de valgte onde gjerninger istedenfor gode, derfor kom djevelens ånd inn i dem og tok deres hus i besittelse – og disse skal kastes ut i det ytterste mørke, hvor det skal være gråt og jammer og tenners gnissel, og dette på grunn av deres synder, for de tas til fange ifølge djevelens vilje.

Og dette er de ugudelige sjelers tilstand, i mørke og med en forferdelig redsel og gru for Guds brennende vrede. Derfor forblir de i denne tilstand, så vel som de rettferdige i paradiset, inntil tiden for deres oppstandelse» (Alma 40:12-14).

Åndene klassifiseres etter hvor rent deres liv har vært og hvor lydige de har vært til Herrens vilje på jorden. De rettferdige og de ugudelige blir adskilt (se 1. Nephi 15:28-30), men åndene kan utvikle seg videre etter hvert som de lærer evangeliets prinsipper

og lever i overensstemmelse med dem. Åndene i paradiset kan undervise åndene som er i fangenskap (se L&p 138).

Paradis

Ifølge profeten Alma hviler de rettferdige ånder fra verdslig bekymring og sorg. Ikke desto mindre er de opptatt med å utføre Herrens verk. President Joseph F. Smith så i et syn at etter Jesu Kristi korsfestelse besøkte han de rettferdige i ånde verdenen. Han beskikket sendebud, ga dem kraft og myndighet og ga dem i oppdrag å «bringe evangeliets lys til dem som befant seg i mørke, ja, til alle menneskenes ånder» (L&p 138:30).

Kirken er organisert i ånde verdenen, og prestedømsbærere forsetter sine ansvarsoppgaver der (se L&p 138:30). President Wilford Woodruff forkynte: «Det samme prestedømme eksisterer på begge sider av sløret ... Enhver apostel, enhver sytti, enhver eldste osv., som er død i troen, vil så snart han har kommet over på den andre siden av sløret, tre inn i sin prestegjerning» (*Deseret News*, 25. jan. 1882, 818).

Familiebåndene er også viktige. President Jedediah M. Grant, som var rådgiver til Brigham Young, så ånde verdenen og beskrev for Heber C. Kimball den organisasjon som eksisterer der: «Han sa at folket han så der, var organisert i familier ... Han sa: "Da jeg så på familier, var noen mangelfulle, ... for jeg så familier som ikke kunne tillates å komme og bo sammen fordi de ikke hadde holdt sitt kall i ære her"» (*Deseret News*, 10. des. 1856, 316-17).

Ånder i fangenskap

Apostelen Peter refererte til ånde verdenen som et fangenskap, hvilket det er for noen (se 1. Peter 3:18-20). I ånde verdenen er også åndene til dem som ennå ikke har mottatt Jesu Kristi evangelium. Disse åndene har handlefrihet og kan lokkes både av det gode og

---

For lærere: For å hjelpe klassemedlemmene eller familiemedlemmene å forstå forskjellen mellom paradiset og åndenes fangenskap, kan du overveie å dele tavlen eller et stor ark i to med en strek, så du får to kolonner. Over den ene skriver du *De rettferdiges tilstand*. Over den andre skriver du *De ugudeliges tilstand*. Be medlemmene beskrive hver av tilstandene i ånde verdenen på grunnlag av det de leser i denne seksjonen. Oppsummer kommentarene deres i riktig kolonne.

det onde. Hvis de godtar evangeliet og de ordinanser som er utført for dem i templene, kan de forlate åndenes fangenskap og bo i paradiset.

I ånde verdenen er også de som forkastet evangeliet etter at det ble forkynt for dem, enten på jorden eller i åndenes fangenskap. Disse åndene lider i en tilstand kjent som helvete. De har fjernet seg selv fra Jesu Kristi barmhjertighet, han som sa: «For se, jeg, Gud, har lidd dette for alle for at de ikke skulle lide, hvis de ville omvende seg. Men hvis de ikke vil omvende seg, må de lide likesom jeg. Hvilken lidelse fikk meg, ja, Gud, den største av alle, til å skjelve av smerte og til å blø fra hver pore og lide, både på legeme og ånd» (L&p 19:16-18). Etter at de har lidd for sine synder, vil de bli tillatt, ved Jesu Kristi forsoning, å arve den laveste av herlighetsgradene, som er det telestiale rike.

- Hvordan ligner tilstandene i ånde verdenen dette liv?

Ytterligere skriftsteder

- 1. Peter 4:6 (evangeliet ble forkynt for de døde)
- Moses 7:37-39 (et åndenes fangenskap beredt for de ugudelige)
- L&p 76 (åpenbaring om de tre herlighetsriker)
- Lukas 16:19-31 (tiggerens og den rike manns skjebne i ånde verdenen)

Innsamlingen av Israels hus

Kapittel 42

Israels hus er Guds paktsfolk

- Hvilket ansvar har Guds paktsfolk overfor verdens nasjoner?

Jakob var en stor profet som levde flere hundre år før Kristi tid. Fordi Jakob var trofast, ga Herren ham det spesielle navnet Israel, som betyr «en som seirer med Gud» eller «lar Gud seire» (Bible Dictionary, «Israel», 708). Jakob hadde tolv sønner. Disse sønnene og deres familier ble kjent som Israels tolv stammer, eller israelittene (se 1. Mosebok 49:28).

Jakob var sønnesønn av Abraham. Herren inngikk en evig pakt med Abraham som ble fornyet med Isak og med Jakob og hans barn (se kapittel 15 i denne boken, se også bildet i dette kapitlet, der Jakob velsigner sine sønner). Gud lovet at israelittene ville være hans paktsfolk så lenge de ville være lydige mot hans bud (se 5. Mosebok 28:9-10). De ville være en velsignelse for alle verdens nasjoner ved å bringe evangeliet og prestedømmet til dem (se Abraham 2:9-11). Således ville de holde sin pakt med Herren og han ville holde sin pakt med dem.

Israels hus ble adspredt

Om og om igjen har Herrens profeter advart Israels hus og sagt hva som ville skje hvis de ble ugudelige. Moses profeterte: «Herren skal sprede deg blant alle folkene fra jordens ene ende til den andre» (5. Mosebok 28:64).

Tross advarselen brøt israelittene stadig Guds bud. De kjempet seg imellom og delte seg i to riker: Nordriket, kalt Israels rike, og Sydriket, kalt Juda rike. Ti av Israels tolv stammer bodde i Nordriket.

Under en krig ble de erobret av sine fiender og ført i fangenskap. Noen av dem unnslopp senere til landene i nord og ble tapt for resten av verden.

Omkring hundre år etter at Nordriket ble tatt, ble også Sydriket erobret. Hovedstaden Jerusalem ble ødelagt i år 586 F.KR. og mange av de gjenværende to Israels stammer ble tatt til fange. Senere vendte noen av disse stammene tilbake og bygget opp igjen Jerusalem. Like før Jerusalem ble ødelagt forlot Lehi og hans familie, som tilhørte Israels hus, byen og slo seg ned på det amerikanske fastland.

Etter Kristi tid ble Jerusalem igjen ødelagt, denne gang av romerske soldater. Jødene ble spredt over store deler av verden. Idag finner vi israelitter i alle verdens land. Mange av dem vet ikke at de er etterkommere av det gamle Israels hus.

- Hvordan har det gavnet Guds barn at hans paktsfolk har blitt spredd over hele jorden?

Israels hus må samles

- Hvorfor ønsker Herren å samle sitt folk?
- Hvordan vil Israels hus bli innsamlet?

Herren lovet at hans paktsfolk en dag skulle samles: «Jeg vil selv samle resten av mine får fra alle de land jeg har drevet dem bort til» (Jeremia 23:3).

Gud samler sine barn gjennom misjonærarbeid. Etter hvert som folk får kunnskap om Jesus Kristus, tar imot frelsens ordinanser og holder de medfølgende pakter, blir de «paktens barn» (3. Nephi 20:26). Han har viktige grunner til å samle sine barn. Han samler dem så de kan lære evangeliets læresetninger og forberede seg til å møte Frelseren når han kommer tilbake. Han samler dem så de skal bygge templer og utføre hellige ordinanser for forfedre som døde uten å ha fått denne muligheten. Han samler dem for at de skal kunne styrke hverandre og være forenet i evangeliet, finne beskyttelse mot ond innflytelse i verden. Han samler dem også for at de skal kunne forberede seg til å dele evangeliet med andre.

Makt og myndighet til å lede arbeidet med Israels innsamling ble gitt Joseph Smith av profeten Moses, som viste seg i 1836 i Kirtland tempel (se L&p 110:11). Siden da har hver profet innehatt nøklene til innsamlingen av Israels hus, og innsamlingen har vært en viktig del av Kirkens arbeid. Paktens folk samles nå ved at de tar imot det gjengitte evangelium og tjener Abrahams, Isaks og Jakobs Gud (se 5. Mosebok 30:1-5).

Israelittene vil først bli samlet åndelig og deretter fysisk. De samles åndelig når de slutter seg til Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige og inngår og holder hellige pakter. Den åndelige innsamlingen begynte i profeten Joseph Smiths tid og fortsetter idag over hele verden. Konvertitter til Kirken er israelitter ifølge blodlinje eller ved adopsjon. De tilhører Abrahams og Jakobs familie (se Abraham 2:9-11; Galaterne 3:26-29).

President Joseph Fielding Smith sa det slik: «Det er mange nasjoner representert i ... Kirken ... De har kommet fordi Herrens ånd hvilte over dem; ... etter å ha mottatt *innsamlingens ånd*, forlot de alt for evangeliets skyld» (*Frelsende læresetninger*, red. Bruce R. McConkie, 3 bind. [1954-56], 3:205; kursiv i originalen).

Israels fysiske innsamling vil si at paktens folk vil «samles hjem til sine arveland og skal slå seg ned i alle sine lovede land» (2. Nephi 9:2). Efraims og Manasse stammer vil bli innsamlet på det amerikanske fastland. Juda stamme vil vende tilbake til byen Jerusalem og området rundt den. De ti tapte stammer vil motta sine lovede velsignelser fra Efraims stamme (se L&p 133:26-34).

Da Kirken ble gjenopprettet, ble de hellige bedt om å samle seg i Ohio, deretter i Missouri og så i Saltsjødalen. Idag har imidlertid profeter i nyere tid forkynt at Kirkens medlemmer skal bygge opp Guds rike i sitt eget land. Eldste Russell M. Nelson sa: «Valget å komme til Kristus handler ikke om et fysisk sted, men om individuell forpliktelse. Folk kan bli ”bragt til kunnskap om Herren” [3. Nephi 20:13] uten å forlate sitt hjemland. Riktignok innebar omvendelse til Kirken i tidligere tider også emigrasjon. Men nå finner innsamlingen sted i alle land ... Innsamlingsstedet for brasilianske hellige er Brasil, innsamlingsstedet for nigerianske hellige

er Nigeria, innsamlingsstedet for koreanske hellige er Korea, osv. Sion er ”de rene av hjertet”.» [L&p 97:21.] («Sion er overalt hvor det finnes rettferdige hellige» *Liahona*, nov. 2006, 81).

Israels fysiske innsamling vil ikke være fullendt før Frelseren kommer tilbake og fortsetter inn i tusenårsriket (se Joseph Smith – Matteus 1:37). Da vil Herrens løfte oppfylles:

«Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da det ikke mer skal bli sagt: Herren lever, han som førte Israels barn opp fra landet Egypt! Men Herren lever, han som førte Israels barn opp fra landet i nord og fra alle de land som han hadde drevet dem bort til. Og jeg vil føre dem tilbake til deres land, det som jeg gav deres fedre (Jeremia 16:14–15 Kjv.).

- På hvilke måter har du blitt åndelig innsamlet som en av Herrens paktsfolk?
- På hvilke måter har du vært med på innsamlingen av andre?

Ytterligere skriftsteder

- 1. Mosebok 17:1-8 (Guds pakt med Abraham)
- Romerne 9:4-8; Galaterne 3:29 (de som følger Jesus Kristus og hans ord, er paktens barn)
- 2. Nephi 30:2; Mosiah 5:10-11 (de som omvender seg, følger profetene og har tro på Jesus Kristus, blir Herrens paktsfolk)
- 2. Kongebok 17 (Nordriket erobret)
- 2. Krønikebok 36:11-20 (Sydriket erobret)
- Jakobs brev 1:1 (tolv stammer spredt omkring i landene)
- 1. Nephi 10:12-13 (Nephitenes utvandring var en del av adspredelsen)
- Jeremia 3:14-18 (en fra en by, to fra en familie)
- Esekiel 20:33-36 (Israel vil bli innsamlet fra alle land)
- 3. Nephi 20:29-46 (Jødene vil bli innsamlet til Jerusalem)

For lærere: Når folk forteller sin historie om hvordan de ble omvendt til Jesu Kristi gjen- gitte evangelium, forteller de historier om hvordan de ble innsamlet åndelig. Overvei å be noen på forhånd om å fortelle hvordan de ble omvendt til evangeliet.

- 1. Nephi 15:13-18; 3. Nephi 21:26-29 (innsamlingen begynner med gjengivelsen av evangeliet)
- L&p 38:31-33 (Herrens paktsfolk skal bli frelst)
- Jesaja 11:11-13 (Herren vil vinne sitt folk tilbake)
- Johannes åpenbaring 18:4-8 (en røst skal bekjentgjøre innsamlingen)
- L&p 133:6-15 (ikke-jøder til Sion, jøder til Jerusalem)

Tegn på Kristi annet komme

Kapittel 43

Jesus Kristus vil komme tilbake til jorden

- Hva er tegnene på Det annet komme?

Frelseren fortalte Joseph Smith: «Jeg vil åpenbare meg fra himmelen med kraft og stor herlighet ... og bo i rettferdighet hos menneskene på jorden i tusen år, og de ugudelige skal ikke bestå» (L&p 29:11, se også kapittel 44 og 45 i denne boken). Jesus har fortalt oss at visse tegn og hendelser vil varsle oss når tiden for hans annet komme er nær.

I mange tusen år har Jesu Kristi disipler sett frem til Det annet komme som en fredens og gledens tid. Men før Frelseren kommer vil jordens befolkning oppleve store prøvelser og katastrofer. Vår himmelske Fader ønsker at vi skal være forberedt på disse vanskelighetene. Han forventer også at vi skal være åndelig rede når Frelseren kommer i sin herlighet. Han har derfor gitt oss tegn, som er hendelser som vil fortelle oss når Frelserens annet komme er nær. Gjennom alle tidsaldre har Gud åpenbart disse tegnene til sine profeter. Han har sagt at alle som trofast følger Kristus, vil vite hvilke tegn det er og vil se etter dem (se L&p 45:39). Hvis vi er lydige og trofaste, vil vi studere Skriftene og kjenne tegnene.

Noen av tegnene som forutsier Jesu Kristi annet komme, har allerede blitt oppfylt, og noen er i ferd med å oppfylles. Andre vil bli oppfylt i fremtiden.

For lærere: Overvei å gi alle i klassen eller familien et eller to av de tegn som er beskrevet i dette kapitlet (i store klasser kan noen tegn gis til flere sammen). Som en del av leksjonen gir du dem tid til å studere opplysningene på egen hånd og tenke over hvilke bekreftelser de har sett på at tegnene oppfylles i vår tid. La dem så dele innsikten med hverandre.

Ugudelighet, krig og opprør

Mange av tegnene er skremmende og fryktelige. Profetene har advart og sagt at jorden vil oppleve kaotiske tilstander, ugudelighet, krig og lidelse. Profeten Daniel sa at tiden før Det annet komme vil være en trengselstid som det aldri har vært på jorden (se Daniel 12:1). Herren sa: «Menneskenes kjærlighet skal bli kald, og ugudelighet skal gripe om seg» (L&p 45:27). «Og alle ting skal være i forvirring, og ... frykt skal komme over alle folk» (L&p 88:91). Vi kan forvente jordskjelv, sykdom, hungersnød, voldsomt uvær, lyn og torden (se Matteus 24:7, L&p 88:90). Haglstormer vil ødelegge jordens avlinger (se L&p 29:16).

Jesus fortalte sine disipler at det ville være krig overalt på jorden: «Dere vil høre om kriger og rykter om krig ... For folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike» (Matteus 24:6-7). Profeten Joseph Smith sa: «Bli ikke motløse når vi forteller dere om vanskelige tider, for de må snart komme, for krig, hungersnød og pest nærmer seg. Det skal komme store ødeleggelser over dette landet, for dere må ikke tro at en eneste tøddel av alle de hellige profeters profetier ikke skal bli oppfylt, og det er mange som ennå ikke er oppfylt» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter -- Joseph Smith* [2007], 248).

Mange av disse tegnene er i ferd med å oppfylles. Ugudelighet florerer overalt. Nasjoner er i konstant krig. Jordskjelv og andre katastrofer skjer. Mange blir offer for ødeleggende stormer, tørke, sult og sykdommer. Vi kan være forvissnet om at disse katastrofene vil bli enda voldsommere før Herren kommer.

Men ikke alle hendelser forut for Det annet komme er fryktelige. Mange av dem bringer glede til verden.

Gjengivelsen av evangeliet

Herren sa: «Lys [skal] bryte frem blant dem som sitter i mørke, og det skal være fyllden av mitt evangelium» (L&p 45:28). Oldtidens profeter forutsa evangeliets gjengivelse. Apostelen Johannes så at evangeliet ville bli gjengitt ved en engel (se Joh.åp. 14:6-7). Som oppfyllelse av denne profetien bragte engelen Moroni og andre himmelske besøkende Jesu Kristi evangelium til Joseph Smith.

Mormons boks fremkomst

Herren fortalte nephittene om et annet tegn: Mormons bok skulle komme til deres etterkommere (se 3. Nephi 21). I gammeltestamentlig tid forutså profetene Jesaja og Esekiel Mormons boks fremkomst (se Jesaja 29:4-18, Esekiel 37:16-20). Disse profetiene oppfylles nå. Mormons bok har blitt bragt frem og bringes ut til hele verden.

Evangeliet vil bli forkynt for hele verden

Et annet tegn på de siste dager er at «evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag» (Matteus 24:14, se også Joseph Smith – Matteus 1:31). Alle mennesker vil høre evangeliets fylde på sitt eget språk (se L&p 90:11). Hele tiden siden Kirken ble gjenopprettet har misjonærer forkynt evangeliet. Misjonærinnsatsen har økt, og titusener av misjonærer forkynner nå i mange av verdens nasjoner og på mange språk. Før Det annet komme og i tusenårsriket vil Herren tilrettelegge måter å få bragt sannheten ut på til alle nasjoner.

Elijahs komme

Profeten Malaki profeterte at før Frelserens annet komme ville profeten Elijah bli sendt til jorden. Elijah ville gjengi beseglingsmyndigheten så familier kunne besegles til hverandre. Han ville også inspirere menneskene til å bli opptatt av sine forfedre og etterkommere. (Se Malaki 4:5-6, L&p 2.) Profeten Elijah kom til Joseph Smith i april 1836. Siden den tid har interessen for genealogi og slekts-historie tiltatt. Vi er også istand til å utføre beseglingsordinanser i templene for levende og døde.

Lehis etterkommere vil bli et stort folk

Herren sa at når hans annet komme var nær, ville lamanittene bli et rettferdig og respektert folk. Han sa: «Før Herrens store dag kommer, skal lamanittene ... blomstre som en rose» (L&p 49:24). Et stort antall av Lehis etterkommere mottar nå evangeliets velsignelser.

Oppbygging av Det nye Jerusalem

Nær Jesu Kristi komme vil trofaste hellige bygge en rettferdig by, en Guds by, kalt Det nye Jerusalem. Jesus Kristus vil selv regjere der. (Se 3. Nephi 21:23-25; Moses 7:62-64; Trosartiklene 1:10.)

Herren sa at byen ville bli bygget i delstaten Missouri i USA (se L&p 84:2-3).

Dette er bare noen av de tegn Herren har gitt oss. Skriftene beskriver mange flere.

- Hvilke tegn ser du på at disse tegnene er i ferd med å oppfylles?

Å kjenne tidens tegn kan være en hjelp for oss

- Hvordan kan vi forholde oss rolig og føle fred selv om noen av tegnene er fryktelige og skremmende?

I en omtale av sitt annet komme sa Herren: «Timen og dagen kjenner intet menneske, ikke engang englene i himmelen» (L&p 49:7). Han underviste ved hjelp av lignelsen med fikentreet. Han sa at når vi ser at et fikentre får blader, kan vi vite at sommeren står for døren. På samme måte kan vi, når vi ser de tegn som Skriftene beskriver, vite at hans komme er nær. (Se Matteus 24:32-33.)

Herren gir oss disse tegnene for å hjelpe oss. Vi kan sette vårt liv i orden og forberede oss selv og vår familie på det som ennå skal komme.

Vi har blitt varslet om store ulykkeshendelser og blitt bedt om å forberede oss på dem, men vi kan også se frem til Frelserens komme og føle glede. Herren sa: «Vær ikke bekymret, for når alt dette skjer, da kan dere vite at løftene som er gitt dere, skal gå i oppfyllelse» (L&p 45:35). Han sa at de som er rettferdige når han kommer, ikke vil bli tilintetgjort «men skal utholde dagen. Og jorden skal bli gitt dem til en arv, ... og deres barn skal vokse opp uten synd... For Herren skal være midt iblant dem, og hans herlighet skal være over dem, og han vil være deres konge og deres lovgiver» (L&p 45:57-59).

Ytterligere skriftsteder

- 1. Korinterbrev 15:22-28 (enden kommer; døden er tilintetgjort)
- Matteus 16:1-4 (kjenn tidens tegn)
- Matteus 24; L&p 29:14-23; 45:17-57; 88:87-94; Joseph Smith–Matteus 1 (tegn på det annet komme)
- 1. Tessalonikerbrev 5:1-6 (se etter tegnene og forbered deg)
- L&p 38:30 (forberede oss så vi ikke trenger å frykte)
- L&p 68:11 (vi kan kjenne tegnene)

Jesu Kristi annet komme

Kapittel 44

Vi ser frem til Frelserens annet komme

Førti dager etter Jesu oppstandelse var han og hans apostler samlet på Oljeberget. Tiden var inne til at Jesus skulle forlate jorden. Han hadde fullført alt han skulle gjøre på dette tidspunkt. Han skulle vende tilbake til vår himmelske Fader inntil tiden for hans annet kome.

Etter at Jesus hadde instruert sine apostler, fór han opp til himmelen. Mens apostlene sto og stirret opp mot himmelen, sto med ett to engler ved siden av dem og sa: «Galileiske menn! Hvorfor står dere og ser opp mot himmelen? Denne Jesus, som er tatt opp fra dere til himmelen, skal komme igjen på samme måten som dere så ham fare opp til himmelen» (Apostlenes gjerninger 1:11).

Fra den tid av og til nå har Jesu Kristi følgesvenner sett frem til hans annet komme.

Hva vil Jesus gjøre når han kommer tilbake?

Når Jesus kommer tilbake til jorden, vil han gjøre følgende:

1. *Han vil rense jorden.* Når Jesus kommer tilbake, vil han komme i kraft og stor herlighet. På det tidspunkt vil de ugudelige bli tilintetgjort. Alt som er forgjengelig vil bli brent, og jorden vil bli renset med ild (se L&p 101:24-25).
2. *Han vil dømme sitt folk.* Når Jesus kommer tilbake, vil han dømme nasjonene og skille de rettferdige fra de ugudelige (se Matteus 25:31-46, se også kapittel 46 i denne boken). Johannes åpenbareren skrev dette om dommen: «Jeg så troner, og de satte

---

For lærere: Vurder å gi hvert klassemedlem eller familiemedlem en av de fem nummererte punktene i dette kapitlet. Be dem arbeide individuelt med å studere oppgaven og de tilhørende skrifstedene. Be dem deretter fortelle hva de har lært.

seg på dem, og det ble gitt dem makt til å holde dom. Og jeg så deres sjeler som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrds skyld og for Guds ords skyld, ... Og de ble levende og hersket sammen med Kristus i tusen år.» De ugudelige han så «ble ikke levende igjen før de tusen år var gått» (Joh.åp. 20:4-5, se også L&p 88:95-98).

3. *Han vil innvarsle tusenårsriket.* Tusenårsriket er den tusenårige perioden da Jesus vil regjere på jorden. De rettferdige vil bli tatt opp for å møte Jesus ved hans annet komme (se L&p 88:96). Hans komme vil innlede det tusenårige styre. (Se kapittel 45 i denne boken.)

President Brigham Young sa:

«I tusenårsriket, når Guds rike er opprettet på jorden i kraft, herlighet og fullkommenhet, og det ugudelige styre som så lenge har hatt overhånd, er blitt undertrykket, vil Guds hellige få anledning til å bygge sine templer og gå inn i dem og så å si bli støtter i Guds templer [se Johannes' åpenbaring 3:12], og de vil forrette for sine døde. Da vil vi se våre venner komme, og kanskje noen som vi har blitt kjent med her... Og vi vil få åpenbaringer så vi kan kjenne våre forfedre helt tilbake til fader Adam og moder Eva, og vi vil gå inn i Guds templer og forrette for dem. Da vil [barn] bli beseget til [foreldre] helt til kjeden er blitt komplett tilbake til Adam, så det vil være en komplett prestedømskjede fra Adam til den avsluttende scene.» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Brigham Young* [1997], 333-34.)

4. *Han vil fullføre den første oppstandelse.* De som har gjort seg fortjent til å komme frem i de rettferdiges oppstandelse, vil reise seg fra sine graver. De vil bli tatt opp for å møte Frelseren da han kommer ned fra himmelen. (Se L&p 88:97-98.)

Etter at Jesus Kristus oppsto fra de døde, oppsto også andre rettferdige mennesker som var døde. De viste seg i Jerusalem og også på det amerikanske kontinent. (Se Matteus 27:52-53, 3. Nephi 23:9-10). Dette var begynnelsen til den første oppstandelse. Noen mennesker har også oppstått etter dette. De som

allerede har oppstått og de som vil oppstå ved hans annet komme, vil arve det celestiale rikes herlighet (se L&p 76:50-70).

Etter at de har oppstått som vil arve det celestiale rikes herlighet, vil en annen gruppe oppstå: de som vil motta en terrestrial herlighet. Når alle disse har oppstått, vil den første oppstandelse være komplett.

De ugudelige som lever ved Herrens annet komme, vil bli tilintetgjort i kjødet. Sammen med de ugudelige som allerede er døde, vil de måtte vente til den siste oppstandelse. Alle de døde som er igjen, skal oppstå for å møte Gud. De vil enten arve det telestiale rike eller bli kastet ut i ytterste mørke sammen med Satan (se L&p 76:32–33, 81–112).

5. *Han vil innnta sin rettmessige plass som himmelens og jordens konge.* Når Jesus kommer, vil han opprette sitt styre på jorden. Kirken vil bli en del av dette rike. Han vil regjere i fred over alle mennesker på jorden i 1000 år.

Første gang Jesus Kristus kom til jorden, kom han ikke i herlighet. Han ble født i en beskjeden stall og lagt i en krybbe med høy. Han kom ikke med store arméer, slik jødene hadde ventet av sin Frelser. Isteden kom han og sa: «Elsk deres fiender, ... gjør vel imot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere» (Matteus 5:44). Han ble forkastet og korsfestet. Men han vil ikke bli forkastet ved sitt annet komme, «for hvert øre skal høre den, og hvert kne skal bøye seg, og hver tunge skal bekjenne» at Jesus er Kristus (L&p 88:104). Han vil bli hilst som «herrers herre og kongers konge» (Johannes' åpenbaring 17:14). Han vil bli kalt «Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste» (Jesaja 9:6).

- Hva tenker og føler du når du overveier det som skal skje ved Det annet komme?

Hvordan vil vi vite når Frelserens komme er nær?

Da Jesus Kristus ble født, visste svært få mennesker at verdens Frelser var kommet. Når han kommer igjen, skal det ikke være noen tvil om hvem han er. Ingen kjenner den nøyaktige tid da

Frelseren vil komme igjen. «Den dag og time kjenner ingen, ikke engang himmelens engler, men bare min Far» (Matteus 24:36; se også L&p 49:7).

Herren brukte en lignelse for å gi oss en idé om tidspunktet for hans komme:

«Lær en lignelse av fikentreet: Når grenene har fått sevje og bladene springer ut, da vet dere at sommeren er nær.

Slik skal dere også, når dere ser dette skje, vite at han er nær og står for døren» (Markus 13:28-29).

Herren har også gitt oss noen tegn for å la oss vite når hans komme er nær. Etter å ha oppgitt tegnene ga han følgende advarsel:

«Våk derfor! For dere vet ikke hva dag deres Herre kommer ...

Vær derfor beredt, dere også! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke tenker» (Matteus 24:42, 44).

Se kapittel 43 i boken for å finne ytterligere informasjon om hvordan vi kan vite når Jesu annet komme er nær.

Hvordan kan vi være rede når Frelseren kommer?

Den beste måten vi kan forberede oss til Frelserens komme på, er å godta evangeliets læresetninger og gjøre dem til en del av vårt liv. Vi skulle hver dag leve så godt vi kan, akkurat slik Jesus forkynte da han var på jorden. Vi kan se hen til profeten for å få veiledning og følge hans råd. Vi kan leve verdig så vi kan ha Den hellige ånd som veileder. Da vil vi se frem til Frelserens komme med glede og ikke med frykt. Herren sa: «Frykt ikke, lille hjord, riket er deres inntil jeg kommer. Se, jeg kommer hastig. Slik er det. Amen» (L&p 35:27).

- Hvorfor skulle vi være opptatt av vår forberedelse istedenfor av det nøyaktige tidspunkt for Det annet komme?

Ytterligere skriftsteder

- Johannes 14:2–3; Matteus 26:64 (Jesus skulle forberede et sted og komme tilbake)
- Malaki 3:2–3; 4:1; L&p 64:23–24 (jorden skal brennes)
- L&p 133:41–51 (de ugudelige skal tilintetgjøres)
- Matteus 13:40–43 (dommen forutsagt)
- 1. Korinterbrev 15:40–42; L&p 76; 88:17–35 (herlighetsriker)
- L&p 43:29–30; 29:11 (Frelserens komme vil innlede tusenårsriket)
- Trosartiklene 1:10 (Jesus skal regjere)
- Alma 11:43–44; 40:23 (oppstandelsen forklart)
- L&p 88:96–98 (de døde skal oppstå)
- Sakarja 14:9; Johannes' åpenbaring 11:15; 1. Nephi 22:24–26 (Jesus skal regjere som konge)

Tusenårsriket

Kapittel 45

Mennesker på jorden i tusenårsriket

- Hvem vil være på jorden i tusenårsriket?

Det vil bli tusen år med fred, kjærlighet og glede på jorden ved Jesu Kristi annet komme. Denne tusenårs-perioden kalles tusenårsriket. Skriftene og profetene hjelper oss å forstå hvordan det vil være å leve på jorden i tusenårsriket.

Fordi de ugudelige vil bli tilintetgjort ved Frelserens annet komme, vil bare rettskafne mennesker leve på jorden i begynnelsen av tusenårsriket. Det vil være de som har vært dydige og ærlige i livet. Disse vil arve enten det terrestriale eller det celestiale rike.

I tusenårsriket vil det fremdeles leve dødelige mennesker på jorden, og de vil fortsette å få barn på samme måte som vi gjør nå (se L&P 45:58). Joseph Smith sa at udødelige personer ofte vil besøke jorden. Disse oppstandne personer vil hjelpe til med ledelsen og annet arbeid. (Se *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, red. Joseph Fielding Smith, 203.)

Folk vil fortsatt ha sin handlefrihet, og en tid vil mange være fri til å fortsette med sine religioner og ideer. Til slutt vil alle bekjenne at Jesus Kristus er Frelseren.

I tusenårsriket vil Jesus «personlig regjere på jorden» (Trosartiklene 1:10). Joseph Smith forklarte at Jesus vil «regjere over de hellige og komme ned og gi instruksjoner» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph Smith* [2007], 253).

For lærere: Emnet tusenårsriket får til tider folk til å spekulere på ting som ikke finnes i Skriftene eller i læresetningene fra profeter i de siste dager. Når du leder denne leksjonen, må du unngå slik spekulasjon.

Kirkens arbeid i tusenårsriket

- Hva er de to store arbeidene som vil bli utført i tusenårsriket?

Det vil bli to store arbeider for medlemmer av Kirken i tusenårsriket: tempelarbeid og misjonærarbeid. Tempelarbeid innebærer de ordinanser som er nødvendige for opphøyelse. Disse innbefatter dåp, håndspåleggelse for Den hellige ånds gave og tempelordinansene – begavelsen, tempelekteskap og besegling av familieenheter.

Mange mennesker er døde uten å motta disse ordinansene. Mennesker på jorden må utføre disse ordinansene for dem. Dette arbeidet utføres nå i Herrens templer. Fordi det er for mye arbeid å utføre før tusenårsriket blir innledet, vil det bli fullført i løpet av den tiden. Oppstandne personer vil hjelpe oss å korrigere feil vi har gjort i granskningen i forbindelse med våre avdøde forfedre. De vil også hjelpe oss å finne opplysningene vi trenger for å fullføre våre opptegnelser. (Se Joseph Fielding Smith, *Frelsende læresetninger*, red. Bruce R. McConkie, 3 bind. [1954–56], 2:141, 207.)

Det andre store arbeidet i tusenårsriket vil bli misjonærarbeidet. Evangeliet vil bli forkynt med stor kraft for alle. Til slutt vil det ikke være behov for å lære andre evangeliets første prinsipper, «for de skal alle kjenne meg, både små og store, sier Herren» (Jeremia 31:34).

- Hvordan kan vi forberede oss nå til arbeidet i tusenårsriket?

Forholdene i tusenårsriket

- Hvordan vil livet i tusenårsriket være forskjellig fra livet på jorden nå?

Profeten Joseph Smith forkynte at i tusenårsriket vil jorden «bli fornyet og få sin paradisiske herlighet» (Trosartiklene 1:10).

Satan bundet

I tusenårsriket vil Satan være bundet. Dette betyr at han ikke vil ha makt til å friste dem som lever på den tiden (se L&P 101:28). «Deres barn skal vokse opp uten synd til frelse» (L&P 45:58). «På grunn av hans folks rettferdighet har ikke Satan noen makt, derfor kan han ikke løses på mange år, for han har ingen makt over

---

folkets hjerter, for de lever rettfærdig, og Israels Hellige regjeres» (1. Nephi 22:26).

Fred på jorden

I tusenårsriket vil det ikke være noen krig. Folk vil leve sammen i fred og harmoni. Gjenstander som har blitt brukt til krig, vil bli anvendt til nyttige formål. «De skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. Et folk skal ikke lenger løfte sverd mot et annet, og de skal ikke lenger lære å føre krig» (Jesaja 2:4; se også Jesaja 11:6–7; L&p 101:26).

Rettfærdig styreform

President John Taylor forkynte: «Herren vil være konge over hele jorden, og alle mennesker vil bokstavelig talt være under hans suverenitet, og alle nasjoner under himlene må anerkjenne hans autoritet og bøye seg for hans septer. De som tjener ham i rettfærdighet, vil ha kommunikasjon med Gud og med Jesus, vil oppleve englers betjening og vil kjenne fortiden, nåtiden og fremtiden. Og andre mennesker som ikke viser full lydighet mot hans lover eller er tilstrekkelig undervist om hans pakter, vil ikke desto mindre måtte vise full lydighet mot hans styreform. For det vil være Guds regjering på jorden, og han vil håndheve sine lover og kreve den lydighet fra verdens nasjoner som er rettmessig hans.» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: John Taylor* [2002], 225.)

Ingen død

I tusenårsriket vil det ikke være noen død slik vi kjenner den. Når mennesker har levd til de blir gamle, vil de ikke dø og bli begravet. Isteden vil de på et øyeblikk forvandles fra sin dødelige tilstand til en udødelig tilstand. (Se L&p 63:51; 101:29–31.)

Alt åpenbart

Enkelte sannheter er ikke blitt åpenbart for oss. Alt vil bli åpenbart i tusenårsriket. Herren sa at han vil «åpenbare alle ting, det som har skjedd og skjulte ting som intet menneske har visst om, ting som hører jorden til, hvordan den ble dannet og dens hensikt og endelige mål, de mest dyrebare ting, de som er i det høye og de som er

under det høye, de som er i jorden og på jorden og i himmelen» (L&p 101:32-34).

Andre aktiviteter i tusenårsriket

På mange måter vil livet være slik det er nå, bortsett fra at alt vil bli gjort i rettferdighet. Menneskene vil spise og drikke og bruke klær. (Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Brigham Young* [1997], 333.) Menneskene vil fortsette å plante og høste og bygge hus (se Jesaja 65:21).

- Hvilke tanker og følelser har du med hensyn til forholdene som vil være i tusenårsriket?

En siste strid etter tusenårsriket

- Hva blir jordens ende?

Ved slutten av de 1000 årene vil Satan bli satt fri en kort tid. Noen mennesker vil vende seg bort fra vår himmelske Fader. Satan vil samle sine arméer, og Mikael (Adam) vil samle himmelens hærska-
rer. I denne store strid vil Satan og hans tilhengere bli kastet ut for alltid. Jorden vil bli forandret til et celestialet rike. (Se L&p 29:22–29; 88:17–20, 110–15.)

Ytterligere skriftsteder

- Sakarja 14:4–9; 1. Nephi 22:24–25 (Jesus skal regjere på jorden)
- Daniel 7:27 (Riket skal gis til de hellige)
- L&p 88:87–110 (forholdene i tusenårsriket)
- Johannes' åpenbaring 20:1–3; 1. Nephi 22:26 (Satan bundet)
- L&p 101:22–31 (fiendskap skal opphøre; ingen død; Satan skal ikke ha noen makt til å friste)
- Jesaja 11:1–9 (ulven og lammet skal bo sammen)
- L&p 43:31; Johannes' åpenbaring 20:7–10 (Satan løses en kort tid)

Den endelige dom

Kapittel 46

Guds dom

- Hvilke forskjellige dommer går forut for den endelige dom? Hva er felles for alle disse dommer?

Vi leser ofte i Skriftene at den dag skal komme da vi skal stå for Gud og bli dømt. Vi trenger å forstå hvordan dommen finner sted, slik at vi kan være bedre forberedt til denne viktige begivenhet.

Skriftene lærer oss at vi alle vil bli dømt etter våre gjerninger: «Og jeg så de døde, små og store, stå for Gud, og bøker ble åpnet. Og en annen bok ble åpnet, som er livets bok. De døde ble dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger» (Johannes' åpenbaring 20:12; se også L&p 76:111; 1. Nephi 15:32; Abraham 3:25–28). Vi vil også bli dømt «etter [våre] hjerters ønsker» (L&p 137:9; se også Alma 41:3).

Her på jorden blir vi ofte bedømt med hensyn til verdighet til å motta anledninger i Guds rike. Når vi blir døpt, blir vi funnet verdige til å motta denne ordinans. Når vi kalles til å virke i Kirken eller intervjues for å bli forfremmet i prestedømmet eller for å få tempelanbefaling, blir vi bedømt.

Alma forkynte at når vi dør, går vår ånd til en tilstand av lykke eller elendighet (se Alma 40:11–15). Dette er en dom.

Våre ord, gjerninger og tanker brukes til å dømme oss

- Tenk deg å bli bedømt etter alle dine tanker, ord og gjerninger.

For lærere: Du behøver ikke å undervise i alt som står i hvert kapittel. Når du med bønn forbereder undervisningen, skulle du søke Åndens veiledning for å få vite hvilke deler av kapitlet du bør dekke.

Profeten Alma vitnet: «Våre ord vil fordømme oss, ja, alle våre gjerninger vil fordømme oss... og våre tanker vil også fordømme oss» (Alma 12:14).

Herren sa: «Hvert unyttig ord som menneskene sier, skal de gjøre regnskap for på dommens dag. For etter dine ord skal du bli kjent rettferdig, og etter dine ord skal du bli fordømt» (Matteus 12:36-37).

Tro på Jesus Kristus hjelper oss å bli forberedt til den endelige dom. Ved å være hans trofaste disipler og omvende oss fra alle våre synder, kan vi få tilgivelse for våre synder og bli rene og hellige så vi kan bo i Guds nærhet. Når vi omvender oss fra våre synder og gir avkall på enhver uren tanke og gjerning, vil Den hellige ånd forandre vårt hjerte slik at vi ikke engang lenger ønsker å synde (se Mosiah 5:2). Når vi så er dømt, vil vi bli funnet verdig til å komme inn i Guds nærhet.

- Tenk over hva du kan gjøre for å forbedre dine tanker, ord og gjerninger.

Vi vil bli dømt etter opptegnelser

- Hvilke opptegnelser vil vi bli dømt etter? Hvem vil dømme oss?

Profeten Joseph Smith sa at de døde vil bli dømt ut fra opptegnelser som blir ført på jorden. Vi vil også bli dømt ut fra «livets bok», som blir ført i himmelen (se L&P 128:6–8).

«Hver enkelt av dere ... må stå for "Israels Helliges domstol, og så ... må de dømmes ifølge Guds hellige dom." (2. Nephi 9:15.) Og ifølge Johannes' syn ble "bøker ... åpnet. Og en annen bok ble åpnet, som er livets bok. De døde ble dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger." (Johannes' åpenbaring 20:12.) De "bøker" som omtales, er "de opptegnelser [om deres gjerninger] som føres på jorden ... Og boken som er livets bok, er den opptegnelsen som er ført i himmelen." (Lære og pakter 128:7.)» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Harold B. Lee* [2001], 226).

Det er en annen opptegnelse som vil bli brukt for å dømme oss. Apostelen Paulus sa at vi selv er en opptegnelse over vårt liv (se Romerbrevet 2:15). Lagret i vårt legeme og sinn er en fullstendig

beretning om alt vi har gjort. President John Taylor forkynte denne sannhet: «[Hver enkelt] forteller historien selv og bærer vitnesbyrd mot seg selv ... Denne oppteignelse som mennesket selv har skrevet på sitt eget sinns tavler, denne oppteignelse som ikke kan lyve, vil på den dag bli rullet opp for Gud og engler og dem som skal sitte som dommere.» (*Deseret News*, 8. mars 1865, 179.)

Apostelen Johannes forkynte at «Faderen [dømmer ikke] noen, men har overgitt hele dommen til Sønnen» (Johannes 5:22). Sønnen vil i sin tur kalle på andre til å hjelpe til ved dommen. De tolv som var sammen med ham i hans virke, skal dømme Israels tolv stammer (se Matteus 19:28; Lukas 22:30). De tolv nephittiske disipler skal dømme nephittene og lamanittene (se 1. Nephi 12:9–10; Mormon 3:18–19).

Hvordan arve en plass i et herlighetsrike

- Hvordan vil vår trofasthet i jordelivet påvirke vårt liv i evighetene?

Ved den endelige dom vil vi arve en plass i det rike vi er forberedt til. Skriftene omtaler tre herlighetsgrader – det celestiale rike, det terrestriale rike og det telestiale rike (se L&p 88:20–32).

I Lære og pakter 76 beskrev Herren hvordan vi kan velge å leve her på jorden. Han forklarte at våre valg vil avgjøre hvilket rike vi gjør oss forberedt til. Av denne åpenbaringen lærer vi at også medlemmer av Kirken vil arve forskjellige riker fordi ikke alle vil være like trofaste og tapre i sin lydighet overfor Kristus.

Det følgende er valgmuligheter når det gjelder hvordan vi vil leve, og hvilke riker våre valg vil føre til.

Celestial

«Det er de som mottok Jesu vitnesbyrd og trodde på hans navn og ble døpt ..., så de ved å holde budene kunne bli tvettet og renset fra alle sine synder og motta Den Hellige Ånd.» Dette er de som overvinner verden ved sin tro. De er rettferdige og sanne så Den hellige ånd kan besegle deres velsignelser på dem. (Se L&p 76:51–53.) De som arver den høyeste grad av det celestiale rike, som blir guder, må også ha blitt viet for tid og evighet i templet (se L&p 131:1–4). Alle som arver det celestiale rike, vil leve

---

sammen med vår himmelske Fader og Jesus Kristus for evig (se L&p 76:62).

Gjennom arbeidet vi utfører i templer, kan alle mennesker som har levd på jorden, få like muligheter til å motta evangeliets fylde og frelsens ordinanser, slik at de kan arve en plass i den høyeste grad av celestial herlighet.

Terrestrial

Dette er de som forkastet evangeliet på jorden, men senere mottok det i ånde verdenen. Dette er jordens hederlige mennesker som ble forblindet overfor Jesu Kristi evangelium ved menneskers list. Dette er også de som mottok evangeliet og et vitnesbyrd om Jesus, men senere ikke var tapre. De vil bli besøkt av Jesus Kristus, men ikke av vår himmelske Fader. (Se L&p 76:73-79.)

Telesial

Disse mottok ikke evangeliet eller vitnesbyrd om Jesus hverken på jorden eller i ånde verdenen. De skal lide i helvete for sine synder til etter tusenårsriket, da de skal oppstå. «Disse er de som er løgnere og trollmenn og horkarer, de som driver hor og enhver som elsker og taler løgn.» Disse er så tallrike som stjernene på himmelen og sanden på strandbredden. De vil bli besøkt av Den hellige ånd, men ikke av Faderen eller Sønnen. (Se L&p 76:81-88, 103-6, 109.)

Det ytterste mørke

Dette er de som hadde vitnesbyrd om Jesus gjennom Den hellige ånd og hadde kjent Herrens kraft, men tillot Satan å overvinne seg. De fornektet sannheten og trosset Herrens kraft. Det finnes ingen tilgivelse for dem, for de fornektet Den hellige ånd etter å ha motatt den. De vil ikke få et herlighetsrike. De vil leve i evig mørke, pine og elendighet sammen med Satan og hans engler for evig. (Se L&p 76:28-35, 44-48.)

- Hva er ifølge Lære og pakter 76:50-53, 62-70 kjennetegnene på en person som overvinner verden ved tro og er tapper i vitnesbyrdet om Jesus?

Vi skulle forberede oss til dommen nå

- Hva må vi gjøre for å være forberedt til den endelige dom?

Egentlig er hver dag en dommens dag. Vi snakker, tenker og handler i overensstemmelse med en celestial, terrestrial eller telestial lov. Vår tro på Jesus Kristus, vist i våre daglige gjerninger, bestemmer hvilket rike vi skal arve.

Vi har Jesu Kristi gjengitte evangelium i dets fylde. Evangeliet er det celestiale rikets lov. Alle prestedømsordinanser som er nødvendige for vår fremgang, har blitt åpenbart. Vi har gått ned i dåpens vann og har inngått en pakt om å leve et Kristus-lignende liv. Hvis vi er trofaste og holder paktene vi har inngått, har Herren fortalt oss hvordan vår dom vil bli. Han vil si til oss: «Kom hit, dere som er velsignet av min Far! Arv det rike som er beredt for dere fra verdens grunnvoll ble lagt» (Matteus 25:34).

Ytterligere skriftsteder

- Romerbrevet 2:6–9; Johannes' åpenbaring 20:12–13 (dommen)
- Alma 11:41, 45; Mormon 7:6; 9:13–14 (vi blir dømt etter at vi har oppstått)
- 2. Nephi 29:11; 3. Nephi 27:23–26 (bøker benyttes ved dommen)
- Alma 41:2–7 (vår dom bestemmes av våre gjerninger, vårt hjertes ønsker, omvendelse, av om vi holder ut til enden)
- Mormon 3:22 (omvend dere og bered dere til å stå for Kristi domstol)
- Lukas 12:47–48; L&p 82:3 (av den som mye er gitt, skal mye kreves)
- L&p 88:16–33 (vi mottar alle det vi er verdige til)

Opphøyelse

Kapittel 47

Planen for vår fremgang

Da vi levde sammen med vår himmelske Fader, forklarte han en plan for vår fremgang. Vi kunne bli ham lik, en opphøyet person. Planen innebar at vi måtte bli adskilt fra ham og komme til jorden. Adskillelsen var nødvendig for å vise om vi ville adlyde vår Faders bud selv om vi ikke lenger var i hans nærhet. Planen sørget for at vi etter jordelivet ville bli dømt og belønnet i henhold til graden av vår tro og lydighet.

Av Skriftene lærer vi at det er tre herlighetsriker i himmelen. Apostelen Paulus nevnte at han kjente en mann som ble «rykket like inn i den tredje himmel» (2. Korinterbrev 12:2). Paulus nevnte to av rikene i himmelen: det celestiale og det terrestriale (se 1. Korinterbrev 15:40–42). Det celestiale er det høyeste, og deretter kommer det terrestriale. (I den norske bibelutgave kalles de himmelske og jordiske legemer. Overs.anm.) Gjennom åpenbaring i de siste dager lærer vi at det tredje rike er det telestiale rike (se L&p 76:81). Vi lærer også at det er tre himler eller grader i det celestiale rike (se L&p 131:1).

Opphøyelse

- Hva er opphøyelse?

Opphøyelse er evig liv, den slags liv som Gud lever. Han lever i stor herlighet. Han er fullkommen. Han er i besittelse av all kunnskap og all visdom. Han er far til åndebarn. Han er skaper. Vi kan bli vår himmelske Fader lik. Dette er opphøyelse.

Hvis vi viser oss trofaste mot Herren, vil vi leve i den høyeste grad av himmelens celestiale rike. Vi vil bli opphøyet for å leve sam-

---

men med vår himmelske Fader i evige familier. Opphøyelse er den største gave vår himmelske Fader kan gi sine barn (se L&p 14:7).

Opphøvelsens velsignelser

- Hva er noen av de velsignelser som vil bli gitt dem som er opphøyet?

Vår himmelske Fader er fullkommen, og han fryder seg over at det er mulig for hans barn å bli ham lik. Hans gjerning og herlighet er «å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv» (Moses 1:39).

De som mottar opphøyelse i det celestiale rike ved tro på Jesus Kristus, vil motta spesielle velsignelser. Herren har lovet: «Alt hører dem til» (L&p 76:59). Her er noen av velsignelsene som opphøvede personer mottar:

1. De vil leve evig i vår himmelske Faders og Jesu Kristi nærhet (se L&p 76:62).
2. De vil bli guder (se L&p 132:20–23).
3. De vil bli forenet for evig med sine rettferdige familiemedlemmer og vil være i stand til evig formering.
4. De vil motta en fylde av glede.
5. De vil ha alt som vår himmelske Fader og Jesus Kristus har – all makt, herlighet, herredømme og kunnskap (se L&p 132:19–20). President Joseph Fielding Smith skrev: «Gjennom Sønnen har Faderen lovet at alt han har, skal bli gitt dem som er lydige mot hans bud. *De skal øke sin kunnskap, visdom og makt og gå fra nåde til nåde inntil fylden av den fullkomne dag skal strømme nedover dem.*» (*Frelsende læresetninger*, red. Bruce R. McConkie, 3 bind [1954-56], 2:38; kursiv i originalen.)

Krav for å bli opphøyet

Tiden for å oppfylle kravene til opphøyelse er nå (se Alma 34:32-34). President Joseph Fielding Smith sa: «For å bli opphøyet må vi godta evangeliet og alle dets pakter, vi må påta oss de forpliktelser Herren har tilbudt oss, og vi må vandre i sannhetens lys og forståelse

og "leve ved hvert ord som utgår fra Guds munn."» (*Frelsende læresetninger*, 2:44.)

For å bli opphøyet må vi først og fremst ha tro på Jesus Kristus og deretter holde ut i denne troen helt til livets slutt. Vår tro på ham må være slik at vi omvender oss fra våre synder og adlyder hans bud.

Han befaler oss alle å motta visse ordinanser:

1. Vi må bli døpt.
2. Vi må motta håndspåleggelse for å bli bekreftet som medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige og motta Den hellige ånds gave.
3. Brødre må motta Det melkisedekske prestedømme og foredle sitt kall i prestedømmet.
4. Vi må motta tempelbegavelsen.
5. Vi må bli viet for evigheten, enten i dette liv eller i det neste.

I tillegg til å motta de ordinanser som kreves, befaler Herren oss alle å:

1. Elske Gud og vår neste.
  2. Holde budene.
  3. Omvende oss fra våre feil.
  4. Søke etter våre avdøde forfedre og motta evangeliets frelsende ordinanser for dem.
  5. Være tilstede på Kirkens møter så regelmessig som mulig så vi kan fornye vår dåpspakt ved å delta i nadverden.
  6. Elske våre familiemedlemmer og styrke dem i Herrens veier.
  7. Holde familiebønn og personlig bønn hver dag.
  8. Undervise andre i evangeliet ved ord og eksempel.
  9. Studere Skriftene.
  10. Lytte til Herrens profeters inspirerte ord og etterleve dem.
-

Til syvende og sist må vi alle motta Den hellige ånd og lære å følge hans veiledning i vårt personlige liv.

- Hvordan forbereder ordinanser og pakter oss til opphøyelse?
- Hvordan hjelper tro på Jesus Kristus oss å adlyde budene?
- Hvorfor må vi lære å følge Den hellige ånds veiledning for å bli opphøyet?

Etter at vi har vært trofaste og holdt ut til enden

- Hva skjer når vi har holdt ut til enden som trofaste Kristi disipler?

Herren har sagt: «Hvis du holder mine bud og holder ut til enden, skal du få evig liv som er den største av alle Guds gaver» (L&p 14:7). President Josph Fielding Smith sa: «Hvis vi vil bli i Gud, eller med andre ord holde hans bud, tilbe ham og elske hans sannhet, da skal den tid komme at vi skal bli badet i sannhetens fylde, som skal bli klarere og klarere inntil den fullkomne dag.» (*Frelsende læresetninger*, 2:39.)

Profeten Joseph Smith forkynte: «Når du klatrer opp en stige, må du begynne nederst og gå oppover trinn for trinn inntil du kommer til toppen. Og slik er det også med evangeliets prinsipper – du må begynne med det første og gå videre inntil du har lært alle opphøyselsens prinsipper. Men det vil gå svært lang tid etter at du har gått gjennom sløret [dødd], før du vil ha lært dem. Ikke alt kan forstås i denne verden, også på den andre siden av graven vil det bli et stort arbeide å lære om vår frelse og opphøyelse.» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 264.)

Joseph Smith forkynte: «Det er evangeliets første prinsipp med bestemthet å kjenne Guds karakter ... Han var en gang et menneske som vi; ... Gud selv, vår alles Fader, bodde på en jord akkurat som Jesus Kristus selv gjorde.» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, red. Joseph Fielding Smith [1976], 262).

Vår himmelske Fader kjenner våre prøvelser, våre svakheter og våre synder. Han har medlidenhet og barmhjertighet. Han ønsker at vi skal lykkes, slik han gjorde.

Tenk dere hvilken glede hver enkelt av oss vil oppleve når vi vender tilbake til vår himmelske Fader, hvis vi kan si: «Fader, jeg levde ifølge din vilje. Jeg har vært trofast og har holdt dine bud. Jeg er lykkelig for at jeg er hjemme igjen.» Da vil vi høre ham si: «Vel gjort ...! Du har vært tro over lite, jeg vil sette deg over meget. Gå inn til din herres glede» (Matteus 25:23).

- Repeter Matteus 25:23. Tenk over hva du ville føle hvis du hørte Herren si disse ordene til deg.

Ytterligere skriftsteder

- L&p 132:3–4, 16–26, 37 (angående opphøyelse)
- L&p 131:1–4 (evig ekteskap er nøkkel til opphøyelse)
- L&p 76:59–70 (den celestiale herlighets velsignelser forklart)
- L&p 84:20–21 (guddommelighetens kraft tilkjennegis ved prestedømsordinanser)

For lærere: Når du gir klassemedlemmer eller familiemedlemmer tid til å overveie sannheter i evangeliet, reflektere over sitt liv eller tenke på sin kjærlighet til vår himmelske Fader og Jesus Kristus, gir du dem anledning til å bli undervist av Den hellige ånd.

Liste over fotografier og bilder

Omslaget: *Levende vann*, av Simon Dewey, © Simon Dewey.
Bakgrunn © Artbeats

Side 4: Foto © NASA og STScI

Side 8: Foto © NASA og STScI

Side 14: Detalj fra *Kristus i Emmaus*, av Carl Heinrich Bloch.
Gjengitt med tillatelse fra Nationalhistorisk Museum,
Frederiksborg i Hillerød, Danmark.

Side 18: Foto: Dimitri Vervitsiotis/Digital Vision/Getty Images

Side 22: Foto © Corbis

Side 26: *Ut fra Edens have*, av Joseph Brickey. © 1998
Joseph Brickey

Side 40: *Joseph Smith*, av ukjent kunstner, gjengitt med tillatelse fra Community of Christ Archives. *Brigham Young*, av Danquart Anthon Weggeland, gjengitt med tillatelse fra Kirkens historiske museum. *John Taylor*, av ukjent kunstner, gjengitt med tillatelse fra Kirkens historiske bibliotek og arkiv. *Wilford Woodruff*, av H. E. Peterson. *Lorenzo Snow*, av Lewis Ramsey, gjengitt med tillatelse fra Kirkens historiske museum. *Joseph F. Smith*, av A. Salzbrenner, © IRI. *Heber J. Grant*, av C. J. Fox, © IRI. *George Albert Smith*, av Lee Greene Richards, © IRI. *David O. McKay*, av Everett Clark Thorpe, © Everett Clark Thorpe. *Joseph Fielding Smith*, av Shauna Cook Clinger, © 1983 IRI. *Harold B. Lee*, av Grant Romney Clawson, © IRI. Foto av Ezra Taft Benson © Busath Photography. Foto av Thomas S. Monson © Busath Photography

Side 50: *Kristus oppreiser Jairus' datter*, av Greg K. Olsen. © 1990 IRI

- Side 60:** *Ikke som jeg vil, bare som du vil*, av Harry Anderson.
© Syvende dags-adventistkirken. Kopiering ikke tillatt.
- Page 82:** Detalj fra *Abraham på Mamres sletter*,
av Harry Anderson. © IRI
- Side 88:** Detalj fra *Kristus ordinerer De tolv apostler*,
av Harry Anderson. © IRI
- Side 94:** Detalj fra *Mitt hjertes ønsker*, av Walter Rane.
Gjengitt med tillatelse fra Kirkens historiske museum
- Side 102:** Detalj fra *Jesus Kristus*, av Harry Anderson. © IRI
- Side 134:** *Det siste måltid*, av Simon Dewey. © Simon Dewey
- Side 150:** Detalj fra *Kristus og den rike unge mannen*, av Heinrich Hofmann. Gjengitt med tillatelse fra C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Side 162:** Detalj fra *Jesus vasker apostlenes føtter*,
av Del Parson. © 1983 IRI
- Side 168:** Foto © Getty Images
- Side 174:** Detalj fra *Den barmhjertige samaritan*, av Joseph Brickey.
© 2001 Joseph Brickey
- Side 180:** Foto: George Doyle/Stockbyte/Getty Images
- Side 190:** Detalj fra *Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler*,
av Harry Anderson. © IRI
- Side 200:** *Adam og Eva ofrer*, av Keith Larson. © 1996 Keith Larson
- Side 218:** Foto: Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Side 224:** Foto: Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Side 246:** Detalj fra *Jakob velsigner Josef*, av Harry Anderson. © IRI
- Side 252:** *Det annet komme*, av Harry Anderson. © IRI
- Side 258:** Detalj fra *Det annet komme*, av Harry Anderson. © IRI
- Side 264:** Detalj fra *Ifred og i ro*, av Nancy Glazier-Koehler.
© 1984 Nancy Glazier-Koehler
- Page 268:** Detalj fra *Den endelige dom*, av John Scott. © 1974 IRI
- Side 276:** Detalj fra veggmaleri av Dan Baxter
-

Emneregister

A

- Abraham, Guds pakt med, 83
- Adam og Eva
  - adskillelse fra Gud, 28–29
  - befalt å få barn, 28
  - de første til å komme til jorden, 27
  - Den hellige ånd kom til, 31–32
  - ekteskap, 27
  - Fall, 28–29
  - tapre ånder, 27
- Adspredelse, 159
- Alkohol, 167, 169
- Apostel, embede og plikter, 77, 98
  - Se også* Tolv apostler
- Arbeid, 155–60, 170
  - uttalelse om, av
    - David O. McKay, 160
    - uttalelse om, av Heber J. Grant, 157

B

- Barn
  - Adam og Eva befalt å få, 28
  - ansvarsoppgaver til, 216
- Bedrag, 181–82
- Bedrøvelse for synd, del av omvendelse, 110
- Bekjennelse, del av omvendelse, 110–11
- Bekreftelse. *Se* Den hellige ånds gave

- Beseglingskraften gjengitt av Elijah, 254
- Bibelen, 45–46
- Biskop, embede og plikter, 76
- Bud, holde, del av omvendelse, 111–12
- Bønn, 35–38
  - hvordan be, 37
  - hvordan bønner blir besvart, 37–38
  - hvorfor vi ber, 35–36
  - når be, 36–37

C

- Celestiale rike
  - dåp nødvendig for, 116
  - opphøyelse i, 272, 275–80

D

- Dåp, 115–19
    - behov for, 115–16
    - hvem skulle døpes, 117
    - måten, 116–17
    - ny begynnelse, 119
    - pakter, 117–18
  - De første prinsipper og ordinanser, 90
    - gitt tilbake i sin fylde ved gjenopprettelsen, 98–99
  - Den hellige ånd, 31–33
    - dåp nødvendig for å motta, gave, 116
    - dens misjon, 32–33
-

egenskaper, 32
kom til Adam og Eva, 31–32
uttalelser om, av
    Joseph Fielding Smith, 33
Se også Den hellige ånds gave
Den hellige ånds gave, 121–24
definisjon av, 121–22
en av Guds største gaver, 123
gjenkjenne Den hellige
    ånds innflytelse, 123
motta, 122–23
Den kostelige perle, 48
Det aronske prestedømme
    embeder og plikter, 75–76
    quorumer i, 78
    Se også Det melkisedekske
        prestetdømme; Prestetdømme
Det første presidentskap, 97–98
Det melkisedekske prestetdømme
    embeder og plikter, 76–77
    quorumer i, 78–79
    Se også Det aronske preste-
        dømme; prestetdømme
Det ytterste mørke, 273
Diakon, embede og plikter, 75
Djevel. *Se* Satan
Dom
    av Jesus Kristus, 271
    den endelige, 269–74
    forberedelse til, 273
    opptegnelser vil bli brukt,
        270–71
    ord, gjerninger og tanker
        vil bli brukt, 269–70
Dovenskap, 158–59
Døde, ordinanser for, et trekk
    ved den sanne kirke, 90–91

E

Edens have, 28
Ekteskap
    evig, 219–23
    uttalelse om, av
        Spencer W. Kimball, 222
Eldste, embede og plikter, 76–77
Elijahs komme, 254
Erkjennelse av synder, del av
    omvendelse, 110
Erstatning, del av omvendelse, 111
Eva. *Se* Adam og Eva

F

Fallet, 28–30
    resultater av, 29–30
Familie
    ansvar, 213–17
    betydningen av, 207, 209
    evig, 207–11
    forhold, 209–10
    forsørge, 157
    suksessfull, 210–11
    uttalelse om, av David O. McKay,
        207
    uttalelse om, av Harold B. Lee,
        210
Familien – En erklæring til verden,
    10, 207, 210, 211, 213, 214, 215,
    217, 226
Faste, 145–48
    riktig, 145–46
    velsignelser, 147–48
Fastedag, 146–47
Fasteoffer, 147, 187
Fedre, ansvar, 214–15
Foreldre, ansvar, 157, 213–16
Forfedre, hjelpe, 235–38

Formeringens kraft, 226
 Forsake synd, del av omvendelse,
 110
 Forsoningen, 59–66
   frelse fra synd resultat av, 62–65
   historie av Boyd K. Packer som
   illustrerer, 63–65
 Kristus den eneste som kunne
   utføre, 61
 Kristus led og døde for å
   gjennomføre, 55–57, 61
   nødvendig for frelse, 59
 Oppstandelsen et resultat av, 62
   uttalelse om, av
   Joseph Fielding Smith, 109
   Se også Jesus Kristus
 Forutordinasjon, 9–10
   uttalelse om, av Joseph Smith, 10
 Frafall, det store, 91–92
 Frelser. *Se* Jesus Kristus
 Frelsesplanen, 10–12, 23
 Fremgang, jordelivet nødvendig,
 10–11
 Frihet til å velge. *Se* Handlefrihet
 Fristelser, overvinne, av
   Gordon B. Hinckley, 229
 Fukt, 170
 Fødsel, tid og sted, valgt av
   vår himmelske Fader, 10

G

Gi, 186
   uttalelse om, av Stephen L
   Richards, 186
 Gjenopprettelse av Kirken
   forutsagt, 92–93, 95–96
   gjennom Joseph Smith, 96–99

Gjæringer, vi vil bli dømt ifølge,
 269–70
 Glede, fylde av, 11
 Grønnsaker, 170
 Gud. *Se* Vår himmelske Fader
 Guds dom, 269

H

Handlefrihet
   et evig prinsipp, 17
   krever valg, 19–20
   nødvendig i frelsesplanen, 17,
   19
   Satan søkte å ta bort, 17
   utøve, uten erindring om det
   førjordiske liv, 11
 Helbredelsens gave, 129
 Herlighetsriker, 271–72
 Herrens dag, 140–41
   Se også Sabbaten
 Herrens helselov. *Se* Visdomsordet
 Hete drikker, 169
 Holde ut til enden, velsignelser
   mottatt for å, 279–80
 Hvete, 170
 Hvile, 159, 170
 Høyprest, embede og plikter, 77

I

Israel
   adspreidelse av, hus, 245, 247
   innsamling av, hus, 245–50
   Jakobs navn endret til, 245
   uttalelse av Joseph Fielding
   Smith om innsamling av, 248
   uttalelse av Russell M. Nelson
   om innsamling av, 249
 Israelitter, 245

J

Jakob

Guds pakt med, 245
navn endret til Israel, 245

Jesu Kristi annet komme, 257–62
tegn på, 251–56, 261

Jesu Kristi Kirke

åpenbaring i, 87, 89
bli medlem av, ved dåp, 115
frfall fra, 91–92
gjenopprettelsen av, forutsagt,

92–93, 95–96

gjenopprettet, vil aldri bli
til-intetgjort, 99–100

i Amerika, 91

i dag, 95–100

i tidligere tider, 87–93

myndighet i, 89, 97

organisering av, 89–90, 97–98

organisert gjennom Joseph

Smith, 97–98

trekk som kjennetegner, 87–91

Jesus Kristus

adlød Faderen, 204

eksempel på nestekjærlighet,
176–77

eksempel på tjeneste, 165–66

Faderens enbårne Sønn, 52–53

forløsning ved, 55–57

forutordinert i det førjordiske
liv, 9

Frelser og leder i jordelivet, 15

fullkomment liv, 53–54

fødsel og misjon ble forutsagt,
51–52

gjorde velsignelser tilgjengelig
for oss ved forsoningen, 57

hans liv, 51–58

innstiftet nadverden, 133, 135

kjærlighet, 54–55

læresetninger, 54–55

offer, 57, 149, 151

organiserte Kirken, 55

Orson F. Whitneys syn av

hans lidelse, 56

Skaper, 23–24

ønsker at vi skal tjene andre, 163

Se også Forsoningen;

Jesu Kristi annet komme;

Tro på Jesus Kristus

K

Kaffe, 169

Kirkens president, 39

leder Kirken, 98

levende profet i dag, 41–42

oppholde, 42

uttalelse om, av

Wilford Woodruff, 41–42

velsignelser for lydighet mot, 43

Se også Profeter

Kjøtt, 170

Korn, 170

Kristus. *Se* Jesus Kristus

Kunnskapens gave, 128

Kunnskap om at Jesus Kristus er

Guds Sønn, gave, 128–29

Kyskhhet, 225–32

L

Lære og pakter, 47

Lærer, embede og plikter, 75

Lucifer. *Se* Satan

Lydighet, 201–6

dåp viser, 116

uttalelse om, av Joseph Smith,
203

Løgn, 181

M

-
- Menigheter, 98
 Mennesket
   å regjere over Guds skaperverk, 5
   Guds barn, 9
   skapt i Guds bilde, 6
   uttalelse av Joseph F. Smith om
     guddommelige foreldre, 9
 Mirakler, gaven å utrette, 129–30
 Misjonærarbeid, 189–95
   uttalelse om, av Ezra Taft
     Benson, 192
 Mormons bok, 46–47
 Myndighet
   et trekk ved den sanne kirke, 89
   gjengitt, 97
 Mødre
   ansvarsoppgaver til, 215–16
   uttalelse om, av Boyd K. Packer,
     215

N

-
- Nadverd, 133–37
   forrettelse av, 135–36
   holdning når man deltar, 137
   Kristus innstiftet, 133, 135
   pakter fornyet gjennom, 136
 Narkotika, misbruk av, 169
 Nestekjærlighet, 173–78
   uttalelse om, av Joseph Smith,
     177–78
   uttalelse om, av
     Thomas S. Monson, 176
 Ny og evig pakt, 85

O

-
- Offer, 149–54
 Offergaver, 185–88

- uttalelse om, av
   Gordon B. Hinckley, 188
 uttalelse om, av Heber J. Grant,
   188
 uttalelse om, av
   Stephen L Richards, 186
 Omvendelse
   behov for, 107
   definisjon av, 109
   nå er tiden inne, 113
   prinsipper for, 109–12
   uttalelser om, av Spencer W.
     Kimball, 109, 111–12, 231
   velsignelser som følge av, 112
 Opphøyelse, 275–80
   bli verdig til, 16
   evig ekteskap nødvendig for,
     219–20
   uttalelse om, av
     Joseph Fielding Smith, 277
 Opptegnelser, vi vil bli dømt ifølge,
   270–71
 Ord, vi vil bli dømt ifølge, 269–70
 Ordinanser
   et trekk ved den sanne kirke,
     90–91
   gjengitt, 98–99
 Oversettelse, en gave, 127

P

-
- Pakt
   Abrahams, 83–84
   dåps-, 117–18
   definisjon av, 81, 83
   fornyet gjennom nadverden, 136
   ny og evig, 85
 Paktsfolk, 81–86
 Paradis
   i ånderverden, 243

uttalelse om, av
    Jedediah J. Grant, 243
uttalelse om, av
    Wilford Woodruff, 243
Patriark, embede og plikter, 77
Patriarkalske velsignelser, 10, 77,
    130
    uttalelse om, av
        Thomas S. Monson, 10
Personlighet, utviklet i det
    førjordiske liv, 9–10
Prest, embede og plikter, 76
Prestedømme, 67–71
    avdelinger, 73–74
    behov for, 67, 69
    definisjon av, 67
    hvordan er riktig bruk, 70
    hvordan menn mottar, 69–70
    nøkler, 74–75
    organisering av, 73–80
    uttalelse om, av Joseph F. Smith,
        74–75
    velsignelser for riktig bruk, 71
    Se også Det aronske preste-
        dømme; Det melkisedekske
        prestedømme
Profeter, 39–43
    deres ord er hellig skrift, 48
    forutordinert, 9–10
    Gud har gjennom tidsaldrene
        kalt, 41
    Guds representanter på jorden,
        39
Profetiens gave, 129
Prøve, jordelivet en, 10–11
Prøvelser, nødvendig for fremgang,
    11

R

Råd i himmelen, 11

S

Sabbaten, 139–43
    definisjon av, 139
    formålet med, 139–40
    helligholde, 141–42
    historien om, 140–41
    Søndag, 140
    velsignelser for å helligholde,
        142
Sannheter i evangeliet gjengitt,
    98–99
Satan
    bundet i tusenårsriket, 265–66
    etterligner Åndens gaver, 131
    frister oss, 16
    fristet Eva, 28
    kastet ut av himmelen, 15–16
    kjempet mot Jesus i himmelen,
        15
    motsetter seg det gode, 19–20
    satt fri en kort periode mot
        slutten av tusenårsriket, 267
    søkte å ta bort friheten til å
        velge, 13, 15
    ønsker at vi skal bryte
        kyskhetsloven, 228–30
Skapelsen
    av Jesus Kristus, 23–24
    gjennomføre, 23–24
    viser Guds kjærlighet, 24–25
Skriftene, 45–49
    fire bøker, 45–48
    studere, 48–49
Slektshistorie, 233–39

Slør dekker erindring om et
himmelsk hjem, 11
Smith, Joseph
Kirken gjenopprettet gjennom,
96–99
sannhet gjengitt gjennom, 98–99
Stav, 98
Sterke drikker, 167, 169
Stjele, 181
Store råd, 11
Strid i himmelen, 15–16
Synd
alle gjør seg skyldig i, 107
definisjon av, 107
Syndsforlatelse, dåp for, 115
Sytti, embede og plikter, 77
Søndag, sabbaten, 140–41

T

Talenter

uttalelse om å utvikle, av
Heber J. Grant, 199
uttalelse om å utvikle, av
Marvin J. Ashton, 198
uttalelse om tilregnelighet for,
av Joseph F. Smith, 199
utvikle, 197–99
utviklet i det førjordiske liv, 9–10
Tanker, vi vil bli dømt ifølge,
269–70
Te, 169
Telestial herlighet, 272
Templer
arbeid utført i, 233–39
arbeid utført i, gjennom
tusenårsriket, 259, 265
evig ekteskap forrettes i, 220–21
Terrestrial herlighet, 272

Tidenes tegn. *Se* Jesu Kristi
annet komme
Tiende, 185–88
uttalelse om, av
Gordon B. Hinckley, 188
uttalelse om, av Heber J. Grant,
188
uttalelse om, av
Stephen L Richards, 186
Tilgi andre, del av omvendelse, 111
Tilgivelse
for brudd på kyskhetsloven, 231
glede gjennom, 112
uttalelser om, av
Spencer W. Kimball, 231
Tjeneste, 161–66, 187
uttalelse om, av
Spencer W. Kimball, 163
Tobakk, 169
Tolv apostler, dom ved, 271
Se også Apostel
Tro på andres vitnesbyrd, gave, 129
Tro på Jesus Kristus, 101–6
definisjon av, 101, 103
en åndelig gave, 101, 130
hvordan vi kan forøkes, 103–5
hvorfor vi trenger, 103
uttalelser om behovet
for å arbeide med, av
Spencer W. Kimball, 105
uttalelser om virkningen av, fra
Lectures on Faith, 105–6
velsignelser som følger, 105–6
Tungemålgaven, 125, 27
Tusenårsriket, 263–67
uttalelse om, av Brigham Young,
259
uttalelse om, av John Taylor, 266
Tydning av tunger, gave, 127

U

Ulydighet, resultater av, 204–5
Undervisning
  en gave, 128
  fra denne bok, 1–3
Urter, 170

V

Vår Fader i himmelen. *Se* Vår
  himmelske Fader
Vår himmelske Fader
  egenskaper, 6
  far til, 9
  hans gjerning og herlighet, 6
  Hersker over alle ting, 5
  kjenner, 6–7
  legeme, 6
  mennesker skapt i hans bilde, 6
  Skaper av alle ting, 5
  uttalelse om rollen som vår
    Fader, av Joseph Smith, 5–6
  uttalelse om vårt forhold til,
    av Joseph F. Smith, 9
  vårt potensial til å bli lik, 9
  virkelig, 5–6
  ønske, at vi utvikler egenska-
    pene han har, 10–12
Vin, 167, 169
Visdommens gave, 127–28
Visdomsordet, 167–72
  uttalelse om, av Heber J. Grant,
    171
Vitnesbyrd, uttalelse om, av
  David O. McKay, 128–29

Æ

Ærlighet, 179–83
  uttalelse om, av
    Brigham Young, 179
  uttalelse om, av Joseph F. Smith,
    182
  uttalelse om, av
    Mark E. Petersen, 179

Å

Åndelige gaver, 125–32
  beskrivelse av, 125–30
  brukes med omhu, 131–32
  Satan etterligner, 131
  trekk ved den sanne kirke, 91
  utvikle, 130–31
Åndens gaver. *Se* Åndelige gaver
Åndens gaver. *Se* Åndelige gaver
Ånder, legemelig skikkelse, 242
Ånder i fangenskap, 244
Ånde verden, 241–44
  Brigham Young underviser om,
    241–42
  uttalelse om, av
    Ezra Taft Benson, 241
Åpenbaring, et trekk ved
  den sanne kirke, 87, 89

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

